

ท.002962

การศึกษาทดลองนำวัสดุท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางด้านการก่อสร้าง
บ้านพักอาศัยในชนบท (เขตจังหวัดขอนแก่น)

LOCAL MATERIALS USING FOR RURAL HOUSING CONSTRUCTION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2529

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

อธิการบดี
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย ม.มหิดล

LOCAL MATERIALS USING FOR RURAL HOUSING CONSTRUCTION

BY

SUVICH PHETSRISOM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE
(TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT)**

IN THE

FACULTY OF GRADUATE STUDIES

OF

MAHIDOL UNIVERSITY

1986

COPYRIGHT BY FACULTY OF GRADUATE STUDIES

MAHIDOL UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาทดลองนำวัสดุท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางการก่อสร้าง

บ้านพักอาศัยในชนบท (เขตจังหวัดขอนแก่น)

โดย

สุวิช เพชรศรีสม

เห็นควรเสนอวิทยานิพนธ์นี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล โดยกำหนดสอบวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2529

.....ผู้เสนอ

สุวิช เพชรศรีสม

.....

ชนากร อ้วนอ่อน, D.Engr.

ประธานกรรมการ

.....

คณิต สงวนตระกูล, M.Sc.

กรรมการ

.....

พินัย ออรุ่งโรจน์, M.Eng.

กรรมการ

.....

.....

มนตรี จุลสมัย พ.บ., Ph.D.

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

นายจิระศักดิ์ พูนผล, M.S. in E.E.

กรรมการ

คณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาค้นคว้าวัสดุท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางด้านก่อสร้าง

บ้านพักอาศัยในชนบท (เขตจังหวัดขอนแก่น)

โดย

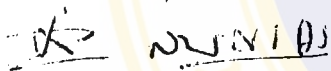
สุวิช เพ็ชรศรีสม

เห็นควรเสนอวิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และเห็นควรให้ได้รับอนุมัติปริญญา

.....
ชนากร อ้วนอ่อน, D. Engr.

ประธานกรรมการ

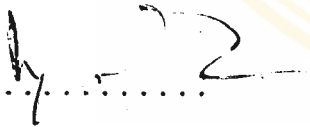
.....
คณิต สงวนตระกูล, M.Sc.

กรรมการ

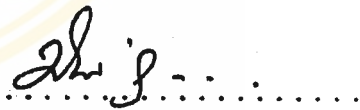
.....
พินัย ออรุ่งโรจน์, M. Eng.

กรรมการ

.....
มนู ศรีขจร, Post Grad. Dipl. (I.T.C.)

กรรมการ

.....
มนตรี จุฬสมัย, พ.บ., Ph.D.

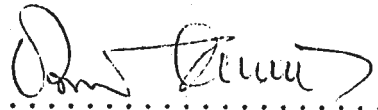
กรรมการ

.....
มนตรี จุฬสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

.....
ชนากร อ้วนอ่อน, D. Engr.

คณบดี

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: การศึกษาทดลองนำวัสดุท้องถิ่น (ขอนแก่น) มาใช้ประโยชน์ทางด้านก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบท (เขตจังหวัดขอนแก่น)
ชื่อผู้เสนอวิทยานิพนธ์	: นายสวัช เพชรศรีสม
ปริญญา	: วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการบริการสิ่งแวดล้อม)
คณะกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์	: นายธนากร อ้วนอ่อน นายคณิต สงวนตระกูล นายพนัย ออรุ่งโรจน์ นายจิระศักดิ์ พูนผล
ปีการศึกษา	: 2529-2530

บทคัดย่อ

ปัญหาทางด้านประชากรและการหมดสิ้นไปซึ่งทรัพยากรต่าง ๆ ล้วนเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ผลที่ตามมาจากปัญหาดังกล่าวคือ การย้ายถิ่นฐานของประชาชน ความต้องการในด้านที่อยู่อาศัย ตลอดจนการบุกรุกแผ้วถางที่ดินเพื่อการทำเกษตรกรรม เป็นต้น การตั้งถิ่นฐานขึ้นมาใหม่ จะทำให้เกิดเป็นชุมชนแห่งใหม่ขึ้นมาหรือทำให้ชุมชนนั้นมีการขยายตัวใหญ่ขึ้น ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยก็จะมีอยู่เสมอ

ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในปัจจุบันนั้น จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ สืบเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่เจริญขึ้นและวัสดุก่อสร้างที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติได้ลดน้อยลงและมีราคาแพง อาทิเช่น ไม้และเสาไม้ต่าง ๆ เป็นต้น แม้ว่าที่พักอาศัยนั้นไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุดังกล่าวในการก่อสร้างก็ตาม แต่สำหรับผู้มีรายได้น้อยตามชนบทย่อมมีปัญหายูติ นั่นคือ ค่าแรงและค่าขนส่ง

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้มีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

- การศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำวัสดุในท้องถิ่น เช่น ดินลูกรัง ไม้ไผ่ แกลบ มาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างบ้านในชนบท
- หากการออกแบบแปลนบ้านที่เหมาะสมซึ่งสามารถก่อสร้างโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้
- ศึกษาความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรมและทางเศรษฐศาสตร์

หากการศึกษาดูตรวจสอบวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการทำอิฐดินซีเมนต์ คอนกรีตเสริมไม้ไผ่ และซีเมนต์แกลบเผา เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมนำมาใช้ในการผลิตวัสดุดังกล่าวข้างต้นต่อไป หากการก่อสร้างบ้านพักขึ้นมาหนึ่งหลัง ซึ่งมีโครงสร้างเป็นแบบผนังรับแรง จากการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทระหว่างแบบที่ใช้ระบบ โครงสร้างเสารับแรงกับแบบที่ใช้ระบบ โครงสร้างผนังรับแรง ปรากฏว่าบ้านแบบที่ใช้ระบบ โครงสร้างผนังรับแรงและใช้วัสดุในท้องถิ่นก่อสร้างทั้งสิ้นจะมีราคาค่าก่อสร้างน้อยกว่าแบบแรกถึง 45%

Thesis Title Local Materials Using for Rural
Housing Construction
Name Suvich Phetsrisom
Degree Master of Science (Technology
of Environmental Management)
Thesis Supervisory Committee Thanakorn Uan-On
Kanit Sanguantrakul
Pinai Orrungroage
Chirasakdi Poonpol
Date of Awarding the Degree June 22, 1987

ABSTRACT

Population and resources depletion are the most concerning environmental problems. Their consequences are the migration of the people, housing needed, and land clearing for agriculture. The new settlement causes new community or community expansion, and housing is always problem.

Housing construction costs are rapidly increased by economic growth of the country and natural construction resources depletion eg. woods, poles, etc. Eventhough there is no minimum housing standard existed, rural low income people are still facing housing problems. Labor and transportation costs are also the factors added to the people's difficulties.

The objectives of this study are three folds: to investigate the feasibility of using local materials such as laterite soil, bamboo stem, rice husk for rural housing construction; to design appropriate housing plan using local materials and; to determine the appropriateness in engineering, architecture and, economic.

Various methods and techniques of making compressed soil cement brick, reinforced bamboo concrete, and rice husk ash cement are assessed and verified. Then the techniques are selected and used to produce the mentioned materials. A house has been constructed using the wall bearing structured system. Construction capital costs of the rural housing are compared between the post and lintal structured systems, and the wall bearing system. The later system shows a promising result of 45% less than the first one if all materials are locally made.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศึกษาวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลงได้โดยคำแนะนำของ ดร.ธนากร อ้วนอ่อน คณบดีคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ผศ.คณิต ส่วงนตระกูล รองคณบดีคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พินัย ออรุ่งโรจน์ ที่ให้คำปรึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ อาจารย์สมพงษ์ ชงไชย ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาวิจัย อาจารย์จงจิต ศรีเพ็ญชัย (ผู้ล่วงลับไปแล้ว) ที่ได้สร้างเครื่องอัดดิน-ซีเมนต์ ให้คณาจารย์และนักศึกษาแผนกวิชาช่างก่อสร้าง คณะวิชาช่างโยธา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองวัสดุต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้ยังมีบุคคลอีกหลายท่านที่มีส่วนผลักดันให้การศึกษานี้สำเร็จลงได้ อาทิ เช่น คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านและสถาบันที่กล่าวมาทั้งหมดนี้

อาณิสงฆ์ได้อันเกิดจากความดีของวิทยานิพนธ์นี้ ขออุทิศให้แด่ บิดา, มารดา ครู, อาจารย์ ตลอดจนมวลมนุษยชาติ ผู้เห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สุวิษ เพชรศรีสม

สารบัญ

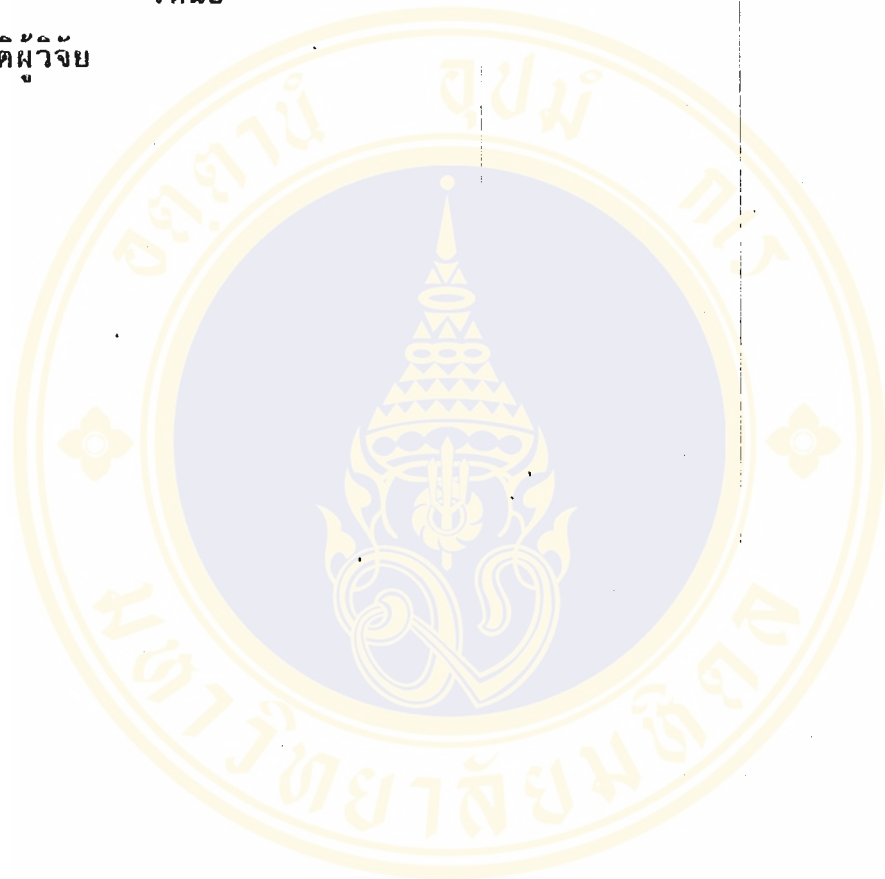
	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ญ
บทที่ 1 บทนำทั่วไป	
1.1 สถานการณ์ของปัญหา	1-1
1.2 วัตถุประสงค์	1-4
1.3 วิธีการศึกษา	1-4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	1-5
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1-5
บทที่ 2 สภาพทั่วไปของพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา (จังหวัดขอนแก่น)	
2.1 สภาพทั่วไปทางด้านภูมิศาสตร์	2-1
2.2 แหล่งน้ำธรรมชาติและการชลประทาน	2-5
2.3 สภาพทางสังคม	2-6
2.4 การเมือง (สภาพ)	2-8
2.5 สภาพทางเศรษฐกิจ	2-11
2.6 วัสดุท้องถิ่นจำพวกดินและดินลูกรัง	2-20
2.7 วัสดุท้องถิ่นจำพวกไม้ไผ่	2-20
บทที่ 3 ประวัติความเป็นมา	
3.1 ประวัติความเป็นมาของอิฐอัดดิน-ซีเมนต์	3-1
3.2 ประวัติความเป็นมาของคอนกรีตเสริมไม้ไผ่	3-2

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
บทที่ 4	วิธีการศึกษา	
4.1	การทดสอบหาคุณสมบัติของวัสดุ	4-1
4.1.1	คุณสมบัติของดินลูกรัง	4-1
4.1.2	คุณสมบัติของซีเมนต์แกลบเผา	4-17
4.1.3	คุณสมบัติของไม้ไผ่	4-36
4.1.4	คุณสมบัติของอิฐอัดจากดินลูกรังและซีเมนต์แกลบเผา	4-45
4.1.5	คุณสมบัติของคอนกรีตเสริมไม้ไผ่	4-47
4.2	การออกแบบบ้านพักอาศัยในชนบท	4-59
บทที่ 5	การวิเคราะห์ความเหมาะสม	5-1
5.1	การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม	5-1
5.2	การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านสถาปัตยกรรม	5-9
5.3	การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ	5-12
บทที่ 6	สรุปผลการศึกษา ทดลองและข้อเสนอแนะ	6-1
6.1	สรุปผลการศึกษาทดลอง	6-1
6.2	ข้อเสนอแนะ	6-2
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก ก.	หนังสือรับรองของทางราชการเกี่ยวกับการใช้อิฐดิน-ซีเมนต์	ผ-1
ก.1	สำนักงานประมาท, <u>เรื่องการใช้อิฐดิน-ซีเมนต์ในการก่อสร้างอาคาร</u> , 17 ธันวาคม 2527.	ผ-1
ก.2	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, <u>เรื่องการใช้อิฐดิน-ซีเมนต์ในการก่อสร้าง</u> , มกราคม 2528.	ผ-3
ก.3	กรมโยธาธิการ, <u>เรื่องการใช้อิฐดิน-ซีเมนต์ในการก่อสร้าง</u> , ตุลาคม 2528.	ผ-4
ก.4	สำนักงานประมาท, <u>เรื่องการใช้อิฐดิน-ซีเมนต์ในการก่อสร้างอาคาร</u> ธันวาคม 2528.	ผ-7

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข. กฎกระทรวง (พ.ศ.2498) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479	ผ-9
ภาคผนวก ค. คุณสมบัติของกลุ่มคันทันท์พบในที่ "ภาคที่ราบสูงตะวานอกเฉียง- เหนือ	ผ-17
ประวัติผู้วิจัย	ผ-26

สารบัญตาราง

ตัวบ่งชี้	หน้า
4-1 ลักษณะของดินที่มีขนาดเม็ดละเอียด	4-12
4-2 น้ำหนักตัวอย่างดินแห้งในการร่อนผ่านตะแกรง	4-14
4-3 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น	4-18
4-4 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอกะนวน	4-18
4-5 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอบ้านไผ่	4-19
4-6 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอพล	4-19
4-7 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอหนองสองห้อง	4-20
4-8 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอแวงน้อย	4-20
4-9 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอแวงใหญ่	4-21
4-10 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอชนบท	4-21
4-11 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอมัญจาคีรี	4-22
4-12 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอหนองเรือ	4-22
4-13 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอบ้านฝาง	4-23
4-14 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอภูเวียง	4-23
4-15 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอชุมแพ	4-24
4-16 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอสีชมพู	4-24
4-17 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอน้ำพอง	4-25
4-18 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภออุบลรัตน์	4-25
4-19 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเขาสวนกวาง	4-26
4-20 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอภูผาม่าน	4-26
4-21 ค่าเฉลี่ยคุณสมบัติของดินลูกรังในแต่ละอำเภอ	4-27
4-22 ผลการทดสอบรับแรงของอิฐดิน-ซีเมนต์	4-47
4-23 ทิศทางลมประจำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4-63
4-24 แสดงที่ตั้งของตัวเมืองของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย	4-72

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
2-1	แผนที่แสดงที่ตั้งจังหวัดขอนแก่น	2-2
2-2	แผนที่แสดงบริเวณจังหวัดขอนแก่น	2-3
2-3	แผนที่แสดงบริเวณจังหวัดขอนแก่น แสดงแหล่งเก็บตัวอย่างดินลูกวิ่งจาก 18 แหล่ง	2-21
4-1	สถานภาพต่าง ๆ ของมวลดินเหนียว	4-1
4-2	การเตรียมตัวของมวลดินบริเวณรอยบาก	4-2
4-3	การทดสอบหาค่า PLASTIC LIMIT	4-3
4-4	การหาคิวของมวลดิน	4-4
4-5	การทดสอบหาค่า LIQUID LIMIT	4-7
4-6	เครื่องมือเคาะหาค่า LIQUID LIMIT	4-7
4-7	เครื่องมือหาค่า SHRINKAGE LIMIT	4-8
4-8	ภาพการกระจายของขนาดเม็ดดิน	4-13
4-9	เครื่องมือทดสอบหาขนาดเม็ดดิน โดยการร่อน	4-15
4-10	การทดสอบหาขนาดเม็ดดิน โดยการใช้ตะแกรงร่อน	4-16
4-11	เครื่องบดกลบเผา	4-30
4-12	เครื่องบด BALL MILL	4-30
4-13	รูปด้านหน้าของ เครื่องบดกลบเผา	4-31
4-14	รูปด้านข้างของ เครื่องบดกลบเผา	4-32
4-15	ตัวบดรูปทรงกระบอก $\varnothing 1/2$ นิ้ว ยาว 1/2 นิ้ว	4-33
4-16	ตัวบดใช้เหล็กเส้น $\varnothing 3/8$ นิ้ว และ $\varnothing 1/2$ นิ้ว ยาว 30 นิ้ว	4-33
4-17	แสดงผลการรับแรงอัดของคอนกรีตซีเมนต์กลบเผา	4-35
4-18	เครื่องทดสอบแรงดึงของไม้ไผ่และขนาดของแท่งไม้ไผ่ตัวอย่าง	4-37
4-19	การทดสอบแรงดึงของไม้ไผ่	4-38
4-20	ลักษณะการวิบัติของไม้ไผ่ที่ข้อ	4-38
4-21	ลักษณะการวิบัติของไม้ไผ่ที่ไม่มีข้อ	4-39

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า	
4-22	ลักษณะการวิบัติของ ไม้ ไม้ที่ไม่มีข้อ	4-39
4-23	ตัวอย่าง ไม้ ไม้แต่ละประเภท	4-42
4-24	CINVA RAM	4-48
4-25	การผลิตอิฐดิน-ซีเมนต์ ด้วยเครื่อง CINVA RAM	4-49
4-26	การนำดินลูกรังผสมซีเมนต์และนำไปใส่ในเครื่องอัด	4-50
4-27	การตัดอิฐอัดออกจากเครื่อง CINVA RAM	4-50
4-28	การนำอิฐอัดออกจากเครื่อง CINVA RAM	4-51
4-29	การทดสอบรับแรงอัดของอิฐอัดดิน-ซีเมนต์	4-51
4-30	แสดงตัวอย่างพื้น ONE WAY SLAB	4-53
4-31	การทำแบบหล่อและการผูก ไม้ ไม้ของพื้นสำเร็จ	4-55
4-32	การยัดแบบหล่อและการเทคอนกรีต	4-55
4-33	การทดสอบการรับแรงของพื้นสำเร็จ	4-56
4-34	การทดสอบการรับแรงอัดของแท่งคอนกรีตตัวอย่าง	4-56
4-35	แสดงเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อ โครงการ	4-60
4-36	แสดงความสัมพันธ์ทางด้านสังคม	4-60
4-37	แสดงความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ	4-61
4-38	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันออก	4-64
4-39	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	4-65
4-40	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศใต้	4-66
4-41	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้	4-67
4-42	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันตก	4-68
4-43	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศเหนือ	4-69
4-44	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้	4-70
4-45	แสดงทิศทางของลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	4-71
4-46	SUN SHADING DIAGRAM	4-73

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4-47 แสดงมุมค่าสุดของ VERTICAL SUN ANGLE	4-74
4-48 แสดงมุมค่าสุดของ VERTICAL SUN ANGLE	4-75
4-49 แสดงมุมค่าสุดของ VERTICAL SUN ANGLE	4-76
4-50 แสดงแปลนพื้นและรายละเอียดประกอบแบบ	4-77
4-51 แสดงรูปด้านหน้าและด้านข้าง	4-78
4-52 แสดงรูปตัด (ก) - (ก)	4-79
4-53 แสดงแปลนการวางโครงหลังคา	4-80
4-54 แสดงแบบแปลนของรูปห้องน้ำ-สาม	4-81
4-55 แสดงรูปตัด (ข) - (ข)	4-82

1.1 สถานการณ์ของปัญหา

ที่อยู่อาศัยเป็นส่วนหนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกันการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของมนุษย์ได้จับจ่ายใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติไปอย่างมหาศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ใหม่ (NON-RENEWABLE RESOURCES) เช่น เหล็ก, หิน, ทราย ส่วนทรัพยากรที่เกิดขึ้นใหม่ได้ (RENEWABLE RESOURCES) นั้นมนุษย์ได้ใช้ทรัพยากรส่วนนั้นไปจนไม่สามารถเกิดขึ้นได้ทันต่ออัตราการใช้งาน เช่น ไม้ สำหรับการก่อสร้าง ปัญหาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลต่อเนื่องถึงปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การระเบิดภูเขา และการครูดทรายในแม่น้ำ

ในการปลูกสร้างบ้านพักอาศัยนั้น แต่เดิมมาคนไทยเราอาศัยผลิตผลจากป่ามาใช้ เช่น ไม้ทำเสา พื้น ฝา และโครงสร้างของบ้าน ใช้ใบไม้ ใบหญ้า เป็นวัสดุผนังหลังคา เมื่อวัสดุดังกล่าวเริ่มหายาก เนื่องจากมีประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงมีวัสดุอื่น ๆ เข้ามาแทน เช่น คอนกรีตเสริมเหล็ก แผ่นเหล็กอาบสังกะสี กระเบื้อง (ซีเมนต์ผสมใยหิน) และอื่น ๆ คนไทยเราได้ใช้วัสดุเหล่านี้มาช้านานแล้ว ปัจจุบันนี้ปัญหาการเพิ่มประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการบ้านพักอาศัยสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันขึ้น ทำให้ราคาวัสดุก่อสร้างและค่าขนส่งวัสดุสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสภาวะทางด้านเศรษฐกิจที่บีบคั้น ทำให้การก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทเป็นไปอย่างลำบากเพราะมีต้นทุนสูงขึ้นมาก ฉะนั้นในการลดต้นทุนการก่อสร้างจำเป็นต้องพิจารณาใช้วัสดุในท้องถิ่น (LOCAL MATERIALS) จากวัสดุที่หาได้ง่าย และสามารถใช้เทคโนโลยีง่าย ๆ มาประยุกต์ให้เป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชนบท วัสดุดังกล่าวได้แก่ ดินลูกรัง (LATERITE) ไม้ไผ่ (BAMBOO) และแกลบ ซึ่งสามารถประยุกต์ให้เป็นวัสดุก่อสร้างประเภทผนัง (WALL, PARTITION) พื้น (FLOOR) และส่วนอื่นของบ้านได้ในรูปแบบของดิน-ซีเมนต์ (SOIL-CEMENT) และคอนกรีตเสริม ไม้ไผ่ (BAMBOO REINFORCED CONCRETE) ซึ่งจะ

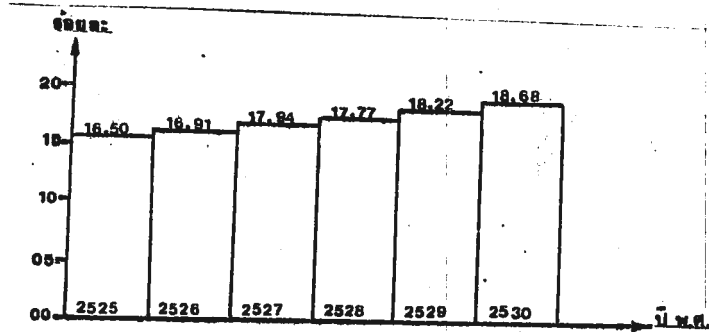
สามารถทำให้ต้นทุนการก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทต่ำลงได้อย่างเหมาะสม

สำหรับความต้องการเรื่องบ้านพักอาศัยในชนบทของประเทศไทยนั้น นับวันจะสูงขึ้นมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากทวีเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วจากการวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย สาขาวิจัยการก่อสร้างพบว่า ค่าเฉลี่ยของความต้องการปลูกบ้านใหม่ในชนบทในปี พ.ศ.2525 สูงถึงร้อยละ 16.5 ของครอบครัว และจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ปีละร้อยละ 2.5 จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าในปี พ.ศ. 2527

ระดับรายได้(บาท/ปี/ครอบครัว)	ความต้องการปลูกบ้านใหม่ (%)
น้อยกว่า 10,000	11.70
10,000 - 20,000	19.80
มากกว่า 20,000	18.00

ข้อมูล ปี พ.ศ. 2525 สาขาวิจัยการก่อสร้าง สส.วท.

ความต้องการสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทจะสูงขึ้นถึง 17.34% ประชากรของประเทศไทยอาศัยอยู่ในชนบทประมาณ 80% ของประชากรทั้งหมด (49.3 ล้านคน) คือมีประมาณ 39.44 ล้านคน ขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ยในชนบทประมาณ 6 คน จะพบว่าความต้องการปลูกบ้านพักอาศัยใหม่ในปี 2527 จะสูงถึง 1,139,816 หลัง $(39.44 \times 0.1734/6)$ ในอนาคตนับวันความต้องการเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจึงเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าทรัพยากรธรรมชาติจะต้องถูกนำไปใช้เป็นที่วัสดุก่อสร้างอย่างมหาศาลฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติที่จะนำมาใช้เป็นที่วัสดุก่อสร้าง

แผนภูมิแสดง % ความต้องการปลูกบ้านพักอาศัยใหม่ของชนบทในขนาด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยมีพื้นที่หนึ่งในสามของประเทศ สภาพทางธรณีวิทยา พบว่าในความลึกโดยเฉลี่ยจากผิวดิน 1.50 เมตรจะประกอบด้วย ลูกกรัง (LATERITE) ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นวัสดุก่อสร้างที่ฟ้าอาศัยได้ในรูปแบบของ ดิน-ซีเมนต์ (SOIL CEMENT) เช่น การทำ CEMENT-BLOCK, BRICK เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีไม้ไผ่มากมายชนิดซึ่งเป็นพืชขึ้นเองตามธรรมชาติทั้งพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภูมิภาคน้) ซึ่งสามารถนำมาใช้ทดแทนเหล็กเสริม (REINFORCEMENT STEEL) ในคอนกรีตได้ในบางกรณีอีกด้วย ทรัพยากรดังกล่าวนี้ล้วนแล้วแต่เป็น ทรัพยากรดั้งเดิมของภูมิภาคนี้ทั้งนั้น ในอนาคตถ้าสามารถนำวัสดุเหล่านี้มาทดแทนวัสดุก่อสร้างอย่างเก่าได้จะสามารถประหยัดทรัพยากรได้อย่างมหาศาล จังหวัดขอนแก่นเป็น เมืองหลักและเมืองศูนย์กลางทางด้านการบริหารราชการแผ่นดินของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 16-17 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 102-103 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 13,404 ตารางกิโลเมตร (8,377,500 ไร่) หรือ 7.47 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2.49% ของประเทศไทย) โดยมีพื้นที่เป็น อันดับ 4 ของภาค รองจากจังหวัดนครราชสีมา, จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอุดรธานี สภาพทั่วไปของดินเป็นดินลูกกรัง และดินร่วนปนทรายเก็บความชุ่มชื้นได้ไม่นานนัก สำหรับดินชั้นบน (TOP-SOIL) ส่วนดินชั้นล่าง (SUB-SOIL) เป็นลูกกรังล้วน และลูกกรังปนทราย มีประชากร (ปี 2525) 1,408,685 คน (ชาย 708,981 คน, หญิง 699,704 คน) ความหนาแน่น 96.6 คน / ตารางกิโลเมตร ประชากรอยู่ในชนบท 80.8% ของประชากรทั้งหมดในจังหวัด ซึ่งจะมีจำนวนถึง 1,114,453 คน จะเห็นว่ามี ความต้องการปลูกบ้านพักอาศัยใหม่ในปี พ.ศ. 2527 สูงถึง 32,208 หลัง/ปี $1114453 \times 0.1734/6$ จากการสำรวจของส่วนวิจัยงานก่อสร้าง สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า

บ้านในชนบทไทยราคาโดยเฉลี่ยหลังละ 15,000 บาท และถ้าารูปแบบของ SOIL CEMENT ไปใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง ราคาจะประหยัดได้ 30% หรือ 4,500 บาท (1500 x 0.30) ต่อหลัง คิดเป็นเงินต้นทุนที่จะประหยัดในการก่อสร้างได้ถึง 144,936,000 บาท /ปี สำหรับชนบทในจังหวัดขอนแก่น

1.2 วัตถุประสงค์ ในการศึกษามีดังต่อไปนี้

- 1.2.1 รวบรวมและวิเคราะห์คุณสมบัติวัสดุท้องถิ่นและวัสดุเหลือใช้
- 1.2.2 ออกแบบบ้านพักอาศัยในชนบทเขตจังหวัดขอนแก่นโดยอาศัยวัสดุในท้องถิ่น จำพวก ดินลูกรัง ไม้ไผ่ และแกลบ
- 1.2.3 วิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรมและ เศรษฐกิจ

1.3 วิธีการศึกษา

- 1.3.1 รวบรวมและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของดินลูกรังในทุกเขตอำเภอของจังหวัดขอนแก่น
- 1.3.2 รวบรวมและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของ ไม้ไผ่ชนิดต่าง ๆ
- 1.3.3 ทดสอบและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของซีเมนต์ แกลบ โดยมีอัตราส่วนระหว่างซีเมนต์ต่อซีไ้แก่แกลบ 30:70
- 1.3.4 ทดสอบและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลที่เหมาะสมของอิฐอัดดินซีเมนต์ โดยการใช้อัตราส่วนผสมระหว่างซีเมนต์แกลบต่อดินลูกรัง ตั้งแต่ 1:7 ถึง 1:11 และแปรผันความชื้นระหว่าง 8% 9% และ 10% โดยน้ำหนัก
- 1.3.5 ทดสอบหาค่าคุณสมบัติของพื้นสำเร็จคอนกรีตเสริมไม้ไผ่
- 1.3.6 ทดสอบหาค่าคุณสมบัติทางวิศวกรรมระหว่าง ไม้ไผ่กับคอนกรีต ซึ่งใช้เป็นดัชนีในการคำนวณโครงสร้างคอนกรีตเสริมไม้ไผ่
- 1.3.7 นำข้อมูลคุณสมบัติของวัสดุต่าง ๆ มาใช้สำหรับออกแบบบ้านพักอาศัยให้มีความเหมาะสมกับคุณสมบัติทางด้านวิศวกรรมและสภาพแวดล้อม ตลอดจนความเหมาะสมทางด้านสถาปัตยกรรมและเศรษฐกิจของชนบท

1.3.8 เปรียบเทียบราคา (COST COMPARISON) ค่าก่อสร้างบ้านที่ได้ออกแบบโดยใช้วัสดุที่ทำการศึกษากับแบบบ้านที่มีขนาดใช้สอยเท่ากัน ซึ่งใช้วัสดุและวิธีการก่อสร้างที่นิยมในปัจจุบัน

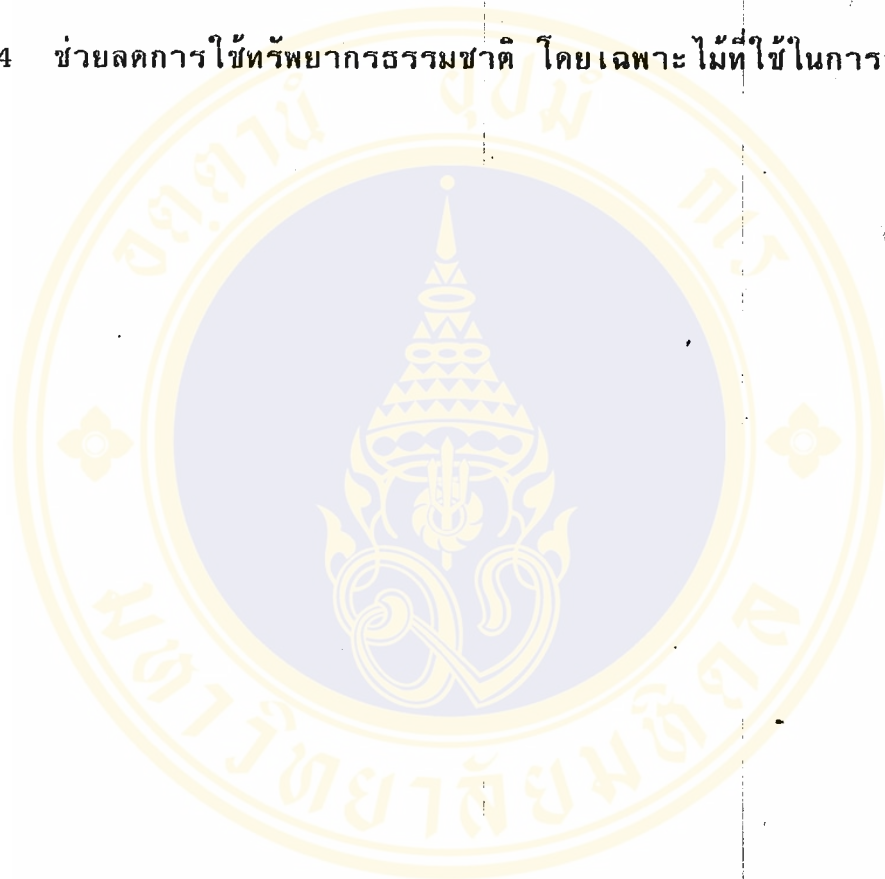
1.4 ขอบเขตการศึกษา

- 1.4.1 ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของดินลูกรังในเขต 18 อำเภอ และกิ่งอำเภอในเขตจังหวัดขอนแก่น จำนวนอำเภอละ 10 ตัวอย่าง
- 1.4.2 ศึกษาคุณสมบัติทางกลของอิฐอัดดินซีเมนต์ โดยใช้ดินลูกรังจาก 18 แห่ง จำนวน 180 ตัวอย่าง เปลี่ยนแปลงอัตราส่วนผสมระหว่างซีเมนต์กับกลบต่อดินลูกรัง 5 อัตราส่วน และแต่ละอัตราส่วนจะ ใช้ความชื้นในอัตราผสม 8%, 9% และ 10% โดยใช้มาตรฐานของ ASTM (AMERICAN SOCIETY OF TESTING MATERIALS)
- 1.4.3 ทดสอบและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของไม้ไผ่ 3 ประเภท โดยใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางและความสูง สำหรับแบ่งประเภท
- 1.4.4 ศึกษาวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของพื้นสำเร็จคอนกรีตเสริมไม้ไผ่แบบ ONE-WAY SLAB
- 1.4.5 ออกแบบบ้าน โดยใช้มาตรฐานบ้านพักอาศัยชั้นต่ำของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท)
- 1.4.6 เปรียบเทียบราคาระหว่างบ้านที่ใช้วัสดุที่ศึกษากับแบบบ้านที่ใช้วัสดุและวิธีการก่อสร้างที่นิยมในปัจจุบันที่มีขนาดใช้สอยเดียวกัน

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ข้อมูลทางด้านคุณสมบัติทางกายภาพของดินลูกรัง ข้อมูลทางด้านคุณสมบัติทางกลของอิฐอัดดินซีเมนต์ของไม้ไผ่ ตลอดจนพื้นสำเร็จคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ที่เหมาะสมในเชิงวิศวกรรม เพื่อการนำไปใช้ในการสร้างบ้านพักอาศัยในชนบท

- 1.5.2 **ต้นแบบบ้านพักอาศัยในชนบท ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบและรายการประกอบแบบ**
- 1.5.3 **ต้นทุนการก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทที่ใช้วัสดุพื้นบ้านเป็นวัสดุก่อสร้าง**
- 1.5.4 **ช่วยลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะไม้ที่ใช้ในการก่อสร้าง**

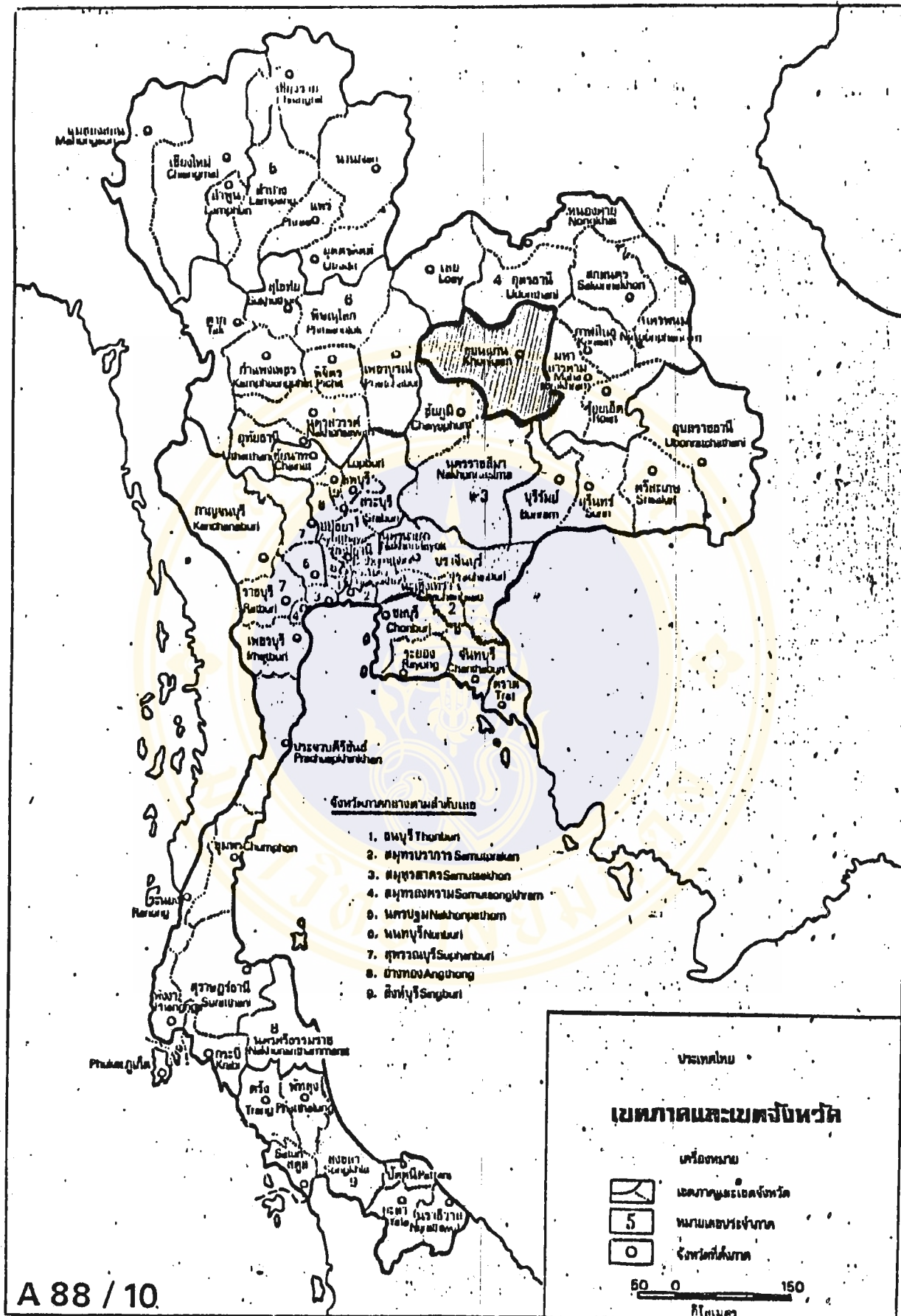

๒
บทที่ ๒

สถานการณ์ทั่วไปของพื้นที่ใช้ ในการศึกษา (จังหวัดขอนแก่น)

๒.๑ สถานการณ์ทั่วไปทางด้านภูมิศาสตร์

- ๒.๑.๑ สถานที่ตั้ง จังหวัดขอนแก่นตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 16-17 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 102-103 องศาตะวันออก
- ๒.๑.๒ พื้นที่ จังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่ประมาณ 13,404 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 8,377,500 ไร่ ประมาณร้อยละ 7.47 ของพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือประมาณร้อยละ 2.49 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยมีพื้นที่เป็นที่ 4 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาจากจังหวัดนครราชสีมา, จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดอุดรธานี ตามลำดับ
- ๒.๑.๓ ความสูง จังหวัดขอนแก่นมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยเฉลี่ยประมาณ 157 เมตร หรือประมาณ 523.34 ฟุต
- ๒.๑.๔ เขตติดต่อ ทิศเหนือ จด อ.ศรีบุญเรือง, อ.โนนสัง, อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี, อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ ทิศตะวันออก จด อ.ท่าคันโท จ.กาฬสินธุ์, อ.เขียงยืน อ.โกสุมพิสัย จ.มหาสารคาม ทิศตะวันตก จด อ.ภูกระดึง จ.เลย อ.ภูเขียว อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์

A 88 / 10

รูปที่ 2-1 แผนที่แสดงที่ตั้งจังหวัดขอนแก่น

ที่ใส่ได้ จต. อ.ประทาย, อ.บัวใหญ่
จ.นครราชสีมา

2.1.5 ภูมิอากาศ

ฤดูร้อน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือน

เมษายน รวมเป็นเวลา 3 เดือน อุณหภูมิในช่วง
ห้าปีที่ผ่านมาสูงสุด 36°C และต่ำสุด

20°C

ฤดูฝน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือน

ตุลาคม รวมเป็นเวลาประมาณ 6 เดือน ปริมาณ
น้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 1200 มม./ปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือน

กุมภาพันธ์ อุณหภูมิโดยเฉลี่ยประมาณ 20°C

2.1.6 ลักษณะของดิน

โดยทั่วไปเป็นดินลูกรัง ดินร่วนปนทราย เก็บความ

ชุ่มชื้นได้น้อย ดินมีธาตุอาหารต่ำมากตอนบนของ

จังหวัด คือบริเวณพื้นที่อำเภอสีชมพู, อำเภอหนอง

เรือ, อำเภอเมืองตอนบนของอำเภอน้ำพองและ

อำเภออุบลรัตน์ คุณภาพของดินค่อนข้างดีกว่า

บริเวณพื้นที่อื่น ๆ ทั้งนี้มีผลจากใกล้แหล่งน้ำใหญ่

คือ อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ โดยมีระบบ

ชลประทานผ่านพื้นที่เหล่านี้ ส่วนบริเวณตอนใต้ของ

จังหวัดขอนแก่นนั้น ได้แก่พื้นที่อำเภอพล อำเภอ

หนองสองห้อง, อำเภอชนบทลักษณะของดินโดย

ทั่วไปไม่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกเนื่องจากดินมี

ความเค็ม, ขาดธาตุอาหารและสภาพดินฟ้าอากาศ

แห้งแล้งไม่เอื้ออำนวยในการเพาะปลูก

2.1.7 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงโคราชมีพื้นที่สูงต่ำสลับกัน เป็นลูกคลื่นลาดเทลง ไปทางแม่น้ำโขงมีที่ราบลุ่มในบางตอนแถบลุ่มแม่น้ำชีและลำน้ำพอง ทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณอำเภอเมือง อ.หนองเรือ, อ.อุบลรัตน์, อ.น้ำพอง และ อ.ภูเวียง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนาโดยทั่วไป

ลักษณะดินของจังหวัดขอนแก่นส่วนใหญ่เป็นดินชุด ร้อยเอ็ดประมาณ 24.7%, ดินชุดโคราช 19.7% และดินชุดน้ำพอง 8.5% ซึ่งดินทั้ง 3 ชุดนี้จะมีลักษณะค่อนข้างคล้ายคลึงกัน คือมีลักษณะดินลึกเป็นดินร่วนปนทราย การระบายน้ำดีเก็บความชุ่มชื้นไม่ได้มากนัก และมีอินทรีย์วัตถุต่ำ

2.2 แหล่งน้ำธรรมชาติและการชลประทาน

จังหวัดขอนแก่นมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน 2 สาย คือ ลำน้ำชีและลำน้ำพอง นอกจากนั้นเป็นลำน้ำและห้วยขนาดเล็ก

ลำน้ำชี มีต้นน้ำอยู่ในจังหวัดชัยภูมิและไหลผ่านจังหวัดขอนแก่น ไปยังจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นลำน้ำขนาดใหญ่ ปริมาณน้ำมาก

ลำน้ำพอง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ ไหลผ่านเขตอำเภอน้ำพอง อำเภอกระนวน และอำเภอเมืองขอนแก่นลงสู่ลำน้ำชี

อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เขื่อนอุบลรัตน์ที่อำเภออุบลรัตน์กั้นลำน้ำพองบริเวณช่องเขาพองหนับ ทำให้เกิดอ่างเก็บน้ำพื้นที่ 410 ตารางกิโลเมตร (2.5 แสนไร่) เก็บน้ำได้ 2,350 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเกษตรและการผลิตกระแสไฟฟ้า

2.3 สภาพทางสังคม

- 2.3.1 เชื้อชาติ ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม สภาพความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมของประชาชนในจังหวัดมีน้อยมาก ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 90 ของประชากรทั้งสิ้น และร้อยละ 70 ของชาวขอนแก่นเป็นชาวพื้นเมืองมีหลักแหล่งเดิมมาก่อนเป็นเวลายาวนาน จึงมีความคิดพฤติกรรมสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ไม่มีปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อยภายในเขตภายในจังหวัดขอนแก่น มีวัด 1,709 แห่ง สำนักสงฆ์ 1,042 แห่ง โบสถ์คริสต์ศาสนา 8 แห่ง มัสยิด 9 แห่ง ศูนย์เผยแพร่วัฒนธรรมจังหวัด 1 แห่ง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขอนแก่น 1 แห่ง หน่วยศิลปากรที่ 7 1 แห่ง โบราณสถาน 10 แห่ง
- 2.3.2 ที่ตั้งชุมชนและสภาพสังคม ส่วนใหญ่ประชากรจะรวมตัวกันตามบริเวณที่ราบลุ่มที่มีแม่น้ำไหลผ่านหรือที่มีฝนมาก เช่น ที่ราบลุ่มแม่น้ำชี ลำน้ำพอง และบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เป็นต้น โดยชุมชนมีลักษณะพอแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ
- สังคมในเมือง เป็นสังคมที่มีความเจริญในด้านต่าง ๆ ความสะอาดสบาย การบริการของรัฐก็จัดได้ว่าดีกว่า ซึ่งประชากรส่วนใหญ่จะมีอาชีพค้าขาย รับจ้าง และรับราชการเป็นอาชีพหลัก
- สังคมชนบท สภาพสังคมในชนบททั่วไปเป็นสังคมแบบดั้งเดิม มีประชากรประมาณร้อยละ 80 ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยการประกอบอาชีพทางการเกษตร ซึ่งก็มาประสบปัญหาทางด้านราคาและผลผลิตตกต่ำจากสาเหตุภัยธรรมชาติอยู่เสมอ
- 2.3.3 ประชากร จนถึงเดือนพฤศจิกายน 2527 ประชากรทั้งจังหวัดทั้งสิ้น มีจำนวน 1,492,401 คน เป็นชาย 752,075 คน หญิง 740,326 คน

2.3.4 การปกครอง จังหวัดขอนแก่นแบ่งการปกครองออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- เขตการปกครองของจังหวัด ประกอบด้วย

15 อำเภอ 5 กิ่งอำเภอ

157 ตำบล 1,732 หมู่บ้าน

- การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง

เทศบาล 5 เทศบาล

สุขาภิบาล 18 สุขาภิบาล

2.3.5 การศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นมีการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มีหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนที่ไม่มีโอกาสศึกษาหาความรู้จากระบบการศึกษาแบบทั่ว ๆ ไป เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ศูนย์ฝึกอาชีพ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอีกด้วย

2.3.6 การสาธารณสุข จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์รวมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขถึง 20 หน่วยงาน โดยแต่ละหน่วยงานได้ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนทั้งในจังหวัดใกล้เคียงและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในจังหวัดขอนแก่นได้รับการบริการรักษาอย่างทั่วถึงในทุก ๆ ด้าน โดยมีหน่วยงานสาธารณสุขของส่วนกลางที่มาตั้งให้บริการแก่ประชาชนในจังหวัด เช่น

1. โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
2. วิทยาลัยสาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ศูนย์อนามัยแม่และเด็ก เขต 4

4. ศูนย์อนามัยแม่และเด็กชนบทที่ 41
5. ศูนย์อนามัยโรงเรียน เขต 4
6. ศูนย์ทันตสาธารณสุข เขต 4
7. ศูนย์โภชนาการ เขต 4
8. สถานพยาบาลในสมบูรณ
9. ศูนย์มาลาเรีย เขต 3
10. ศูนย์โรคเรื้อน เขต 4
11. ศูนย์สุขภาพบาล เขต 4
12. ศูนย์กามโรค เขต 4
13. ศูนย์วัณโรค เขต 4
14. หน่วยควบคุมโรคที่ 2

2.4 การเมือง (สภาพ)

2.4.1 ประชาชนกับการเมืองภายในประเทศ

ความสนใจในการเมืองของประชาชนในจังหวัดขอนแก่นมีค่อนข้างสูง เหตุผลส่วนหนึ่งเกิดจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดที่มีอัตราเร่งสูง ความสนใจของผู้ลงทุนมีมากขึ้น ทำให้เกิดความตื่นตัวโดยทั่วไปที่จะติดตามและวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของรัฐบาลแต่ละเรื่องมากขึ้น ทั้งนี้รวมถึงความสนใจสอดคล้องและติดตามผลปฏิบัติงานของข้าราชการในพื้นที่จังหวัดก็มีระดับสูงขึ้นด้วย

ข้อมูลส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสนใจทางการเมืองของประชาชน คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตัวแทนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น อย่างไรก็ตามตัวเลขที่แสดงเปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ไปลงคะแนนเสียงจะต้องพิจารณาประกอบกับคุณภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ และประเด็นที่สำคัญคือ ประชาชนมองเห็นความสำคัญของการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่ละครั้งเพียงใด เครื่องชี้อย่างหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

ความเป็นไปของบ้านเมือง โดยเฉพาะสำหรับประชาชนที่อยู่นอกเขตเทศบาล คือจำนวนเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ในของพื้นที่ดังกล่าว จากการสำรวจเมื่อปี 2522 และ 2524 ปรากฏ ดังนี้

เปรียบเทียบจำนวนเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ในจังหวัดขอนแก่น
เมื่อปี 2522 และ 2524 (สำรวจนอกเขตเทศบาล)

ปี พ.ศ.	จำนวนเครื่องรับวิทยุ	จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์
2522	121,233 (10 คน : 1 เครื่อง)	4,841 (248 คน : 1 เครื่อง)
2524	130,232 (9 คน : 1 เครื่อง)	11,420 (105 คน : 1 เครื่อง)

ตัดแปลงจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น

2.4.2 การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือ ความพยายามที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบที่เป็นทางการ คือ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง นอกจากนั้นยังมีการสนับสนุนและปลูกฝังให้เกิดความรู้สึกที่เป็นเจ้าของ และต้องการที่จะพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง รวมถึงการเพิ่มพูนวิชาความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ชาวชนบทที่ไม่มีโอกาสศึกษาวิชาชีวะในสถาบันการศึกษาด้วย การพิจารณาถึงบทบาทของราชการส่วนภูมิภาคในด้านนี้ควรแยกพิจารณาบทบาทต่อประชาชนใน 2 พื้นที่ คือ เขตเมืองและเขตชนบท

ก. กลุ่มประชาชนในเขตเมือง

ส่วนใหญ่ หมายถึง ราษฎรในเขตเทศบาลทั้งห้าเทศบาล โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมือง ราษฎรในเขตดังกล่าวส่วนมากมีฐานะเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่มีโอกาสเสียสละช่วยเหลือสังคมได้ จะมีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นชมรม ชุมนุมและสมาคม ประเภทต่าง ๆ เช่นเดียวกับสังคมเมืองอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของชมรม เช่น การสังคมสงเคราะห์ด้านส่งเสริมสุขภาพ และด้านสร้างสาธารณประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าประชาชนกลุ่มที่อยู่ในเมืองซึ่งอยู่ในฐานะที่ดีกว่าก็ได้มองเห็นความสำคัญของการเสียสละเพื่อสังคมส่วนรวมเช่นกัน ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการชี้แจงของทางราชการโดยผ่านทางวิทยากร การฝึกอบรมเรื่องต่าง ๆ เช่น ทส.บช., จส.บช. และการรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม นี้ก็คือทัศนคติพื้นฐานที่จำเป็นของกลุ่มชนที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง

ข. กลุ่มประชาชนในเขตชนบท

ชนบทของเมืองไทยโดยทั่ว ๆ ไปมีลักษณะร่วมกันอยู่สองประการคือ ความยากจนและการไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม หรือไม่มีความร่วมมือกันเพื่อสร้างสวัสดิ์ท้องถิ่นของตนอย่างจริงจัง จึงมีหน่วยงานของหลายกระทรวงพยายามจัดแผนและโครงการพัฒนาชนบทในรูปแบบต่าง ๆ กัน ส่วนใหญ่จะออกมาในรูปการจัดฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงทัศนคติและเพิ่มพูนวิชาความรู้ในการประกอบอาชีพ เช่น โครงการพัฒนาชุมชน มีโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็ก มีแผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาเยาวชน แผนพัฒนาผู้นำท้องถิ่น (ฝึกอบรมคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน) และแผนพัฒนาอาชีพ ตลอดจนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ มีโครงการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านและกรมการปกครองมีโครงการฝึกอบรมไทยอาสาป้องกันชาติ เป็นต้น

2.4.3 ทัศนะของประชาชนกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ทัศนะของประชาชนกับการปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้จากการที่ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละระดับของท้องถิ่น มักจะเป็นคนมีฐานะทางการเงินดี ที่ได้รับเลือก โดยเหตุผลว่าเป็นคนดีมีความสามารถจริง ข นันมีไม่มากนัก ผลสืบเนื่องจากการเลือกตัวแทนด้วยทัศนะคติแบบนี้ก็ทำให้การบริหารงานของฝ่ายบริหารระดับท้องถิ่นมักจะไม่ประสบผลดี โดยเฉพาะการบริหารงานของเทศบาลทั้งเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ทัศนคติที่มักปรากฏให้เห็น คือ คณะเทศมนตรีไม่มีความสำนึกในสถานภาพและบทบาทที่แท้จริงของตนเท่าที่ควร ทั้งนี้ ผู้ที่ต้องรับผลของความไร้ประสิทธิภาพดังกล่าว นั้น ก็คือ ประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง

แต่สภาพดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงสาเหตุอย่างอื่นประกอบด้วย เช่น วิวัฒนาการของระบบพรรคการเมืองไทยในระดับท้องถิ่น คุณภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวมทั้งความเฉื่อยช้าต่อการเมืองของประชาชน อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับทัศนะทางการเมืองของคนในท้องถิ่นมีลักษณะคล้ายกับลักษณะทั่วไปของประชาชนทั้งประเทศ กล่าวคือ ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมามีเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงมาก โดยเฉพาะด้านความสำนึกทางการเมือง ตั้งแต่ปี 2516 เป็นต้นมา ประชาชนโดยทั่วไปเริ่มตระหนักถึงบทบาทสิทธิและหน้าที่ของตนในการมีชีวิตในสังคมมากขึ้น ในปัจจุบันก็ยังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลง เพื่อไปสู่ลักษณะที่สามารถปกครองตนเองได้เต็มรูปแบบมากขึ้น มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบต่อความเป็นไปของท้องถิ่นมากขึ้น รวมถึงการแสดงออกในรูปแบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย

2.5 สภาพทางเศรษฐกิจ

2.5.1 พื้นที่สำหรับการเกษตรของจังหวัดขอนแก่น

การเกษตรจังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น	8,377,500	โดยแยกเป็น
1. พื้นที่ทำการเกษตร	5,056,436	ไร่
1.1 พื้นที่ในเขตชลประทาน	200,718	ไร่

1.2 นอกเขตชลประทาน	4,855,718	ไร่
2. พื้นที่ป่าไม้	1,365,218	ไร่
3. พื้นที่อยู่อาศัย	144,085	ไร่
4. แหล่งน้ำ	189,369	ไร่
5. พื้นที่อื่น ๆ	1,622,392	ไร่

2.5.2. พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่นมี 5 ชนิด คือ ข้าว ปอ มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ขึ้นอยู่กับสภาพของน้ำฝนและราคาผลผลิตแต่ละชนิด รายละเอียดการปลูกพืชแต่ละชนิดดังนี้

1. ข้าว

จังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่นาถือครอง 2,411,700 ไร่ เป็นพื้นที่นาในเขตชลประทาน 200,718 ไร่ และเขตอาศัยน้ำฝน 2,211,062 ไร่ จากสภาพพื้นที่ดังกล่าว จังหวัดขอนแก่นจึงมีการทำนาได้ทั้งนาปีและนาปรัง

1.1 นาปี สภาพการทำนาในฤดูนาปีของจังหวัดขอนแก่นในแต่ละปีนั้นจะขึ้นอยู่กับสภาวะการกระจายของน้ำฝน ฤดูปีใดปริมาณการกระจายของน้ำฝนดีมีน้ำเพียงพอแก่การเพาะปลูก พื้นที่การทำนาจะสูงขึ้น แต่ถ้าหากปีใดเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง พื้นที่ตอนก็ไม่สามารถที่จะเพาะปลูกได้ ทำให้พื้นที่การทำนาลดลง

1.2 นาปรัง การทำนาครั้งที่สอง จะดำเนินการในพื้นที่เขตชลประทานขนาดใหญ่ 3 โครงการ คือ โครงการน้ำพองระยะ 1 และโครงการน้ำพองระยะ 2 เขตสูบน้ำด้วยไฟฟ้า 10 สถานี อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก 11 อ่าง รวมพื้นที่ 200,718 ไร่ และในเขตสูบน้ำช่วยเหลือเกษตรกรด้วยเครื่องสูบน้ำพองของกรมชลประทาน และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. ปอแก้ว

ในจังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่การปลูกปอแก้วประมาณ 1.5 แสนไร่ ซึ่งพื้นที่การเพาะปลูกนี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณของน้ำฝน คือหากปีใดมีปริมาณน้ำฝนในต้นฤดูน้อย พื้นที่การเพาะปลูกปอแก้วจะลดลง หากปีใดมีฝนตกในช่วงต้นฤดูมาก พื้นที่การเพาะปลูกปอแก้วจะเพิ่มขึ้น ส่วนปัจจัยในด้านราคาดั้น มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่บ้างเหมือนกัน คือราคาปอแก้วค่อนข้างต่ำ เกษตรกรจึงไม่ค่อยยอมลงทุนในการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพียงแต่การกำจัดวัชพืชเท่านั้น ไม่นิยมการใช้ปุ๋ยเคมีซึ่งเสี่ยงต่อบริรรมชาติ เป็นภาวะฝนแล้ง แม้ในปี 2522 จะมีการก่อสร้างโรงงานผลิตเยื่อกระดาษจากปอแก้ว ที่อำเภอหนองเรือ ซึ่งมีกำลังการผลิต 200,000 ตัน/ปี แต่พื้นที่เพาะปลูกก็ไม่เพิ่มขึ้นมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากราคาที่ได้รับยังไม่เป็นที่พอใจให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกปอแก้วอีก อีกทั้งมีปัญหาค่าใช้จ่าย ความไม่สะดวกในการซื้อขาย และการเบิกเงิน

3. มันสำปะหลัง

ในจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง 2.9 แสนไร่ การที่เกษตรกรปลูกมันสำปะหลังมาก เนื่องจากมันสำปะหลังเป็นพืชทนแล้ง ปลูกง่าย ขายสะดวก เพราะมีแหล่งรับซื้อกระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่น ปัจจุบันอย่างหนึ่งที่ทำให้พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเปลี่ยนแปลงก็คือ ปัญหาเรื่องราคาของมันสด หากปีใดราคาหัวมันสดต่ำ ในปีต่อไปเกษตรกรก็จะลดพื้นที่ปลูกลง แต่ถึงอย่างไรก็ตามเกษตรกรยังคงนิยมปลูกกันอยู่มาก ทั้งนี้แม้จะมีพืชอื่น ๆ เช่น อ้อยและน้ำตาลเข้ามาแข่งขัน แต่การปลูกอ้อยน้ำตาล ถึงแม้จะมีรายได้มากกว่าก็ต้องลงทุนสูงและบางครั้งมีปัญหาเรื่องการตลาด ฉะนั้นเกษตรกรยังคงนิยมปลูกมันสำปะหลังอยู่เช่นเดิม

4. อ้อย

เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นมีโรงงานน้ำตาลซึ่งเริ่มการก่อสร้างในปี 2519 ตั้งอยู่ที่อำเภอหนองเรือ ในพื้นที่ 300 ไร่ มีกำลังการผลิต 1.5 ล้านตัน/ปี และสามารถหีบอ้อยได้ 8,000-10,000 ตัน/วัน จากกำลังการผลิตตั้ง

กล่าว จะทำให้จังหวัดขอนแก่นสามารถปลูกอ้อยเพื่อส่งโรงงานได้ประมาณ 200,000 ไร่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการปลูกอ้อยในจังหวัดขอนแก่นก็ปลูกได้ไม่ถึง 200,000 ไร่ เนื่องจากโรงงานน้ำตาลจะให้โควตาแก่เกษตรกรผู้ปลูกอ้อยในจังหวัดใกล้เคียงด้วย และประกอบกับโรงงานน้ำตาลได้รับโควตาการผลิตน้ำตาลต่ำกว่ากำลังการผลิต เพราะฉะนั้นจึงได้มีการควบคุมปริมาณการปลูกให้พอเหมาะสมกับปริมาณโควตาที่ได้รับ

5. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดขอนแก่น มีการเพาะปลูกอยู่ในท้องที่ 3 อำเภอ กับ 1 กิ่ง คือ อำเภอชุมแพ, สีชมพู, กระนวน และกิ่งอำเภอกุฉินารายณ์ เกษตรกรในท้องที่ดังกล่าว ปลูกข้าวโพด 2 ครั้ง/ปี คือ ต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน เนื่องจากเป็นบริเวณที่ดินมีความสมบูรณ์สูง ประกอบกับเกษตรกรมีความตื่นตัวในการใช้พันธุ์ข้าวโพดของรัฐบาล ผลผลิตต่อไร่จึงค่อนข้างสูง

2.5.3 การปศุสัตว์

การเลี้ยงปศุสัตว์ซึ่งเดิมเกษตรกรเคยเลี้ยงในรูปฟาร์มขนาดเล็ก หรือเพื่อบริโภคภายในครอบครัวเท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีผู้ตั้งฟาร์มเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น สุกร ไก่พันธุ์เนื้อ ไก่พันธุ์ไข่ มากขึ้น เช่น ฟาร์มสุกรที่อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมือง ฟาร์มไก่ที่อำเภอพล อำเภอเมือง เป็นต้น ส่วนการส่งสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (หนัง กระดูก) ได้มีการส่งออกไปยังหลายภูมิภาค ภาคกลางเช่น กรุงเทพฯ สมุทรปราการ ภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ และพิษณุโลก ภาคอีสาน เช่น เลย ร้อยเอ็ด เป็นต้น

2.5.4 การประมง

ในจังหวัดขอนแก่นมีแหล่งผลิตหรือส่งเสริมงานด้านการประมงน้ำจืดที่สำคัญ เช่น อ่างเก็บน้ำเขื่อนชลรัตน์ ซึ่งมีความกว้างถึง 410 ตารางกิโลเมตร ลักษณะเป็นอ่างลาดความลึกไม่มากนัก จึงเหมาะสำหรับสัตว์

น้ำจืดเจริญเติบโต ปลาสำคัญที่ผลิตได้คือ ปลาน้ำจืด ปลาเนื้ออ่อน ปลาช่อน บริเวณริมเขื่อนอุบลรัตน์ มีประชาชนจากจังหวัดต่าง ๆ มาตั้งรกราก ประกอบอาชีพด้านการประมงมากมายหลายครอบครัว และเป็นแหล่งผลิตปลาที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจับปลา ประชาชนสามารถจับได้โดยเสรี มีเจ้าหน้าที่ของกรมประมงคอยสอดส่องดูแลไม่ให้ใช้เครื่องมือผิดกฎหมายจับปลา นับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประชาชนมากพอ ๆ กับรายได้จากค่าไฟฟ้าของเขื่อนอีก ส่วนปริมาณปลาที่จับได้ในเขื่อน ในปี 2525 มีทั้งสิ้น 1,482 ตัน ในปี 2526 มีทั้งสิ้น 2,153 ตัน

เป็นเปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45

2.5.5 การป่าไม้

จากการสำรวจด้วยภาพถ่ายทางดาวเทียม เมื่อปี 2516 มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์ประมาณ 2,236 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 16.7 ของพื้นที่จังหวัด ในปี 2520 มีพื้นที่ป่าไม้สมบูรณ์เหลืออยู่เพียง 1,150 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 8.6 ของพื้นที่จังหวัดเท่านั้น ป่าดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ทางบริเวณทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ในท้องที่อำเภอ น้ำพอง, สว่าง, ภูเวียง และบางส่วนตอนเหนือของจังหวัดในท้องที่ อำเภอ น้ำพอง, อำเภออุบลรัตน์และอำเภอกระนวน โดยเป็นป่าสงวนแห่งชาติทั้งสิ้น 21 ป่า ในระหว่างปี 2521-2526 มีป่าไม้ถูกทำลายถึง 1,086 ตารางกิโลเมตร ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสภาพแวดล้อมมีผลต่อการพังทลายของดินและทำลายแหล่งต้นน้ำลำธาร ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมากในท้องที่อำเภอชุมแพและอำเภอพล สำหรับการปลูกป่าไม้เพื่อทดแทนพื้นที่ป่าไม้ซึ่งถูกทำลายยังมีเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่ซึ่งถูกทำลายไปหรือเทียบกับพื้นที่บริเวณซึ่งกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติซึ่งเสื่อมโทรมไป กล่าวคือ มีการปลูกป่าทดแทนเมื่อปีงบประมาณ 2525 ที่สวนป่าภูระงำ และสวนป่าเสกแด่แห่งละ 700 ไร่ รวมเป็น 1,400 ไร่ จาก

พื้นที่ป่าสงวนทั้งสิ้น 1,670 ล้านไร่ สันนิษฐานประมาณ 1.26 ล้านบาท
ฉะนั้นธุรกิจด้านการค้าไม้ในจังหวัดขอนแก่นจึงไม่มีความสำคัญเท่าใดนัก
เมื่อมองด้านการทำไม้ โรงเลื่อยขนาดใหญ่ที่มีการค้าเนินธุรกิจ จึงเป็น
เพียงการค้าไม้แปรรูป และการทำเฟอร์นิเจอร์ ท้าวงกบ ประตู
หน้าต่าง เท่านั้น โดยจะนำเข้าไม้มาจากจังหวัดอื่นเป็นส่วนใหญ่

2.5.6 ภาคอุตสาหกรรม

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมกำลังเข้ามามีความสำคัญแทนภาคเกษตรกรรม
มากขึ้น เนื่องจากการเกษตรกรรมมักผันผวนตามสภาพดินฟ้าอากาศ
การยืดหยุ่นตัวเข้ากับสภาพเศรษฐกิจมีน้อยกว่าภาคอุตสาหกรรม ซึ่งตาม
แผนพัฒนาเมืองหลักขอนแก่น ในขั้นแรกมุ่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานก่อน เช่น
ไฟฟ้า น้ำ การคมนาคมสื่อสาร เป็นต้น โดยอุตสาหกรรมที่จะพัฒนาต่อไป
จะส่งเสริมอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ
วัตถุดิบหลักในภูมิภาคเป็นสำคัญ เช่น การผลิตแอลกอฮอล์จากอ้อยและ
มันสำปะหลัง การผลิตเยื่อกระดาษจากฟางข้าว การทอผ้าไหม และผ้า
พื้นเมือง เป็นต้น

ขณะนี้หน่วยงานของกองส่งเสริมอุตสาหกรรม คือ "ศูนย์พัฒนา
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่
สำคัญคือ เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเคลื่อนไหวด้านอุตสาหกรรม ตลอดจน
จนข้อมูลต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้าน
สถาบันเงินทุน มีสำนักงานบริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทย สาขาภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ คอยให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่
ควรส่งเสริม

โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดขอนแก่น ในปัจจุบันมีดังนี้

1. โรงสีข้าว นับเป็นโรงงานที่มีมากที่สุด รวมทั้งสิ้น
ประมาณ 1,577 โรง ส่วนใหญ่จะเป็นโรงสีข้าวขนาดเล็ก ตั้งอยู่ตาม
ชนบทหมู่บ้านทั่วไป ประมาณ 1,472 โรง เป็นโรงสีข้าวขนาดกลางและ

ขนาดใหญ่ประมาณ 105 โรงงาน

2. โรงงานผลิตมันสำปะหลัง ได้แก่ โรงงานแป้งมัน

โรงงานทำมันเส้น (ลานมัน) และโรงงานอัดมันเม็ด มีจำนวนทั้งสิ้น 299 โรงงาน อย่างไรก็ตามปัจจุบันกระทรวงอุตสาหกรรมไม่อนุญาตให้ตั้งโรงงานมันเม็ดและมันเส้นเพิ่มขึ้นอีก เพื่อสนองนโยบายให้เกษตรกรลดพื้นที่ปลูกมันลง

3. โรงงานอุตสาหกรรมจากผลิตภัณฑ์ท่อ ได้แก่ โรงงานอัดท่อและโรงงานทำกระสอบ ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ โรงงานอัดท่อเบอประมาณ 40 โรง จำนวนคนงาน 5,558 คน เงินลงทุนประมาณ 48 ล้านบาท

4. โรงงานน้ำตาลทราย ของบริษัทน้ำตาลขอนแก่น จำกัด เป็นโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกำลังการผลิต 11,000 ตัน/วัน มีเงินทุน 500 ล้านบาท จำนวนคนงาน 680 คน

5. โรงงานผลิตเยื่อกระดาษ ของบริษัทพีนิกส์ พัลป์ แอนด์ เพเพอร์ จำกัด ตั้งอยู่ที่อำเภอไผ่ฟอง นับเป็นโรงงานที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัดขอนแก่น และเป็นโรงงานผลิตเยื่อกระดาษจากปอแห้งแห่งแรกของประเทศไทย กำลังผลิต 70,000 ตัน/ปี คนงาน 460 คน เงินทุน 1,700 ล้านบาท สามารถใช้วัตถุดิบปอตากแห้งประมาณปีละ 200,000 ตัน

2.5.7 การเงินและการคลัง

- การเงินและการธนาคาร ในรอบปี 2526 ที่ผ่านมา จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดขอนแก่น ยังไม่เพิ่มขึ้นจากปี 2525 กล่าวคือ ยังมีสาขาธนาคารทั้งสิ้น 33 สาขา ของ 13 ธนาคารพาณิชย์ โดยในช่วงปี 2526 ธนาคารพาณิชย์มีสภาพคล่องทางการเงินสูง จึงสามารถขยายสินเชื่อประเภทต่าง ๆ ออกไปได้เป็นจำนวนมาก ช่วยให้ธุรกิจการ

ค่า การก่อสร้าง ขยายตัวอยู่ในเกณฑ์สูง โดยเมื่อสิ้น ธันวาคม 2526 มียอดฝากคงค้างทั้งสิ้น 4,485 ล้านบาท และยอดสิ้นเชื่อกคงค้าง 5,006.6 ล้านบาท คิดเป็นอัตราสิ้นเชื่อกต่อเงินฝากถึงร้อยละ 111.62 ซึ่งนับว่าเป็นอัตราส่วนที่สูงสุดของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนยอดเงินฝากคงค้างของธนาคารออมสิน ในจังหวัดขอนแก่น เมื่อสิ้นธันวาคม 2526 มีรวม 404.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 326.8 ล้านบาท ในระยะเดียวกันของปี 2525 รวม 78 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.9 ทางด้านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มียอดเงินให้กู้คงค้างเมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2526 รวม 380.8 ล้านบาท เทียบกับ 386.3 ล้านบาท เมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2525 ลดลง 5.5 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 1.4

สำหรับยอดเงินโอนของผู้ไปทำงาน ในประเทศตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งซึ่งช่วยให้ฐานะทางการเงินของจังหวัดและของประเทศมีความคล่องตัว อีกทางหนึ่งนั้น ในรอบปี 2526 มีผู้โอนเงินเข้ามาทั้งสิ้น 776.37 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 498.38 ล้านบาท ในปี 2525 รวม 277.99 ล้านบาท คิดเป็นเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 55.78

รายได้รายจ่ายแผ่นดิน ในปีงบประมาณ 2526 ของแผนการสำคัญ ๗ ในจังหวัดขอนแก่น เช่น รายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรแผนกสรรพากร จังหวัด ในปีงบประมาณ 2526 รวมทั้งสิ้น 258.8 ล้านบาท ค่ากว่า งบประมาณการที่ตั้งไว้ 36.4 ล้านบาท (ตั้งเป้าหมายจัดเก็บไว้ 295.2 ล้านบาท) หรืออีกนัยหนึ่งสามารถจัดเก็บได้ทั้งสิ้น ร้อยละ 87.7 ของ งบประมาณการ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2525 จัดเก็บเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.8 สำหรับรายได้แผ่นดินของแผนกคลังจังหวัดในปีงบประมาณ 2526 มีรวม 483.93 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 437.97 ล้านบาทในปีงบประมาณ 2525 รวม 45.96 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5

2.5.8 แรงงาน

1. ส่งเสริมการจ้างงานทำได้แก่ การส่งเสริมให้ประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน ได้มีโอกาสทำงาน
2. คุ้มครองแรงงาน ได้แก่ ให้ความคุ้มครองดูแลลูกจ้างและดูแลการจ้างงานให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง
3. แรงงานสัมพันธ์ ได้แก่ การดำเนินการให้ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง ได้ทำงานร่วมกันอย่างสันติสุข เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน
4. การควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว ได้แก่ การควบคุมให้การประกอบอาชีพของคนต่างด้าวเป็นไปตามกฎหมาย เพื่อสงวนอาชีพให้แก่คนไทย
5. การพัฒนาอาชีพ โดยสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เป็นสถาบันฝึกอาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่เยาวชนและผู้สนใจ ดำเนินการฝึกช่างฝีมือสาขาต่าง ๆ แยกเป็น 4 ประเภทและดำเนินการดังนี้
 - 5.1 การฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นการฝึกอาชีพเชิงช่างอุตสาหกรรม หลักสูตรฝึกในสถาบัน เวลา 6 เดือน และฝึกในสถานประกอบการอีก 2 เดือน มีหลักสูตรการฝึกรวม 15 สาขา
 - 5.2 การฝึกในกิจการ เป็นการฝึกที่ต่อเนื่องจากการฝึกหลักสูตรเตรียมเข้าทำงาน โดยเข้าไปฝึกทำงานจริง ในสถานประกอบการต่าง ๆ ระยะเวลา 2 เดือน
 - 5.3 การฝึกยกระดับฝีมือช่าง เป็นการฝึกผู้ที่ผ่านงานช่างมาแล้วให้ดียิ่งขึ้น
 - 5.4 การฝึกพิเศษ

2.6 วิสตุหองถึนเจวพวักดินแะดินลูกรึ้ง

2.6.1 แหล่งดินลูกรึ้งในเขตจังหวัดขอนแก่น โดยสภาพทั่วไปแล่วพื้นจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ดินชุดร็อยเอ็ด ประมาณ 24.7% ดินชุดไคราช 19.7% แะดินชุดน้ำหอง 8.5% ซึ่งมึหน้าดินลึก 1-2 เมตร ประกอบด้วย ดินร่วนปนทราย แะดินชั้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นดินลูกรึ้งซึ่งมึอยู่ในทุกเขตอำเภอของจังหวัดขอนแก่น ดังรูป 2.3

2.6.2 คุณสมบัติของดินลูกรึ้ง

คุณสมบัติทางเคมี

Fe_2O_3	ประมาณ	1.5-3.0%
Al_2O_3	ประมาณ	8-12%
SiO_2	ประมาณ	75-85%
Total Flux	ประมาณ	1.5-3.5%
Loss on Ignition	ไม่เกิน	5%

คุณสมบัติทางกายภาพ

(การกระจายของเม็ดดิน)

ผ่านตะแกรง 3/16" มากกว่า 50%

ผ่านตะแกรงเบอร์ 36 มากกว่า 15%

ผ่านตะแกรงเบอร์ 200 น้อยกว่า 50%

คุณสมบัติทางกล

LIQUID LIMIT น้อยกว่า 49%

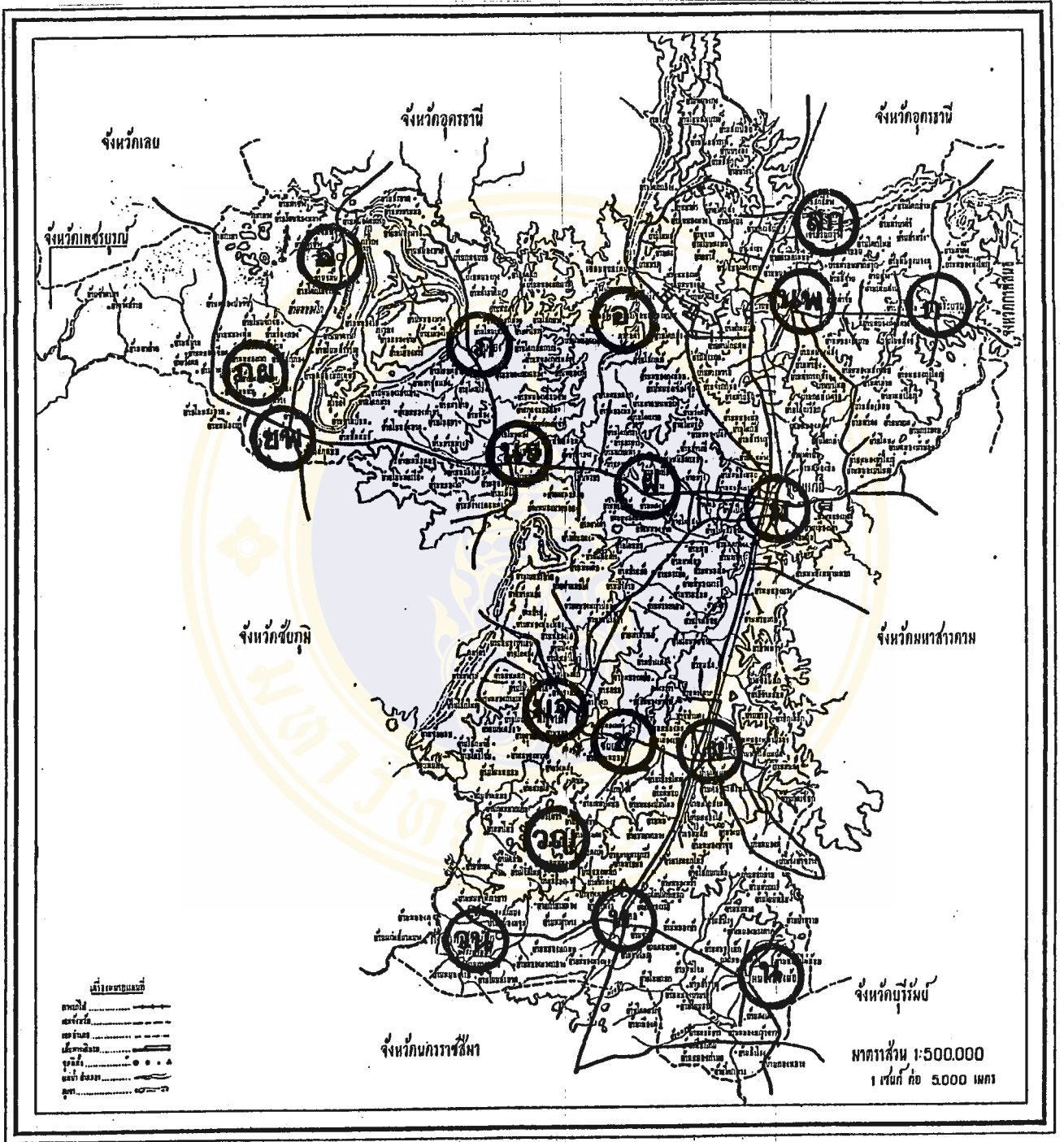
PLASTICITY INDEX น้อยกว่า 7%

SHRINKAGE LIMIT ประมาณ 4-15%

2.7 วิสตุหองถึนเจวพวักไม้ไผ่

2.7.1 แหล่งไม้ไผ่ในจังหวัดขอนแก่น

ไผ่เป็นพืชที่จัดอยู่ในวงศ์หญ้า (GRAMINEAE) เพียงแต่แยกเป็นวงศ์ย่อย BAMBUSEAE เท่านั้น หรืออาจพูดได้ว่า ไม้ไผ่เป็นหญ้าที่มีต้นโตแข็งแรง

รูปที่ 2-3 แผนที่บริเวณจังหวัดขอนแก่น
แสดงแหล่งเก็บตัวอย่างดินลูกรังจาก 18 แหล่ง

และอายุยืนที่สุด โดยปรกติจะขึ้นอยู่ในเขตร้อน และเขตอบอุ่น ในทวีปเอเชีย แอฟริกา และแปซิฟิก สำหรับในเขตจังหวัดขอนแก่นนั้นมีอยู่ทั่วไปทั้งในป่าและบริเวณชุมชนทั่วไป

2.7.2 ชนิดของ ไม้ ไม้ในเขตจังหวัดขอนแก่น เท่าที่พบมี 47 ชนิด แต่สามารถนำมาใช้ได้นั้นมีไม่กี่ชนิด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ก. ประเภทไม้ขนาดเล็ก

ได้แก่ จอพวกไม้แพ็ก (*ARUNDINARIA PUSILLA* CHEVAL & A CAMPUS) ลำต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2 เซนติเมตร ความสูง 1-2 เมตร ซึ่งมีมากมายในเขตจังหวัดขอนแก่น และถือว่าเป็นวัชพืชชนิดหนึ่ง จอพวกไม้รวกเล็ก (*GIGANTOCHLOA ALBOCILIATA* MUNRO) ในชนบทเรียกไม้ไร่ มีขนาดลำต้น 2-3 เซนติเมตร กอกลมเกลี้ยงคล้ายไม้รวก ความสูงประมาณ 3-4 เมตร ปล้องยาวประมาณ 10 เซนติเมตร มีมากบริเวณที่แห้งแล้งทั่วไป โดยเฉพาะบริเวณที่เป็น หิน ทราย ภูเขาและเนินเขาของจังหวัดขอนแก่น

ข. ประเภทไม้ขนาดกลาง

ได้แก่ จอพวกไม้รวก (*THYRSOSTACHYS SIAMENSIS* GAMBLE & OLIVERI GAMBLE) ลำต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 เซนติเมตร สูง 4-8 เมตร ลำต้นเรียวยาว มีมากมายในเขตจังหวัดขอนแก่น โดยเฉพาะบริเวณป่าและชายป่า ในชนบทนิยมปลูกไว้ใช้งานกันมาก จอพวกไม้สร้าง (*BAMBUSA NANA* ROX B.) ลำต้นโดยขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-6 เซนติเมตร ความสูง 8-12 เมตร ปล้องยาว 20-30 เซนติเมตร ลักษณะลำต้นเรียวยาวและเกือบจะตัน ชาวพื้นเมืองเรียกไม้ด้ามขวาน มีมากมายในป่า ชายป่า และชาวชนบทนิยมปลูกไว้ใช้งาน เช่น ใช้ทำด้ามเครื่องมือเกษตรกรรมต่าง ๆ

ค. ประเภทไม้ไผ่ขนาดใหญ่

ได้แก่ ไผ่บง (BAMBUSA TULDA) ไผ่บ้าน (BAMBUSA BLUMEANA SCHULTES) มีขนาดลำต้นใหญ่ เส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เซนติเมตรขึ้นไป ความสูงมากกว่า 12 เมตรขึ้นไป เนื้อหนา ปล้องยาวประมาณ 30 เซนติเมตร มีมากมายในป่า และนิยมปลูกไว้ใช้งานในชนบททั่วไปของ จังหวัดขอนแก่น

2.8 วัสดุท้องถิ่นจาวพวกแกลบ

พื้นที่ปลูกข้าวของจังหวัดขอนแก่นประมาณ 1.9 ล้านไร่ มีผลผลิตข้าวโดยเฉลี่ย ต่อไร่ต่อปี ประมาณ 35 ตัน ฉะนั้นในแต่ละปีจะมีข้าวเปลือกที่ผลิตได้ 66.5 ล้าน ตันหรือประมาณ 665 ล้าน กก. คิดเป็นแกลบประมาณ 53.2 ล้าน กก. ซึ่งเป็น วัสดุที่เหลือใช้ปริมาณมหาศาล โดยทั่วไปเกือบทุกหมู่บ้านจะมีโรงสีขนาดเล็ก ตั้ง อยู่ 1-2 โรง และจะมีแกลบที่เหลือจากการสีข้าว ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ สำหรับเป็นวัสดุสร้างบ้านให้แก่หมู่บ้านได้อย่างเพียงพอ

ประวัติความเป็นมา

3.1 ประวัติความเป็นมาของอิฐอัดดิน-ซีเมนต์

ในการพัฒนาไม่ว่ารูปแบบใด ๆ ก็ตาม วัสดุก่อสร้างจะมีบทบาทที่สำคัญใน ด้านปัจจัยของการพัฒนาอย่างมาก ปัจจุบันเป็นที่ทราบแล้วว่าวัสดุหลักในการก่อสร้างใน ชนบท คือ ไม้ได้เริ่มขาดแคลนขึ้น การเสาะแสวงหาวัสดุอย่างอื่นมาทดแทนจึง เป็นความ จำเป็นอย่างยิ่ง สถาบันวิจัยเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วย งานที่รับผิดชอบโดยตรงในด้านนี้ จึงได้เริ่มทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านดิน- ซีเมนต์ โดยอาศัยหลักการใช้วัตถุดิบในห้องถิน คือ ดินลูกรังที่ได้รับคัดเลือกแล้ว การใช้ เครื่องมือการผลิตแบบง่าย ๆ ผลปรากฏว่าการใช้ดิน-ซีเมนต์ จากโครงการพัฒนาที่อยู่ อาศัยในเขตพื้นที่ราบเชิงเขา จังหวัดปราจีนบุรี เมื่อปี พ.ศ.2525 สามารถลดค่าใช้จ่าย ในการสร้างบ้านในชนบทได้ถึง 30-40% นอกจากนั้นดิน-ซีเมนต์ ยังนำไปใช้พัฒนาชนบทใน รูปแบบอื่นได้อีกมากมาย เช่น ถังเก็บน้ำฝน คลองระบายน้ำ ฝายและเขื่อนขนาดเล็ก เป็นต้น

การศึกษาเกี่ยวกับอิฐอัดดิน-ซีเมนต์ ในปี พ.ศ.2524 อรรณพ รุ่งสิงห์ทอง ได้ทำการทดลองใช้เครื่องอัดดินลูกรัง โดยดัดแปลงมาจากเครื่องอัด CINVA RAM เสนอ ต่อภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า ใช้ได้ดี ในปีเดียวกันนี้ ศักดิ์สิทธิ์ ศิริรัตตัญญู และคณะได้ทดลองเพื่อหาคุณสมบัติที่เหมาะสม ของดินลูกรังที่จะนำไปใช้ทำอิฐอัดดิน-ซีเมนต์ เสนอต่อภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศว กรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2525 วิจิระ ศิริสมณะและคณะได้ทำ การทดลองเกี่ยวกับอัตราส่วนผสมและความชื้นที่เหมาะสมของดิน-ซีเมนต์ ที่จะให้ความ แข็งสูงสุด ในปีเดียวกันนี้แผนกวิชาช่างก่อสร้างและแผนกวิชาช่างเครื่องกล วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคโนโลยีขอนแก่น ได้ร่วมกันผลิตเครื่องอัดดินลูกรังขึ้น และนำมาทดลองใช้งานใช้ได้ผลดี

ในเขตจังหวัดขอนแก่น พื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยดินลูกรัง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุ ดิน-ซีเมนต์ ได้ ฉะนั้นถ้านำเทคโนโลยีนี้มาใช้ในชนบทเขตจังหวัดขอนแก่น โดยการออกแบบรูปแบบบ้านพักอาศัยให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมแล้ว จะช่วยให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้นเป็นอย่างมาก

3.2 ประวัติความเป็นมาของคอนกรีตเสริมไม้ไผ่

การใช้ประโยชน์จากไม้ไผ่ในรูปแบบของคอนกรีตเสริมไม้ไผ่นั้น ได้เริ่มต้นจากการขาดแคลนเหล็กเสริมในคอนกรีตหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่ใช้อยู่เฉพาะบางส่วนของโครงสร้างเท่านั้น เช่น พื้นชั้นล่างของอาคาร ถนนและลานต่าง ๆ สำหรับชนบทในประเทศไทย ได้ใช้ประโยชน์จากไม้ไผ่มานานแล้ว แต่ในรูปแบบอื่น ๆ เนื่องจากพื้นที่เขตจังหวัดขอนแก่นมีไม้ไผ่มากมายหลายชนิด ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่ปลูกไว้ใช้งานในชนบท และเนื่องจากไม้ไผ่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นใหม่ได้ (RENEWABLE RESOURCES) ส่วนเหล็กเสริมเป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นใหม่ไม่ได้ (NON RENEWABLE RESOURCES) นับวันจะหมดไปจากโลก ฉะนั้นในอนาคตไม้ไผ่น่าจะใช้ทดแทนเหล็กเสริมในคอนกรีตได้ในบางโครงสร้าง ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม โดยเฉพาะชนบทในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อไป คือ ไม้ไผ่ ปี พ.ศ. 2523-2524 สุวิธ เพชรศรีสม ทำการทดลองคุณสมบัติของไม้ไผ่ในเขตจังหวัดขอนแก่น แล้วนำคุณสมบัติที่ได้ไปออกแบบพื้นสำเร็จคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ รูปตัวยูคว่ำแบบ ONE-WAY SLAB และทำการทดลองการรับน้ำหนักได้ผลดี ผลงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา ENID 696 SPECIAL PROBLEM เสนอคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2524-2525 นพดล อินทรกำแหง ได้ทดลองทำแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่แบบ ONE-WAY SLAB เสนอภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี พ.ศ. 2525-2526 สมชาย ชัยสุวรรณรักษ์ และคณะได้ทำการทดลองคุณสมบัติของไม้ไผ่ 2 ชนิด คือ ไผ่บง (BAMBUSA TULDA) และ ไผ่บ้าน (BAMBUSA BLUMEAVA SCHUTES) นอกจากนี้ยังได้นำคุณสมบัติเหล่านี้ไปออกแบบแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่แบบ ONE-WAY SLAB เพื่อทำการทดลองการรับน้ำหนัก เสนอต่อภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.3 ประวัติความเป็นมาของซีเมนต์แกลบเผา

เนื่องจากแกลบเป็นวัสดุเหลือใช้จากการสีข้าว สำหรับประโยชน์ของแกลบในด้านอื่น ๆ เช่น ทำเชื้อเพลิงของต้นกำลัง โรงสี ทำปุ๋ย ฯลฯ แล้วแกลบยังใช้ประโยชน์ในด้านวิศวกรรมสร้าง ในรูปแบบของซีเมนต์แกลบเผา และได้มีการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับซีเมนต์แกลบเผาดังต่อไปนี้ ในปี พ.ศ. 2517 * COLUMN V.B. ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการใช้ซีเมนต์แกลบผลิตซีเมนต์และคอนกรีต ปี พ.ศ. 2519 * DAMER, S.A. ได้ทำการศึกษาว่าซีเมนต์แกลบมีคุณสมบัติที่จะใช้เป็น POZOLANIC MATERIAL ได้อย่างดี ปี พ.ศ. 2519 * PAUL, B.K. ได้ทำการศึกษาการใช้ปูนขาวผสมซีเมนต์แกลบเพื่อใช้ทำวัสดุก่อสร้าง ปี พ.ศ. 2522 * MALLA, A.P. ทำการศึกษาเรื่องซีเมนต์แกลบผสมกับปูนขาวเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ทดแทนซีเมนต์ ได้เป็นอย่างดี ในปี พ.ศ. 2523 * LAKHO, S.M. ได้ทำการทดลองผลิตอิฐบล็อกดิน-ซีเมนต์ โดยใช้ซีเมนต์แกลบเป็นส่วนผสมได้ผลดีพอสมควร ในปี พ.ศ. 2524 * ALEX, B.WE. ได้ทำการศึกษาการนำซีเมนต์แกลบเผาไปใช้งานเกี่ยวกับปูนก่อและคอนกรีตได้ผลดี ในปี พ.ศ. 2526 ดร. นิชัย นิमितยสกุล สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียได้รวบรวมผลงานเกี่ยวกับซีเมนต์แกลบทั้งหมดพิมพ์ออกเผยแพร่

* วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท (วิศวกรรมศาสตร์), สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

บทที่ 4
วิธีการศึกษา

4.1 การทดสอบหาคคุณสมบัติของวัสดุ

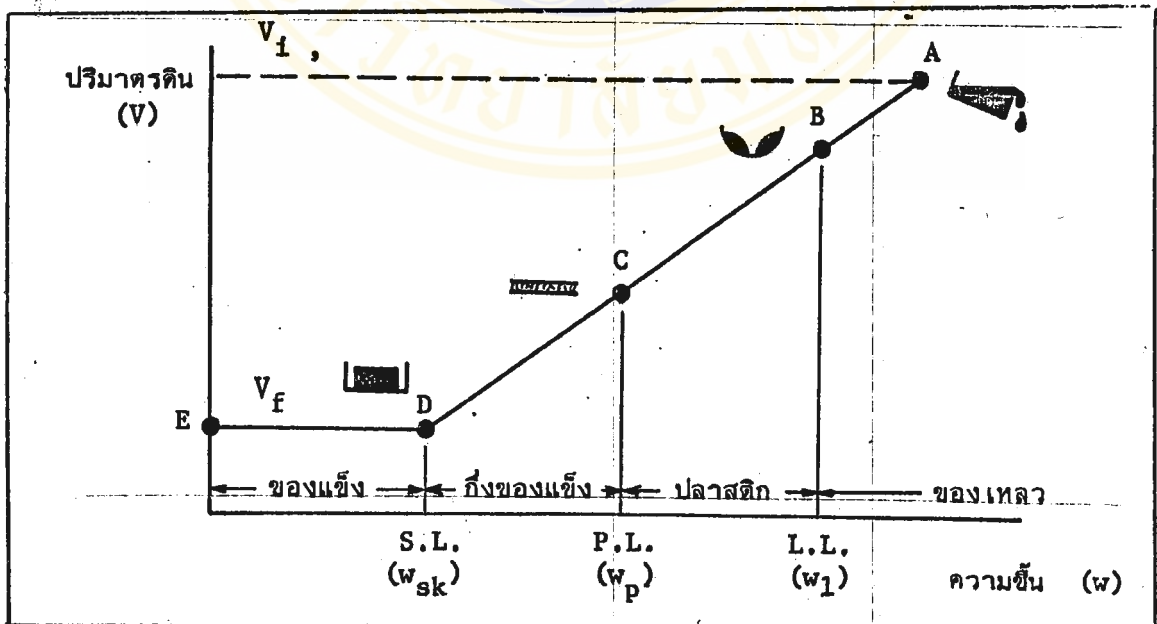
4.1.1 คุณสมบัติของดินลูกรัง

4.1.1.1 คุณสมบัติทางกล

ก. คุณสมบัติทางกล (MECHANICAL PROPERTY) ที่ต้องการตามมาตรฐาน ได้แก่ LIQUID LIMIT (L.L), SHRINKAGE LIMIT และ PLASTIC LIMIT (P.L.) หรือ PLASTICITY INDEX (P.I.) ในการทดสอบหาคคุณสมบัติดังกล่าวนี้ เป็นชุดของการทดลองที่เรียกว่า ATTERBERG'S LIMITS ตามมาตรฐานของ ASTM D423-66, ASTM D427-61 และ ASTM D427-59

ข. นิยามและทฤษฎี (DEFINITION & THEORY)

1. LIQUID LIMIT (L.L) คือ ความชื้นในมวลดินขณะ ที่มวลดินเริ่มเปลี่ยนสถานะ จากของเหลว (VISCOUS FLUID) ไปเป็นสารหนืดตัว ในสถานะพลาสติก (PLASTIC STATE) ที่จุด B (รูปที่ 4-1)

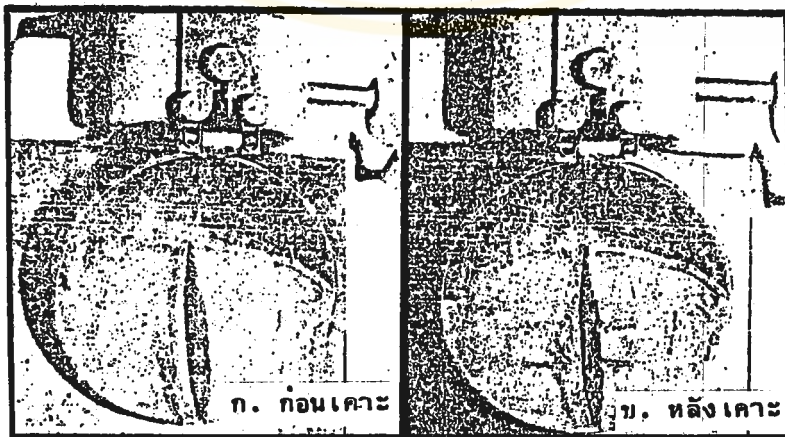
รูปที่ 4-1 สถานภาพต่าง ๆ ของมวลดินเหนียว

2. PLASTIC LIMIT (P.L.) คือความชื้นในมวลดิน ขณะที่เปลี่ยนสถานภาพจาก พลาสติกเป็นกึ่งของแข็ง (SEMI-SOLID STATE) ที่จุด C

3. SHRINKAGE LIMIT (S.L.) คือความชื้น ณ ที่จุด D ซึ่งดินเปลี่ยนจากสภาพกึ่งของแข็งเป็นของแข็งและจะไม่มีการหดตัวอีกต่อไป แต่เมื่อความชื้นยิ่งลดลงไป ฟองอากาศจะเริ่มแทรกเข้าไปในมวลดิน และทำให้เกิดสถานะไม่อิ่มตัวเกิดขึ้น จนกระทั่งไม่มีความชื้นอยู่เลย ณ ที่จุด E

ค่าความชื้นในสถานภาพพลาสติกของดิน เรียกว่า PLASTICITY INDEX (P.L.) คือ ผลต่างของค่า L.L. และ P.L. มักเป็นตัวแสดงถึงความเหนียวของดินและยังแสดงความไวต่อการเปลี่ยนสถานภาพต่อความชื้นของมวลดินนั้น จึงเป็นค่าที่สำคัญใช้มากในการจำแนกมวลดิน

การหาค่าความชื้นที่ลิมิตต่าง ๆ มีวิธีการเฉพาะซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้กันแพร่หลาย คือ LIQUID LIMIT คือความชื้นของมวลดินที่ เมื่อเตรียมดินลงในถ้วยเคาะ (LIQUID LIMIT DEVICE) ในรูปที่ 4-2 โดยมีรอยบากมาตรฐานแล้ว เคาะได้ 25 ครั้ง รอยบากนั้นจะเคลื่อนมาบรรจบกันยาวประมาณ 1 ซม.พอดี

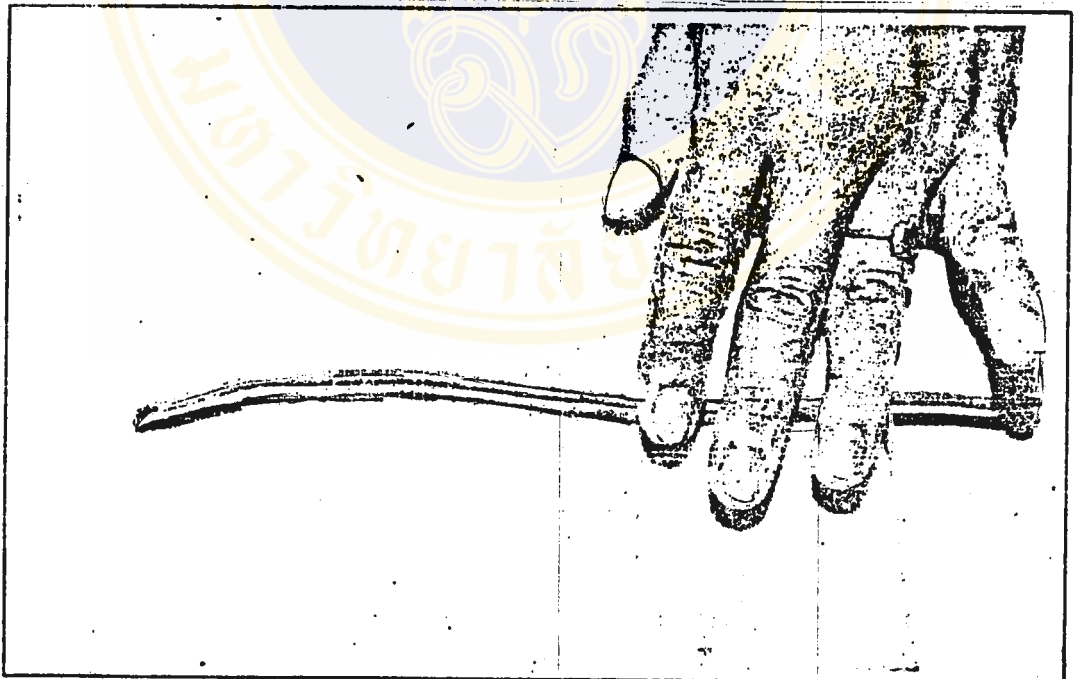

รูปที่ 4-2 การเคลื่อนตัวของมวลดินบริเวณรอยบาก

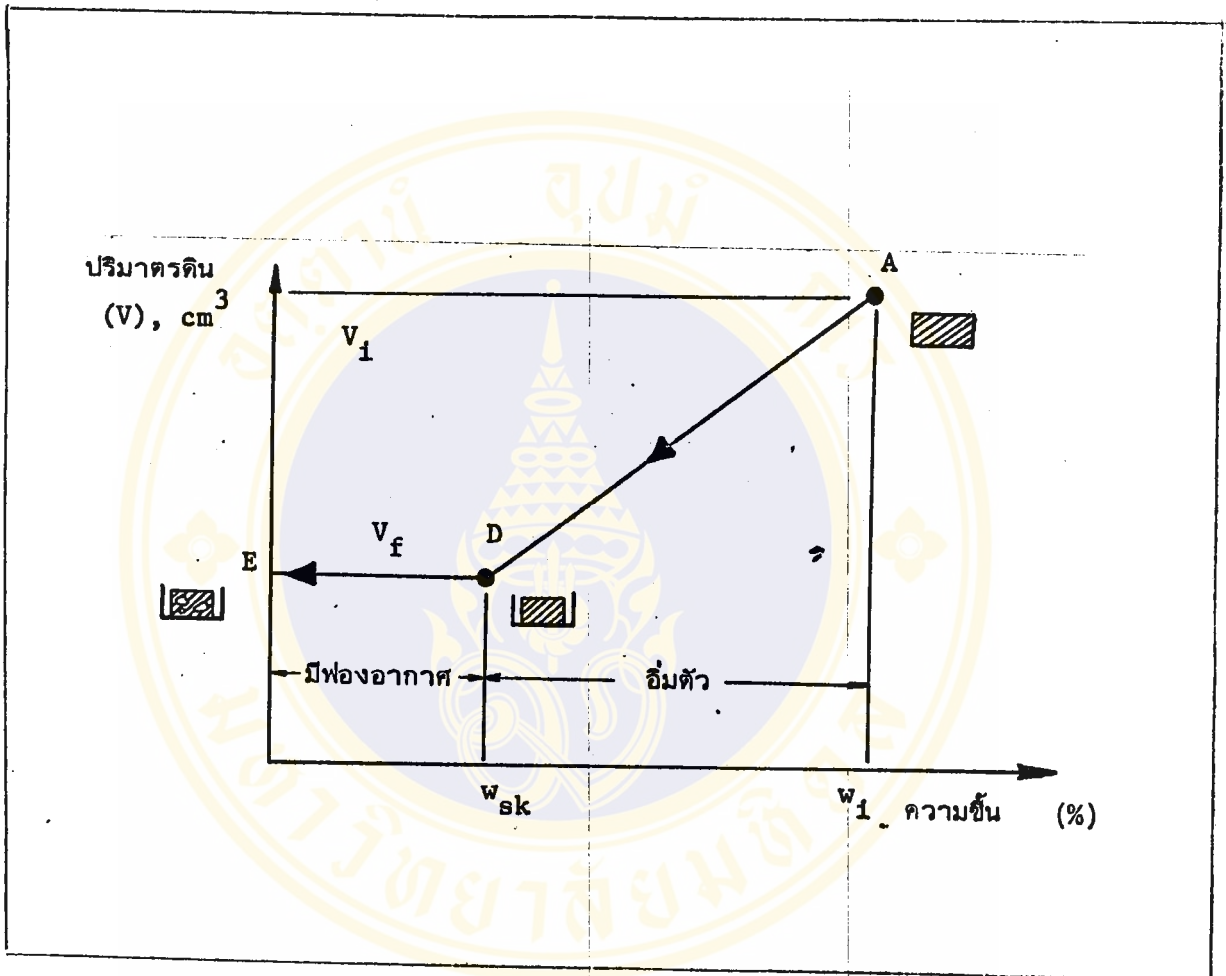
ซึ่ง A.CASSAGRANDE ได้ให้ความเห็นไว้ว่า เท่ากับความชื้น ณ จุดที่กำลังของดินเท่ากับ 25 กรัม / ตร.ซ.ม. โดยเปรียบเทียบไว้ว่า การเคาะแต่ละครั้งเท่ากับหน่วยแรงเฉือนที่กระทำต่อมวลดิน มีค่าประมาณ 1 กรัม / ตร.ซ.ม.

PLASTIC LIMIT คือ ความชื้นในมวลดิน ซึ่งถูกปั้นคลึงเป็นเส้นยาว และมีขนาด 1 หุน (1/8 นิ้ว) แล้วจะมีรอยแตกปริโดยรอบผิวดินเกิดขึ้นพอดี ดังเช่นในรูปที่ 4-3 ซึ่งในการปฏิบัติจริงทำได้ยากพอสมควร ต้องอาศัยความชำนาญ กว่าจะได้ผลการทดลองที่น่าเชื่อถือ

สำหรับ SHRINKAGE LIMIT ดังที่กล่าวไว้แล้วว่า เป็นความชื้น ณ จุดที่มวลดินจะไม่เปลี่ยนแปลงปริมาตรอีกแล้ว อาจหาได้จากรูปที่ 4-4

รูปที่ 4-3 การทดสอบหาค่า PLASTIC LIMIT

รูปที่ 4-4 การหดตัวของมวลดิน

$$W_{sk} = W_i - \frac{(V_i - V_f) \gamma_w}{WS} \times 100$$

- เมื่อ
- WI = ความชื้นเมื่อเริ่มการทดลอง ที่ A
 - VI = ปริมาตรดินเมื่อเริ่มการทดลอง ที่ A
 - VF = ปริมาตรดินเมื่อแห้ง ที่ E หรือ D
 - WS = น้ำหนักแห้งของมวลดิน

ค. วิธีการทดลอง

ก. LIQUID LIMIT

1. ร่อนตัวอย่างดินแห้งผ่านตะแกรงเบอร์ 40 สักประมาณ 200 กรัม (ในบางกรณีอาจใช้ตัวอย่างดินเปียกเลยก็ได้ถ้าแน่ใจว่า เม็ดเล็กกว่า เบอร์ 40 แบ่งประมาณ 50 กรัม ไว้ทำ SHRINKAGE LIMIT ส่วนที่เหลือใช้ทำ LIQUID LIMIT และ PLASTIC LIMIT

2. นำตัวอย่างร่อนแล้วผสมน้ำให้เข้ากัน โดยมีความชื้นเหลวขนาดปูนฉาบ (ระวังอย่าให้เหลวเกินไปจะทำให้แห้งยาก) ใช้มีดปาด (SPATULA) ตักปาดลงบนถ้วยทองเหลือง ในรูปที่ 4-5 โดยความหนาของดินตรงกลางประมาณ 1 ซม. แล้วบากโดยเครื่องมือบาก (GROOVING TOOL) ให้เป็นรอยบากตรงกลาง

3. เคาะถ้วยทองเหลืองด้วยความเร็วสม่ำเสมอ 2 ครั้ง/วินาที จนกระทั่งดินตอนล่างของรอยบาก เคลื่อนเข้าบรรจบกัน 1 ซม. ดังในรูปที่ 4-5 แล้วจดบันทึกจำนวนครั้งของการเคาะไว้

4. ปาดแต่งดินอีกครั้ง ทำรอยบากแล้วเคาะซ้ำ ถ้าจำนวนการเคาะเท่ากันหรือห่างกันไม่เกิน 2 ครั้ง ให้ใช้ค่าเฉลี่ยเป็นจำนวนการเคาะ (N) ที่ถูกต้อง นำดินบริเวณรอยบากไปหาปริมาณความชื้น (การเคาะครั้งแรกจำนวนครั้งควรประมาณ 40-50 ครั้ง ถ้ามากกว่าให้เติมน้ำอีก แต่ถ้าน้อยกว่ามากให้ทำให้แห้งลง

5. ผสมน้ำเพิ่มในดิน แล้วทำตามข้อ 3 และ 4 โดยให้มีจำนวนครั้งของการเคาะน้อยลงประมาณ 10 ครั้ง แล้วนำดินไปหาความชื้น ทำเช่นนี้จนได้จำนวนครั้งของการเคาะอย่างน้อย 4 ครั้ง (จำนวนการเคาะครั้งสุดท้ายควรอยู่ราว 5 ถึง 10 ครั้ง)

6. เมื่อได้ข้อมูลจำนวนการเคาะ (N) และความชื้น นำไปเขียนลงในกราฟ ควรจะได้จุดที่อยู่ในแนวใกล้เคียงเส้นตรง ลากเส้นตรงผ่านจุดเหล่านั้น

7. จากจำนวนครั้งของการเคาะ 25 ครั้ง ในแกนราบลากเส้นตัดกราฟในข้อ 6 จากจุดตัดลากเส้นขนานแนวราบตัดค่าความชื้น (W) ในแกนนตั้ง ค่าความชื้นนั้นคือ LIQUID LIMIT

ข. PLASTIC LIMIT

1. ดินที่เหลือจากการทดลอง LIQUID LIMIT นำมาผึ่งให้หมาด ๆ แล้วนำมาปั้นคลึงเป็นแท่งยาว ขนาดประมาณ 1 ซม. เสียก่อน แล้วค่อย ๆ คลึงให้เล็กลงจนกระทั่งผิวเริ่มแตกปริโดยรอบ ดังในรูปที่ 4-3

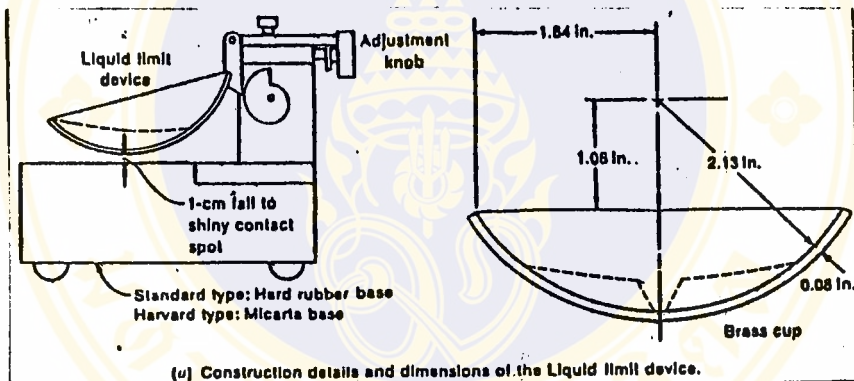
2. ถ้าขนาดของแท่งดิน ขณะที่แตกใหญ่กว่า 1 หุน (1/8 นิ้ว) แสดงว่าแท่งไปให้เติมน้ำอีกแล้วปั้นใหม่ ถ้าขนาดเล็กกว่า 1 หุน (1/8 นิ้ว) แล้วยังไม่แตก แสดงว่าดินเปียกไป ให้ผึ่งให้แห้งอีก

3. ในกรณีที่รอยแตกเกิดขึ้น เมื่อแท่งดินมีขนาด 1 หุน (1/8 นิ้ว) ให้นำแท่งดินไปอบหาความชื้น คือ PLASTIC LIMIT (น้ำหนักดินที่ใช้ในการหาความชื้นควรจะมีมากกว่า 10 กรัม ขึ้นไป เพื่อป้องกันการผิดพลาดขณะชั่ง)

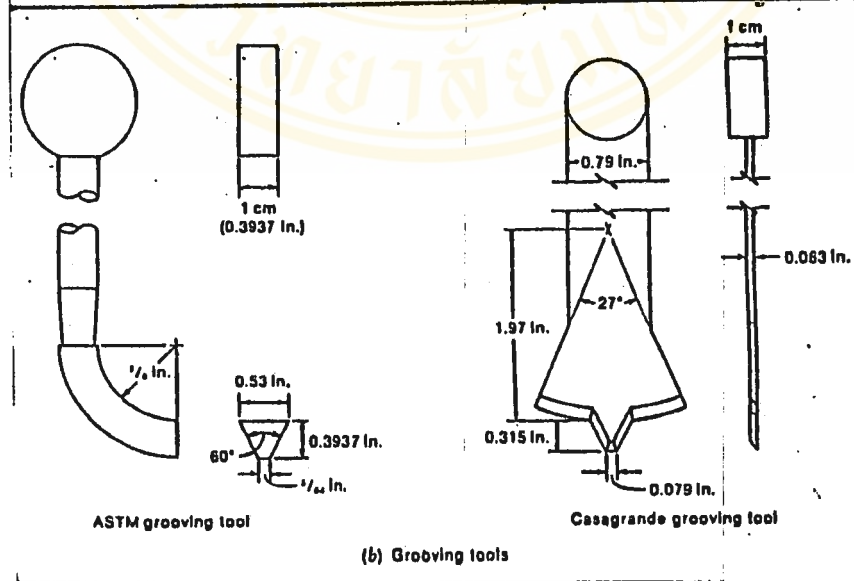
4. ทำซ้ำอีกครั้งเพื่อหาค่าเฉลี่ย

รูปที่ 4-5 การทดสอบหา LIQUID LIMIT

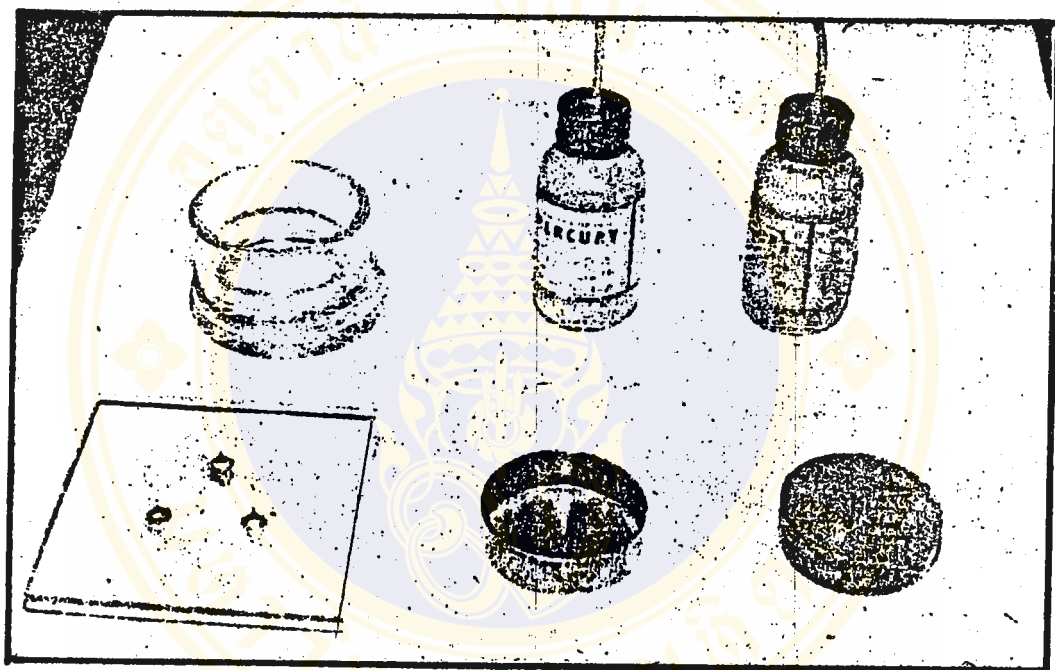

(a) Construction details and dimensions of the Liquid limit device.

(b) Grooving tools

รูปที่ 4-6 เครื่องมือเคาะหา LIQUID LIMIT

ค. SHRINKAGE LIMIT

รูปที่ 4-7 เครื่องมือหาค่า Shrinkage Limit

1. นำตัวอย่างดินมาผสมน้ำ ใช้มีดปาด (SPATULA) ผสมให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน โดยมีความเหลวมากกว่า เมื่อครึ่งทำ LIQUID LIMIT (คล้ายเนยเหลว)
2. ชั่งถ้วยเหล็กสำหรับหา SHRINKAGE แล้วหาจาระบิกายในบาง ๆ เพื่อไม่ให้ดินติดขณะแห้ง
3. ตักดินใส่ถ้วยประมาณ $1/3$ แล้วเคาะลงกับพื้นโต๊ะ เพื่อไล่นองอากาศในมวลดินจนหมด แล้วเติมดินชั้นที่ 2 และ 3 โดยมีการเคาะไล่นองอากาศเหมือนชั้นแรก
4. ใช้มีดปาดแต่งผิวหน้าให้เรียบเสมอขอบถ้วยเหล็ก เช็ดเศษดินที่เบื่อนอยู่ภายนอกถ้วยออกให้หมดแล้วนำไปชั่งน้ำหนัก
5. ปล่อดินในถ้วยเหล็กให้แห้ง โดยตากไว้ในห้องทดลอง 24 ช.ม. แล้วจึงนำเข้าเตาอบ จนแห้งสนิท จึงชั่งน้ำหนักอีกครั้ง สังเกตว่า มวลดินจะหดลงเล็กน้อยกว่าเดิม และเป็นก้อนเดียว (ถ้า นำตัวอย่างดินเข้าเตาอบ เร็วเกินไป ดินจะแตกเป็นหลายก้อนยากต่อการหาปริมาตรภายหลัง)
6. นำก้อนดินที่อบแห้งแล้วมาหาปริมาตรโดยแทนที่ปรอท ดังในรูปที่ 4-7 ชั่งถ้วยซึ่งมีปรอทเต็ม (ใช้แผ่นพลาสติกกดไล่นองให้เสมอขอบ)
7. นำก้อนดินแห้งใส่ปรอท ดินจะลอยอยู่บนปรอท กดดินให้จมโดยใช้แผ่นพลาสติก ปรอทที่มีปริมาตรเท่ากับก้อนดินจะถูกไล่ที่ ล้นออกไป ชั่งปรอทส่วนที่เหลือ นำไปคำนวณหาปริมาตรก้อนดินได้

ง. การคำนวณ

1. LIQUID LIMIT (WL) อ่านได้จากกราฟที่การเคาะ 25 ครั้ง

2. PLASTIC LIMIT (WP) คำนวณจากค่าเฉลี่ยของความชื้นที่หาได้ 2 ครั้ง

3. PLASTICITY INDEX (LP) = WL-WP

4. FLOW INDEX (IF) คือความชันของเส้นกราฟ(FLOW CURVE)

$$IF = \frac{W_1 - W_2}{\log \frac{N_2}{N_1}}$$

W_1 = ความชื้นบน FLOW CURVE ที่จุด 1 (ค่ามาก)

N_1 = จำนวนการเคาะที่จุด 1

W_2 = ความชื้นบน FLOW CURVE ที่จุด 2 (ค่าน้อย)

N_2 = จำนวนการเคาะที่จุด 2

5. TOUGHNESS INDEX (IT) = $\frac{PLASTICITY INDEX (PI)}{FLOW INDEX (IF)}$

6. LIQUIDITY INDEX (I_L) = $\frac{W_n - W_p}{IP}$

เมื่อ WN ความชื้นตามธรรมชาติของดิน (NATURAL WATER CONTENT)

7. ACTIVITY OF CLAY (AC) = $\frac{IP}{\% CLAY \times \text{ขนาดเล็กกว่า No. 200}}$

8. SHRINKAGE LIMIT (w_{sk}) = $\frac{W_s - (V_i - V_f) \times 100}{w_i}$

9. การคำนวณหา LIQUID LIMIT โดยการเคาะครั้งเดียว โดย

จำนวนครั้งของการเคาะจะต้องอยู่ในระหว่าง 20 ถึง 30 ครั้ง

$$WL = WN \left(\frac{N}{25}\right)^{0.12}$$

เมื่อ WN ความชื้นของมวลดินที่เคาะ N ครั้ง ($20 < N < 30$)

4.1.1.2 คุณสมบัติทางกายภาพ (PHYSICAL PROPERTY)

ก. คุณสมบัติทางกายภาพที่ต้องการได้แก่ คุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายของขนาดเม็ดดิน (GRAIN SIZE DISTRIBUTION) ตามมาตรฐานของ ASTM D 422-63

ข. นิยามและทฤษฎี

มวลดินหนึ่งคิวบิกฟุตอาจประกอบด้วยเม็ดดินหลายขนาด เช่น 10 ซม. ลงมาจนกระทั่ง 0.0002 มม. ซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า คุณสมบัติทางฟิสิกส์ของมวลดินจะขึ้นอยู่กับขนาดของเม็ดดินอย่างมาก เช่น มวลดินที่มีเม็ดใหญ่กว่าตะแกรงเบอร์ 200 ส่วนมากจะไม่มี ความเหนียวหรือแรงยึดเกาะระหว่างเม็ด ซึ่งเรียกว่า ดินทราย (GRANULAR SOIL) ส่วนดินที่มีส่วนประกอบเป็นเม็ดเล็กมาก ก็จะเรียกว่า ดินเหนียว (COHESIVE SOIL) นอกจากนี้ขนาดเม็ดดินยังมีอิทธิพลกับ ความซึบน้ำ (PERMEABILITY) การรับแรง (STRENGTH) อัตราการทรุดตัว (RATE OF CONSOLIDATION) และอื่น ๆ อีกมากมาย

การหาขนาดและการกระจายของเม็ดดิน อาจทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมปฏิบัติกันแพร่หลาย คือ วิธีร่อนผ่านตะแกรงที่มีช่องขนาดต่าง ๆ กัน มักใช้กับดินที่มีขนาด ใหญ่กว่า 0.075 มม. ขึ้นไป วิธีตกตะกอนโดยใช้ไฮโดรมิเตอร์หรือหลอดดูด (PIPETTE) วัดการตกตะกอน เหมาะสำหรับเม็ดดินขนาด 0.2 มม. ถึง 0.0002 มม. ทั้งสองวิธีดังกล่าวอาจใช้ร่วมกันได้ในการวิเคราะห์ขนาดของตัวอย่างเดียวกัน

ทฤษฎี

การกระจายของขนาดเม็ดดิน มักแสดงด้วยกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเม็ดในสเกลลอการิทึม (LOGARITMIC SCALE) และเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของเม็ดที่มีขนาดเม็ดเล็กกว่าที่ระบุ (PERCENT FINER) ซึ่งเรียกว่ากราฟการกระจายของขนาดเม็ดดิน (GRAIN SIZE DISTRIBUTION CURVE) ดังแสดงในรูปที่ 4-8

ขนาดที่ระบุในกราฟนั้น แท้ที่จริงแล้ว เป็นเพียงขนาดประมาณ (EQUIVALENT DIAMETER) เท่านั้น เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ขนาดช่องของตะแกรงเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส แต่ขนาดเม็ดดินอาจมีรูปร่างต่าง ๆ กัน เช่น ยาวรี แผ่น กลม หรืออื่น ๆ ได้

2. ในการตกตะกอนอาจมีอิทธิพลของเม็ดดินเอง และผนังภาชนะบรรจุ มาเกี่ยวข้อง ทำให้การตกตะกอนไม่เป็นอิสระอย่างแท้จริง

3. รูปร่างของเม็ดดินเหนียวมักเป็นแผ่น มิใช่ทรงกลมตามสมมติฐานของการตกตะกอน ดังนั้น การตกตะกอนของเม็ดดินจริง จึงคล้ายใบไม้หล่นจากต้น ทำให้การคำนวณความเร็วตกตะกอนผิดไปจากที่เป็นจริง

4. ความถ่วงจำเพาะของเม็ดดินในการคำนวณหาการตกตะกอน ถือเป็นค่าเฉลี่ย ซึ่งความจริงดินแต่ละเม็ดอาจจะมีธาตุสารไม่เหมือนกัน ทำให้ความถ่วงจำเพาะแตกต่างกันมากก็ได้

ลักษณะของกราฟการกระจายของขนาดเม็ดดิน ดังแสดงในรูปที่ 4-8 แบ่งเป็น 2 จำพวกใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ

1. ดินที่มีขนาดเม็ดคละกัณฑ์ (WELL GRADED SOIL) คือ ดินมีเม็ดขนาดต่าง ๆ คละกัณฑ์ โดยพิจารณาจากช่วงของกราฟ เรียกว่า COEFFICIENT OF UNIFORMITY

$$CU = \frac{D_{60}}{D_{10}}$$

และความโค้งของกราฟ เรียกว่า COEFFICIENT OF CONCAVITY

$$Cc = \frac{D_{30}^2}{D_{10} \cdot D_{60}}$$

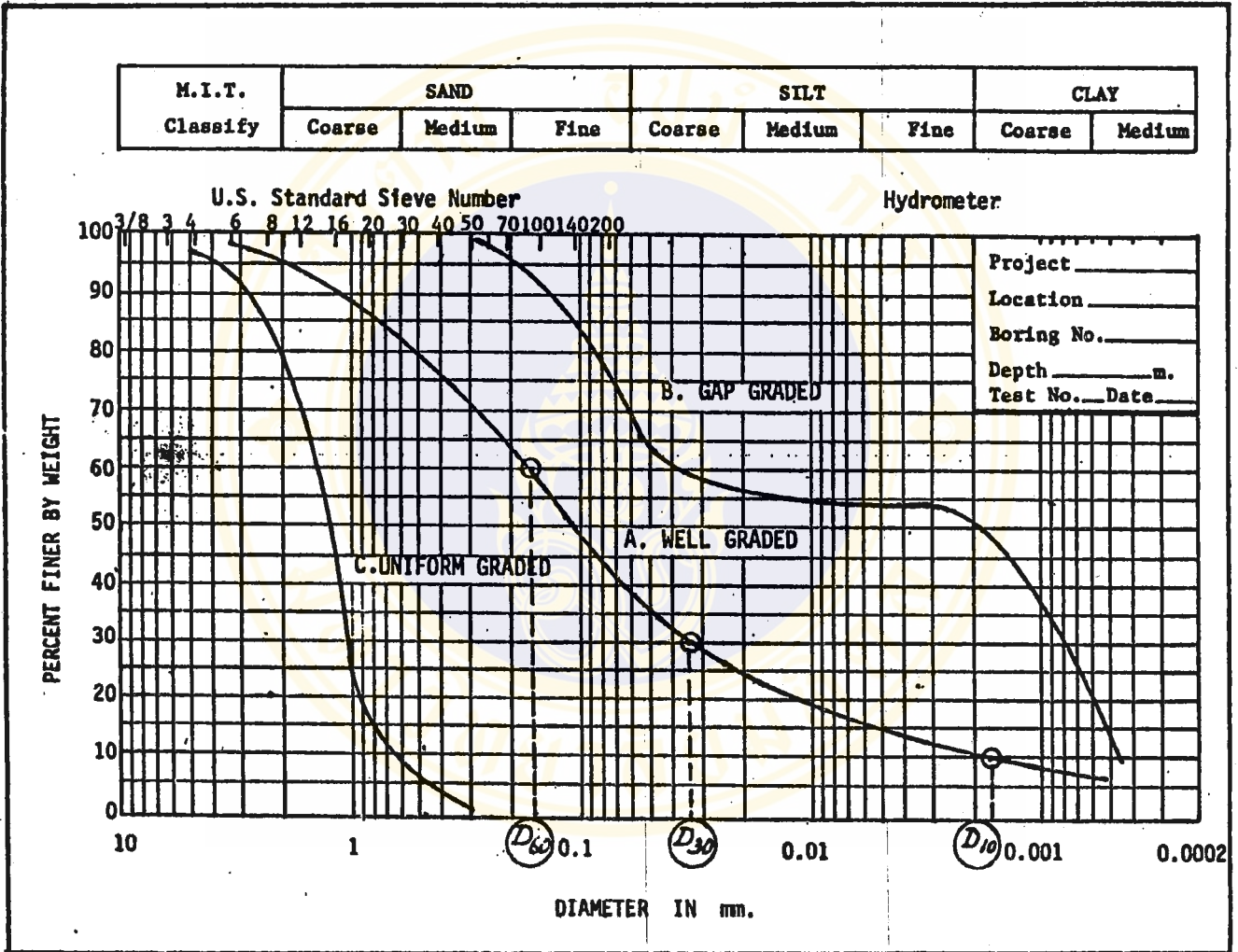
เมื่อ D_i ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเม็ดดินที่มี 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก มีขนาดเล็กกว่านี้ เช่น D_{60} ในกราฟ $a \approx 0.17$ ม.ม.

ดินจะมีคุณสมบัติคละกัณฑ์ต่อเมื่อมีคุณสมบัติตามตารางที่

ตารางที่ 4-1 ลักษณะของดินที่มีขนาดเม็ดคละ

	Cu	Cc
หิน	มากกว่า 4	1-3
ทราย	มากกว่า 6	1-3

GRAIN SIZE DISTRIBUTION CURVE

รูปที่ 4-8 กราฟการกระจายของขนาดเม็ดดิน

สำหรับในกราฟ GRAIN SIZE DISTRIBUTION CURVE จึงเป็นลักษณะของทรายที่มีขนาดเม็ดละเอียด (SAND WELL GRADED)

2. ดินที่ไม่มีขนาดเม็ดละเอียด (POORLY GRADED SOIL) จะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ดินที่มีขนาดเม็ดขาดช่วง (GAP GRADED) - เช่น ในกราฟจะเห็นว่าขนาดระหว่าง 0.0025 ถึง 0.017 มม. หายไป กราฟจึงเป็นเส้นระนาบ

ข. ดินที่มีเม็ดขนาดเดียว (UNIFORM GRADED) เช่น ในกราฟจะเห็นว่าขนาดของเม็ดระหว่าง 1.0-2.0 มม. มีถึง 55 เปอร์เซ็นต์

ค. วิธีการทดลอง

วิธีร่อนผ่านตะแกรง

น้ำหนักดินแห้งที่พอดีจะใช้ในการทดลองนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของเม็ดใหญ่ที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4-1 และขั้นตอนการทดลองได้ดังนี้

ตารางที่ 4-2 น้ำหนักตัวอย่างดินแห้งในการร่อนผ่านตะแกรง

ขนาดเม็ดใหญ่ที่สุด (นิ้ว)	3/8	3/4	1	1 1/2	2	3
น้ำหนักตัวอย่างดินอย่างน้อย, กรัม	500	1000	2000	3000	4000	5000

1. ชั่งตะแกรงทุก ๆ ขนาดที่ใช้ โดยตราชั่งอ่านได้ถึง 0.1 กรัม โดยตะแกรงชุดหนึ่งไม่ควรเกิน 7 ใบ มีขนาดละเอียดถึง เบอร์ 200 อยู่ด้วยทุกครั้ง

2. ในกรณีตัวอย่างดินเกาะเป็นก้อนใหญ่ให้ทุบแยกดินออกเป็นเม็ดอิสระด้วยมืออย่าง แต่ต้องระวังอย่าให้แรงมากจนเม็ดดินแตก

3. นำตัวอย่างดินที่บดซังน้ำหนักแล้ว ใส่ลงในตะแกรงลำดับจากหยาบไปหาละเอียด โดยมีฝาปิดด้านบน และมีถาด (PAN) รองด้านล่าง รวมเป็นเตาของตะแกรงนำไปเข้าเครื่องเขย่า (SIEVE SHAKER) เขย่านานอย่างน้อย 10 นาที

4. ชั่งดินที่ค้างอยู่ในตะแกรง รวมทั้งน้ำหนักตะแกรง แล้วนำไปคำนวณหาค่า % F

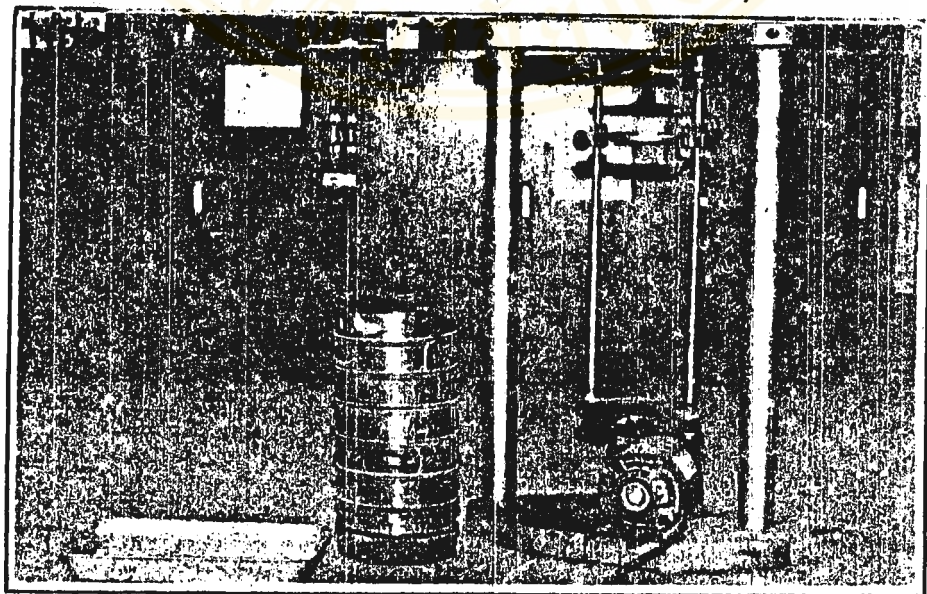
ง. การคำนวณผล

$$\text{ก. การร่อนผ่านตะแกรง} = \frac{\text{น.น.ดินในแต่ละตะแกรง}}{\text{น.น.ดินทั้งหมด}} \times 100$$

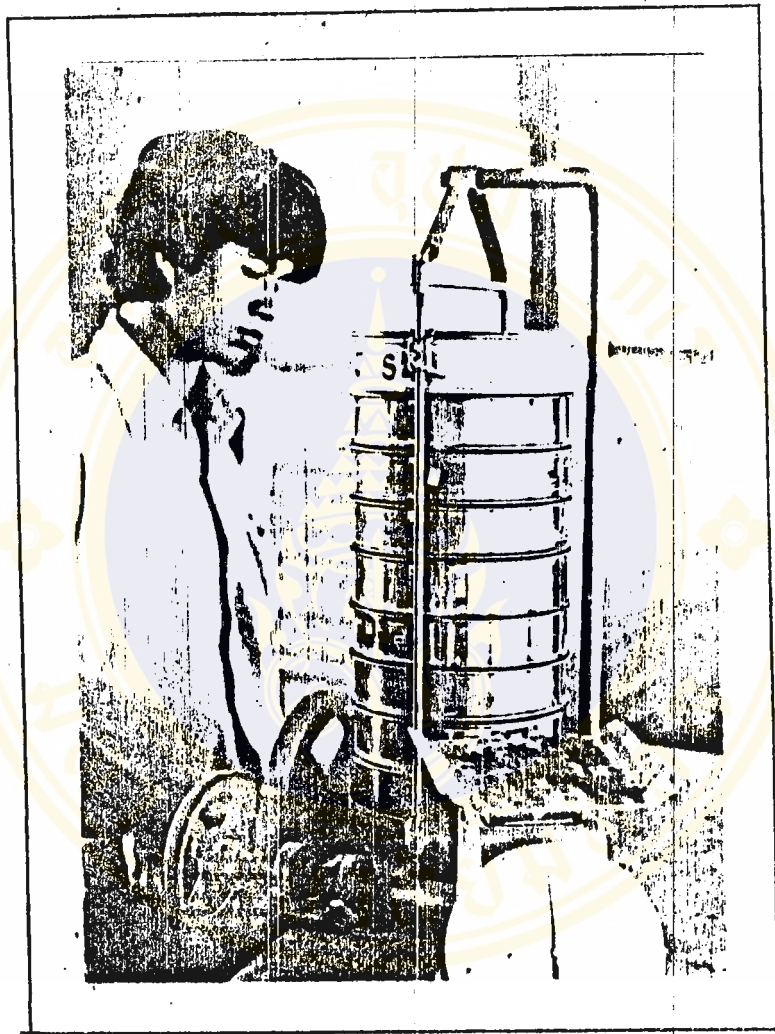
1. เปอร์เซนต์ของดินที่ค้างบนตะแกรง =

2. เปอร์เซนต์ค้างสะสม = ผลบวกสะสมของเปอร์เซนต์ดินที่ค้างบนตะแกรงที่หยาบกว่า

3. เปอร์เซนต์ของดินที่ผ่านตะแกรง (% FINER) =
(100 - เปอร์เซนต์ค้างสะสม)

รูปที่ 4-9 เครื่องมือใช้ทดสอบหาขนาดเม็ดดินโดยการร่อน

รูปที่ 4-10 การทดสอบหาขนาดเม็ดดินโดยการใช้ตะแกรงร่อน

จ. ผลการทดสอบหาคุณสมบัติของดินกรัง การทดสอบหาคุณสมบัติของดินกรัง จำนวน 18 อำเภอ ๆ ละ 10 ตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.3-4.20 และค่าคุณสมบัติเฉลี่ยในแต่ละอำเภอได้แสดงในตารางที่ 4.21 ส่วนคุณสมบัติเฉลี่ยในเขตจังหวัดขอนแก่น มดังนี้

1. ค่า SHRINKAGE LIMIT = 13.16%
2. ค่า PLASTICITY INDEX = 5.93%
3. LIQUID LIMIT = 20.00%
4. GRAIN SIZE ANALYSIS
 - ผ่านตะแกรง 3/16" = 59%
 - ผ่านตะแกรง No.36 = 23%
 - ผ่านตะแกรง No.200 = 18%

4.1.2 คุณสมบัติของซีเมนต์แกลบเผา

ก. คุณสมบัติของกรัง ได้แก่ คุณสมบัติในการรับความเค้นของแรงอัด (COMPRESSIVE STRESS) ในรูปของการนำไปผสมกับทรายเพื่อใช้เป็นปูนก่อ, ปูนฉาบ (MORTAR) และการนำไปผสมกับทรายและหินเพื่อใช้เป็นคอนกรีต (CONCRETE) ตามมาตรฐาน ACI 218-63

ข. นิยามและทฤษฎี ซีเมนต์แกลบเผา หมายถึง ส่วนผสมของแกลบเผาละเอียดกับตัวเร่งประสาน (ใช้ปูนขาวหรือซีเมนต์) ในอัตราส่วนผสมแกลบเผาต่อตัวเร่งประสาน 70 ต่อ 30 โดยน้ำหนัก สามารถใช้ทดแทนซีเมนต์ ซึ่งเป็นส่วนผสมของคอนกรีต ตลอดจนปูนก่อและปูนฉาบได้ ฯลฯ

ขบวนการผลิตซีเมนต์แกลบ

ขบวนการเผาแกลบ

โดยปกติแกลบซึ่งได้มาจากโรงสีข้าวจะถูกนำไปเผาในเตาเผาของโรงสี เพื่อนำพลังงานความร้อนมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ แกลบที่ถูกเผาในเตาจะเปลี่ยนสภาพเป็น

ตารางที่ 4.3 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	M ₁	13.10	5.80	21.00	58.00	24.00	19.00
2	M ₂	13.26	5.88	20.00	59.20	22.00	18.00
3	M ₃	13.00	5.90	21.00	59.30	23.00	17.50
4	M ₄	12.90	5.56	21.00	59.20	22.50	18.50
5	M ₅	13.30	5.85	21.00	59.40	24.00	17.50
6	M ₆	13.50	5.95	23.00	59.10	22.00	17.00
7	M ₇	13.00	5.88	20.00	58.00	23.00	19.00
8	M ₈	13.80	5.50	13.50	59.50	24.00	17.50
9	M ₉	14.00	6.00	21.00	60.00	24.00	19.00
10	M ₁₀	13.00	5.50	21.50	58.00	22.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	13.28	5.68	20.90	58.90	22.05	18.00

ตารางที่ 4.4 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอกระนวน

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	n ₁	14.00	6.30	21.00	60.00	24.00	19.00
2	n ₂	13.50	6.20	20.50	61.00	23.00	18.00
3	n ₃	13.00	6.00	20.00	59.00	22.00	17.00
4	n ₄	14.20	5.90	21.50	60.50	22.00	18.00
5	n ₅	14.00	5.90	20.00	60.00	24.00	19.00
6	n ₆	13.00	5.70	21.00	59.00	22.00	17.00
7	n ₇	13.50	5.80	20.50	59.50	23.00	18.00
8	n ₈	14.50	6.50	23.00	60.50	12.50	17.50
9	n ₉	13.20	6.10	20.00	58.50	22.00	18.00
10	n ₁₀	13.50	6.00	21.00	61.00	23.00	19.00
	ค่าเฉลี่ย	14.24	6.14	20.85	59.90	22.65	18.05

ตารางที่ 4.5 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอบ้านไผ่

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS # 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	W ₁	12.80	5.80	19.00	57.00	22.00	19.00
2	W ₂	12.90	5.70	19.50	58.00	23.00	18.00
3	W ₃	12.50	5.90	17.50	59.00	21.00	20.00
4	W ₄	12.30	5.80	20.00	60.00	24.00	18.00
5	W ₅	12.60	5.90	20.00	59.00	22.00	18.50
6	W ₆	13.00	5.70	19.00	58.00	23.00	19.00
7	W ₇	12.40	5.30	20.00	59.00	22.00	18.00
8	W ₈	12.50	5.70	21.00	60.00	21.00	19.00
9	W ₉	12.80	5.50	19.00	61.00	22.00	19.00
10	W ₁₀	12.50	5.60	20.00	60.00	21.00	18.00
	ค่าเฉลี่ย	12.63	5.74	19.50	58.40	22.10	18.65

ตารางที่ 4.6 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอพล

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS # 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	W ₁	12.50	5.80	19.00	58.00	22.00	18.00
2	W ₂	12.80	5.90	20.50	59.00	23.00	20.00
3	W ₃	13.00	6.00	21.00	58.00	22.00	19.00
4	W ₄	12.80	5.80	21.00	60.00	23.00	19.00
5	W ₅	13.00	6.00	19.00	60.00	22.00	19.00
6	W ₆	12.80	5.80	20.50	58.00	23.00	20.00
7	W ₇	12.50	5.80	21.00	59.00	22.00	19.00
8	W ₈	12.90	5.90	20.00	59.00	23.00	18.00
9	W ₉	13.00	5.70	21.00	59.00	24.00	18.50
10	W ₁₀	13.60	5.50	18.00	61.00	23.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	12.89	5.82	20.10	59.10	22.70	17.75

ตารางที่ 4.7 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอหนองสองห้อง

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS# 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	น1	13.10	6.00	20.00	60.00	22.00	19.00
2	น2	13.00	5.90	19.00	58.00	22.00	18.00
3	น3	12.90	5.80	18.00	59.00	23.00	19.00
4	น4	12.50	5.60	20.00	60.00	21.00	18.00
5	น5	12.80	5.80	19.00	58.00	22.00	20.00
6	น6	13.00	5.70	21.00	60.00	23.00	19.00
7	น7	12.90	5.90	20.00	59.00	22.00	18.00
8	น8	13.30	5.80	19.00	60.00	23.00	19.00
9	น9	13.20	6.10	21.00	60.00	23.00	19.00
10	น10	13.10	5.90	20.00	58.00	22.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	12.89	5.85	19.70	59.20	22.30	18.60

ตารางที่ 4.8 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอวางน้อ

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS# 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	น1	13.00	6.00	19.00	60.00	22.00	19.00
2	น2	12.80	5.80	20.00	60.00	23.00	20.00
3	น3	13.20	5.90	21.00	58.00	22.00	18.00
4	น4	13.10	5.80	20.00	58.00	21.00	21.00
5	น5	13.30	6.10	20.00	60.00	23.00	19.00
6	น6	13.00	5.90	21.00	58.00	22.00	18.00
7	น7	13.20	6.20	19.00	60.00	24.00	19.00
8	น8	12.90	5.80	20.00	59.00	23.00	13.00
9	น9	13.00	5.80	18.00	58.00	24.00	18.00
10	น10	12.00	5.80	18.00	57.00	23.00	19.00
	ค่าเฉลี่ย	13.04	5.91	19.60	58.90	22.70	18.90

ตารางที่ 4.9 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเวียงใหญ่

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	วญ 1	13.50	6.10	19.00	60.00	24.00	19.00
2	วญ 2	13.10	6.00	20.00	59.00	23.00	18.00
3	วญ 3	13.00	5.90	21.00	59.00	24.00	17.00
4	วญ 4	13.10	5.80	21.00	58.00	23.00	19.00
5	วญ 5	12.90	5.90	18.00	60.00	22.00	19.00
6	วญ 6	12.80	5.80	17.00	58.00	21.00	19.00
7	วญ 7	12.60	5.70	18.00	59.00	23.00	20.00
8	วญ 8	12.80	5.90	19.00	60.00	24.00	21.00
9	วญ 9	13.00	6.00	19.00	60.00	22.00	19.00
10	วญ 10	12.80	5.80	20.00	60.00	23.00	20.00
	ค่าเฉลี่ย	12.96	5.89	19.10	59.30	22.30	19.10

ตารางที่ 4.10 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอชนบท

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	ย 1	12.90	5.80	18.00	57.00	23.00	19.00
2	ย 2	13.00	5.80	18.00	58.00	24.00	18.00
3	ย 3	12.90	5.80	20.00	59.00	23.00	18.00
4	ย 4	13.90	6.20	19.00	60.00	24.00	19.00
5	ย 5	13.10	5.90	21.00	58.00	22.00	18.00
6	ย 6	13.30	6.10	20.00	60.00	23.00	19.00
7	ย 7	13.10	5.80	20.00	59.00	21.00	21.00
8	ย 8	13.20	5.90	21.00	58.00	22.00	18.00
9	ย 9	13.00	6.00	19.00	60.00	22.00	19.00
10	ย 10	12.80	5.80	20.00	60.00	23.00	20.00
	ค่าเฉลี่ย	13.00	5.90	19.60	58.90	22.70	18.90

ตารางที่ 4.11 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเมืองจันทบุรี

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	มร 1	13.10	5.30	20.00	58.00	22.00	17.00
2	มร 2	13.20	5.80	21.00	60.00	23.00	19.00
3	มร 3	13.30	5.80	19.00	60.00	23.00	19.00
4	มร 4	12.90	5.90	20.00	59.00	22.00	18.00
5	มร 5	13.10	6.00	20.00	60.00	22.00	13.00
6	มร 6	13.00	5.90	19.00	58.00	22.00	18.00
7	มร 7	12.00	5.60	18.00	59.00	23.00	19.00
8	มร 8	12.50	5.60	20.00	60.00	21.00	18.00
9	มร 9	12.80	5.80	19.00	58.00	22.00	20.00
10	มร 10	13.00	5.70	21.00	60.00	23.00	16.00
	ค่าเฉลี่ย	12.80	5.85	13.70	59.20	22.30	18.60

ตารางที่ 4.12 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอหนองเรือ

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	นร 1	12.60	5.50	18.00	61.00	23.00	17.00
2	นร 2	12.50	5.80	19.00	58.00	22.00	18.00
3	นร 3	13.00	5.70	21.00	59.00	24.00	18.50
4	นร 4	12.80	5.90	19.00	59.00	23.00	20.00
5	นร 5	13.00	6.00	21.00	58.00	22.00	19.00
6	นร 6	12.90	5.90	20.00	59.00	23.00	18.00
7	นร 7	12.50	5.80	21.00	59.00	22.00	19.00
8	นร 8	12.80	5.80	21.00	60.00	23.00	19.00
9	นร 9	12.80	5.80	20.50	58.00	22.00	19.00
10	นร 10	13.00	6.00	19.00	60.00	23.00	20.00
	ค่าเฉลี่ย	12.85	5.92	20.20	59.25	23.35	18.75

ตารางที่ 4.13 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอบ้านฝาง

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	ฝ ₁	12.50	5.60	20.00	60.00	21.00	18.00
2	ฝ ₂	12.80	5.80	19.00	58.00	23.00	18.00
3	ฝ ₃	12.90	5.70	19.50	57.00	22.00	19.00
4	ฝ ₄	12.80	5.50	19.00	60.00	21.00	19.00
5	ฝ ₅	12.50	5.70	21.00	61.00	22.00	19.00
6	ฝ ₆	12.50	5.90	17.50	59.00	21.00	20.00
7	ฝ ₇	12.30	5.80	20.00	59.00	22.00	18.50
8	ฝ ₈	12.60	5.90	20.00	60.00	24.00	18.00
9	ฝ ₉	13.00	5.70	19.00	59.00	22.00	18.00
10	ฝ ₁₀	12.40	5.80	20.00	58.00	23.00	19.00
	ค่าเฉลี่ย	12.62	5.75	19.50	58.50	22.20	18.65

ตารางที่ 4.14 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอภูเวียง

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO.36	PASS NO.200
1	ภ ₁	13.50	5.80	19.00	58.00	24.00	20.00
2	ภ ₂	13.60	5.90	20.00	60.00	22.00	19.00
3	ภ ₃	13.10	5.80	18.00	59.00	23.00	18.00
4	ภ ₄	13.00	6.10	20.00	61.00	21.00	19.00
5	ภ ₅	13.20	5.90	21.00	59.00	24.00	17.00
6	ภ ₆	13.40	5.90	20.00	61.00	22.00	19.00
7	ภ ₇	13.10	6.10	19.00	58.00	21.00	19.00
8	ภ ₈	13.00	6.00	21.00	59.00	21.00	20.00
9	ภ ₉	13.30	6.10	21.00	58.00	21.00	18.00
10	ภ ₁₀	13.50	6.00	20.00	59.00	22.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	13.27	5.96	19.80	59.20	22.10	18.60

ตารางที่ 4.15 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอชุมแพ

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 16	PASS NO. 200
1	ยพ ₁	12.90	6.00	21.00	58.00	22.00	19.00
2	ยพ ₂	13.10	5.60	20.00	60.00	24.00	18.00
3	ยพ ₃	13.40	6.10	21.00	59.00	22.00	19.00
4	ยพ ₄	13.30	6.00	19.00	58.00	23.00	17.00
5	ยพ ₅	13.50	5.80	18.00	60.00	21.00	18.00
6	ยพ ₆	13.40	6.10	21.00	58.00	22.00	19.00
7	ยพ ₇	13.20	5.90	20.00	60.00	21.00	17.00
8	ยพ ₈	13.30	6.10	21.00	57.00	22.00	18.00
9	ยพ ₉	13.10	6.00	19.00	58.00	21.00	19.00
10	ยพ ₁₀	13.25	5.94	20.00	58.50	22.10	18.30
	ค่าเฉลี่ย	13.25	5.94	20.00	58.50	22.10	18.30

ตารางที่ 4.16 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอสีขมฤ

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS [#] 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	ล ₁	13.50	6.10	19.00	60.00	22.00	19.00
2	ล ₂	13.30	6.00	21.00	61.00	24.00	17.00
3	ล ₃	13.20	5.90	20.00	59.00	22.00	18.00
4	ล ₄	13.40	5.80	21.00	60.00	23.00	19.00
5	ล ₅	13.20	5.90	21.00	58.00	22.00	17.00
6	ล ₆	13.30	6.10	20.00	59.00	23.00	19.00
7	ล ₇	13.10	6.00	19.00	60.00	22.00	18.00
8	ล ₈	13.20	5.80	20.00	58.00	23.00	19.00
9	ล ₉	13.10	5.80	18.00	58.00	24.00	19.00
10	ล ₁₀	13.00	5.90	20.00	59.00	22.00	18.00
	ค่าเฉลี่ย	13.23	5.93	19.90	59.20	22.90	18.30

ตารางที่ 4.17 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอหนอง

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS # 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	นพ ₁	13.50	6.00	20.00	59.00	22.00	17.00
2	นพ ₂	13.60	5.90	20.00	58.00	24.00	20.00
3	นพ ₃	13.50	5.80	19.00	60.00	22.00	19.00
4	นพ ₄	13.30	6.10	21.00	58.00	21.00	18.00
5	นพ ₅	13.10	5.80	20.00	61.00	21.00	19.00
6	นพ ₆	13.00	6.10	18.00	59.00	23.00	18.00
7	นพ ₇	13.00	6.00	21.00	58.00	21.00	20.00
8	นพ ₈	13.10	6.10	19.00	59.00	21.00	20.00
9	นพ ₉	13.4	6.10	19.00	61.00	22.00	19.00
10	นพ ₁₀	13.20	5.90	21.00	59.00	24.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	13.29	5.98	19.70	59.30	22.20	18.50

ตารางที่ 4.18 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอดุสิต

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS # 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	ด ₁	13.20	5.00	20.00	59.00	23.00	19.00
2	ด ₂	12.90	6.00	21.00	58.00	22.00	19.00
3	ด ₃	13.10	5.60	21.00	59.00	22.00	19.00
4	ด ₄	13.40	6.10	21.00	60.00	24.00	18.00
5	ด ₅	13.30	6.10	21.00	60.00	21.00	17.00
6	ด ₆	13.20	5.90	20.00	57.00	22.00	18.00
7	ด ₇	13.40	6.10	21.00	58.00	22.00	19.00
8	ด ₈	13.50	5.80	18.00	60.00	21.00	16.00
9	ด ₉	13.30	6.00	19.00	58.00	23.00	17.00
10	ด ₁₀	13.50	5.80	18.00	58.00	21.00	19.00
	ค่าเฉลี่ย	13.27	5.95	20.10	58.60	22.20	18.30

ตารางที่ 4.19 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอเขาสวนกวาง

NO	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS# 3/16"	PASS NO. 16	PASS NO. 200
1	ลก1	13.00	6.00	18.00	59.00	22.00	19.00
2	ลก2	13.40	6.10	20.00	60.00	24.00	18.00
3	ลก3	13.20	6.20	21.00	58.00	22.00	19.00
4	ลก4	13.10	5.90	19.00	59.00	21.00	20.00
5	ลก5	13.50	6.10	19.00	60.00	22.00	19.00
6	ลก6	13.00	5.90	20.00	59.00	20.00	18.00
7	ลก7	13.20	5.90	21.00	59.00	23.00	19.00
8	ลก8	13.20	5.80	20.00	58.00	22.00	19.00
9	ลก9	13.10	6.00	19.00	59.00	20.00	18.00
10	ลก10	13.00	5.90	21.00	61.00	24.00	17.00
	ค่าเฉลี่ย	13.17	5.98	19.80	59.20	22.00	18.60

ตารางที่ 4.20 คุณสมบัติของดินลูกรังในเขตอำเภอดงหลวง

NO.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS# 3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	กม1	13.00	5.90	21.00	58.00	23.00	19.00
2	กม2	13.30	5.80	20.00	58.00	24.00	18.00
3	กม3	13.20	5.90	21.00	60.00	25.00	20.00
4	กม4	13.40	5.70	19.00	60.00	25.00	20.00
5	กม5	13.60	5.80	19.00	58.00	25.00	19.00
6	กม6	13.10	5.90	18.00	60.00	24.00	18.00
7	กม7	13.00	5.80	20.00	59.00	25.00	19.00
8	กม8	12.30	5.70	19.00	58.00	23.00	18.00
9	กม9	13.10	6.00	19.00	60.00	24.00	18.00
10	กม10	12.90	5.90	20.00	58.00	25.00	19.00
	ค่าเฉลี่ย	13.04	5.84	19.60	59.00	24.30	18.80

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยคุณสมบัติของดินลูกรังในแต่ละอำเภอ

No.	SAMPLE	SL %	PI %	LL %	PASS #3/16"	PASS NO. 36	PASS NO. 200
1	ม 1-10	13.28	5.68	20.90	58.90	22.05	18.00
2	น 1-10	14.24	6.14	20.85	59.90	22.65	18.05
3	ห 1-10	12.63	5.74	19.50	58.40	22.10	18.65
4	พ 1-10	12.89	5.82	20.10	69.10	22.70	17.75
5	น 1-10	12.89	5.85	19.70	59.20	22.30	18.60
6	ว 1-10	13.04	5.91	19.60	58.90	22.70	18.90
7	ว 1-10	12.96	5.89	19.10	59.30	22.90	19.10
8	ย 1-10	13.00	5.90	19.60	58.90	22.70	18.90
9	ม 1-10	12.89	5.85	19.70	59.20	22.30	18.60
10	น 1-10	12.89	5.92	20.20	59.25	23.35	18.75
11	ฝ 1-10	12.62	5.75	19.50	58.50	22.20	18.65
12	ภ 1-10	13.27	5.96	19.80	59.20	22.10	18.60
13	ย 1-10	13.25	5.94	20.00	58.50	22.10	18.30
14	ส 1-10	13.23	5.93	19.90	59.20	22.50	18.30
15	พ 1-10	13.29	5.98	19.70	59.30	22.20	18.50
16	อ 1-10	13.27	5.95	20.10	58.60	22.20	18.30
17	ล 1-10	13.17	5.98	19.80	59.20	22.00	18.60
18	ภ 1-10	13.04	5.84	19.60	59.00	24.30	18.80
	ค่าเฉลี่ย	13.16	5.93	20.00	59.00	23.00	18.00

- (1) ค่า SHRINKAGE LIMIT (SL)
 (2) ค่า PLASTICITY INDEX (PI)
 (3) ค่า LIQUID LIMIT (LL)

(4) GRAIN SIZE ANALYSIS

- ผ่านตะแกรง 3/16" (%)
 - ผ่านตะแกรง NO. 36 (%)
 - ผ่านตะแกรง NO. 200 (%)

ซีเมนต์แกลบ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีสีน้ำตาลและอาจจะมีซีเมนต์แกลบสีเทาปนออกมาบ้างเล็กน้อย ซีเมนต์แกลบชนิดนี้เราไม่สามารถที่จะนำมาใช้แทนซีเมนต์ได้ ไม่ว่าเราจะนำมามาบดจนละเอียดเพียงใดก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากอนุภาคของเศษแกลบในโรงสีสูงมากเกินไป และแกลบถูกเผาอยู่นานเกินไป (เกินกว่า 400 องศาเซลเซียส) แกลบจะทำให้คุณสมบัติในการทำหน้าที่เป็นตัวประสานหรือตัวเชื่อมของซีเมนต์เสียไป ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องมีกรรมวิธีในการเผาแกลบ คือ จะต้องเผาแกลบโดยอุณหภูมิไม่สูงมากนัก และต้องเผาในที่ที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก

สำหรับในชนบทที่ห่างไกล วิธีการเผาแกลบที่ได้ผลและสะดวกที่สุดก็คือ การเผาแกลบในที่โล่ง ซึ่งมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก วิธีการเผาแกลบที่ถูกต้องควรทำดังนี้

1. นำแกลบที่แห้งมากองบนพื้นที่โล่ง โดยกองสูงประมาณ 1.20-1.50 เมตร และมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.00 เมตร
2. จุดไฟเผาแกลบแล้วปล่อยให้แกลบเผาไหม้ด้วยตัวของมันเอง ซีเมนต์แกลบที่ได้จากการเผาโดยวิธีนี้ จะมีสีเทาเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะซีเมนต์แกลบที่อยู่รอบนอก ส่วนแกลบที่อยู่ภายในตรงกลางอาจจะถูกเผาเป็นเวลานานกว่าเกิดการคุ ซึ่งอาจจะมีสีดำ ซีเมนต์แกลบส่วนนี้ให้ทิ้งไป ส่วนที่มีสีเทาให้เก็บไว้เพื่อนำมาบดให้ละเอียดในขั้นต่อไป

ขบวนการบดแกลบ

แกลบที่ผ่านกรรมวิธีการเผาที่ถูกต้องจะอยู่ในสภาพที่เรียกว่าอะมอร์ฟัส (AMORPHOUS) คือ ง่ายต่อการบดให้ละเอียด และเมื่ออยู่ในสภาพเป็นผงละเอียดจะเกิดปฏิกิริยากับน้ำ และตัวประสานได้อย่างดี ((HIGH REACTIVITY) แกลบเผาเช่นนี้จะสามารถนำมาใช้แทนซีเมนต์ได้ เมื่อนำมาบดให้ละเอียด แกลบซึ่งถูกเผาที่อุณหภูมิสูงเกินไปจะอยู่ในสภาพที่เกาะรวมตัวกันเป็นผลึก (CRYSTALLINE) ซึ่งยากต่อการบดและไม่สามารถทำปฏิกิริยากับน้ำและตัวประสานได้

โดยทั่วไปการบดแลบทำโดยการใช้เครื่อง BALL MILL ซึ่งมีขนาดต่าง ๆ กัน สำหรับงานในห้องปฏิบัติการเราใช้เครื่องบด BALL MILL ซึ่งแสดงไว้ในรูปที่ 4-12 เครื่องบดแบบนี้ประกอบด้วยรูปทรงกระบอกมีฝาปิด และหมุนรอบแกนของมันเอง อยู่ในแนวนอน ภายในทรงกระบอกบรรจุลูกหินทรงกลมขนาดต่าง ๆ กัน และแลบเผาที่จะเผาที่จะทำการบด เครื่องบดชนิดนี้จะสามารถบดแลบเผาให้ละเอียดได้โดยใช้เวลาประมาณ 6-12 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความละเอียดของแลบเผา ซึ่งจะเห็นว่าใช้เวลานาน และได้แลบเผาได้น้อยมาก

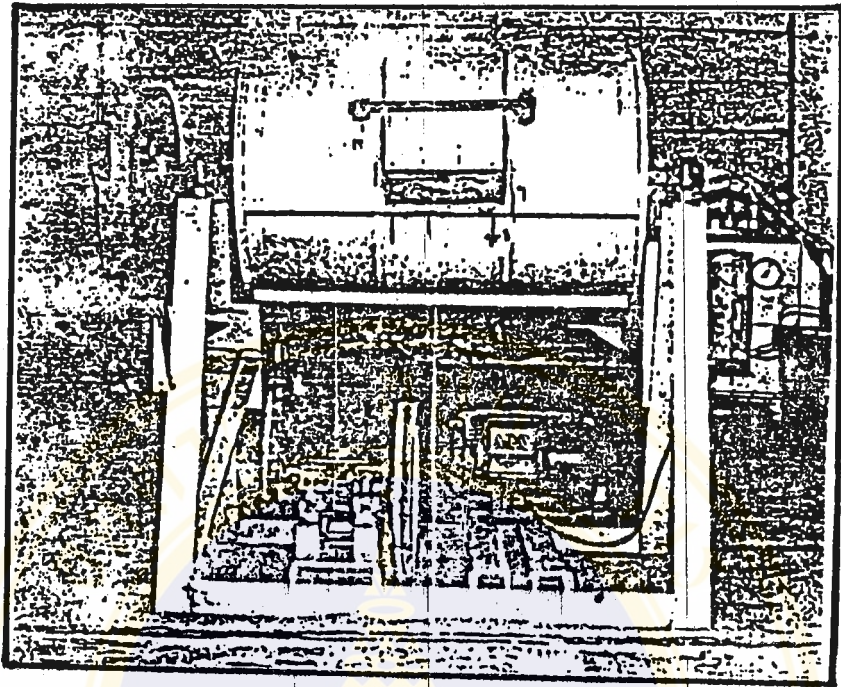
โดยอาศัยหลักการของเครื่องบด BALL MILL ภาควิชาโครงสร้าง และการก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ได้ทำการทดลองผลิตเครื่องบดแลบเผาขึ้นมา ประกอบด้วยถังน้ำมันขนาด 200 ลิตร ตั้งอยู่บนแท่น และหมุนรอบแกนของมันเองโดยใช้เครื่องมืออเตอร์เป็นตัวหมุน รายละเอียดของเครื่องบดแลบเผาที่แสดงอยู่ในรูปที่ 4-11, 4-13 และ 4-14

สำหรับตัวบด (GRINDING MEDIA) นั้น มี 2 ชนิด คือ (ดูรูปที่ 4-15 และ 4-16)

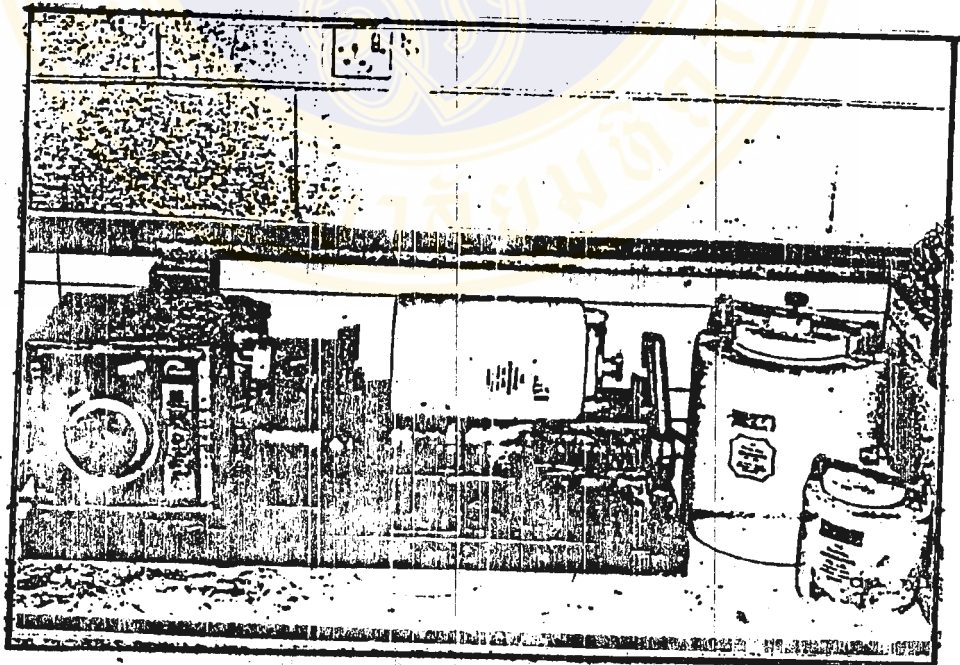
1. เหล็กเส้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $5/8$ นิ้ว และ $1/2$ นิ้ว ยาวประมาณ 30 นิ้ว ปนกัน
2. รูปทรงกระบอกตัดจากเหล็กเส้นขาว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $1/2$ นิ้ว ยาว $1/2$ นิ้ว

สำหรับในกรณีที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ เราอาจดัดแปลงเครื่องบดชนิดนี้มาใช้ได้ โดยใช้พลังงานอย่างอื่นมาหมุนเครื่องบดนี้ เช่น กังหันลม เป็นต้น ประสิทธิภาพของเครื่องบดแลบเผาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญต่อไปนี้ คือ

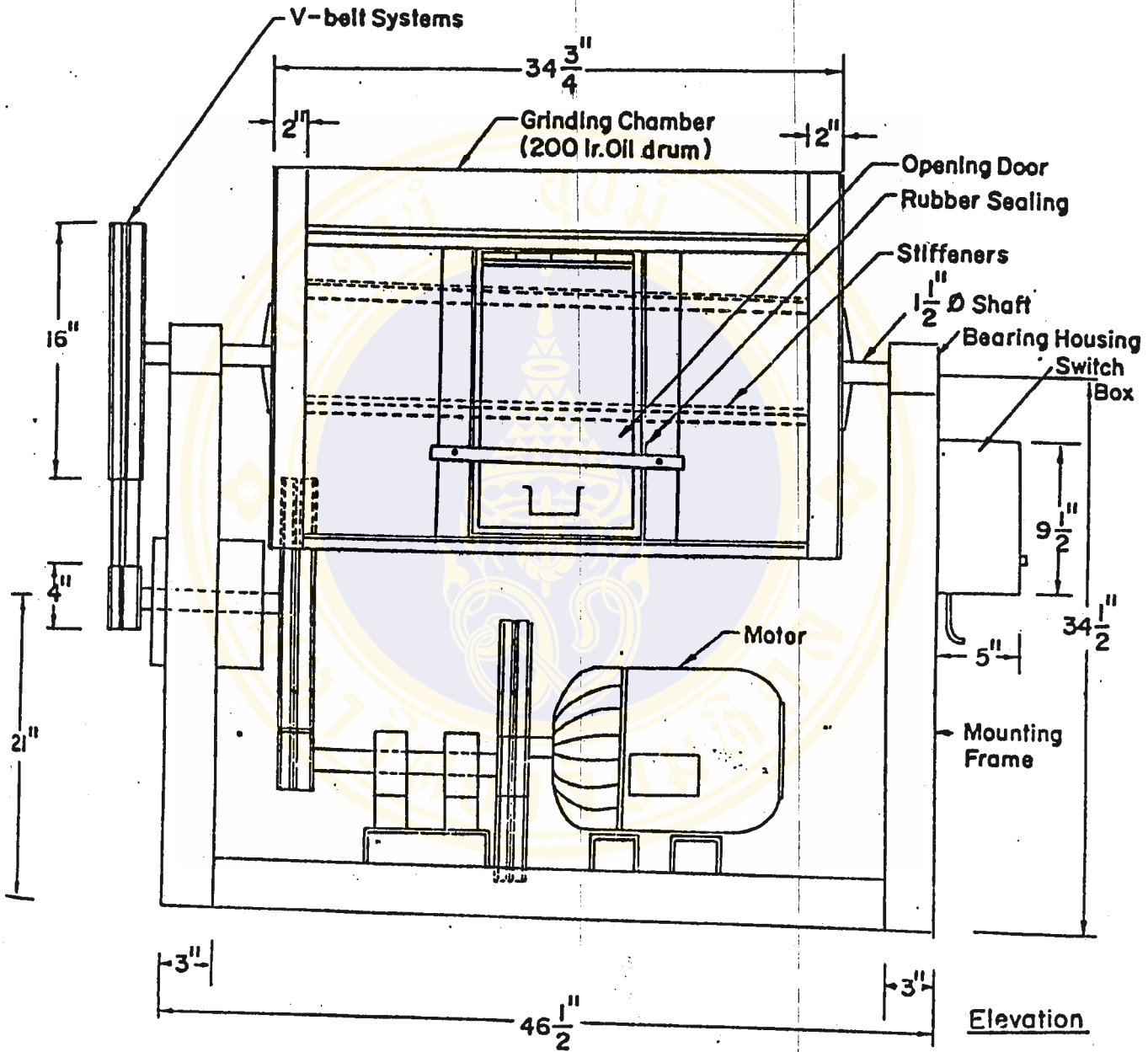
1. ชนิดของตัวบด (GRINDING MEDIA)
2. ปริมาณของตัวบด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาตรของห้องบด

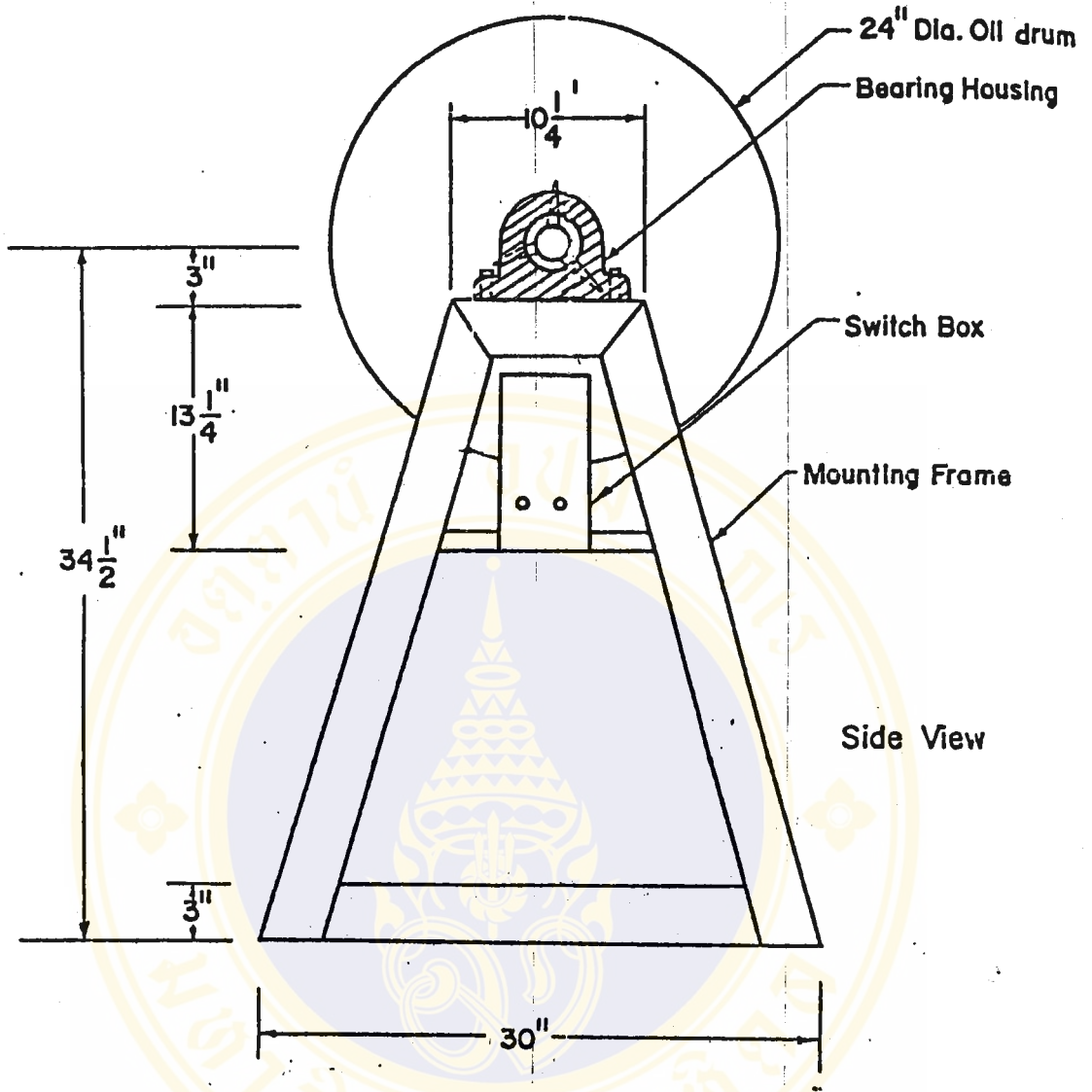
รูปที่ 4-11 เครื่องบดกลบเหว

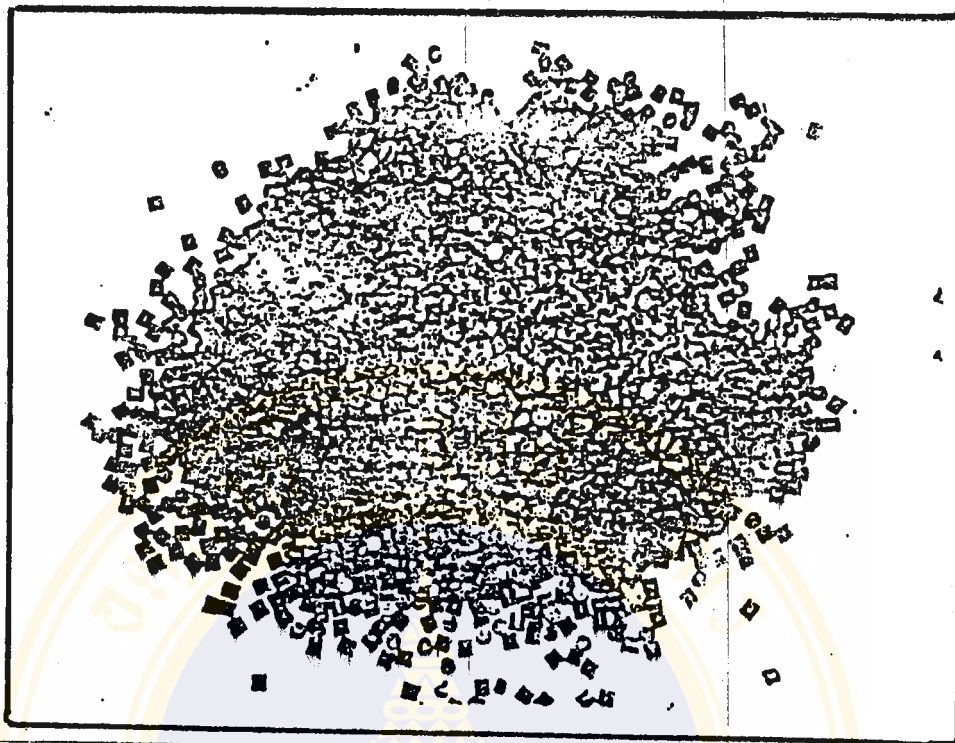
รูปที่ 4-12 เครื่องบด BALL MILL

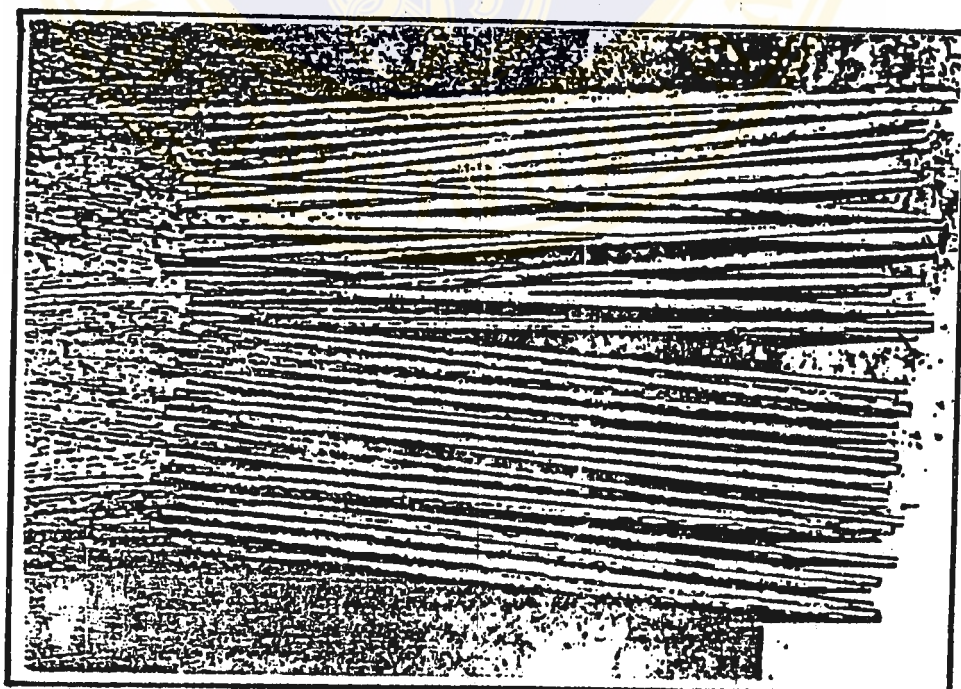
รูปที่ 4-13 รูปด้านหน้าของเครื่องบดกลมเบทา

รูปที่ 4-14 รูปด้านข้างของเครื่องบดเกลือ

รูปที่ 4-15 ตัวบทรูปทรงกระบอก \varnothing 1/2 นิ้ว ยาว 1/2 นิ้ว

รูปที่ 4-16 ตัวบคใช้เหล็กเส้น \varnothing 3/8 นิ้ว และ \varnothing 1/2 นิ้ว ยาว 30 นิ้ว

(GRINDING CHAMBER) และปริมาณของแกลบเผาที่จะใส่ลงไปในแต่ละครั้ง (INPUT CHARGE)

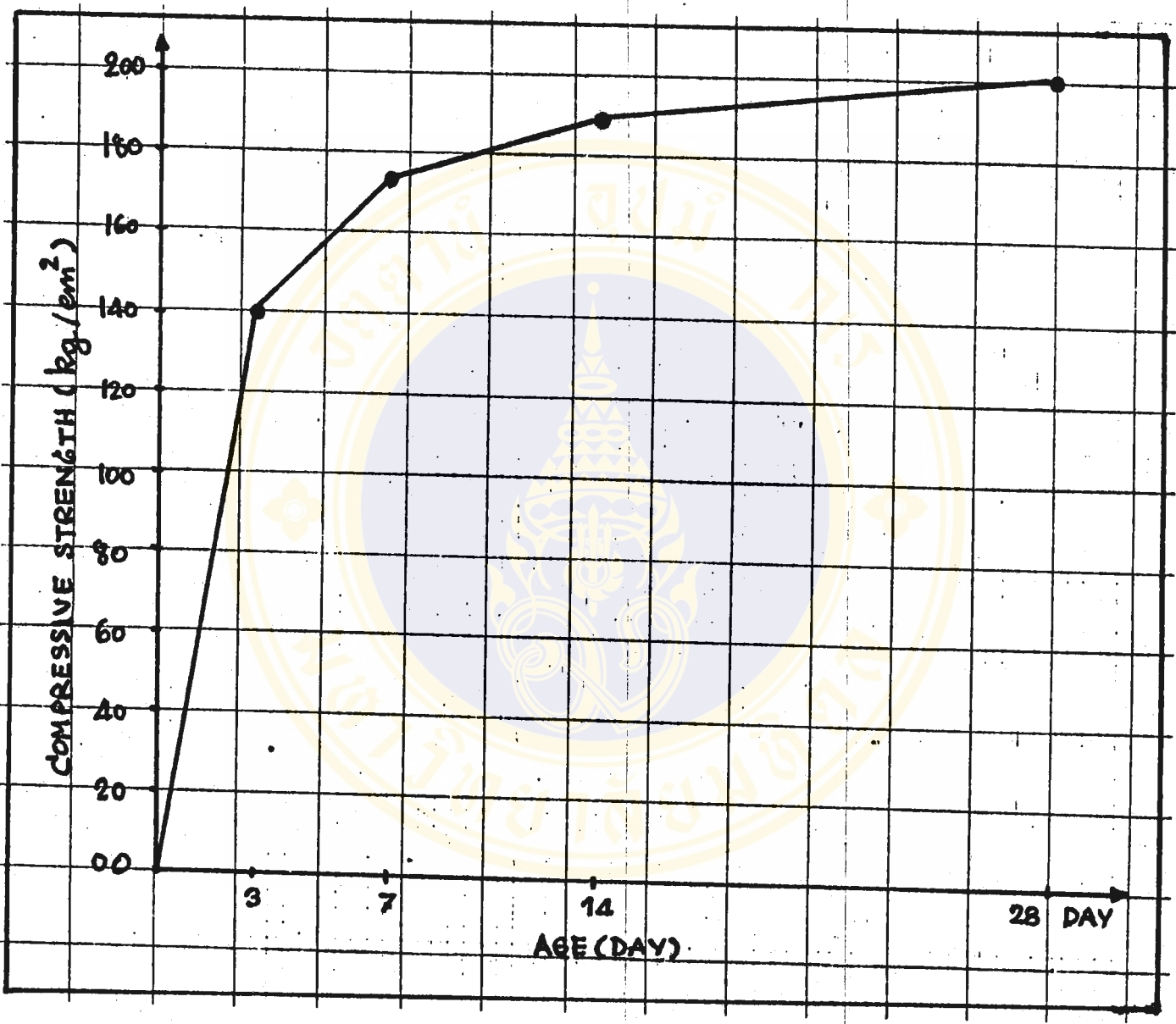
3. ความเร็วในการหมุนของเครื่องบด

จากผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ ปรากฏว่า การใช้ตัวบดทำด้วยเหล็ก เส้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5/8 นิ้ว และ 1/2 นิ้ว ปนกันทำให้เครื่องบดแกลบเผา มีประสิทธิภาพดีกว่าการใช้ตัวบด ทำด้วยรูปทรงกระบอกตัดจากเส้นเหล็กขาว ปริมาณของตัวบดที่เหมาะสมที่สุด คือ 6% ของปริมาตรของห้องบด ปริมาณของแกลบเผา = 11 กก. (70% ของปริมาตรห้องบด) และความเร็วในการหมุนของเครื่อง = 50 รอบต่อนาที

ค. การทดลองใช้แกลบเผาในรูปของปูนทราย (MORTAR)

แกลบที่ผ่านกรรมวิธีเผาที่ถูกต้อง และนำมาผ่านเครื่องบดจนละเอียดจะสามารถนำมาทดแทนซีเมนต์ได้ ปัญหาอยู่ที่ว่าเราควรจะใช้แกลบเผาจนละเอียดขนาดไหน จึงจะสามารถนำมาใช้งานได้ ก่อนอื่นเราต้องหาวิธีการวัดความละเอียด (FINENESS) ของแกลบเผาเสียก่อน ซึ่งเราจะทำได้โดยนำแกลบเผาที่บดละเอียดมาละลายกับน้ำ และร่อนผ่านตะแกรงขนาดเบอร์ 325 (SIEVE NO. 325) ความละเอียดของแกลบเผาจะวัดได้โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของแกลบเผาที่ผ่านตะแกรงขนาดเบอร์ 325 ดังนั้นในการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องบดแกลบเผา เราจึงต้องทำการวัดหาความละเอียดของแกลบเผาโดยวิธีนี้ทุกครั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างความละเอียดของแกลบเผากับค่า COMPRESSIVE STRENGTH ของปูนทรายที่ได้จากการใช้แกลบเผาทดแทนซีเมนต์ 70% โดยน้ำหนักแสดงอยู่ในรูปที่ 4-17 รายละเอียดของส่วนผสมของปูนและทราย มีดังนี้ คือ

1. อัตราส่วนแกลบเผาต่อซีเมนต์ = 70 ต่อ 30 โดยน้ำหนัก
2. อัตราส่วนของน้ำต่อมวลรวมของแกลบเผาและซีเมนต์ = 0.60
± 0.05

รูปที่ 4-17 แสดงผลการรับแรงอัดของคอนกรีต ซีเมนต์ แกลบเผา

3. อัตราส่วนของทรายต่อมวลรวมของแกลบเผาและซีเมนต์ 2.75:1
โดยน้ำหนัก

ง. ผลการทดลอง

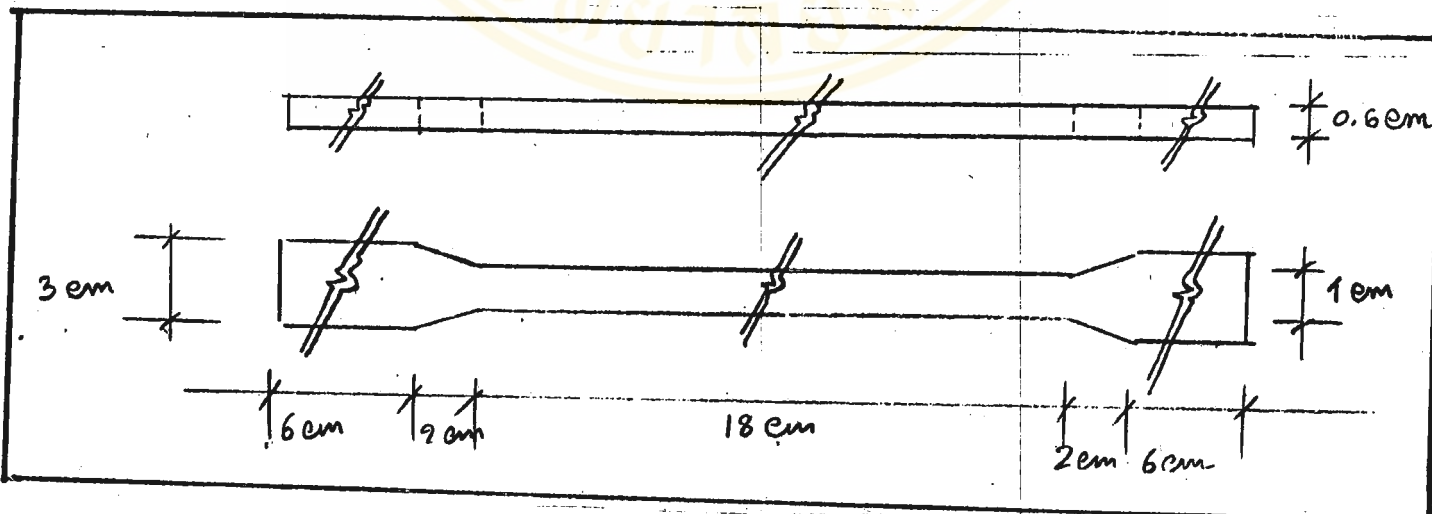
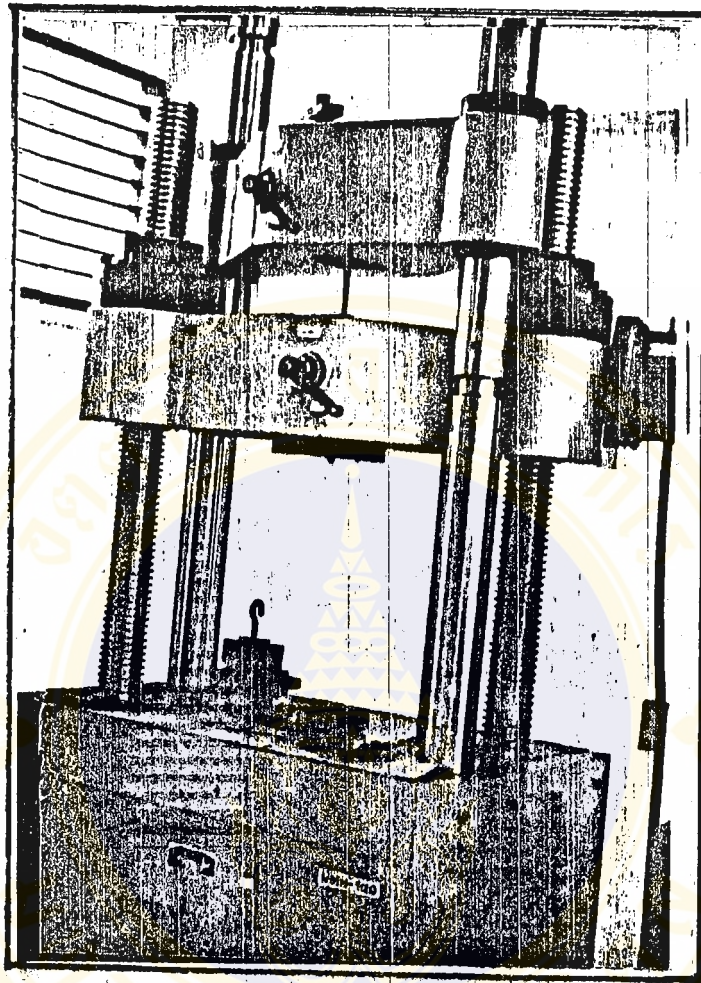
จากรูปที่ 4-17 จะเห็นว่าเมื่อเราทดแทนซีเมนต์ด้วยซีเมนต์แกลบเผา 70% โดยน้ำหนัก เราจะสามารถได้ค่า COMPRESSIVE STRENGTH ของปูนทรายและหินที่อายุ 28 วัน ประมาณ 3,000 ปอนด์/ตารางนิ้วหรือประมาณ 200 กก./ตร.ซม ซึ่งเป็นค่าที่ใช้ในงานก่อสร้างโดยทั่วไป

4.1.3 คุณสมบัติของ ไม้ ไม้

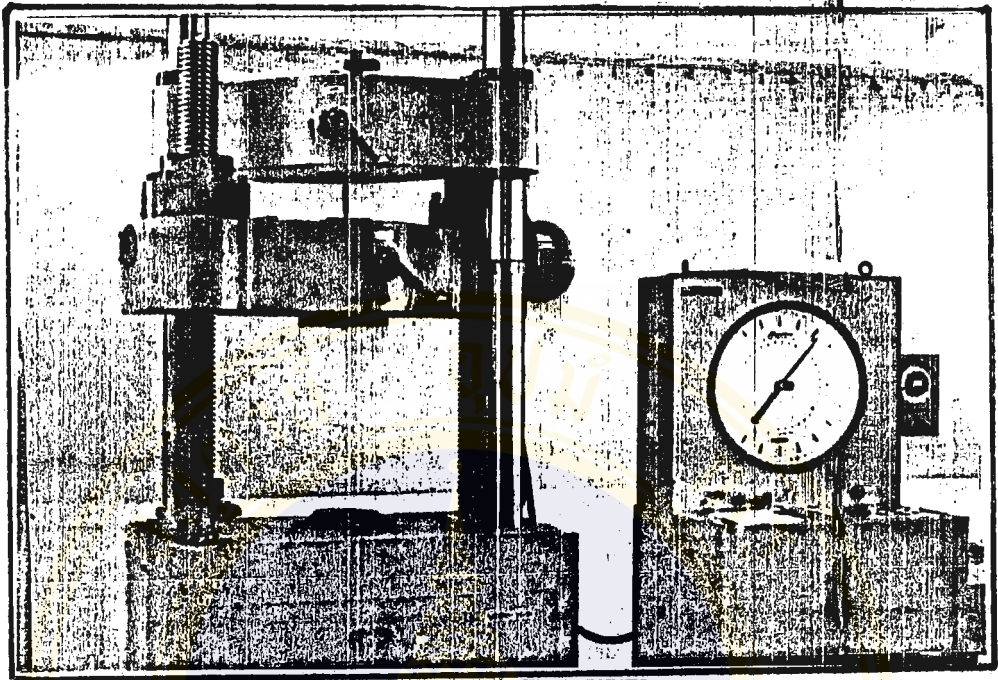
ก. คุณสมบัติของ ไม้ ไม้ที่ต้องการ ได้แก่ ความเค้นแรงดึง (TENSILE STRESS) ความเค้นแรงยึดเหนี่ยวระหว่างผิวไม้ ไม้กับเนื้อคอนกรีต (BOND STRESS) และ โมดูลัสของความยืดหยุ่น (MODULUS OF ELASTICITY) ตามมาตรฐานของ ACI-CODE 1963

ข. นิยามและทฤษฎี ในงานคอนกรีตเสริมเหล็กโดยทั่วไปจะออกแบบให้เหล็กเสริม (REINFORCED STEEL) รับแรงดึง (TENSILE FORCE) และให้คอนกรีตรับแรงอัด (COMPRESSION FORCE) ทั้งนี้ เนื่องจากคุณสมบัติเฉพาะตัวเกี่ยวกับการรับแรงของวัสดุทั้งสองนั้นเอง ในการนำไม้ ไม้มาทดแทนเหล็กเสริมนั้น จำเป็นจะต้องทราบถึงคุณสมบัติของไม้ ไม้เกี่ยวกับการยืดหยุ่น ตลอดจนความเหมาะสมอื่น ๆ

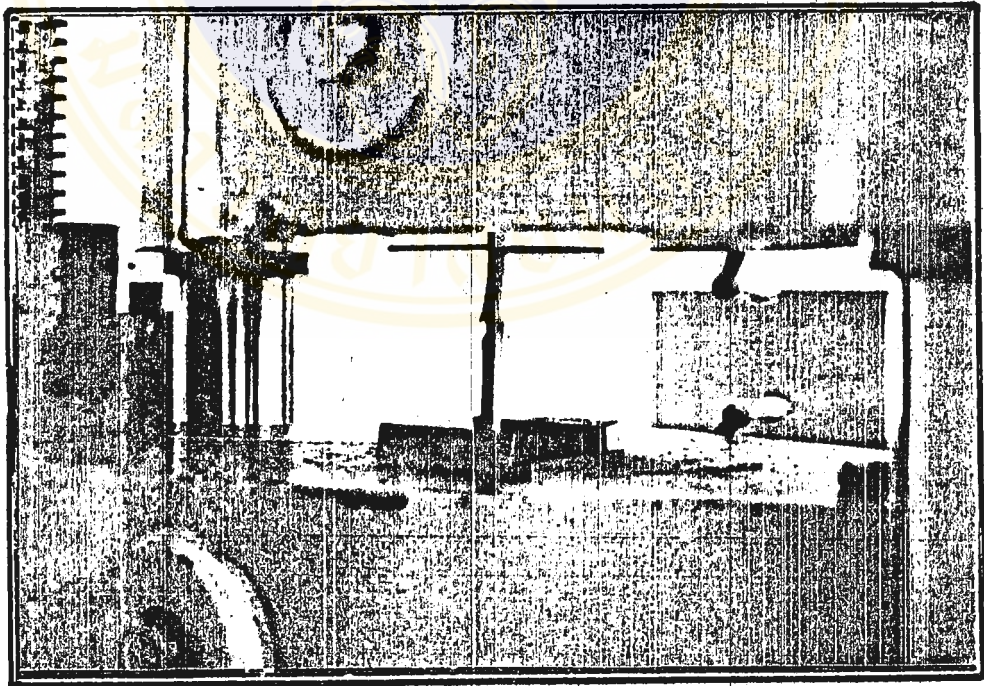
1. ความเค้นแรงดึงของไม้ ไม้ หมายถึงความสามารถของไม้ ไม้ในการรับแรงดึงต่อหน่วยพื้นที่ ซึ่งทำการทดลองหาค่าได้จากการนำตัวอย่าง (SAMPLE) ไม้ ไม้มาดึงโดยใช้เครื่องดึง (TENSILE TESTER) หรือเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST ลักษณะเหมือนกับการทดสอบแรงดึงของเหล็ก หน่วยที่ใช้เป็นหน่วยของแรงต่อพื้นที่ เช่น กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (kg/cm^2) หรือปอนด์ต่อตารางนิ้ว (lb/in^2) เป็นต้น

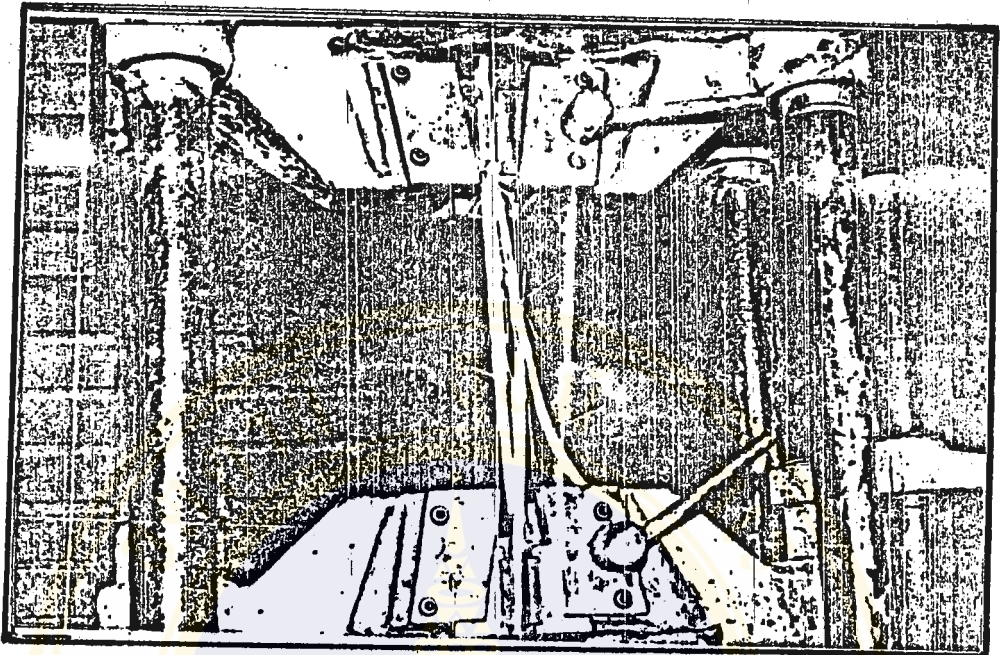
รูปที่ 4-18 เครื่องทดสอบแรงดึงของไม้ไผ่และขนาดของแท่งไม้ไผ่ตัวอย่าง

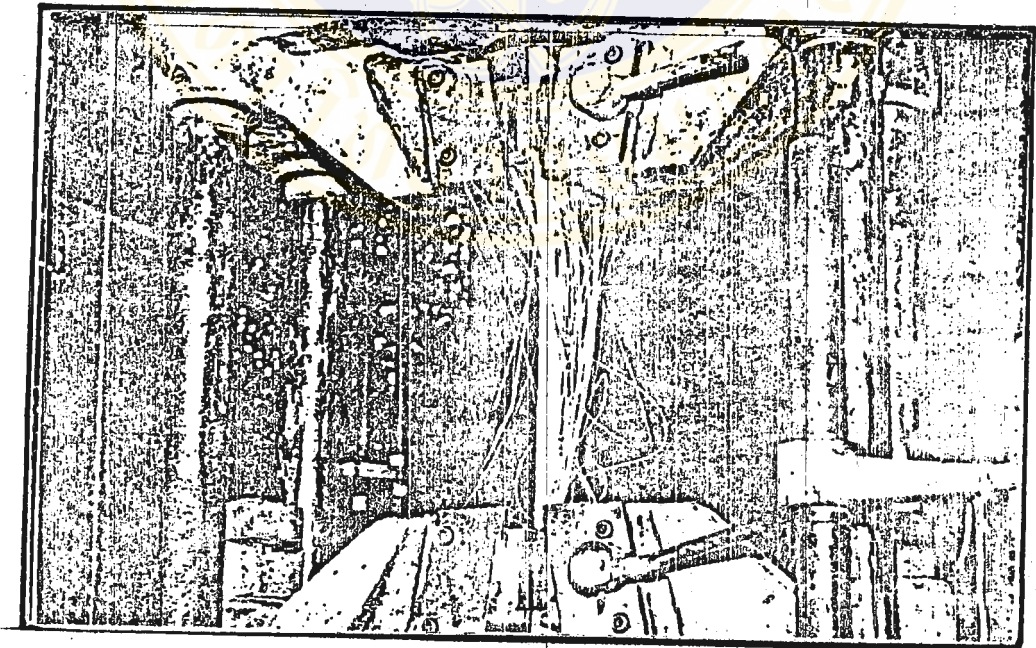
รูปที่ 4-19 การทดสอบแรงดึงของไม้ไผ่

รูปที่ 4-20 ลักษณะการวัดของไม้ไผ่ข้อ

รูปที่ 4-21 ลักษณะการวิบัติของไม้ไผ่ไม่มีข้อ

รูปที่ 4-22 ลักษณะการวิบัติของไม้ไผ่ไม่มีข้อ

2. ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่น (MODULUS OF ELASTICITY)

ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของไม้ไผ่ หาได้จากสูตร

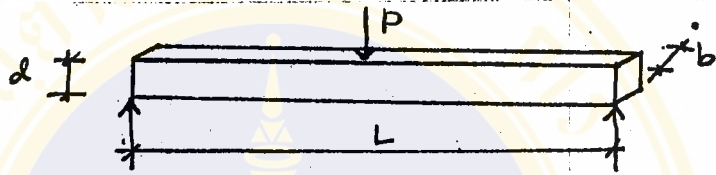
$$E = \frac{L^3}{48I} \times \frac{P}{D}$$

L = ช่วงความยาวของคานตัวอย่าง (ซ.ม.)

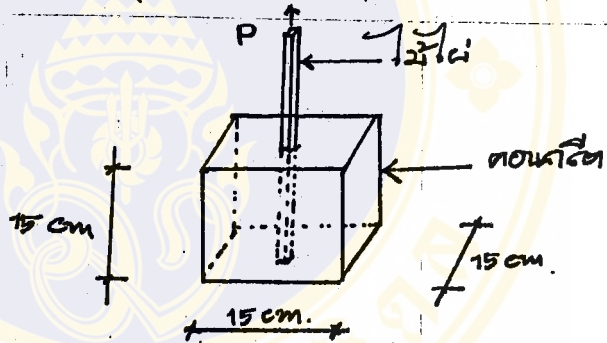
P = แรงกดกึ่งกลางคานตัวอย่าง (ซ.ม.)

I = โมเมนต์ความเฉื่อยของคานตัวอย่าง (ซ.ม.⁴)

D = ระยะแอนที่จุดกึ่งกลางของคานตัวอย่าง (ซ.ม.)

3. ความเค้นยึดเหนี่ยว (BOND STRESS) ระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต

ความเค้นยึดเหนี่ยวหาได้จากสูตร

$$U = \frac{P}{A}$$

U = ความเค้นยึดเหนี่ยว มีหน่วยเป็น กก.ตร.ซ.ม.

P = แรงที่ใช้ทดสอบ มีหน่วยเป็น กิโลกรัม

A = พื้นที่ผิวของไม้ไผ่ที่ฝังอยู่ในเนื้อคอนกรีต (มีหน่วยเป็น ตร.ซ.ม.)

ค. การทดลอง

1. การทดลองเกี่ยวกับความเค้นแรงดึงของไม้ไผ่

ตัวอย่างไม้ไผ่ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ไม้ไผ่ขนาดเล็ก, ไม้ไผ่ขนาดกลาง, และไม้ไผ่ขนาดใหญ่ แต่ละประเภทใช้ไม้ไผ่ 18 ตัวอย่าง โดยเก็บตัวอย่างจาก ส่วนโคน 6 ตัวอย่าง ส่วนกลาง 6 ตัวอย่าง และส่วนปลาย 6 ตัวอย่าง โดยมีคามชื้น

ประมาณ 15-22% และในแต่ละ 6 ตัวอย่าง จะเป็น 3 ตัวอย่าง ไม่มีข้อ อีก 3 ตัวอย่าง มีข้อติดอยู่ระหว่างกลาง

2. การทดลองเกี่ยวกับความเค้นแรงยึดเหนี่ยว ระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต

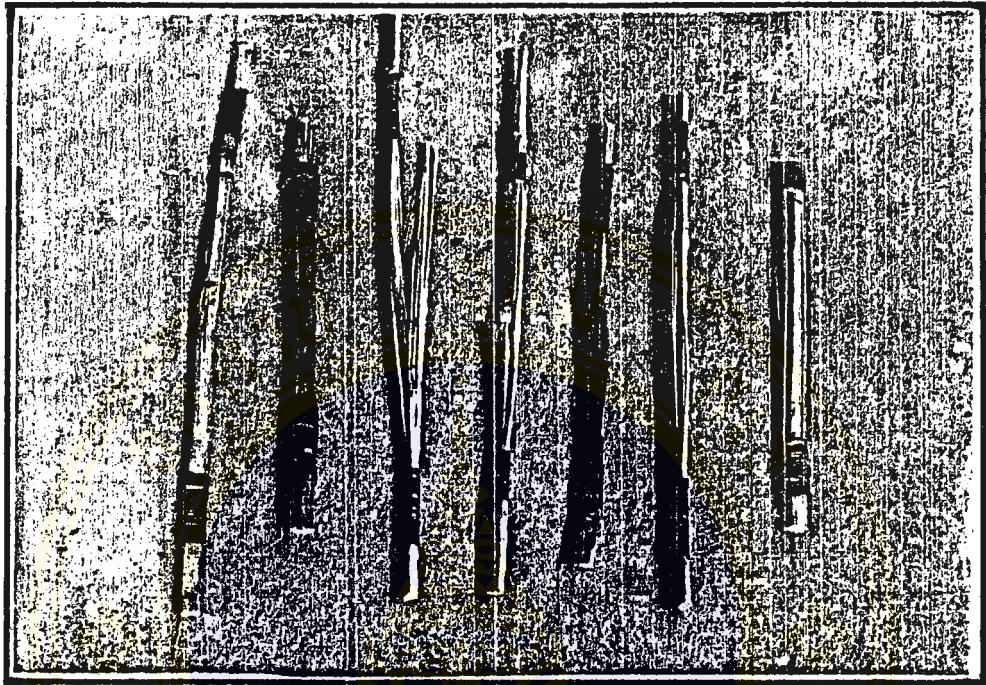
ตัวอย่างไม้ไผ่ ได้แก่ ไม้ไผ่ขนาดเล็ก 6 ตัวอย่าง ไม้ไผ่ขนาดกลาง 6 ตัวอย่าง และไม้ไผ่ขนาดใหญ่ 6 ตัวอย่าง โดยแต่ละตัวอย่างจะฝังไว้ในแท่งคอนกรีต (CUBE MOLD) มีระยะฝัง 15 ซม. ในเนื้อคอนกรีตที่มีความเค้นแรงอัดประลัย (ULTIMATE COMPRESSIVE STRESS) ประมาณ 280 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร

วิธีทดลอง นำตัวอย่างไม้ไผ่ที่ฝังในคอนกรีตที่จะทดสอบทั้งหมด เข้าเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST เพื่อหาค่าแรงประลัย (ULTIMATE TENSILE FORCE) แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเค้นของแรงยึดเหนี่ยวระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต (BOND STRESS) แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ยของแต่ละประเภทของไม้ไผ่ จะได้เป็นค่า ULTIMATE BOND STRESS

3. การทดลองหาค่าโมดูลัสความยืดหยุ่นของไม้ไผ่

ตัวอย่างไม้ไผ่ ใช้ตัวอย่างไม้ไผ่แต่ละประเภท 6 ตัวอย่าง แต่ละตัวอย่างประกอบด้วยส่วนที่ติดข้อ 3 ตัวอย่าง ไม่ติดข้อ 3 ตัวอย่าง โดยเก็บตัวอย่างจากส่วนโคน, กลาง และปลายของปล้องไม้ไผ่ มีค่าความชื้น 15-22%

วิธีทดลอง นำตัวอย่างที่เตรียมไว้เข้าเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST ในลักษณะการทดสอบแรงดัด (BENDING) โดยติดตั้งเครื่องวัดการอ่อน (DIAL GAUGE) ของคาน ตัวอย่างที่กึ่งกลาง ในการทดสอบจะวัดแรงกด (P) และระยะการอ่อน (D) ไว้ แล้วนำไปคำนวณหาค่าของ โมดูลัสของความยืดหยุ่น (E) โดยหาค่าเฉลี่ยของไม้ไผ่แต่ละประเภท

รูปที่ 4-23 ตัวอย่างไม้ไผ่แต่ละประเภท

ง. การคำนวณ

1. การคำนวณหาความเค้นของแรงดึง (ULTIMATE TENSILE STRESS) จากการทดลองด้วยเครื่อง UNIVERSAL TEST จะได้ค่าแรงดึงประลัย (P) นำค่า P ไปหาค่าความเค้นแรงดึงประลัย (F_s') จากสูตร $F_s' = \frac{P}{A}$

P = แรงดึงประลัย (P) มีหน่วยเป็นกิโลกรัม

A = พื้นที่หน้าตัดเฉลี่ยของตัวอย่างไม้ไผ่ มีหน่วยเป็น ตร.ซม. ได้จาก

การวัดขนาดของตัวอย่าง

F_s' = แรงดึงประลัย มีหน่วยเป็นกิโลกรัม/ตารางเซนติเมตร

เมื่อได้ค่า F_s' แต่ละตัวอย่างแล้ว นำไปหาค่าเฉลี่ยของแต่ละประเภท

2. การคำนวณหาค่าความเค้นยึดเหนี่ยวระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต

จากการทดลองโดยเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST จะได้อ่านค่าแรงประลัย (P) แล้วนำไปหาค่าความเค้นยืดเหนียวประลัย (U) จากสูตร $U = P/A$

P = ค่าแรงประลัย มีหน่วยเป็นกิโลกรัม

A = พื้นที่ผิวของ ไม้ ไม้ที่ฝัง ในเนื้อคอนกรีต มีหน่วยเป็น ตร.ซม.

U = ค่าความเค้นยืดเหนียวประลัย มีหน่วยเป็น กิโลกรัม/ตารางเซนติเมตร

นำค่าที่ได้แต่ละค่ามาหาค่าเฉลี่ยแต่ละประเภทของ ไม้ ไม้

3. การคำนวณหาค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของ ไม้ ไม้

จากการทดลองโดยเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST จะได้อ่านค่าแรงกด (P) และค่าระยะการแอ่นตัว (DEFLECTION) ของคาน (D) นำค่าทั้งสองมาหาค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่น จากสูตร

$$E = \frac{L^3}{48I} = \frac{P}{D}$$

โดย E = โมดูลัสของความยืดหยุ่น มีหน่วยเป็นกิโลกรัม/ตารางเซนติเมตร

L = ความยาวของคานตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ มีหน่วยเป็นเซนติเมตร

P = ค่าแรงกดประลัย มีหน่วยเป็นกิโลกรัม

D = ค่าความแอ่นตัวของคานตัวอย่าง มีหน่วยเป็นเซนติเมตร

I = โมเมนต์ของความเฉื่อย (MOMENT OF INERTIA)

มีหน่วยเป็นเซนติเมตร กำลังสี่ หาได้จากสูตร $I = \frac{bd^3}{6}$

นำค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่น ที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยของ ไม้ ไม้แต่ละประเภท

จ. ผลการทดลอง

1. ผลการทดลองหาคุณสมบัติในการรับความเค้นแรงดึงประลัยของ

ไม้ ไม้ (fs')

ประเภทที่ 1 ไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ความเค้นแรงดึงประลัย (f_s') เฉลี่ย =
1293 กก./ตร.ซม.

ประเภทที่ 2 ไม้ไผ่ขนาดกลาง ความเค้นแรงดึงประลัย (f_s') เฉลี่ย =
1080 กก./ตร.ซม.

ประเภทที่ 3 ไม้ไผ่ขนาดเล็ก ความเค้นแรงดึงประลัย (f_s') เฉลี่ย =
945 กก./ตร.ซม.

2. ผลการทดลองหาคุณสมบัติเกี่ยวกับความเค้นยึดเหนี่ยวประลัยระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีตที่มีความเค้นประลัย 200 กิโลกรัม/ตารางเซนติเมตร

ประเภทที่ 1 ไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ความเค้นยึดเหนี่ยวประลัย (U) เฉลี่ย
= 8.5 กก./ตร.ซม.

ประเภทที่ 2 ไม้ไผ่ขนาดกลาง ความเค้นยึดเหนี่ยวประลัย (U) เฉลี่ย
= 9.4 กก./ตร.ซม.

ประเภทที่ 3 ไม้ไผ่ขนาดเล็ก ความเค้นยึดเหนี่ยวประลัย (U) เฉลี่ย
= 10.8 กก./ตร.ซม.

3. ผลการทดลองหาคุณสมบัติที่เกี่ยวกับค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของไม้ไผ่

ประเภทที่ 1 ไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นประลัย (E) เฉลี่ย
= 1.94×10^5 กก./ช.ม.²

ประเภทที่ 2 ไม้ไผ่ขนาดกลาง ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นประลัย (E) เฉลี่ย
= 1.7×10^5 กก./ช.ม.²

ประเภทที่ 3 ไม้ไผ่ขนาดเล็ก ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นประลัย (E) เฉลี่ย
= 1.5×10^5 กก./ช.ม.²

4.1.4 คุณสมบัติของอิฐอัดจากดินลูกรังและซีเมนต์แกลบเผา

ก. คุณสมบัติที่ต้องการ ได้แก่ ความเค้นแรงอัด (COMPRESSIVE STRESS) ตามมาตรฐาน ACI-CODE 1963

ข. นิยามและทฤษฎี

อิฐอัดจากดินลูกรังและซีเมนต์แกลบเผา หมายถึง อิฐที่ได้จากการนำเอาดินลูกรัง (LATERITE) ผสมกับซีเมนต์แกลบเผา โดยมีความชื้นเป็นตัวทำให้ตัวประสาน (CEMENTER) เกิดปฏิกิริยา แล้วนำไปอัดด้วยเครื่องอัด CINVARAM จะได้อิฐอัดตามแบบที่ต้องการ ซึ่งเป็นการเลียนแบบขบวนการทางธรณีวิทยา เรียกว่า ขบวนการเกิดลูกรัง (LATERIZATION PROCESS) ในทางธรณีวิทยา ขบวนการนี้ ประกอบด้วยปัจจัย 4 อย่าง คือ ความชื้นตามธรรมชาติ (MOISTURE) น้ำหนักทับถม (PRESSURE), เชื้อประสาน (CEMENTER) และดินฝุ่นลูกรัง (LATERITE DUST) ขบวนการนี้เกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยใช้เวลานานับร้อยนับพันปี จนกลายมาเป็นลูกรัง, แม่รัง และศิลาแลงตามลำดับ ในการผลิตอิฐอัดจากดินลูกรัง ได้เลียนแบบขบวนการดังกล่าวนี้ โดยใช้ดินลูกรังเป็นวัตถุดิบ ใช้ซีเมนต์แกลบเป็นตัวประสาน ใช้น้ำเป็นความชื้น และใช้เครื่องอัด CINVARAM เป็น PRESSURE จะแตกต่างกันที่เวลา (TIME FACTOR) เท่านั้น

ค. การทดลอง

การเตรียมแท่งอิฐอัด- ซีเมนต์แกลบเผา

- นำดินลูกรังที่เตรียมไว้ผสมกับซีเมนต์แกลบเผาตามอัตราส่วนที่ต้องการ ให้เข้ากันดีแล้วเติมน้ำตามเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการ คลุกเคล้าให้ดีแล้วนำส่วนผสมที่ได้เข้าเครื่องอัด CINVARAM (ที่พัฒนาแล้วให้เหมาะสมกับชนิด) เมื่อได้แท่งอิฐอัดตามต้องการแล้ว ทำการบ่ม (CURING) เป็นเวลา 28 วัน

- นำอิฐอัดที่บ่มได้อายุแล้วเข้าเครื่องทดสอบ UNIVERSAL TEST เพื่อหาค่ากำลังรับแรงอัดประลัย (COMPRESSIVE FORCE) เมื่อได้ค่ากำลังรับแรงอัดประลัยแล้ว นำไปคำนวณหาค่ากำลังรับความเค้นประลัย (ULTIMATE COMPRESS = F_c')

- นำค่า F_c' ที่ได้แต่ละแท่งตัวอย่างไปหาค่าเฉลี่ยของแต่ละอัตราส่วน

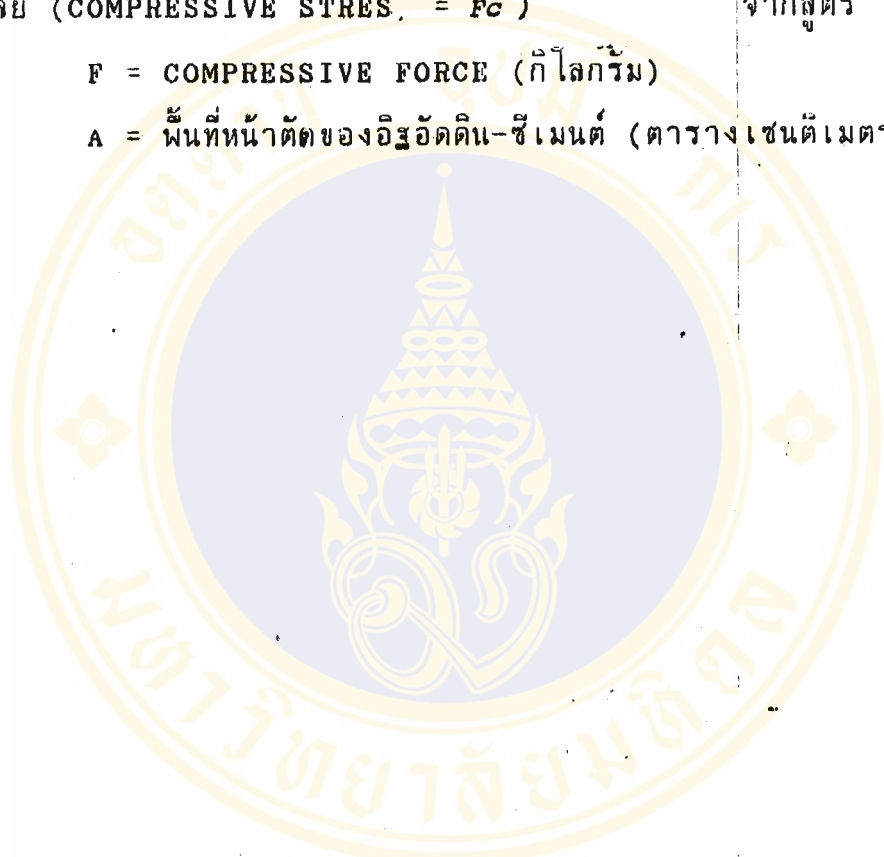
ผสมและเปอร์เซ็นต์ความชื้น เพื่อคัดเลือกแท่งที่มี f_c' สูงสุด และจาก f_c' สูงสุดนี้ จะนำค่าอัตราส่วนผสมและความชื้นนั้นไปใช้ในการออกแบบต่อไป

ง. การคำนวณ

นำค่าแรงอัดประลัย (COMPRESSIVE FORCE) มาคำนวณหาความเค้นอัดประลัย (COMPRESSIVE STRESS, $= f_c'$) จากสูตร $f_c' = \frac{F}{A}$

F = COMPRESSIVE FORCE (กิโลกรัม)

A = พื้นที่หน้าตัดของอิฐอัดดิน-ซีเมนต์ (ตารางเซนติเมตร)

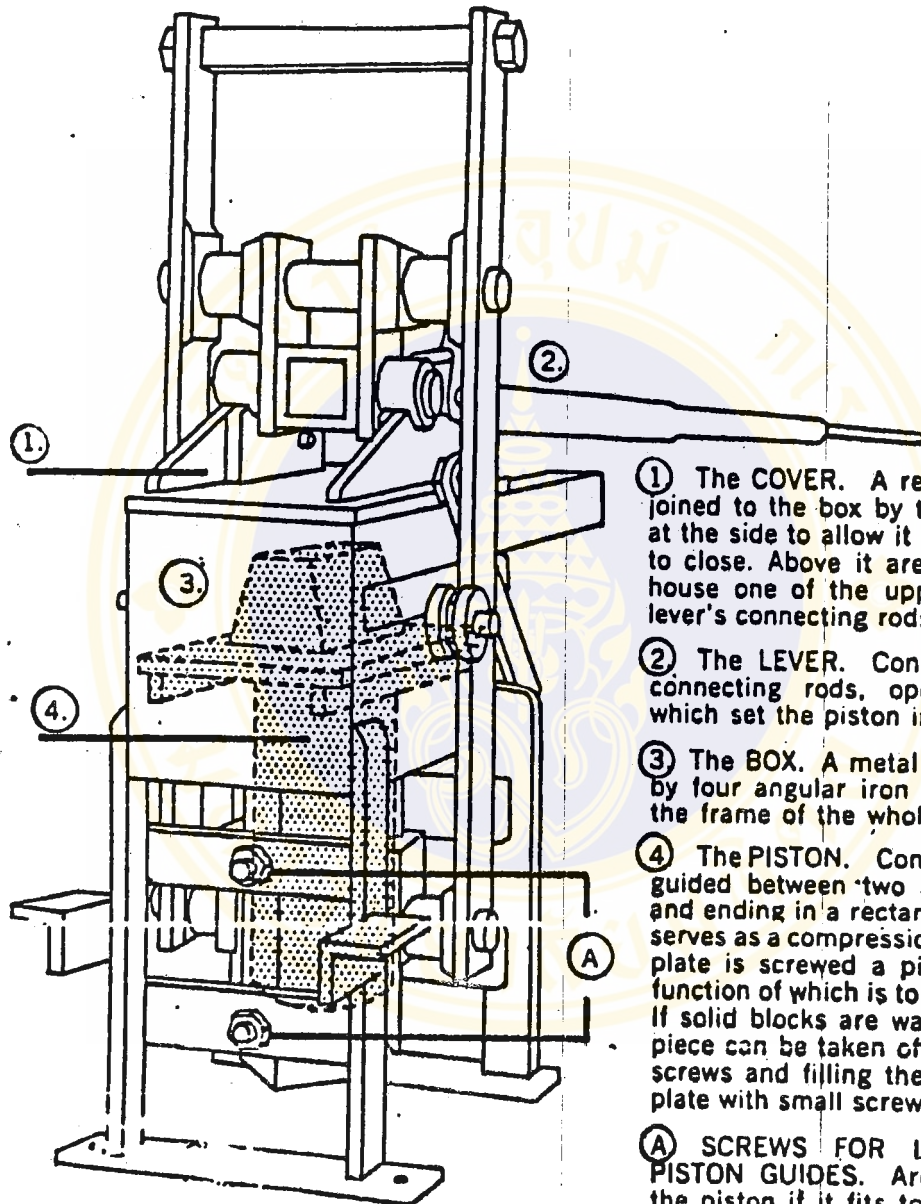
จ. ผลการทดลอง

ตารางที่ 4-22 ผลการทดลองรับแรงอัดของอิฐดิน-ซีเมนต์

ลำดับ ที่	อัตราส่วนผสม ซีเมนต์: ดินลูกรัง	ความชื้น	แรงอัด(F)	ความเค้นอัด (f_c')	ค่าเฉลี่ย (f_c')
1	1:7	8 %	7740 kg	43 kg/cm ²	46 kg/cm ²
2	1:7	9 %	8460 kg	47 kg/cm ²	
3	1:7	10 %	8640 kg	48 kg/cm ²	
1	1:8	8 %	8642 kg	48 kg/cm ²	51 kg/cm ²
2	1:8	9 %	9180 kg	51 kg/cm ²	
3	1:8	10 %	9720 kg	54 kg/cm ²	
1	1:9	8 %	9718 kg	54 kg/cm ²	55 kg/cm ²
2	1:9	9 %	9722 kg	54 kg/cm ²	
3	1:9	10 %	10260 kg	57 kg/cm ²	
1	1:10	8 %	9360 kg	52 kg/cm ²	53 kg/cm ²
2	1:10	9 %	9540 kg	53 kg/cm ²	
3	1:10	10 %	9724 kg	54 kg/cm ²	
1	1:11	8 %	8463 kg	47 kg/cm ²	48 kg/cm ²
2	1:11	9 %	8458 kg	47 kg/cm ²	
3	1:11	10 %	9008 kg	50 kg/cm ²	

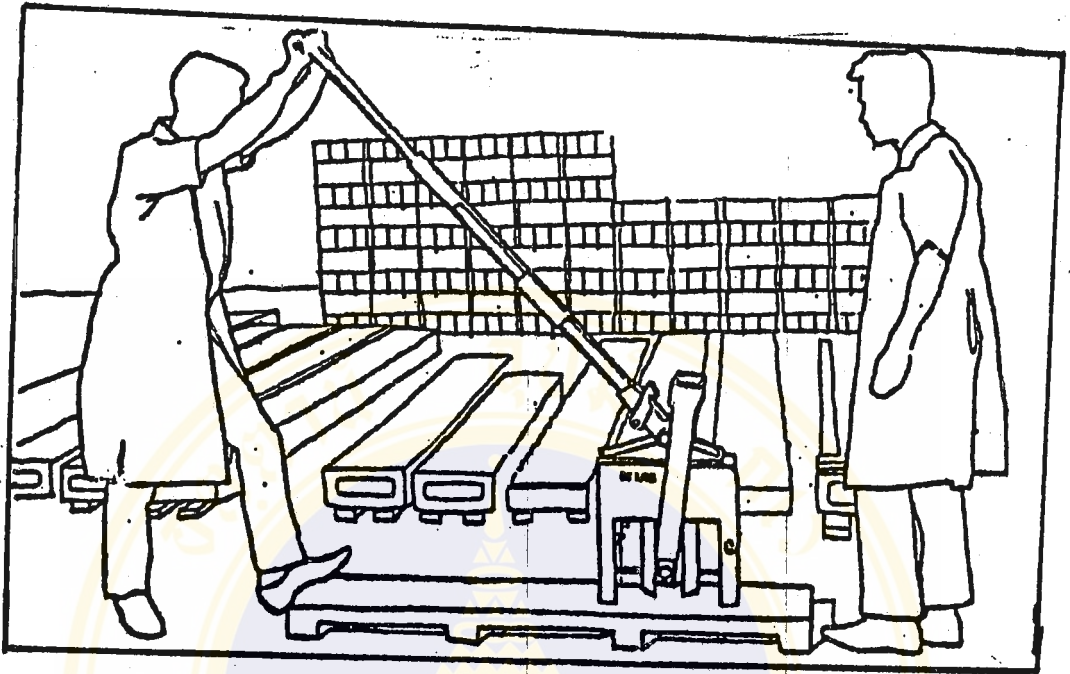
4.1.5 คุณสมบัติของคอนกรีตเสริมไม้ไผ่

ก. คุณสมบัติที่ต้องการ ในการทดลองเกี่ยวกับการนำคอนกรีตเสริมไม้

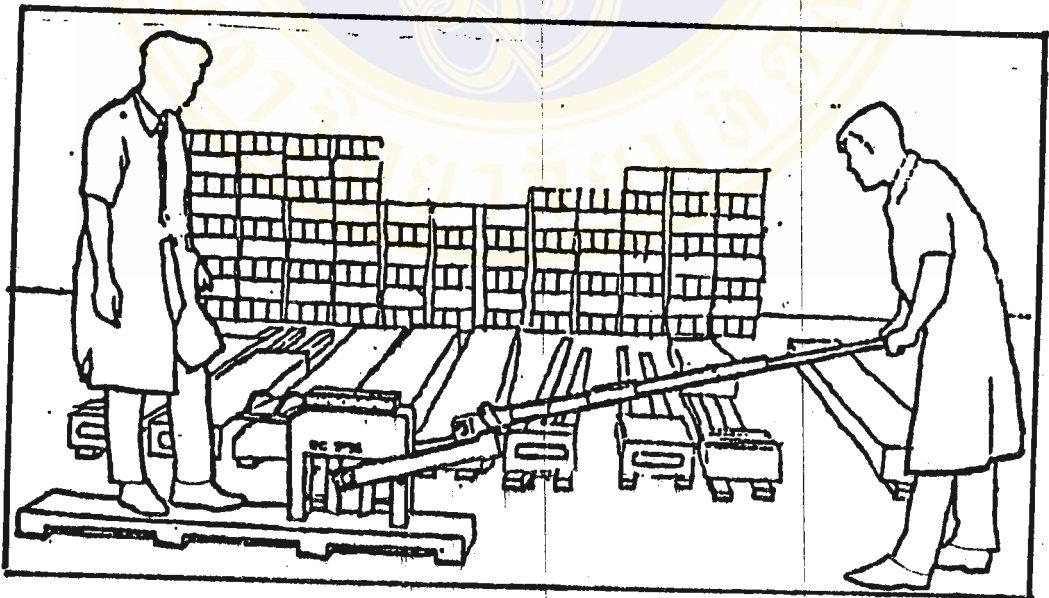

- ① The COVER. A rectangle of metal, joined to the box by two movable rods at the side to allow it to slide open and to close. Above it are two brackets to house one of the upper shafts of the lever's connecting rods.
- ② The LEVER. Consists of a set of connecting rods, operated by hand, which set the piston in motion.
- ③ The BOX. A metal mould supported by four angular iron legs, constituting the frame of the whole mechanism.
- ④ The PISTON. Consists of a cylinder, guided between two adjustable angles and ending in a rectangular plate which serves as a compression plunger. To this plate is screwed a piece of wood, the function of which is to stamp the blocks. If solid blocks are wanted, the wooden piece can be taken off by removing the screws and filling the holes left in the plate with small screws.
- Ⓐ SCREWS FOR LOOSENING THE PISTON GUIDES. Are used to loosen the piston if it fits too tightly between the guides, or vice versa.

รูปที่ 4-24 CINVA RAM

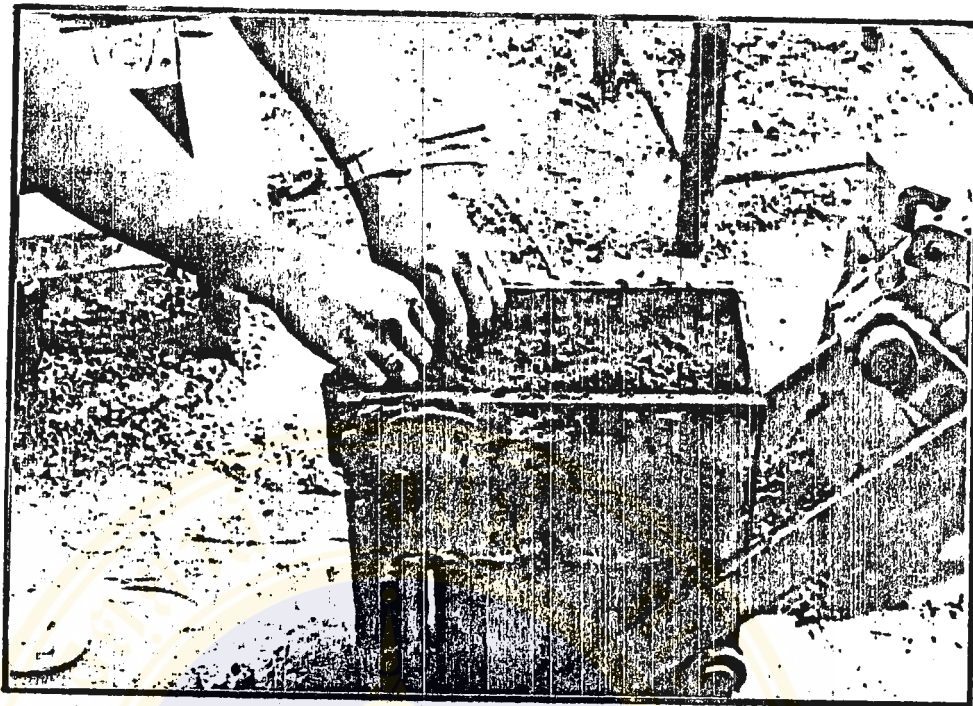

ก. การอัดอิฐดิน-ซีเมนต์ด้วยเครื่อง CINVA RAM

ข. การอัดอิฐดิน-ซีเมนต์ออกจากเครื่อง CINVA RAM

รูปที่ 4-25 การผลิตอิฐดิน-ซีเมนต์ด้วยเครื่อง CINVA RAM

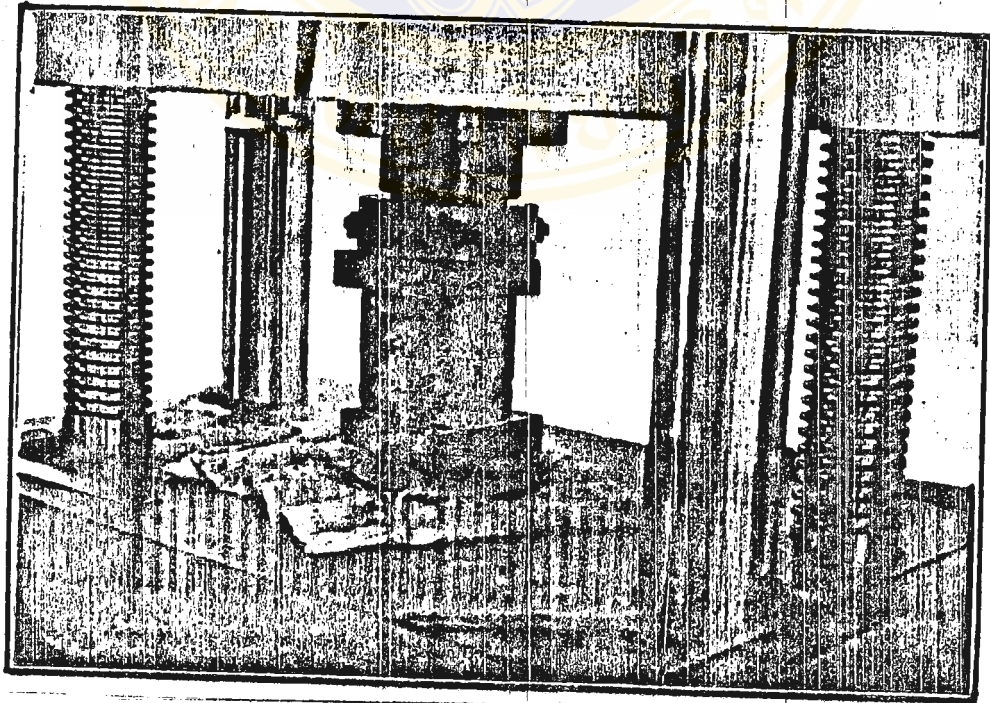
รูปที่ 4-26 การนำดินลูกรังผสมซีเมนต์และน้ำใส่ในเครื่องอัด

รูปที่ 4-27 การตัดอิฐอัดออกจากเครื่อง CINVA RAM

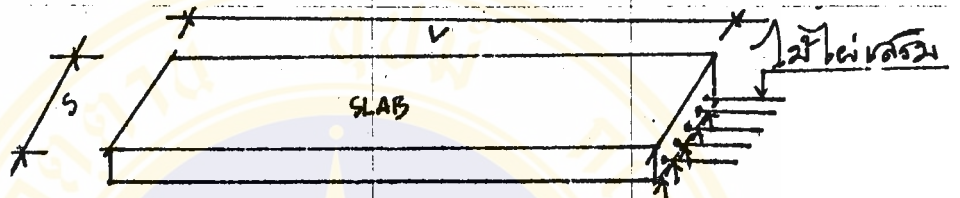
รูปที่ 4-28 การนำอิฐอัดออกจากเครื่อง CINVA RAM

รูปที่ 4-29 การทดสอบรับแรงอัดของอิฐอัด

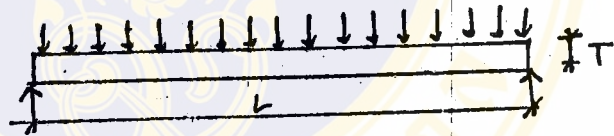
ไม้ไปใช้ในการทำพื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ในลักษณะ พื้นเสริมไม้ไผ่ทางเดียว เพื่อนำไปพัฒนาเป็นลักษณะพื้นสำเร็จรูป (PREFABRICATED ONE-WAY) คุณสมบัติที่ต้องการคือ การรับแรงบนพื้น

ข. พื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่แบบเสริมไม้ไผ่ทางเดียว (ONE-WAY SLAB) หมายถึง พื้นคอนกรีตที่ออกแบบให้ไม้ไผ่รับแรงดึงทางเดียว ภายใต้เงื่อนไข $\frac{L}{S} > 2$

S = SHORT SPAN (ช่วงสั้น)
 L = LONG SPAN (ช่วงยาว)
 T = THICKNESS (ความหนา)

ข. ทฤษฎี

จากผลการทดลองหาค่าสมบัติของไม้ไผ่ จะทราบถึง คุณสมบัติในการรับแรงดึงในรูปของความเค้นแรงดึงประลัย (F_s') โมดูลัสของความยืดหยุ่น (E) และความเค้นแรงยึดเหนี่ยวประลัย (U) และจากการทดลองหาค่าสมบัติของคอนกรีตจากซีเมนต์แกลบเผา จะได้คุณสมบัติในการรับแรงอัดในรูปของ ความเค้นแรงอัดประลัย (F_s) จากค่าต่าง ๆ เหล่านี้ จะนำมาใช้ในการคำนวณหาพื้นที่หน้าตัดของไม้ไผ่ที่จะใช้เสริมในคอนกรีตได้ โดยใช้สูตรตามทฤษฎีของคอนกรีตเสริมเหล็กแบบ ELASTIC DESIGN หรือ WORKING STRESS DESIGN (W.S.D.) ดังต่อไปนี้

$$1. \quad n = \frac{EB}{EC}$$

EB = MODULUS OF ELASTICITY ของไม้ไผ่ (กก./ซม²)

EC = MODULUS OF ELASTICITY ของคอนกรีต (กก./ซม²)

$$EC = W^{1.5} 4270 \sqrt{F_c'} \text{ (kg/cm}^2\text{)} = 15210 \sqrt{F_c'} \text{ (kg/cm}^2\text{)}$$

n = อัตราส่วนระหว่าง MODULUS OF ELASTICITY ของไม้ไผ่กับคอนกรีต

W = น้ำหนักของคอนกรีตต่อลูกบาศก์เมตร (กก./ม.³)

k = ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต

$$2. \quad k = \frac{1}{\frac{1+f_s}{n \cdot f_c}}$$

f_s = ความเค้นแรงดึงโดยตลอดภัยของไม้ไผ่ (กก./ซม.²)

f_c = ความเค้นแรงอัดโดยตลอดภัยของคอนกรีต (กก./ซม.²)

ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต

ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างไม้ไผ่กับคอนกรีต (กก./ซม.²)

พื้นที่หน้าตัดของไม้ไผ่ที่จะใช้เสริม (ซม.²)

d = ระยะจากบนสุดถึงกึ่งกลางไม้ไผ่ที่จะใช้เสริม (ซม.)

M = โมเมนต์ที่เกิดขึ้น (กก-ม.)

$$= \frac{wl^2}{8} \quad (\text{kg-m})$$

$$3. \quad j = \frac{1-k}{3}$$

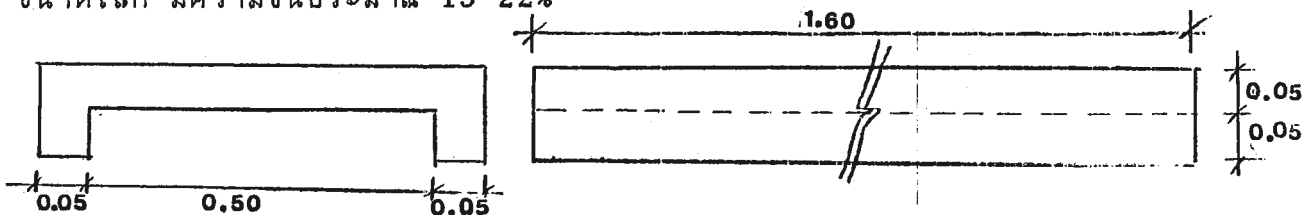
$$4. \quad R = \frac{1}{2} f_c \cdot k \cdot j$$

$$5. \quad A_s = \frac{M}{f_s \cdot j \cdot d}$$

ค. การทดลอง

เตรียมพื้นที่คอนกรีตเสริมไม้ไผ่ในลักษณะ ONE-WAY SLAB

3 ตัว โดยใช้คอนกรีตอัตราส่วนผสม 1:2:4 (ซีเมนต์แกลบเผา : ทราย : หิน) เก็บตัวอย่างคอนกรีตอย่างละ 3 ตัวอย่าง แบบ CUBE MOLD แล้วนำพื้นคอนกรีตและแท่งตัวอย่างบ่มในน้ำ 28 วัน ไม้ไผ่ที่ใช้ในการทดลองเป็นไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความชื้นประมาณ 15-22%

รูปที่ 4-30 แสดงตัวอย่างพื้น ONEWAY SLAB

วิธีทดลอง

1. นำแท่งคอนกรีตไปกดเพื่อหาค่าของความเค้นประลัย (F_c') ของคอนกรีตหน้าไปทำ ONE WAY SLAB แต่ละตัว

2. นำ ONE WAY SLAB ทั้ง 3 ตัว วางบนที่รองรับทั้งสองปลาย แล้วใช้ซีเมนต์บล็อคเป็นน้ำหนักกด (LOAD) โดยการเพิ่มซีเมนต์บล็อคเป็นชั้น ๆ วัดค่าความแอ่นตัวและสังเกตรอยร้าว

3. รวมน้ำหนักทั้งหมดที่กดจนพื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่เกิดการวิบัติ

ง. การคำนวณ

$$\text{จาก } n = \frac{E_B}{E_C}$$

$$n_1 = \text{อัตราส่วน โมดูลัสระหว่างไม้ไผ่ ขนาดใหญ่ กับคอนกรีต}$$

$$n_2 = \text{อัตราส่วน โมดูลัสระหว่างไม้ไผ่ขนาดกลาง กับคอนกรีต}$$

$$n_3 = \text{อัตราส่วน โมดูลัสระหว่างไม้ไผ่ขนาดเล็ก กับคอนกรีต}$$

$$E_{B1} = \text{โมดูลัสของความยืดหยุ่นของไม้ไผ่ขนาดใหญ่} = 1.90 \times 10^5 \text{ kg/cm}^2$$

$$E_{B2} = \text{โมดูลัสความยืดหยุ่นของไม้ไผ่ขนาดกลาง} = 1.70 \times 10^5 \text{ kg/cm}^2$$

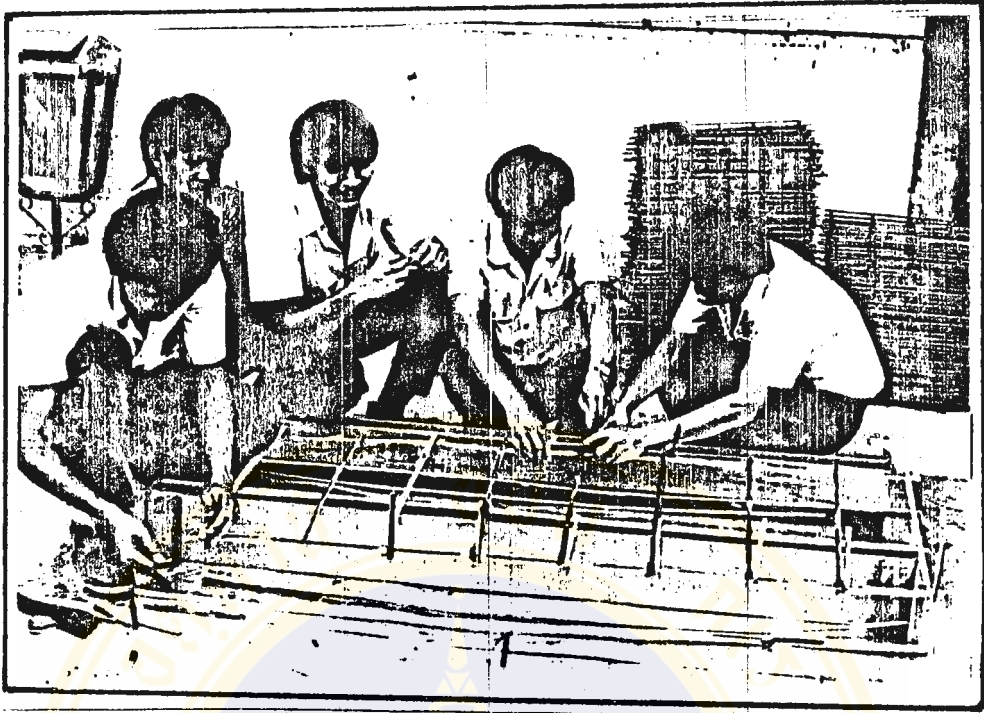
$$E_{B3} = \text{โมดูลัสของความยืดหยุ่นของไม้ไผ่ขนาดเล็ก} = 1.50 \times 10^5 \text{ kg/cm}^2$$

$$E_C = \text{โมดูลัสความยืดหยุ่นของคอนกรีต}$$

$$= 15210 \sqrt{F_c'}$$

$$= 15219 \sqrt{200}$$

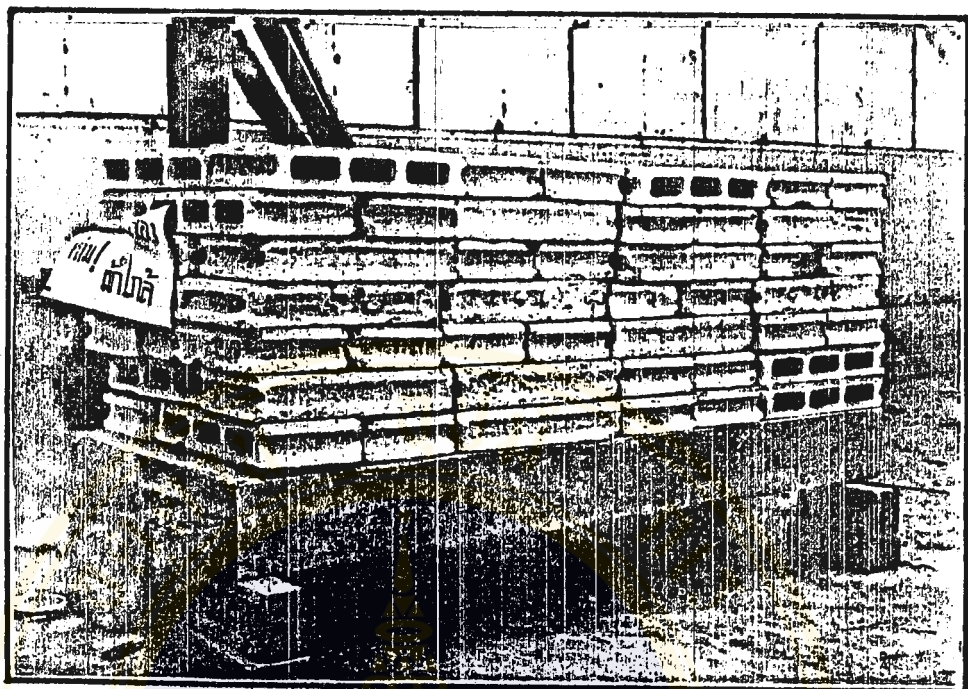
$$= 215,069 \text{ กก./ตร.ซม.}$$

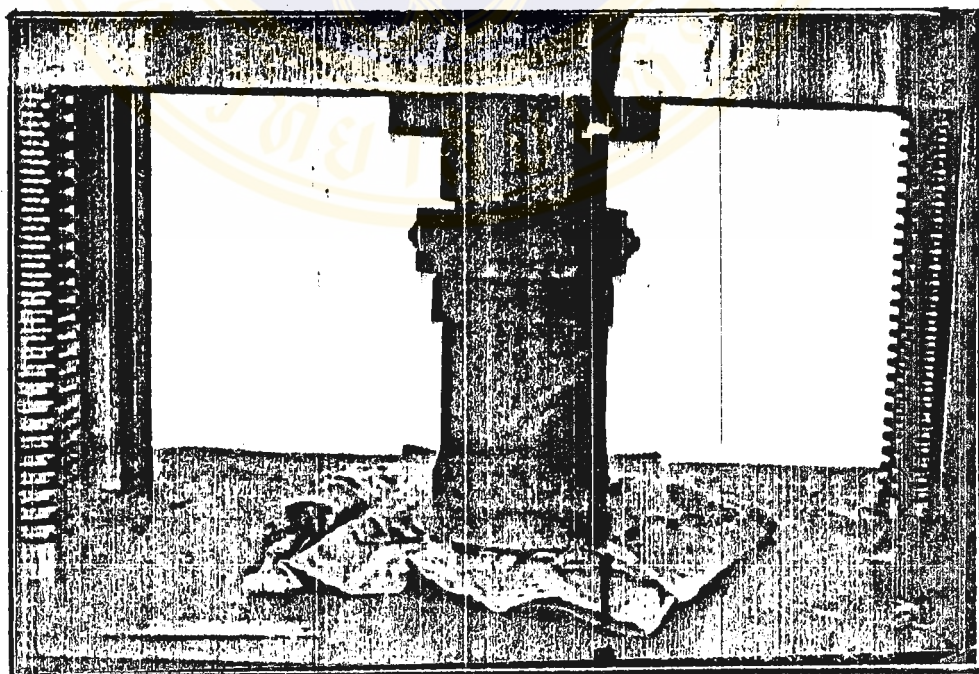
รูปที่ 4-31 การทำแบบหล่อและการผูกไม้ ไม้พื้นสำเร็จ

รูปที่ 4-32 การยึดแบบหล่อและการเทคอนกรีต

รูปที่ 4-33 การทดสอบการรับแรงของพื้นสำเร็จ

รูปที่ 4-34 การทดสอบรับแรงอัดของแท่งคอนกรีตตัวอย่าง

$$n_1 = \frac{1.9 \times 10^5}{215069} = 8.83437 \quad \text{ใช้ตัวเลขเดียวกัน} = 8$$

$$n_2 = \frac{1.7 \times 10^5}{215069} = 7.9044 \quad \text{ใช้ตัวเลขเดียวกัน} = 7$$

$$n_3 = 1.5 \times 10^5 = 6.9745 \quad \text{ใช้ตัวเลขเดียวกัน} = 6$$

$$\text{จาก } k = \frac{1}{1 + \frac{f_s}{n \cdot f_c}}$$

$$f_s = 0.5 f_s' = \text{ค่าความเค้นดึงที่ปลอดภัยของไม้ไผ่ กก./ตร.ซม.}$$

$$f_c = 0.45 f_c' = \text{ค่าความเค้นอัดที่ปลอดภัยของคอนกรีต กก./ตร.ซม.}$$

$$f_{s1} = 0.5 \times 1293 = 646.5 \text{ kg/cm}^2$$

$$f_{s2} = 0.5 \times 1080 = 540.0 \text{ kg/cm}^2$$

$$f_{s3} = 0.5 \times 945 = 472.5 \text{ kg/cm}^2$$

$$f_c = 0.45 \times 200 = 90.0 \text{ kg/cm}^2$$

$$k_1 = \frac{1}{1 + \frac{646.5}{8 \times 90}} = 0.527$$

$$k_2 = \frac{1}{1 + \frac{540}{7 \times 90}} = 0.538$$

$$k_3 = \frac{1}{1 + \frac{472.5}{6 \times 90}} = 0.533$$

$$\text{จาก } j = 1 - \frac{k}{3}$$

$$j_1 = 1 - \frac{0.527}{3} = 0.824$$

$$j_2 = 1 - \frac{0.538}{3} = 0.820$$

$$j_3 = 1 - \frac{0.533}{3} = 0.822$$

$$\text{จาก } R = \frac{1}{2} f_c \cdot j \cdot R$$

$$R_1 = 1/2 \times 90 \times 0.824 \times 0.527 = 19.54 \text{ kg/cm}^2$$

$$R_2 = 1/2 \times 90 \times 0.820 \times 0.538 = 19.85 \text{ kg/cm}^2$$

$$R_3 = 1/2 \times 90 \times 0.822 \times 0.533 = 19.71 \text{ kg/cm}^2$$

$$\text{จาก } M = \frac{wl^2}{8}$$

$$\text{LIVE LOAD} = \frac{0.60 \times 1.60 \times 150}{150} = 96 \text{ kg/m}$$

(ช่องพื้น)

$$\text{DEAD LOAD} = \frac{0.60 \times 1.60 \times 0.05 \times 2400}{150} = 77 \text{ kg/m}$$

(จาก BEAM)

$$\text{LOAD } (w) = 96 + 77 + 26 = 199 \text{ kg/m}$$

$$\text{BENDING MOMENT } (M) = \frac{199 \times 1.5 \times 1.5}{8} = 56 \text{ kg-m}$$

$$w = \text{น้ำหนักลงบนพื้นที่ตลอดโดยเฉลี่ยเท่า ๆ กัน หน่วยเป็น kg/m}$$

$$\text{จาก } AS = \frac{M}{f_s \cdot j \cdot d}$$

$$As_1 = \frac{56 \times 100}{646.5 \times 0.824 \times 2} = 5.26 \text{ cm}^2$$

ใช้ไม้ไผ่ 4 เส้นขนาดพื้นที่หน้าตัดเส้นละ 1.315 ตร.ซ.ม.

(4 เส้น ขนาด 1.15 x 1.15 ตร.ซ.ม.)

$$AS_2 = \frac{56 \times 100}{540 \times 0.82 \times 2} = 6.32 \text{ cm}^2$$

ใช้ไม้ไผ่ 4 เส้น ขนาดพื้นที่หน้าตัดเส้นละ 1.85 cm^2 (4 เส้น ขนาด $1.25 \times 1.25 \text{ cm}^2$)

$$AS_3 = \frac{56 \times 100}{472.5 \times 0.822 \times 2} = 7.20 \text{ cm}^2$$

ใช้ไม้ไผ่ 4 เส้น ขนาดพื้นที่หน้าตัดเส้นละ 1.8 cm^2 (4 เส้น ขนาด $1.25 \times 1.25 \text{ cm}^2$)

จ. ผลการทดลอง

1. พื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ (ประเภทไม้ขนาดใหญ่) ใช้น้ำหนักจากซีเมนต์บล็อคชั้นละ 8 ก้อน 7 ชั้น รวม 56 ก้อน คิดเป็นน้ำหนักทั้งหมด 392 กิโลกรัม คิดเป็นน้ำหนักแผ่กระจาย $(W) = \frac{392}{1.5} = 262 \text{ kg/m}$ มากกว่าค่าที่กำหนดไว้ = 15.79%

2. พื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ (ประเภทไม้ขนาดกลาง) ใช้น้ำหนักจากซีเมนต์บล็อคชั้นละ 8 ก้อน 6 ชั้น รวม 48 ก้อน คิดเป็นน้ำหนักทั้งหมด 335 กิโลกรัม คิดเป็นน้ำหนักแผ่กระจาย $(W) = \frac{335}{1.5} = 223 \text{ kg/m}$ มากกว่าค่า ที่คำนวณไว้ = 12%

3. พื้นคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ (ประเภทไม้ขนาดเล็ก) ใช้น้ำหนักจากซีเมนต์บล็อคชั้นละ 8 ก้อน 5 ชั้น รวม 40 ก้อน คิดเป็นน้ำหนักทั้งหมด 280 กิโลกรัม คิดเป็นน้ำหนักกระจาย $(W) = \frac{280}{1.5} = 186.6 \text{ kg/m}$ มากกว่า ที่คำนวณไว้ = 6.23%

4. ผลการทดสอบการรับความเค้นแรงอัดของแท่นคอนกรีต ได้ค่าเฉลี่ย $F_c' = 220 \text{ kg/cm}^2$ มากกว่า F_c'' ที่กำหนดไว้ = 10%

4.2 การออกแบบบ้านพักอาศัยใช้แบบ

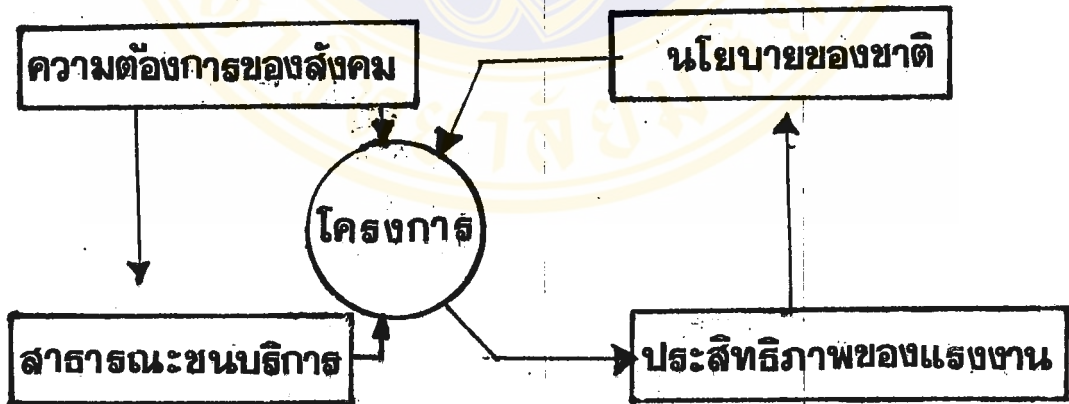
ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาอิทธิพลต่าง ๆ ที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดเหตุเกิดผล โดย

พิจารณาถึงเหตุผลทางสังคม (SOCIAL RATIONAL) เหตุผลทางเศรษฐกิจ (ECONOMIC RATIONAL) เหตุผลทางสภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT RATIONAL) และเหตุผลทางนโยบาย (POLICY RATIONAL)

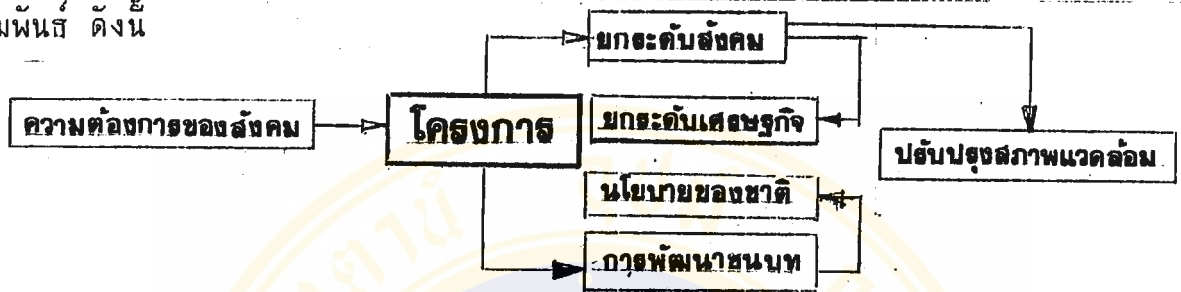
รูปที่ 4-35 แสดงเหตุผล (RATIONAL) ที่มีอิทธิพลต่อโครงการ

ก. เหตุผลทางสังคม (SOCIAL RATIONAL) คือต้องการยกฐานะของสังคม เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในชนบท ซึ่งจะมีผลดีต่อเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม ที่จะนำมาเป็นโครงสร้างของนโยบายต่าง ๆ ในลำดับต่อไป โดยจะมีความสัมพันธ์ ดังนี้

รูปที่ 4-36 แสดงความสัมพันธ์ทางด้านสังคม

ข. เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ (ECONOMIC RATIONAL) ในการนำวัสดุเหลือใช้และวัสดุท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในด้านวัสดุก่อสร้างนั้น เป็นการลดต้นทุนในการก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทได้ถึง 30-40% จะมีผลทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีความสัมพันธ์ ดังนี้

รูปที่ 4-37 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

ค. เหตุผลทางด้านสภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT RATIONAL) ในการใช้ทรัพยากรประเภทที่เกิดขึ้นใหม่ได้ (RENEWABLE RESOURCES) มาใช้ประโยชน์นั้น นับว่าเป็นการใช้ทรัพยากรที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ในการออกแบบยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมทางด้าน ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และฤดูกาลด้วย ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีตามธรรมชาติอยู่แล้ว

ง. เหตุผลทางด้านนโยบาย (POLICY RATIONAL) เหมาะสมกับนโยบายแห่งชาติเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

RATIONAL	PROFIT	หมายเหตุ
SOCIAL	ยกระดับทางสังคม	ทางด้านที่อยู่อาศัย
ENVIRONMENT	ใช้ทรัพยากรที่ถูกต้อง	วัสดุเหลือใช้, วัสดุท้องถิ่น
ECONOMIC	ยกระดับทางเศรษฐกิจ	เนื่องจากการยกระดับของสังคม
POLICY	การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมพัฒนาชนบท	นโยบายพัฒนาชนบทของชาติ

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาแนวความคิดในการออกแบบ (CONCEPT)

- แนวความคิดทางด้านสถาปัตยกรรม มีความเรียบง่าย มีประโยชน์ใช้สอยเต็มที่ เหมาะสมกับสภาพชนบท ทั้งทางด้านอิทธิพลสิ่งแวดล้อมและรูปร่างลักษณะของอาคาร

- แนวความคิดทางด้านวิศวกรรม ใช้วัสดุท้องถิ่นซึ่งได้แก่ ดินลูกรัง ไม้ไผ่ และกลับมาประยุกต์เป็นวัสดุก่อสร้างที่จะต้องมีความแข็งแรง คงทนต่อสภาพในชนบทและมีอายุใช้งานมาก

ขั้นตอนที่ 3 พิจารณาในการวางผังตัวอาคาร (LOCATION) ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ ลักษณะของภูมิประเทศและลักษณะของภูมิอากาศ

ก. พิจารณาลมประจำท้องถิ่น โดยพิจารณาทิศทางและช่วงเวลาในการพัดผ่าน จากตาราง ทิศทางลมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น) จึงสามารถจัด LOCATION ของอาคารได้ 8 รูปแบบ ตามทิศทางต่าง ๆ ดังในรูปที่ 4-38, 4-39, 4-40, 4-41, 4-42, 4-43, 4-44, 4-45

ตารางที่ 4-23: ทิศทางลมประจำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เลข												
ขอนแก่น												
ร้อยเอ็ด												
ชัยภูมิ												
อุบลราชธานี												
นครราชสีมา												

หมายเหตุ

= จากทิศใต้

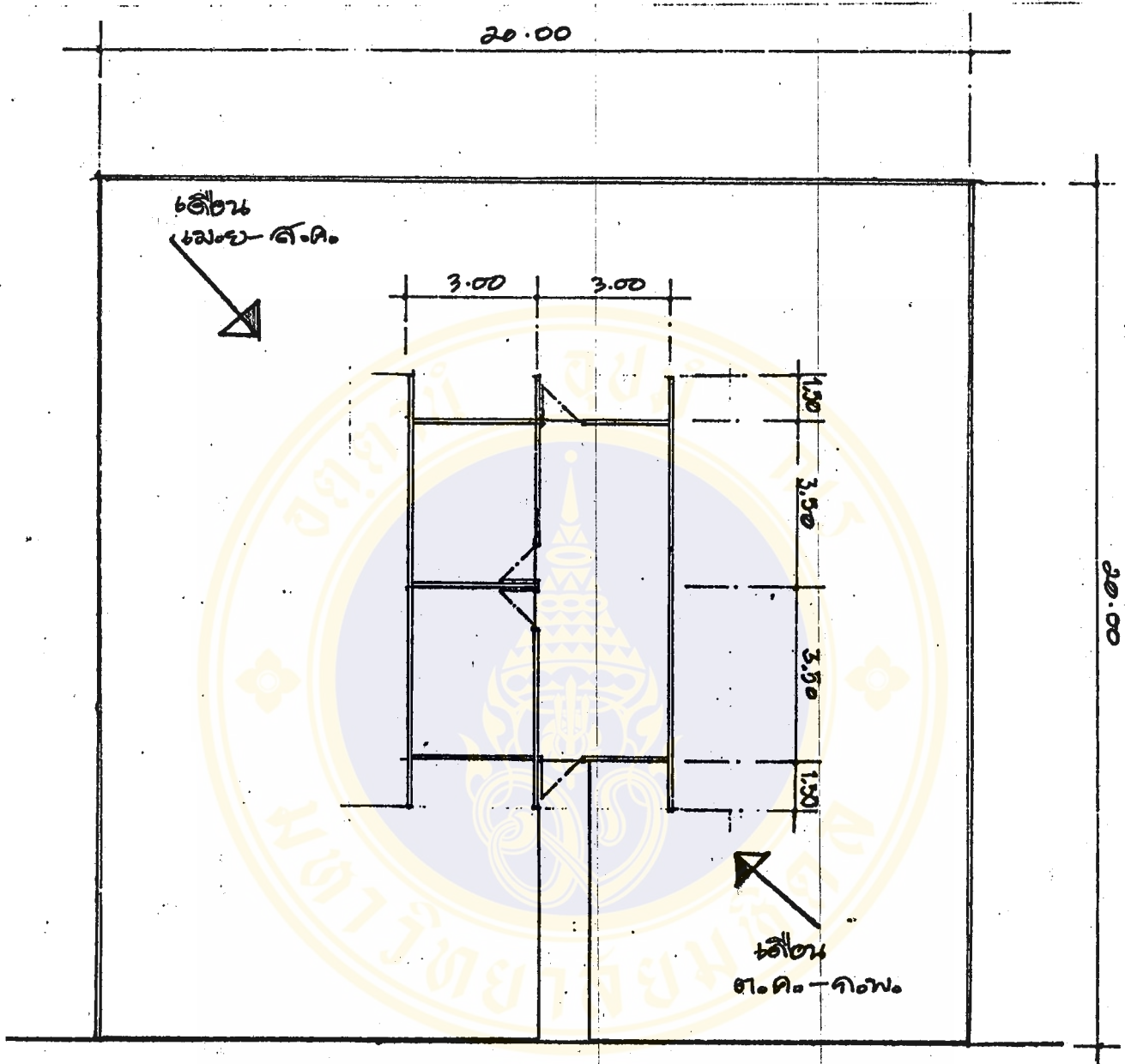
= จากทิศตะวันตกเฉียงใต้

= จากทิศตะวันตก

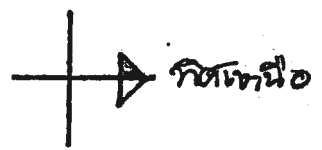

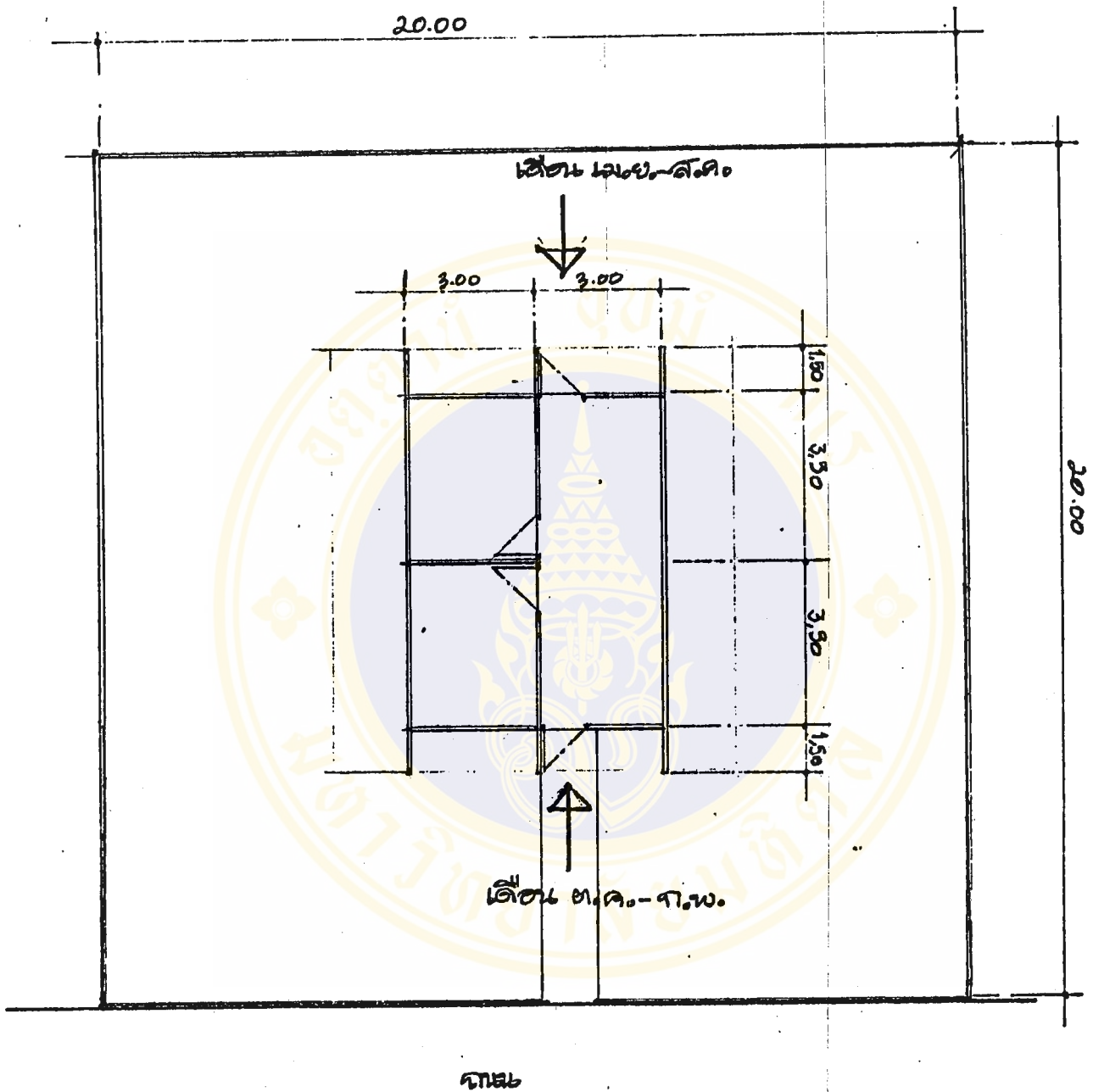
= จากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ

รูปที่ 4-38 แสดงทิศทางลมเข้าสู่ตัวบ้าน เมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันออก

1:150

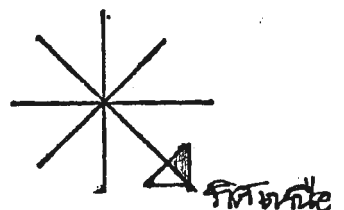

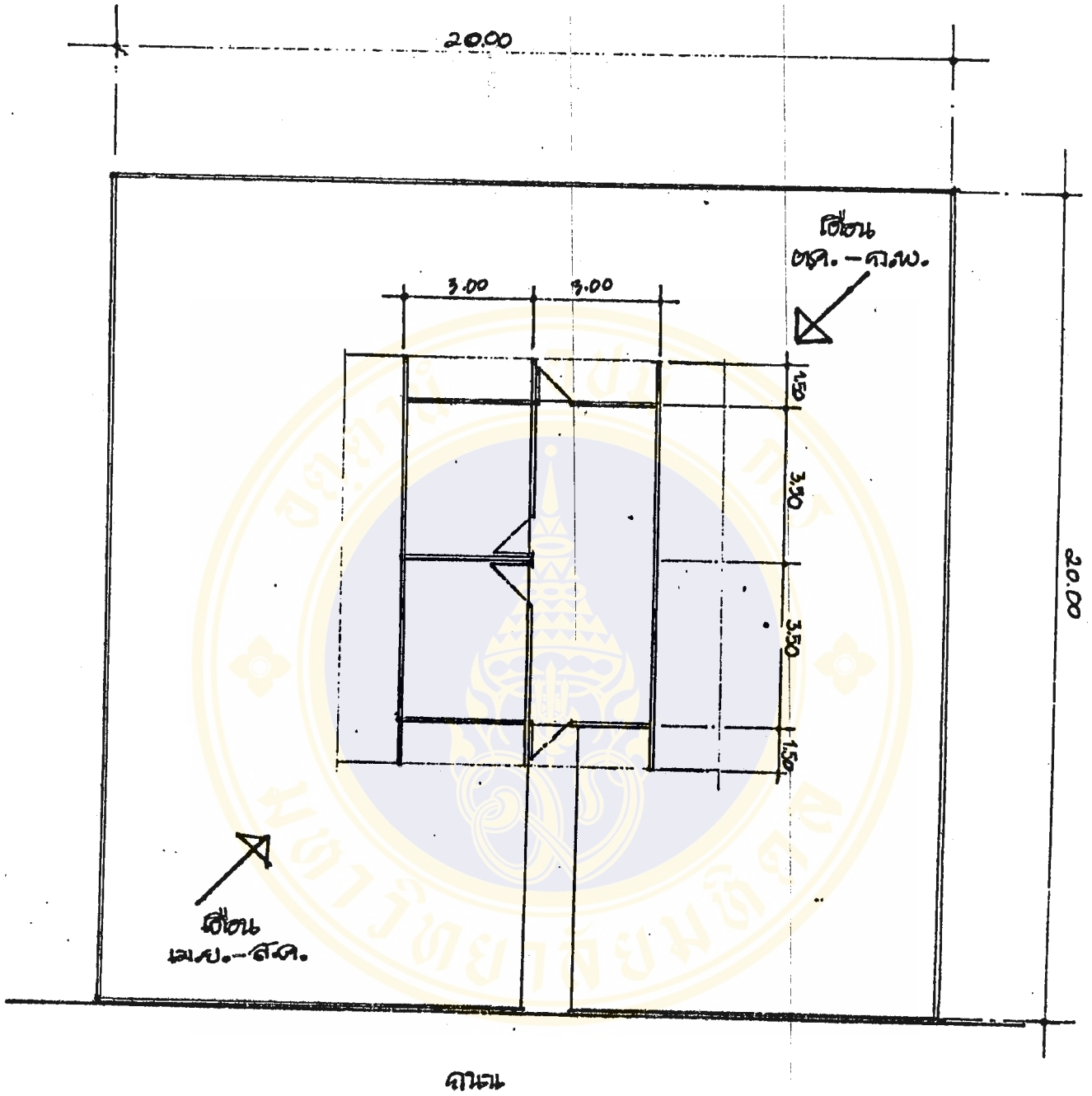
รูปที่ 4-39 แสดงทิศทางลมเข้าสู่ตัวบ้าน เมื่อหันหน้าไปทางทิศ

ตะวันออกเฉียงเหนือ

1:150

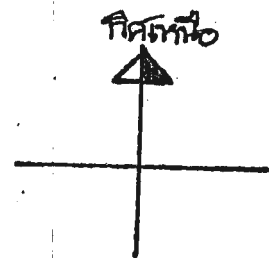
20.00

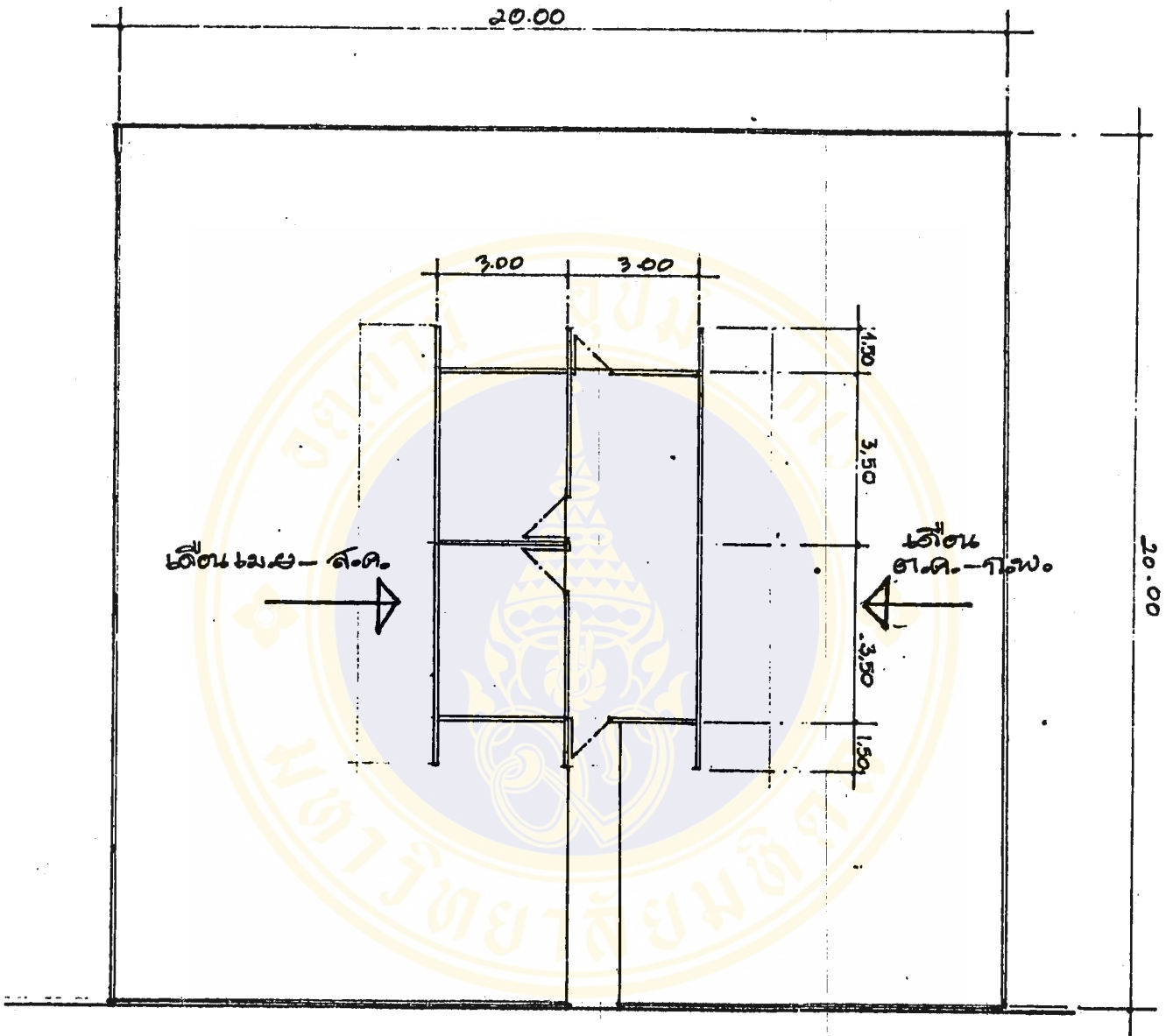

โถง

รูปที่ 4-40 แสดงทิศทางลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศใต้

1:150

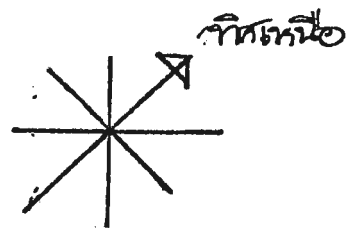

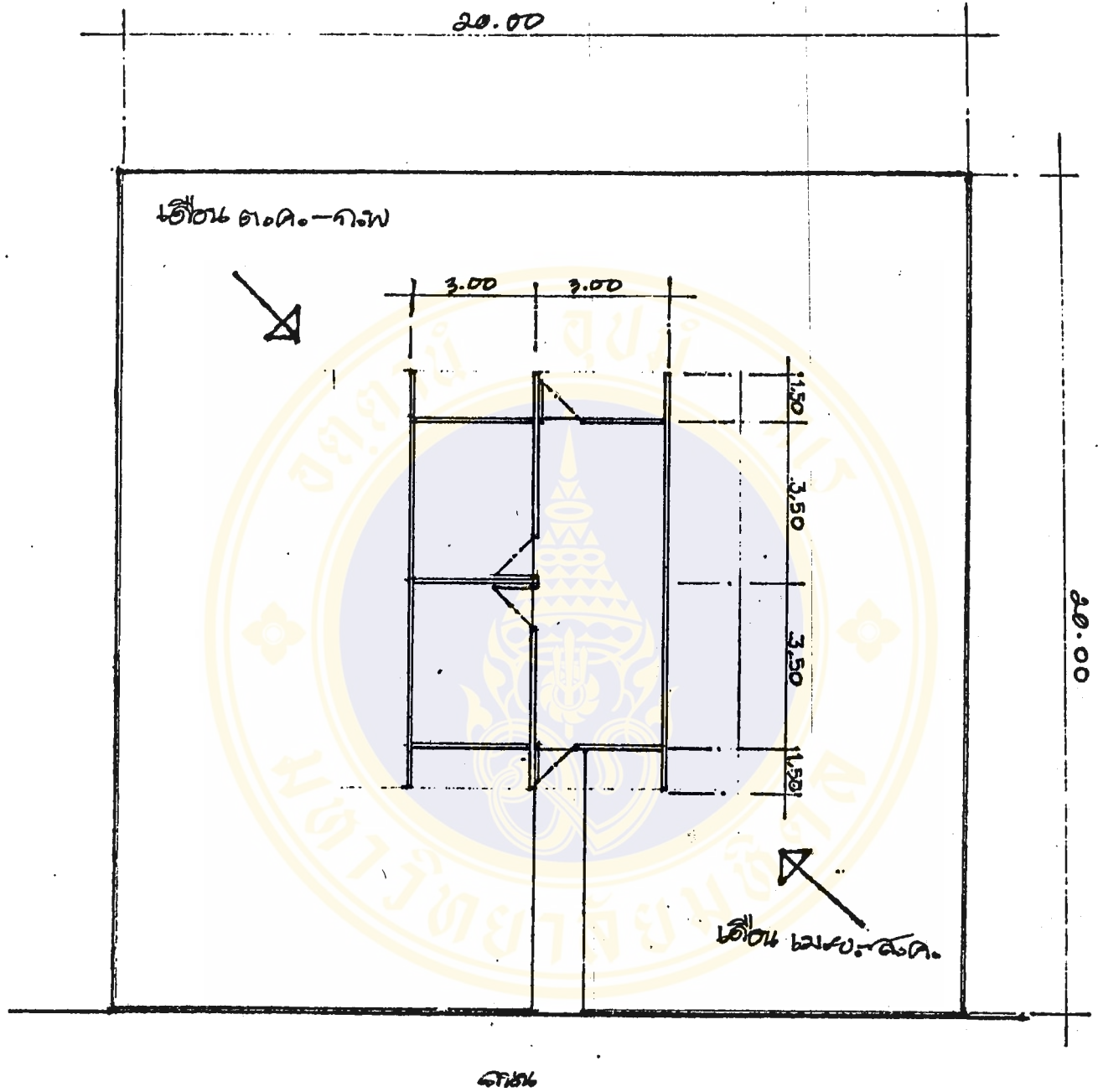
ภาพ ๖

รูปที่ 4-41 แสดงทิศทางลมเข้าสู่ตัวบ้านเมื่อหันหน้าไปทาง

ทิศตะวันออกเฉียงใต้

1:150

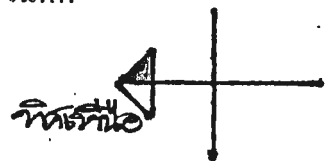

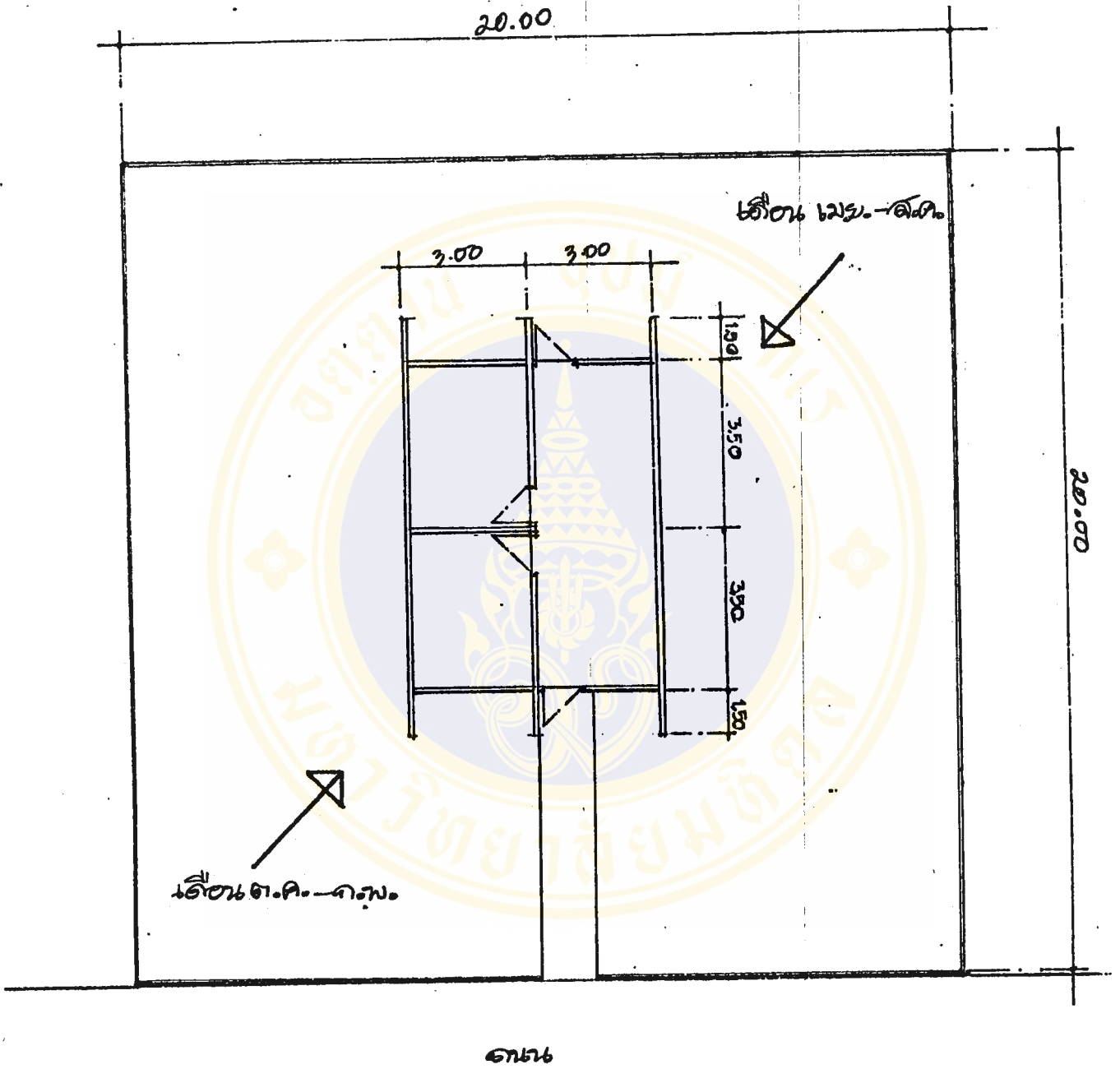

๕๖๕๖

รูปที่ 4-42 แสดงทิศทางลมเข้าสู่ตัวบ้านเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันตก

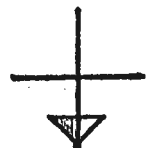
1:150

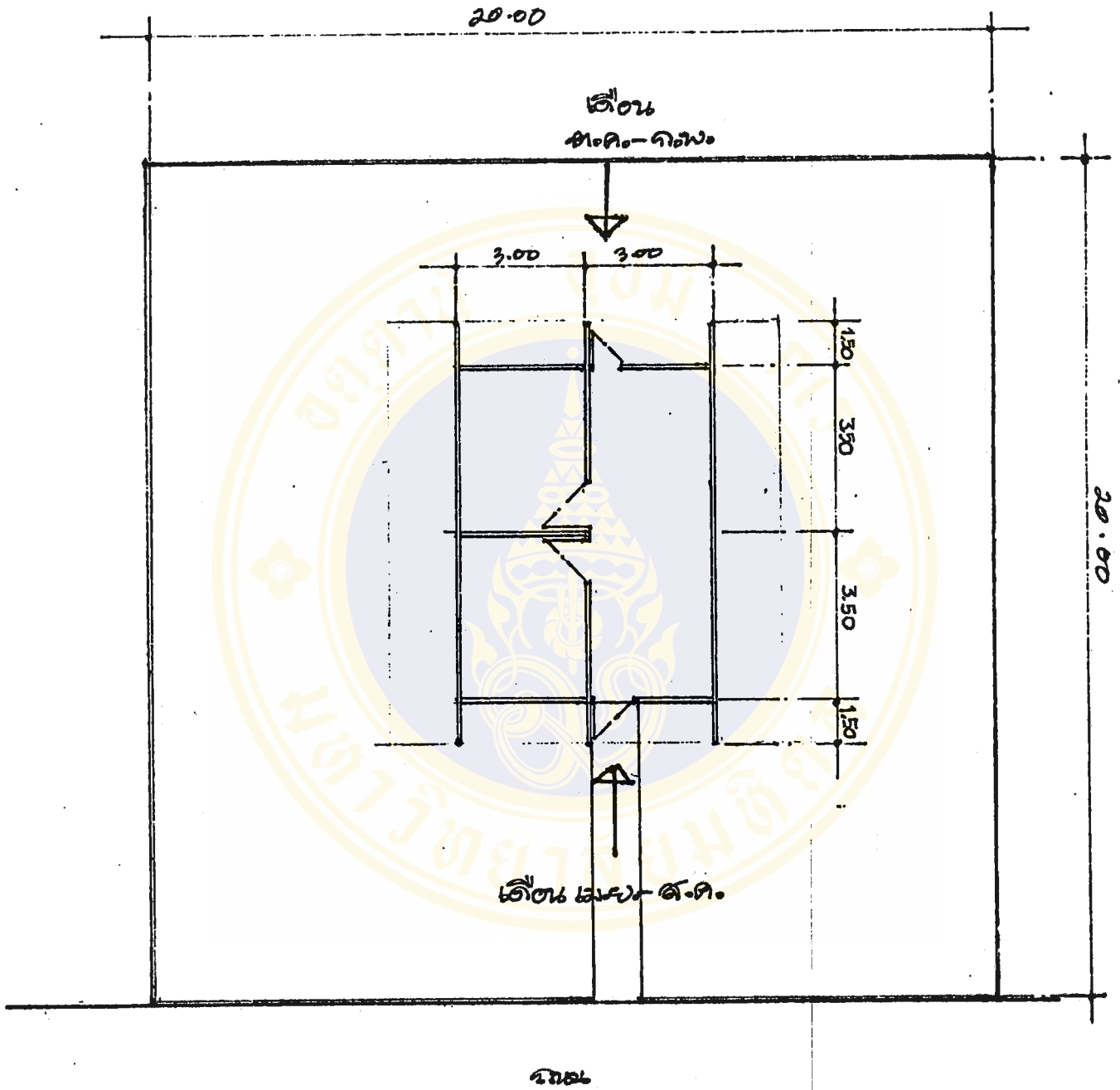

รูปที่ 4-43 แสดงทิศทางลมเข้าสู่ตัวบ้าน เมื่อตัวบ้านหันหน้าไปทางทิศเหนือ

1:150

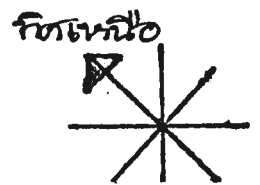

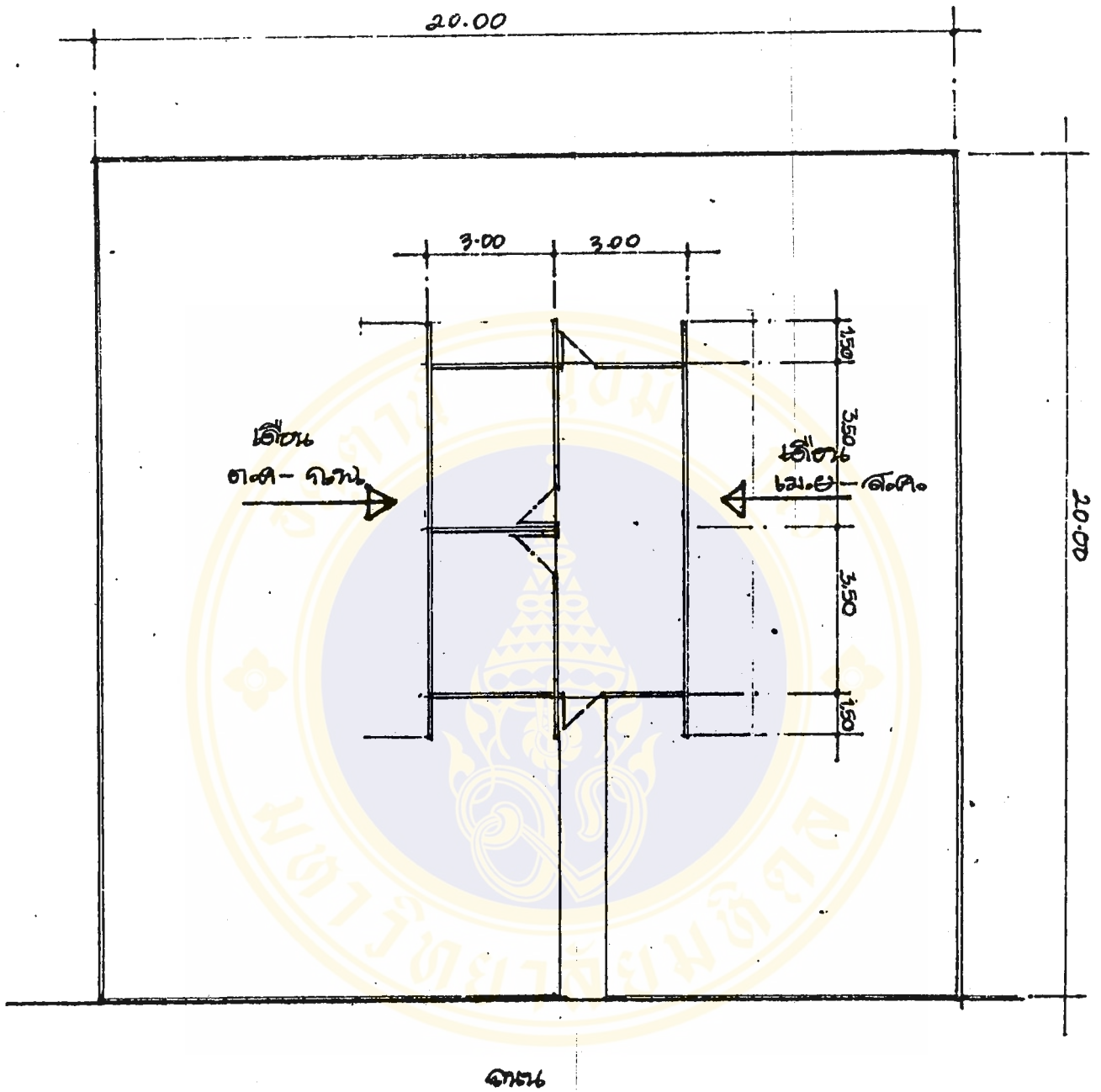
ทิศเหนือ

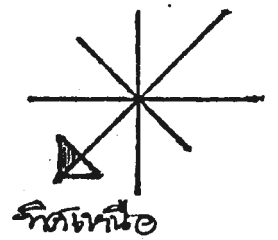
รูปที่ 4-44 แสดงทิศทางลมเมื่อบ้านหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้

1:150

รูปที่ 4-45 แสดงทิศทางลมพัดเข้าสู่ตัวบ้าน เมื่อหันหน้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ 1:150

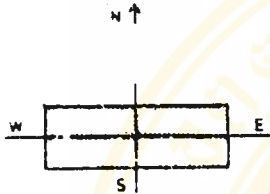
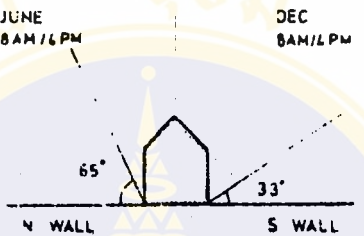
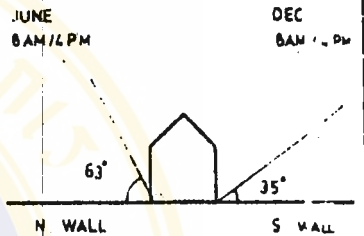
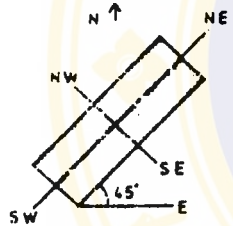
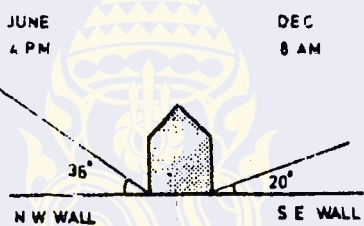
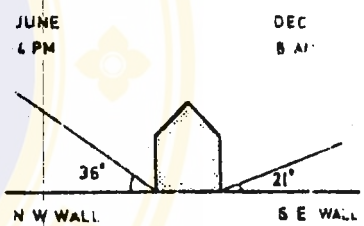
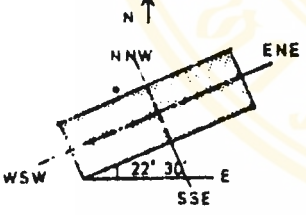
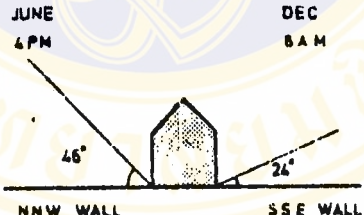
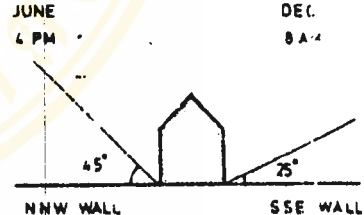
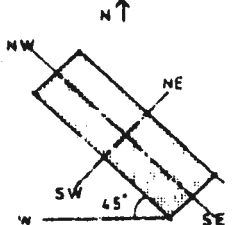
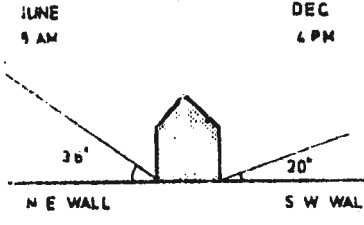
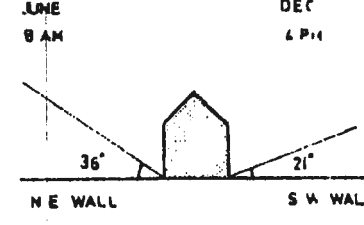
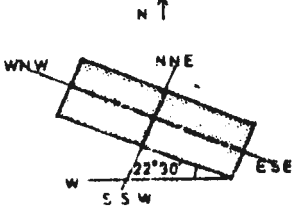
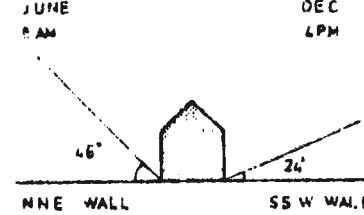
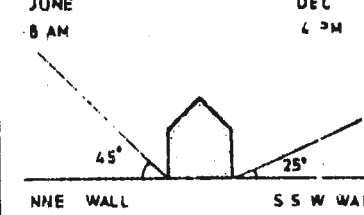
ข. พิจารณาเรื่องแสงอาทิตย์

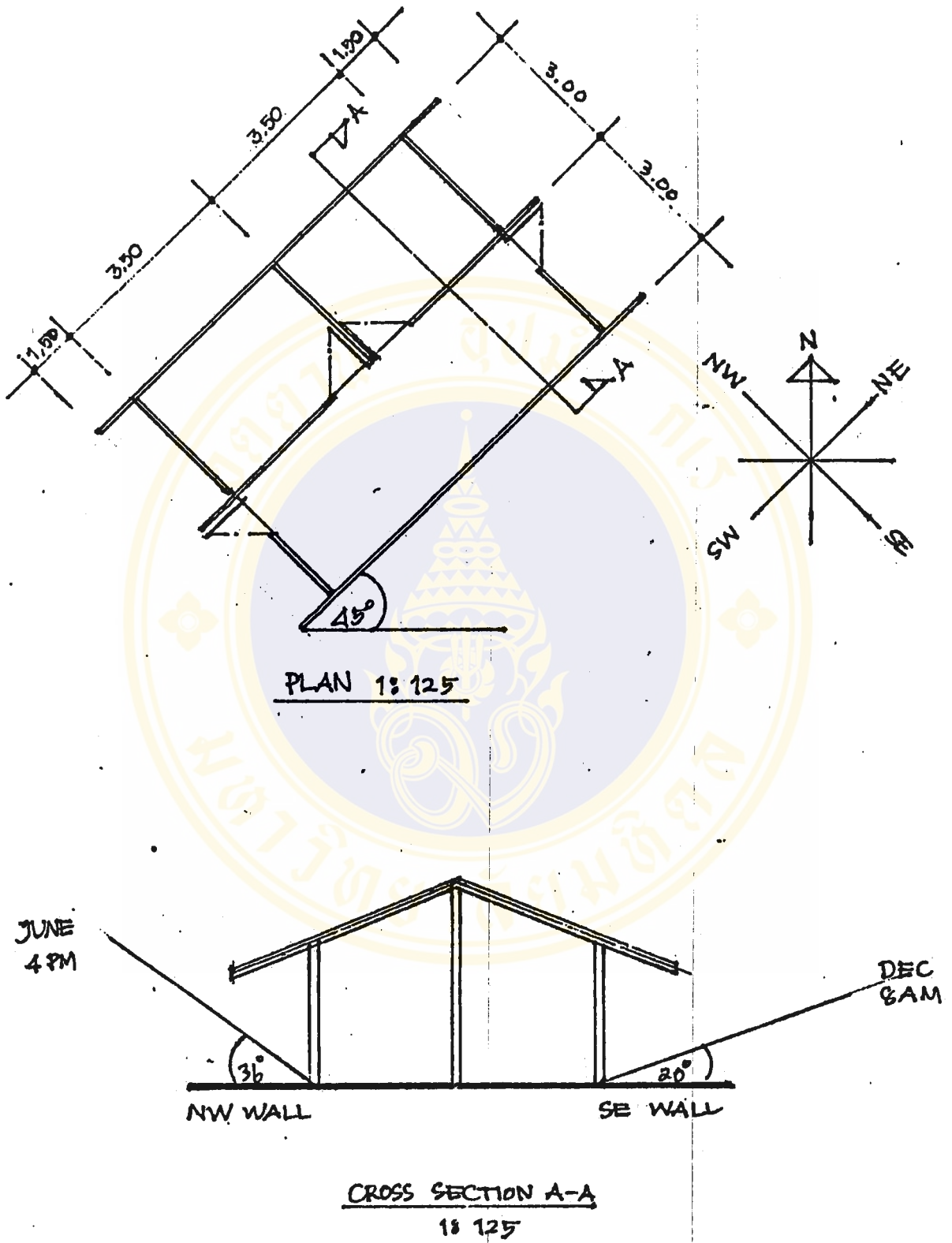
ตารางที่ 4-24 แสดงที่ตั้งของตัวเมืองของจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย

ตัวเมือง	ระยะรุ่งเหนือ		ระยะวางตะวันออก		สูงจากระดับน้ำทะเล เมตร
	องศา	ลิปดา	องศา	ลิปดา	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
เลย	17	32	101	30	211
นครพนม	17	30	104	20	140
อุดรธานี	17	26	102	46	178
สกลนคร	17	10	104	09	160
มุกดาหาร	16	33	104	44	138
ขอนแก่น	16	20	102	51	157
ร้อยเอ็ด	16	03	103	41	240
ชัยภูมิ	15	45	102	02	185
อุบลราชธานี	15	15	104	53	127
นครราชสีมา	14	58	102	07	181
สุรินทร์	14	52	103	29	145
ชัยภูมิ	14	07	101	04	282

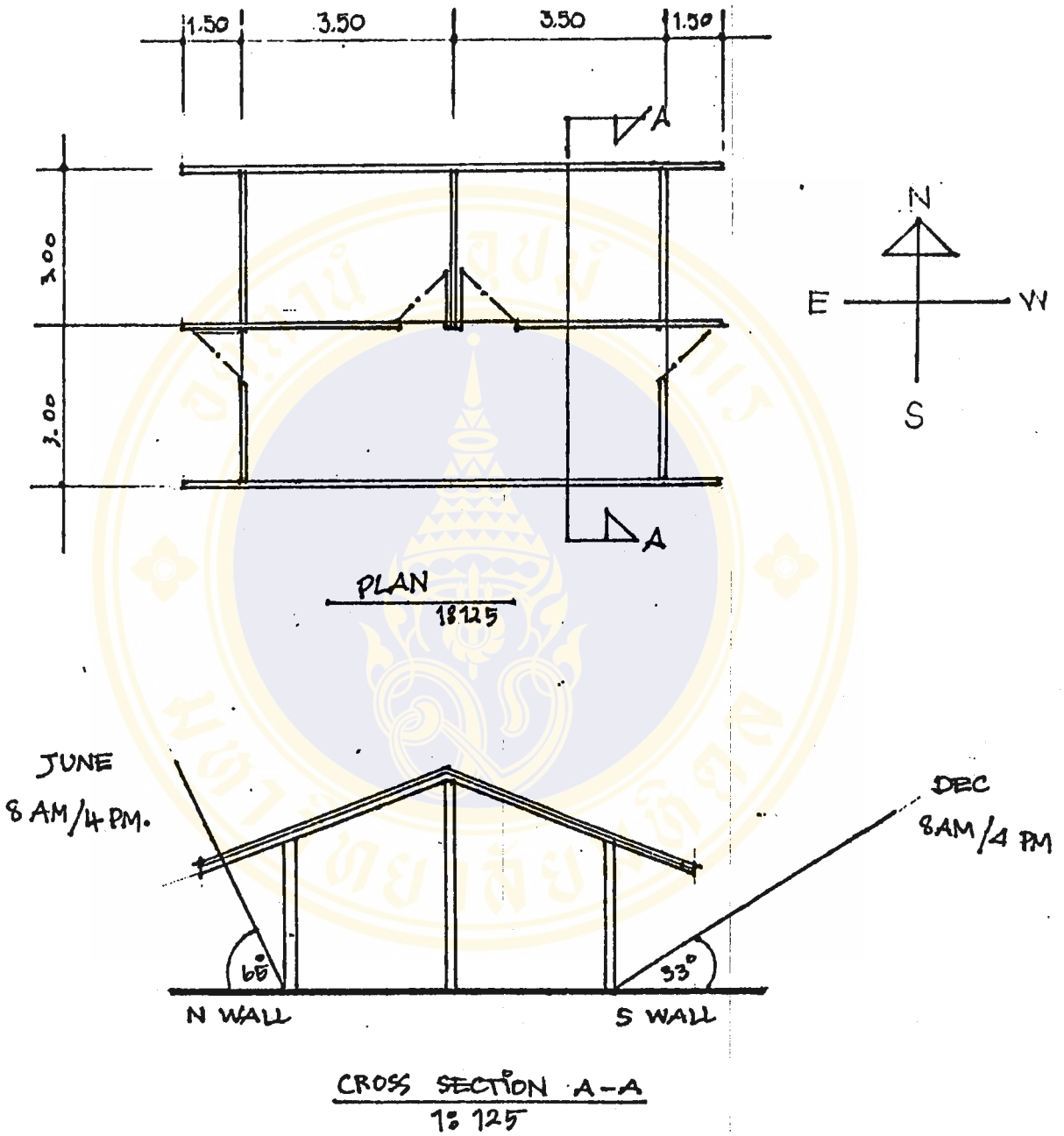
จากตารางพบว่าจังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ที่เส้นรุ้ง 16 องศา 20 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 102 องศา 51 ลิปดาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเล 157.00 เมตร โดยเฉลี่ย ฉะนั้นจาก (SUN SHADING DIAGRAM) รูปที่ 4-46 สามารถหามุมของดวงอาทิตย์ (VERTICAL SUN ANGLE) ได้ใน 2 ลักษณะ (ORIENTATIONS) คือลักษณะการวางอาคารแนวเหนือ-ใต้ แนวตะวันตก-ตะวันออก และลักษณะการวางอาคารแนวเฉียง 45 องศา ได้แก่ แนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้, และแนวตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อนำไปใช้ออกแบบส่วนอื่นทางอาคาร ดังในรูป 4-47, 4-48 และ 4-49

รูปที่ 4-46 SUN SHADING DIAGRAM

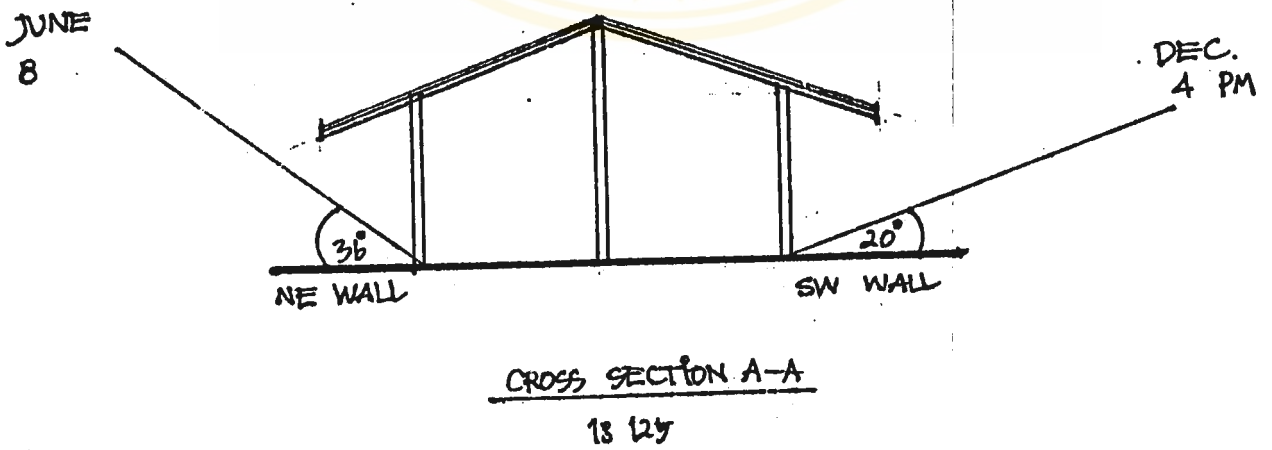
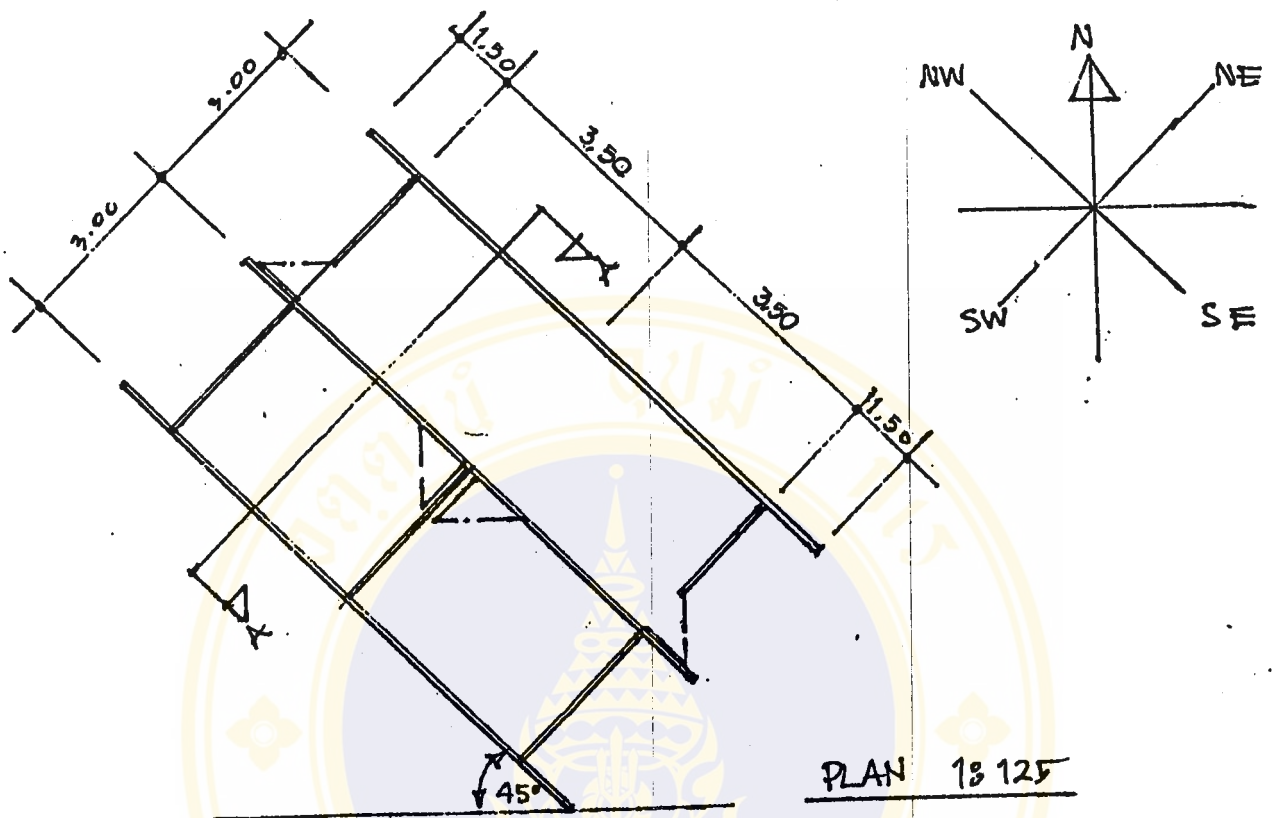
 SUN SHADING DIAGRAM	CRITICAL VERTICAL SUN ANGLES DURING 8 AM - 4 PM PROJECTED ON THE PLANE OF SECTION A - B	
	LATITUDE $16^{\circ}N$ SECTION A - B	LATITUDE $14^{\circ}N$ SECTION A - B
ORIENTATION 	JUNE 8 AM / 4 PM N WALL S WALL	JUNE 8 AM / 4 PM N WALL S WALL
	JUNE 4 PM DEC 8 AM NW WALL SE WALL	JUNE 4 PM DEC 8 AM NW WALL SE WALL
	JUNE 4 PM DEC 8 AM NNW WALL SSE WALL	JUNE 4 PM DEC 8 AM NNW WALL SSE WALL
	JUNE 9 AM DEC 4 PM NE WALL SW WALL	JUNE 8 AM DEC 4 PM NE WALL SW WALL
	JUNE 8 AM DEC 4 PM NNE WALL SSW WALL	JUNE 8 AM DEC 4 PM NNE WALL SSW WALL

รูปที่ 4-47 แสดงมุมค่าเสดของ VERTICAL SUN ANGLE

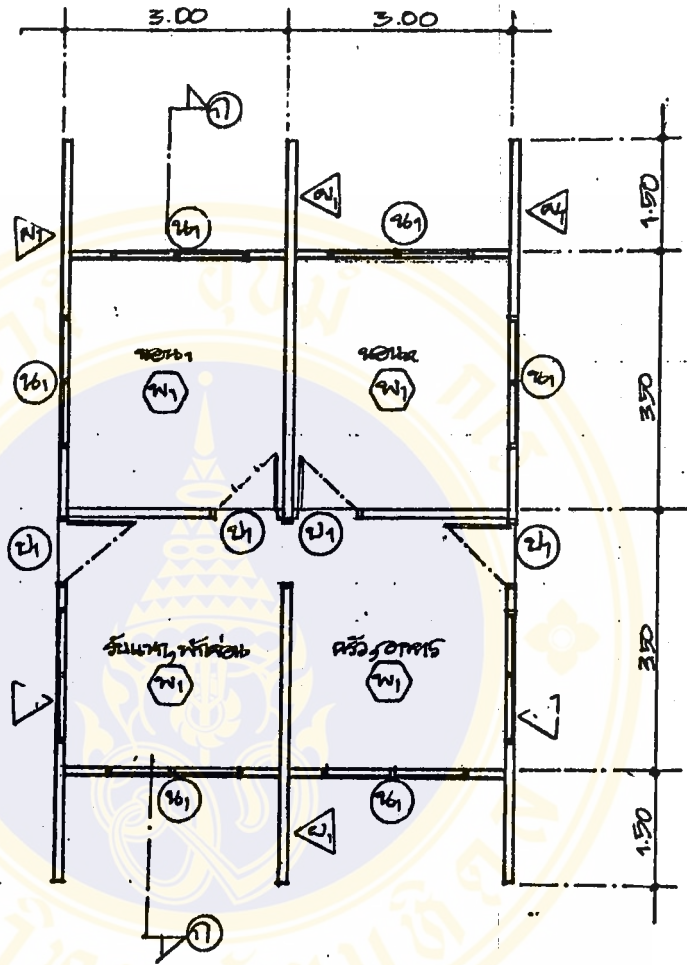

รูปที่ 4-48 แสดงมุมต่ำสุดของ VERTICAL SUN ANGLE

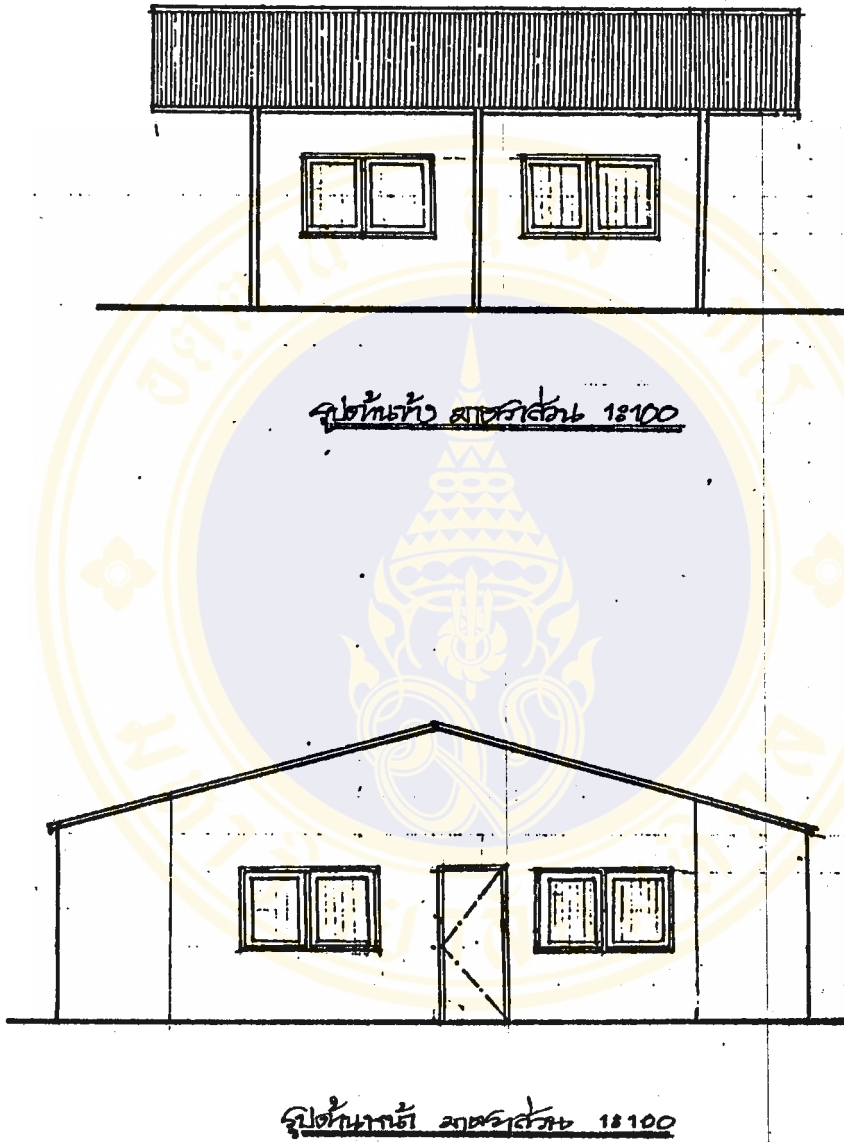
รูปที่ 4-49 แสดงมุมตกตัวของ VERTICAL SUN ANGLE

รูปที่ 4-50 ระเบียงพื้นที่ 1:100

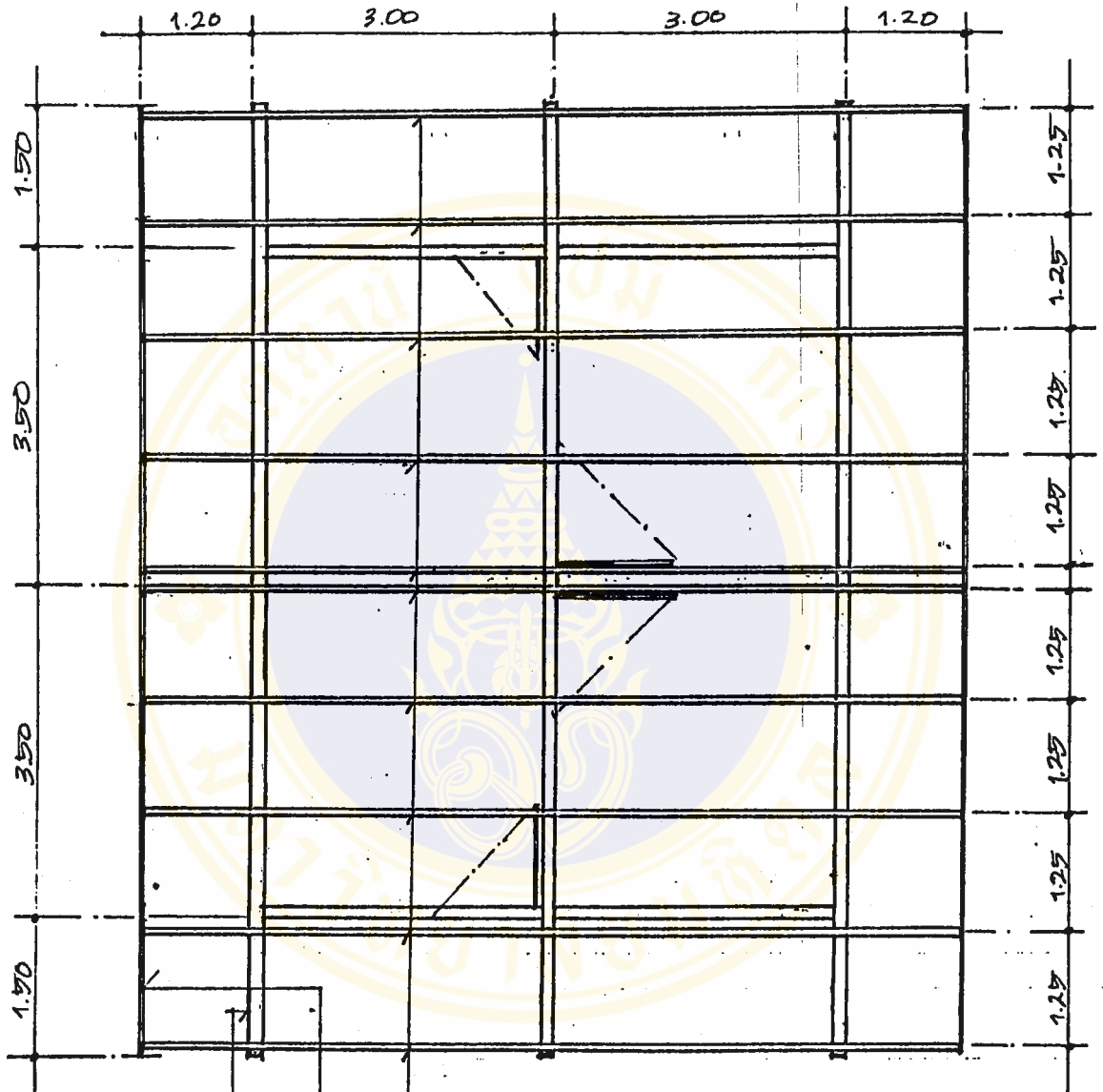
LEGEND

- ๒๓ หน้าต่างบานไม้ครึ่งวงกลม ขนาด 0.80x1.00 วัสดุไม้ 2x4"
- ๒๔ วัสดุไม้ ขนาด 0.80x2.00 วัสดุไม้ชั้นบน 2x4"
- ๒๕ ประตูบานไม้ ทำในแนวระนาบ ทำตามขนาดประตูบานไม้
- ๒๖ พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว @ 0.30"

รูปที่ 4-51 แสดงรูปด้านหน้าและรูปด้านข้างของอาคาร

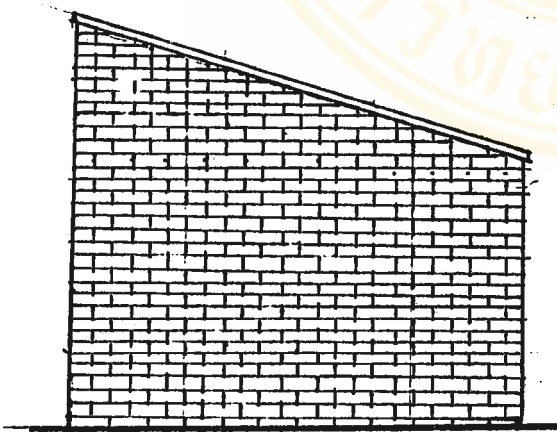
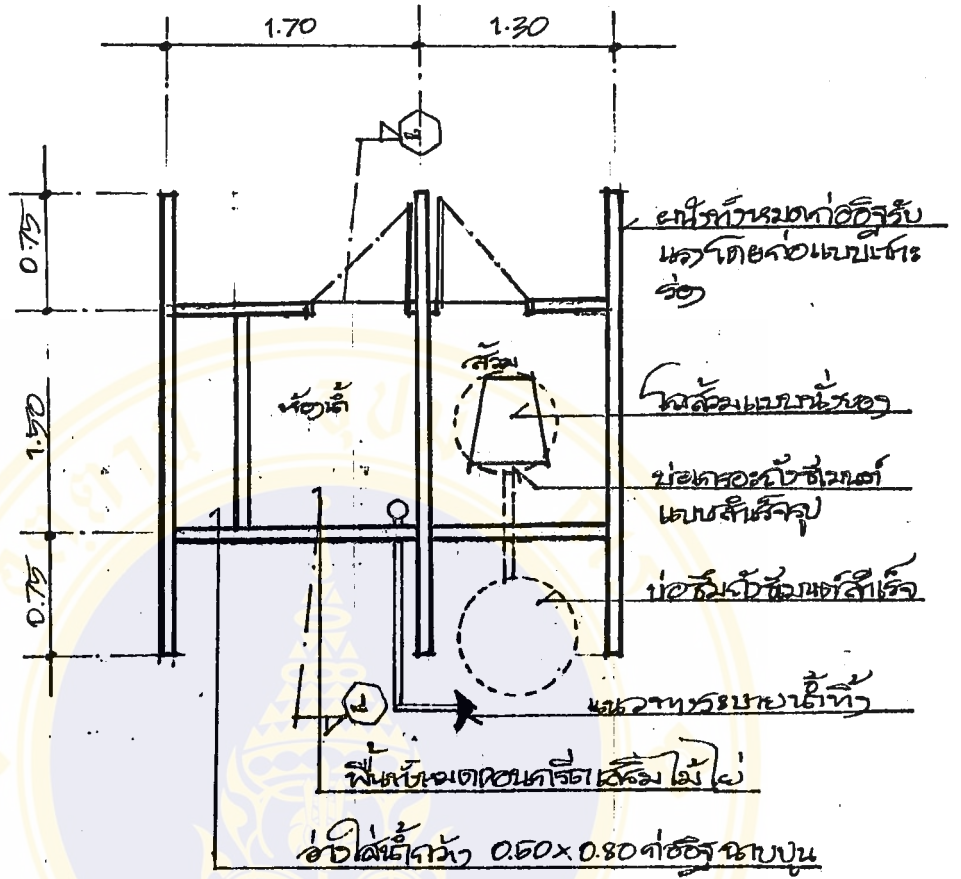
แปลนอาคาร 1:75

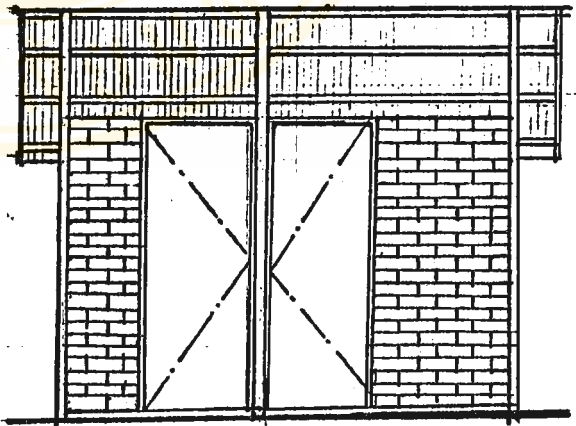
แปลน 1 1/2 x 3' กว้างในหรือสี่เหลี่ยมทงอ @ 1.25
 ไม้ 1 x 3' ตีระหว่งแปลน (หรืออาจใช้ 1 x 4' ก็ได้)
 เสาที่ก่อขึ้นหรือรับแป้นโดยเสาหรือเป็นระหว่งไม้

รูปที่ 4-53 แสดงรูปแปลนการวางโครงหลังคา

แปลนห้องรับแขก
1.850

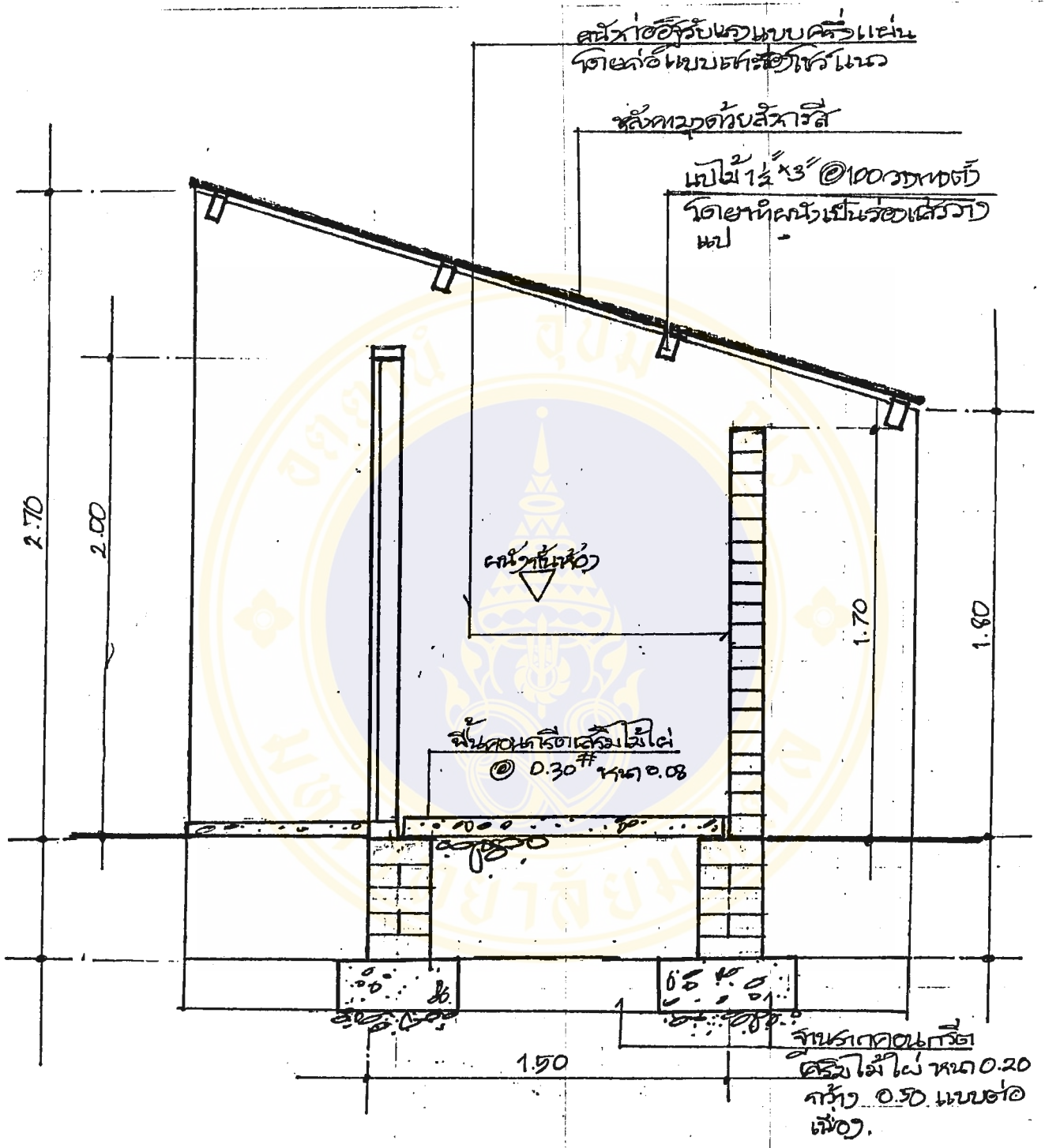

รูปท่อน้ำ 1.850

รูปท่อน้ำ 1.850

รูปที่ 4-54 แสดงแบบแปลนของห้องน้ำ-ส้วม

รูปที่ 4-55 รูปตัด (ข)-(ข) มาตรฐาน 1:25

บทที่ 5

การวิเคราะห์ความเหมาะสม

5.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม

5.1.1 เปรียบเทียบคุณสมบัติของไม้ไผ่กับเหล็กเสริม

	คุณสมบัติทางด้าน วิศวกรรม	ไม้ไผ่	เหล็กเสริม	หมายเหตุ
1	ความสามารถในการ รับแรงดึง (f_y)	1106 ksc	2400 ksc	แตกต่างกันประมาณ 50%
2	ความสามารถในการ รับแรงดึงใช้งาน (f_s)	553 ksc	1200 ksc	แตกต่างกันประมาณ 50%
3	แรงยึดเหนี่ยวระ- หว่างคอนกรีตกับ วัสดุเสริมในคอนกรีต	9.57 ksc	11 ksc ค่าที่ พ.ร.บ.ควบคุม การก่อสร้าง กำหนด	ใกล้เคียงกัน
4	ค่าโมดูลัสของความ ยืดหยุ่น	1.713×10^5 ksc	2.04×10^6 ksc	แตกต่างกัน 12 เท่า
5	$n = \frac{E_s}{E_c}$	7	11-14 ค่าที่ พ.ร.บ.ควบคุม การก่อสร้าง กำหนด	แตกต่างกัน 1.5-2 เท่า

(1) ความสามารถในการรับแรงดึง (f_y) สำหรับเหล็กเสริมตามเทศบัญญัติควบคุมงาน
ก่อสร้างกำหนดไว้ไม่เกิน 2400 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จากการทดลองพบ

ว่า ความสามารถในการรับแรงดึงของไม้ไผ่ได้ค่าเฉลี่ย 1106 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งมีความแตกต่างกันประมาณ 50% จัดว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวในการรับแรงดึง

- (2) การนำค่าความสามารถในการรับแรงดึงไปใช้งาน (f_s) ในการนำไปใช้งานจริง หรือนำไปใช้ในการคำนวณโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กหรือเสริมไม้ไผ่ ตามเทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างจะกำหนดค่าความปลอดภัยเอาไว้โดยมีค่าความปลอดภัย 2 เท่า ฉะนั้นของไม้ไผ่จะได้ค่าเท่ากับ 553 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และจะมีค่าความแตกต่างกันประมาณ 50%
- (3) แรงยึดเหนี่ยวระหว่างเนื้อคอนกรีตกับผิวของวัสดุที่นำมาเสริมในคอนกรีต (BOND STRESS) สำหรับค่าแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเนื้อคอนกรีตกับเหล็กเสริม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างกำหนดเป็นค่าเฉลี่ยไว้ประมาณ 11 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับไม้ไผ่จากการทดลองได้ค่าเฉลี่ย ประมาณ 9.57 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งก็ถือว่าใกล้เคียงกันมาก
- (4) ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่น (MODULUS OF ELASTICITY) มีความสำคัญในการวิเคราะห์โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กและไม้ไผ่ จากการทดลองพบว่ามีความแตกต่างกัน 12 เท่า คือ ของเหล็กเสริมมีค่า 2.04×10^6 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนของไม้ไผ่มีค่า 1.713×10^6 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร
- (5) n เป็นอัตราส่วนระหว่างโมดูลัสของความยืดหยุ่นของไม้ไผ่ (E_s) กับโมดูลัสของความยืดหยุ่นของคอนกรีต (E_c) ค่าของ n จะใช้เป็นตัวนี้ในการวิเคราะห์โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กและไม้ไผ่ จากการทดลองพบว่าค่า n ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 7 ซึ่งจะแตกต่างจากค่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างเป็น 1.5-2 เท่า

5.1.2 เปรียบเทียบคุณสมบัติของลูกรังกับมาตรฐานของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (สสวท.)

	คุณสมบัติที่กำหนดตามมาตรฐาน สสวท.	คุณสมบัติที่ได้รับจาก การทดลอง	มาตรฐาน สสวท.
1	SHRINKAGE LIMIT(SL)	13.16%	4-15%
2	PLASTICITY INDEX(PI)	5.95%	น้อยกว่า 7%
3	LIQUID LIMIT (LL)	20.00%	น้อยกว่า 49%
4	GRAIN SIZE ANALYSIS		
	-ผ่านตะแกรงขนาด3/16"	59.00%	มากกว่า 50%
	-ผ่านตะแกรง No.36	23.00%	มากกว่า 15%
	-ผ่านตะแกรง No.200	18.00%	น้อยกว่า 50%

- (1) SHRINKAGE LIMIT (SL) เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ให้ทราบถึงการหดตัวของดินลูกรังเมื่อน้ำระเหยไปหมดแล้ว สสวท. ได้กำหนดค่า SL ให้อยู่ในช่วง 4-15% จากการทดลองได้ค่าเฉลี่ย 13.16% ถือว่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม
- (2) PLASTICITY INDEX (PI) เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ให้ทราบถึงความเหนียวของดินลูกรังและแสดงถึงความไวต่อการเปลี่ยนแปลงสถานะภาพ อันเนื่องมาจากความชื้นของมวลดิน สสวท. ได้กำหนดค่า PI ให้อยู่ในช่วงที่ไม่เกิน 7% จากการทดลองได้ค่าเฉลี่ย 5.93% ถือว่าอยู่ในช่วงเหมาะสม
- (3) LIQUID LIMIT (LL) เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ให้ทราบถึงความชื้นของดินลูกรังในสถานะภาพพลาสติก (PLASTIC STATE) สสวท. ได้กำหนดค่า LL ไว้ไม่เกิน 49% จากการทดลองได้ค่าเฉลี่ย 20.00% ถือว่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม

- (4) ขนาดของเม็ดดินลูกรัง (GRAIN SIZE) สสวท. ได้กำหนดขนาดของเม็ดดินลูกรังไว้โดยให้มีผลจากการทดสอบแบบวิเคราะห์ตะแกรง (GRAIN SIZE ANALYSIS) ดังนี้

- จะต้องผ่านตะแกรงขนาด 3/16"	มากกว่า	50%
- จะต้องผ่านตะแกรงเบอร์ 36	มากกว่า	15%
- จะต้องผ่านตะแกรงเบอร์ 200	น้อยกว่า	50%

จากการทดลอง ได้ค่าเฉลี่ยดังนี้

- ผ่านตะแกรงขนาด 3/16" = 59%	มากกว่า	50%
- ผ่านตะแกรงเบอร์ 36 = 23%	มากกว่า	15%
- ผ่านตะแกรงเบอร์ 200 = 18%	น้อยกว่า	50%

จะเห็นว่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม

5.1.3 เปรียบเทียบการรับแรงอัดของอิฐดิน-ซีเมนต์กับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.)

	คุณสมบัติทางวิศวกรรม	อิฐดิน-ซีเมนต์	อิฐมาตรฐาน มอก.	
			ผนังธรรมดา	ผนังรับแรง
1	ความสามารถในการรับแรงอัด	55 ksc	30 ksc	45 ksc
2	การซึมน้ำ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

- (1) ความสามารถในการรับแรงอัด (COMPRESSIVE STRESS) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้แบ่งอิฐออกเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดที่ใช้ก่อผนังธรรมดาทั่วไปจะต้องมีความสามารถในการรับแรงอัดไม่น้อยกว่า 30 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และชนิดที่ใช้ก่อผนังเพื่อการรับแรงด้วยชนิดนี้จะต้องมีความสามารถในการรับแรงอัดไม่น้อยกว่า 45 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จากการทดลองหาค่าเฉลี่ยความ

สามารถในการรับแรงอัดของอิฐดิน-ซีเมนต์ 55 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ถือได้ว่าอิฐดิน-ซีเมนต์สามารถนำไปใช้ได้ทั้งแบบผนังธรรมดาและแบบผนังรับแรง

- (2) การซึมน้ำตามมาตรฐาน มอก. จะแบ่งความสามารถในการซึมน้ำของวัสดุเป็น 3 ระดับ คือ ซึมน้ำน้อย ซึมน้ำปานกลางและซึมน้ำมาก สำหรับผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานจะกำหนดระดับการซึมน้ำปานกลาง จากการทดลองพบว่าอิฐดิน-ซีเมนต์ มีความสามารถในการซึมน้ำปานกลาง ถือว่า อยู่ในระดับที่เหมาะสม

5.1.4 เปรียบเทียบคุณสมบัติในการรับแรงอัดระหว่างคอนกรีตจากซีเมนต์ธรรมดา, คอนกรีตจากซีเมนต์แกลบกับค่าการรับแรงอัดของคอนกรีตตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง

	คุณสมบัติทางวิศวกรรม	คอนกรีตจากซีเมนต์ทั่วไปส่วนผสม	คอนกรีตจากซีเมนต์ แกลบ อัตราส่วน	ข้อกำหนดตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้าง
1	ความสามารถในการรับแรงอัดสูงสุด (f_c')	1:2:4 220 ksc	1:2:4 200 ksc	100 ksc
2	ความสามารถรับแรงอัดที่นำไปใช้งาน (f_c)	99 ksc	90 ksc	45 ksc

- (1) ความสามารถในการรับแรงอัดสูงสุด (f_c') ของคอนกรีต ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างกำหนดให้ใช้ f_c' ได้ไม่เกิน 100 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จากการทดลองพบว่าคอนกรีตที่ผลิตจากซีเมนต์แกลบในอัตราส่วน 1:2:4 โดย

ปริมาณ (ซีเมนต์ 1 ส่วน ทราย 2 ส่วน และหิน 4 ส่วน) จะได้อายุของ f_c' ประมาณ 200 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งมากกว่าค่าตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้าง 2 เท่า แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติของซีเมนต์ แกลบสามารถผสมคอนกรีตได้ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอย่างเหมาะสม

(2) ความสามารถในการรับแรงอัดที่นำไปใช้งาน (WORKING COMPRESSIVE STRESS = f_c) จาก ACI-CODE (AMERICAN CONCRETE INSTITUTE) กำหนดให้ค่า f_c เป็นค่าที่นำไปใช้ในการคำนวณโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก เพื่อให้เกิดความปลอดภัยของโครงสร้างดังนี้ $f_c = 45 f_c'$ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร นั้นจากข้อกำหนดของ พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างจะได้ค่า $f_c = 45$ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และคอนกรีตจากซีเมนต์แกลบจะได้ค่า $f_c = 90$ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แสดงให้เห็นว่าซีเมนต์แกลบสามารถผสมคอนกรีตได้ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอย่างเหมาะสม

5.1.5 เปรียบเทียบคุณสมบัติทางวิศวกรรมระหว่างคอนกรีตเสริมเหล็กกับคอนกรีตเสริมไม้ไผ่

	คุณสมบัติทางวิศวกรรมระหว่างคอนกรีตกับวัสดุเสริมในคอนกรีต	ค่าตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้าง	ค่าที่ได้จากการทดลองคอนกรีตเสริมไม้ไผ่
1	ค่า k	0.334	0.538
2	ค่า j	0.885	0.820
3	ค่า R	6.86 ksc	19.85 ksc

(1) ค่า R เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้มาจากสูตร $R = \frac{1}{1 + \frac{fs}{n \cdot f_c}}$ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างกำหนดให้ใช้ค่า $k = 0.334$ จากการทดลองเกี่ยวกับคอนกรีตเสริมไม้ไผ่จะได้ค่า $k = 0.538$

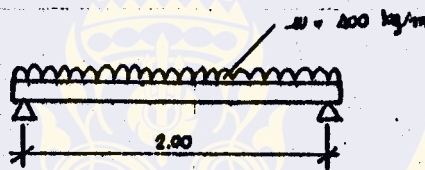
ซึ่งมีค่าที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างได้อย่างเหมาะสม

(2) ค่า j เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้มาจากสูตร $j = \frac{(1-k)}{3}$ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างกำหนดให้ใช้ค่า $j = 0.885$ จากการทดลองเกี่ยวกับคอนกรีตเสริมไม้ไผ่จะได้ค่า $j = 0.820$ ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่า ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างได้อย่างเหมาะสม

(3) ค่า R เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้มาจากสูตร $R = \frac{j}{2} f_c \cdot k \cdot j$ (กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร) ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างกำหนด

ตัวอย่างการคำนวณโครงสร้างเพื่อเปรียบเทียบระหว่างการออกแบบคานคอนกรีตเสริมเหล็กกับการออกแบบคานคอนกรีตเสริมไม้ไผ่

SINGLE DESIGN

คุณสมบัติหน้าตัดคานขนาด 0.15x0.30 m

ค.ส.ค.

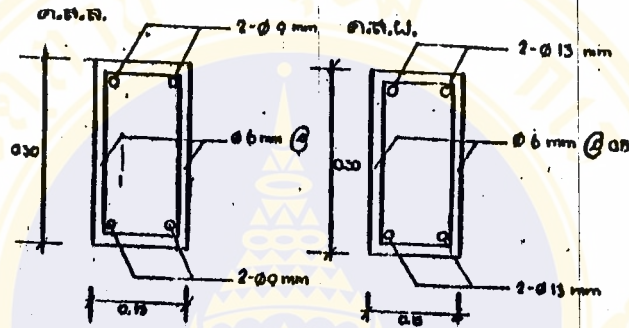
$$A_s = \frac{M}{f_s \cdot j \cdot d} = \frac{200 \times 100}{1200 \times 0.885 \times 17} = 1.12 \text{ cm}^2$$

USE : 2 - ϕ 9mm ($A_s = 1.27 \text{ cm}^2$ 1.12 cm^2)

H.M.N.

$$A_s = \frac{M}{f_s \cdot j \cdot d} = \frac{200 \times 100}{553 \times 0.820 \times 17} = 2.26 \text{ cm}^2$$

USE : 2 = ϕ 13 mm ($A_s = 2.70 \text{ cm}^2$ 2.66 cm^2)

5.2 ความเหมาะสมทางด้านสถาปัตยกรรม

5.2.1 ความเหมาะสมทางด้านประโยชน์ใช้สอยตามมาตรฐานขั้นต่ำของ สสวท.

ลำดับ ที่	ข้อกำหนดใช้สอย	ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ ของ สสวท.	ข้อกำหนดจากต้นแบบ
	<i>Performance Require.</i>	<i>S&D Performance</i>	<i>Measurement</i>
1	พื้นที่ใช้สอยของห้องนอน	8.64 ต.ร. เมตร	10.50 ต.ร. เมตร
2	พื้นที่ใช้สอยของห้องพักผ่อน	11.52 ต.ร. เมตร	10.50 ต.ร. เมตร
3	พื้นที่ใช้สอยของห้องอาหาร (เอนกประสงค์)	11.52 ต.ร. เมตร	10.50 ต.ร. เมตร
4	พื้นที่ใช้สอยของห้องครัว	4.32 ต.ร. เมตร	10.50 ต.ร. เมตร
5	พื้นที่ใช้สอยของห้องน้ำห้องส้วม	2.16 ต.ร. เมตร	4.00 ต.ร. เมตร
6	ความสูงของ เพดาน	2.40 เมตร	2.80 เมตร
7	การระบายอากาศ	20% ของผนัง = 0.2×43.4 = 8.68 ต.ร. เมตร	12.00 ต.ร. เมตร
8	แสงในห้องนอน	1.728 ต.ร. เมตร	1.60 ต.ร. เมตร
9	แสงธรรมชาติในห้องอาหาร (เอนกประสงค์)	2.30 เมตร	3.20 ต.ร. เมตร
10	แสงธรรมชาติในห้องพักผ่อน (เอนกประสงค์)	2.30 เมตร	3.20 เมตร
11	ทางเดินในอาคาร	0.85 เมตร	0.80 เมตร
12	ประตูภายนอก	0.9x2.0 ต.ร. เมตร	0.8x2.0 ต.ร. เมตร
13	ประตูภายใน	0.7x1.8 ต.ร. เมตร	0.8x2.0 ต.ร. เมตร
14	ประตูห้องน้ำ-ห้องส้วม	0.6x1.8 ต.ร. เมตร	0.7x1.8 ต.ร. เมตร

5.2.2 ความเหมาะสมทางด้านธรรมชาติและเกี่ยวกับการวางผังอาคาร

ลำดับที่	ทิศทาง การวางผังอาคาร	ทิศทาง และช่วง เวลาที่รับลมธรรมชาติ	ช่วงไม่โลม
1	อาคารหันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากตะวันตกเฉียงใต้ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
2	อาคารหันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
3	อาคารหันหน้าไปทางทิศใต้	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
4	อาคารหันหน้าไปทางทิศ ตะวันออกเฉียงใต้	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
5	อาคารหันหน้าไปทางทิศ ตะวันตก	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
6	อาคารหันหน้าไปทางทิศเหนือ	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
7	อาคารหันหน้าไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้	เม.ย.-ส.ค. รับลมจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน
8	อาคารหันหน้าไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงเหนือ	เม.ย.-พ.ค. รับลมจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ต.ค.-ก.พ. รับลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ (10 เดือน)	2 เดือน

5.2.3 ความเหมาะสมทางด้านแสงอาทิตย์

ลำดับที่	ทิศทางการวางผังอาคาร	SUN ANGLE (ต่ำสุด)
1	แนวตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ	เดือนมิถุนายน เวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 36° และเดือนธันวาคม เวลา 6 นาฬิกา ทำมุม 20°
2	แนวตะวันออกและตะวันตก	เดือนมิถุนายน เวลา 8 นาฬิกา ทำมุม 65° เวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 65° เดือนธันวาคม เวลา 8 นาฬิกา ทำมุม 33° และเวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 33°
3	แนวตะวันออกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ	เดือนมิถุนายน เวลา 8 นาฬิกา ทำมุม 36° และเดือนธันวาคม เวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 20°
4	แนวเหนือและใต้	เดือนมิถุนายน เวลา 8 นาฬิกา ทำมุม 65° เวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 65° เดือนธันวาคม เวลา 8 นาฬิกา ทำมุม 33° และ เวลา 16 นาฬิกา ทำมุม 33°

5.3 ความเหมาะสมทางด้านเศรษฐศาสตร์

5.3.1 การเปรียบเทียบราคาต้นทุนการก่อสร้าง

บ้านพัก โครงสร้างระบบผนังรับแรงและใช้วัสดุท้องถิ่นที่ทำการศึกษา

ลำดับที่	รายการวัสดุก่อสร้าง	ปริมาณวัสดุที่ใช้	ราคา		
			ค่าวัสดุ	ค่าแรงงาน	รวมราคา
1	สังกะสีขนาด 5 ฟุต	130 แผ่น	5200	780	5980
2	ไม้ 2" คูณ 4" สำหรับวงกบ ประตู-หน้าต่าง	2" คูณ 4" คูณ 3.50 = 9 ท่อน 2" คูณ 4" คูณ 4.00 = 12 ท่อน	3738	560	4298
3	ไม้แป 1 1/2" คูณ 3"	1 1/2" คูณ 3" คูณ 4.50 = 20 ท่อน	1080	162	1242
4	ประตูไม้เนื้อแข็ง	ขนาด 0.80 คูณ 2.00 = 4 บาน	880	132	1012
5	หน้าต่างไม้เนื้อแข็ง	ขนาด .080 คูณ 1.00 = 16 บาน	1800	270	2070
6	บานพับประตูหน้าต่าง	ขนาด 4" = 44 ตัว	220	33	253
7	กลอนประตูหน้าต่าง	ขนาด 4" = 40 ตัว	240	36	276
8	อิฐรับแรง	ผนัง 3200 ก้อน ฐานราก 1200 ก้อน + = 4400 ก้อน	4284	642	4926
9	ไม้ไผ่	6 ลำ	120	18	138
10	คอนกรีตพื้นฐานราก	3.4 ลูกบาศก์เมตร 3.2 ลูกบาศก์เมตร	3200	480	3680
11	ปูนก่อผนัง	3.6 ลูกบาศก์เมตร (156 ตารางเมตร)	972	150	1122
			21754	3263	25017

ห้องน้ำห้องส้วม โครงสร้างระบบผนังรับแรง

ลำดับที่	รายการวัสดุก่อสร้าง	ปริมาณวัสดุที่ใช้	ราคา		
			ค่าวัสดุ	ค่าแรงงาน	รวมราคา
1	สังกะสีขนาด 8 ฟุต	7 แผ่น	448	67	515
2	ไม้วงกบ 2"คูณ4" (ประตู)	2"คูณ4"คูณ4.00 = 2 ท่อน 2"คูณ4"คูณ2.00 = 1 ท่อน	282	42	324
3	ไม้แป 1 1/2"คูณ3"	1 1/2"คูณ3"คูณ3.00=4 ท่อน	144	21	165
4	ประตูไม้เนื้อแข็ง	ขนาด 0.70คูณ1.80 =2 บาน	360	54	414
5	บานพับประตู	ขนาด 4" = 6 ตัว	30	5	35
6	กลอนประตู	ขนาด 4" = 4 ตัว	24	4	28
7	ฉิฐรับแรง	ผนัง 1020 1220 ก้อน รากฐาน 200	1256	188	1444
8	ไม้ไผ่	1 ลำ	20	5	25
9	คอนกรีตพื้น	1.6 ลูกบาศก์เมตร	800	120	920
10	ปูนก่อผนัง	1.48 ลูกบาศก์เมตร (37 ตารางเมตร)	400	60	460
11	ท่อซีเมนต์ Ø 0.80	จำนวน 4 ท่อน	240	32	270
12	ท่อซีเมนต์ Ø 4	ยาว 1.5 = 1 ท่อน	90	15	105
13	ปูนฉาบผนัง	0.30 m ³	80	13	93
			4174	626	4800

บันทึกอาศัยโครงสร้างระบบเพื่อรับแรงและใช้วัสดุปรกติธรรมดา

ลำดับที่	รายการวัสดุก่อสร้าง	ปริมาณวัสดุที่ใช้	ราคา		
			ค่าวัสดุ	ค่าแรงงาน	รวมราคา
1	สังกะสีขนาด 5 ฟุต	130 แผ่น	5200	780	5980
2	ไม้ 2"คูณ4" (วงกบประตู-หน้าต่าง)	2"คูณ4"คูณ3.50 = 9 ท่อน 2"คูณ4"คูณ4.00 = 12 ท่อน	3738	560	4298
3	ไม้แป 1 1/2"คูณ3"	1 1/2"คูณ3"คูณ4.50=20 ท่อน	1080	162	1242
4	ประตูไม้เนื้อแข็ง	ขนาด 0.80 คูณ 2.00 = 4 บาน	880	132	1012
5	หน้าต่างไม้เนื้อแข็ง	ขนาด 0.80 คูณ 1.00 = 16 บาน	1800	270	2070
6	บานพับประตูหน้าต่าง	ขนาด 4" = 44 ตัว	220	33	253
7	กลอนประตูหน้าต่าง	ขนาด 4" = 40 ตัว	240	36	276
8	อิฐก่อผนัง	12,000 ก้อน	3600	540	4140
9	เหล็กเส้นทั้งหมด	Ø 9 mm =77 เส้น	3080	462	3542
10	คอนกรีตพื้น	3.4 ลูกบาศก์เมตร	3400	510	3910
11	ปูนก่อผนัง	7.2 ลูกบาศก์เมตร	2376	356	2732
12	เสา ฐานราก คอนกรีต	5.04 ลูกบาศก์เมตร	5040	756	5796
13	ปูนฉาบ	7.2 ลูกบาศก์เมตร	1386	208	1594
14	คอนกรีตคาน, คานคอดิน	3.12 ลูกบาศก์เมตร	3120	469	3589
15	ไม้โครงสร้างหลังคา	2"คูณ6"คูณ5.50 = 10 ท่อน 2"คูณ6"คูณ6.00 = 3 ท่อน	5150	1012	6162
			40510	6076	46586

ห้องน้ำ ห้องน้ยม โครงสร้างระกานเฝ้ารับแรง

ลำดับที่	รายการวัสดุก่อสร้าง	ปริมาณวัสดุที่ใช้	ราคา		
			ค่าวัสดุ	ค่าแรงงาน	รวมราคา
1	สังกะสีขนาด 8 ฟุต	7 แผ่น	448	67	515
2	ไม้วงกบ 2"คูณ4"	2"คูณ4"คูณ4.00 = 2 ท่อน 2"คูณ4"คูณ2.00 = 1 ท่อน	282	42	324
3	ไม้แป 1 1/2"คูณ3"	1 1/2"คูณ3"คูณ3.00 = 4 ท่อน	144	21	165
4	ประตูไม้เนื้อแข็ง	0.70 คูณ 1.80 = 2 บาน	360	54	414
5	บานพับประตู	ขนาด 4" = 6 ตัว	30	5	35
6	กลอนประตู	ขนาด 4" = 4 ตัว	24	4	28
7	อิฐก่อผนัง	2550 ก้อน	765	115	880
8	เหล็กเสริมทั้งเส้น	Ø 9 มม = 6 เส้น	240	36	276
9	คอนกรีตพื้น	1.6 ลูกบาศก์เมตร	1600	240	1840
10	ปูนก่อผนัง	0.6 ลูกบาศก์เมตร	162	25	187
11	ท่อซีเมนต์ Ø 0.80	4 ท่อน	240	32	272
12	ท่อซีเมนต์ Ø 4"	Ø 4" = 1.50 1 ท่อน	90	15	105
13	ปูนฉาบ	0.56 ลูกบาศก์เมตร	148	28	212
14	คอนกรีต เสาและฐานราก	0.95 ลูกบาศก์เมตร	950	142	1092
15	คอนกรีตคานและคานคอดิน	0.50 ลูกบาศก์เมตร	500	75	575
16	ไม้โครงหลังคา	2"คูณ6"คูณ3.00 = 3 ท่อน	1058	158	1216
			6014	1069	7083

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาคลองและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษาคลอง

1. อิฐซีเมนต์สามารถใช้สำหรับสร้างบ้านชั้นเดียวโดยไม่ใช้เสา ซึ่งชาวชนบททั่วไปสามารถทำได้
2. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำอิฐดิน-ซีเมนต์ ชาวชนบทสามารถจัดทำขึ้นได้เองในลักษณะการรวมกลุ่ม
3. ซีเมนต์แกลบเผา (อัตราส่วนระหว่างซีเมนต์ต่อแกลบเผา) 3:7 โดยปริมาตรสามารถใช้ทดแทนซีเมนต์เพื่อผสมคอนกรีตได้ดีและยังสามารถทำการผสม ฝุ่นดินลูกรังทำปูนก่อ และปูนฉาบผนังได้เป็นอย่างดี
4. คอนกรีตเสริมไม้ไผ่ สามารถใช้ทำพื้นชั้นล่าง (ติดดิน) ของอาคารในระบบหล่อในที่สำหรับพื้นบนคานใช้ระบบหล่อสำเร็จในลักษณะรูปพื้นตัว B คว้า ช่วงความยาว 1.50 - 2.00 เมตร นอกจากนี้ยังใช้ไม้ไผ่เสริมทำคานคอดินและส่วนอื่น ๆ ของโครงสร้างคอนกรีตที่มีช่วงกว้างไม่มากนักได้อย่างดี เช่น โครงสร้างคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ของบ้านพักอาศัย
5. ดินลูกรังในเขตจังหวัดขอนแก่นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ผลิตอิฐอัด-ดินซีเมนต์ได้เป็นอย่างดีในขณะเดียวกันก็สามารถนำฝุ่นบางส่วนผสมกับซีเมนต์เพื่อใช้เป็นปูนก่อและปูนฉาบได้เป็นอย่างดี
6. บ้านพักอาศัยในชนบทตามรูปแบบที่ทำการศึกษามานี้มีความเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมในชนบท ประโยชน์ใช้สอยและยังประหยัดกว่าบ้านที่สร้างในระบบธรรมดาถึง 45% ของค่าก่อสร้าง

6.2 ข้อเสนอแนะ

1. การก่อสร้างบ้านพักอาศัยในชนบทระบบผนังรับแรง ควรทำในลักษณะรวมกลุ่ม กล่าวคือ จัดทำเป็นโครงการขนาดเล็ก (SMALL PROJECT) ประมาณ 5-6 หลัง ระยะเวลาของโครงการประมาณ 1 ปี โดยรวมทุนทรัพย์จัดซื้อเครื่องอัด CINVARAM 2 เครื่อง ให้สมาชิกของโครงการผลิตอิฐดิน-ซีเมนต์สะสมเก็บไว้ในเวลาว่างจากงานเมื่อได้วัสดุครบถ้วนแล้ว จึงร่วมกันสร้างในระบบสองแยกทีละหลัง โดยเฉพาะในหมู่บ้านเป็นผู้บริหารแล้ว โครงการนี้จะสำเร็จง่ายขึ้น

2. ในการผลิตซีเมนต์กลบเผา ขั้นตอนการเผาสามารถกองเผาในที่โล่งได้เองและขั้นตอนในการบดหรือทำให้ละเอียดนั้นสามารถใช้ครกไม้ที่ใช้ตำข้าวด้วยมือหรือใช้ครกกระเบื้องช่วยตำได้ เมื่อจะใช้งานจึงนำมาร่อนผ่านตะแกรงตามที่ต้องการ ส่วนที่ค้างตะแกรงนำไปตำผสมกับกลบเผาชุดใหม่ได้อีก

3. ในการขุดดินลูกรังขึ้นมาใช้งาน ซึ่งอยู่ลึกประมาณ 0.80 เมตร ถึง 1.50 เมตร ควรขุดใกล้ ๆ บริเวณที่จะทำการก่อสร้างและขุดให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้เรียบร้อยเมื่อยา (ฉาบ) ด้วยดิน-ซีเมนต์ บล่อยให้แห้งจะใช้เป็นที่กักเก็บน้ำไว้ใช้อุปโภคได้ หรือใช้เป็นบ่อเอนกประสงค์

4. อิฐดิน-ซีเมนต์ สามารถก่อกองเก็บน้ำ รั่ว ฉาง และผายไว้ในยามว่าง (ฤดูแล้ง) หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว ควรทำสะสมเก็บไว้ใช้งาน นอกจากนี้ในเวลาว่างหลังการเก็บเกี่ยวควรเผากลบ ตำกลบ และร่อนเก็บไว้เพื่อใช้ผสมกับซีเมนต์เวลาต้องการใช้งาน

5. ไม้ไผ่ที่ใช้เสริมในคอนกรีตควรใช้ไม้ไผ่ชนิดค้ำขวานและควรปลุกไว้ใช้งานให้มาก ๆ สามารถให้ร่มเงาและบังแสงได้ดี

6. ควรใช้เวลาว่างจัดให้สมาชิกของโครงการตัด ผ้าไม้ไผ่ขนาดประมาณ 1.00 x 1.00 ตารางเซนติเมตร ยาวประมาณ 4.00 เมตร โดยผูกเอาไว้เป็นมัด ๆ ละประมาณ 20 เส้น แล้วนำไปแช่น้ำเอาไว้ไม่ต่ำกว่า 1 เดือน เพื่อให้สามารถป้องกันพวกแมลง (มอด) กัดกินเนื้อไม้ได้ โดยเฉพาะถ้าเป็นน้ำไหลตลอดเวลายิ่งดีขึ้น

7. ควรให้สภาตำบลและกรรมการหมู่บ้านส่งเสริมและสนับสนุนโครงการนี้เพื่อยกระดับสภาพที่อยู่อาศัยในชนบทให้สูงขึ้น

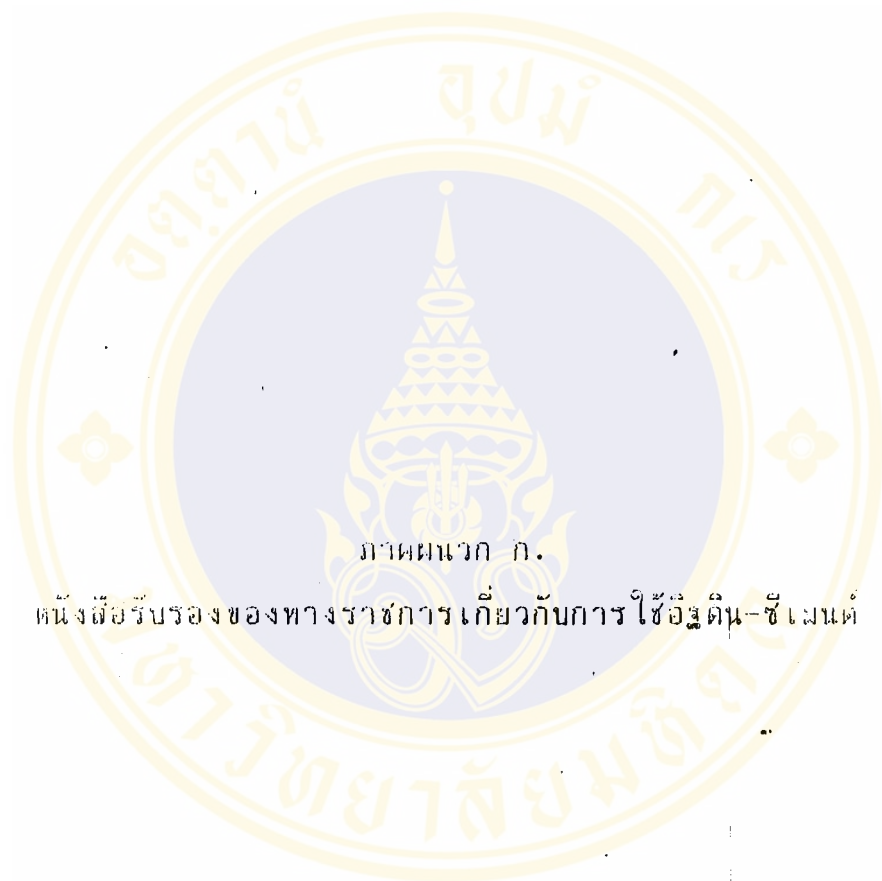

บรรณานุกรม

1. สาขาวิจัยการก่อสร้าง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ต้นแบบมาตรฐานที่อยู่อาศัยเล่ม 1 ปี พ.ศ.2525
2. สาขาวิจัยการก่อสร้าง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ต้นแบบมาตรฐานที่อยู่อาศัยเล่ม 2 ปี พ.ศ.2525
3. สาขาวิจัยการก่อสร้าง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ต้นแบบมาตรฐานที่อยู่อาศัยเล่ม 3 ปี พ.ศ.2525
4. การประชุมทางวิชาการของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย เรื่อง เทคโนโลยี
สำหรับการพัฒนาชนบทครั้งที่ 1 โรงแรมแก่นอินทร์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
ปี พ.ศ.2525
5. การประชุมทางวิชาการของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย เรื่อง เทคโนโลยี
สำหรับการพัฒนาชนบทครั้งที่ 2 โรงแรมแก่นอินทร์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
ปี พ.ศ.2526
6. สำนักงานจังหวัดขอนแก่น, บรรยายสรุปด้านพลเรือน จังหวัดขอนแก่น ประจำปี
พ.ศ.2525
7. สำนักงานจังหวัดขอนแก่น, บรรยายสรุปด้านพลเรือน จังหวัดขอนแก่น ประจำปี
พ.ศ.2526
8. สำนักงานจังหวัดขอนแก่น, บรรยายสรุปด้านพลเรือน จังหวัดขอนแก่น ประจำปี
พ.ศ.2527
9. สำนักงานจังหวัดขอนแก่น, บรรยายสรุปด้านพลเรือน จังหวัดขอนแก่น ประจำปี
พ.ศ.2528
10. คณะกรรมการสาขาวิศวกรรมโยธา, วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, มาตรฐาน
อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ปี พ.ศ.2517
11. วรากร ไม้เรียง, ปฐพีกลศาสตร์ เล่ม 1, กทม. ปี พ.ศ.2526
12. วรากร ไม้เรียง, ปฐพีกลศาสตร์ เล่ม 2, กทม. ปี พ.ศ.2526
13. กัญญา ทองฉิม, ปฐพีกลศาสตร์ เล่ม 1 กทม. ปี พ.ศ.2526

14. กัญญา ทองฉิม, ปฐพีกลศาสตร์ เล่ม 2, กทม. ปี พ.ศ.2526
15. วินิช ช่อวิเชียร, โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก กทม.ปี พ.ศ.2525
16. สมศักดิ์ คำปลิว, โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก กทม. ปี พ.ศ.2528
17. วิชาญ ภูพันธ์, คู่มือการทำงานและการใช้ดิน-ซีเมนต์ในการก่อสร้าง, สาขาวิจัยการก่อสร้าง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(สสวท) ปี พ.ศ.2526
18. คณะกรรมการสาขาวิศวกรรมโยธา, วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, ศัพท์ทางด้านวิศวกรรมโยธา, ปี พ.ศ.2520
19. สุวิช เพชรศรีสม, โครงสร้างคอนกรีตเสริมไม้ไผ่, รายงานวิชา ENID 696: SPECIAL PROBLEM เสนอคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ปี พ.ศ.2524
20. ภาควิชาวิศวกรรมโยธา, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, รายงานผลการทดลองการรับแรงของไม้ไผ่ ปี พ.ศ.2526
21. วัฒนา ชรรวมงคล, ช่าง เปรมปรีดิ์, ข้อคิดการใช้ดิน-ซีเมนต์เป็นวัสดุก่อสร้างในชนบท ปี พ.ศ.2526
22. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, คู่มือช่างชาวบ้าน, โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการวางแผนตำบลและอำเภอ ปี พ.ศ.2525
23. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, คู่มือก่อสร้างทางชนบท, กสช 5/2524 ปี พ.ศ.2524
24. สาขาวิจัยการก่อสร้าง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, แผนหลังโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ราบเชิงเขาจังหวัดปราจีนบุรีตามพระราชดำริ (94 หมู่บ้าน) ปี พ.ศ.2525
25. อรรณพ รุ่งสิงห์ทอง, เครื่องอัดดินลูกรัง, รายงานส่วนหนึ่งของวิชา 161-499 SPECIAL PROBLEM IN CE I เสนอต่อภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2524
26. THE INTER-AMERICAN HOUSING AND PLANNING CENTER (CINVA), SOIL-CEMENT ITS USES IN BUILDING, UN, N.Y. 1964.

27. COLUMNA, V.B., THE EFFECT OF RICE HULL ASH IN CEMENT AND CONCRETE MIXES, M.ENG THESIS NO.678, AIT, BANGKOK 1974.
28. DAMER, S.A., RICE HULL ASH AS A POZOLANIC MATERIAL, M.ENG. THESIS NO.953, AIT, BANGKOK 1976.
29. PAUL, B.K., A STUDY OF LIME-RICE HUSK ASH MIXTURES FOR USE AS BUILDING MATERIALS, M.ENG. THESIS NO.1029 AIT, BANGKOK, 1976.
30. นิคม ปราชัญญ์นคร, กรมการวิชาการสาขาวิศวกรรมโยธา, วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, กฎหมายและระเบียบควบคุมอาคาร, ปี พ.ศ.2524.
31. ร.ต.ท. เสถียร วิชัยลักษณ์, พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร, นิตีเว็ซซ์, ปี พ.ศ.2515.
32. บรรเจิด พลางกูร, กรมพัฒนาที่ดิน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ทรัพยากรดิน ปี พ.ศ.2523

ภาคผนวก ก.

หนังสือรับรองของทางราชการเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต

ค ำ น ม า ก

ที่ นร 0306/3660

ส ำ นั ก ง บ ป ระ ม า ณ

ท ำ เ น ย บ รั จ ู บ ำ ล ก ม ม 10300

17 ส ำ น ว ำ ค ม 2527

เรื อ ง ก ำ ร ใ ช้ อี ฐ ดิ น ซี เม น ต์ ใ น ก ำ ร ก่อ ส ำ ร ำ ง อ ำ ค ำ ร

เรื ย น เ ฉ ย ำ อี ก ำ ร ค ณะ รั จ ู ม น ต ร ี

อ ำ ง ถึ ง ห ำ น ้ ส ำ น ั ก เ ฉ ย ำ อี ก ำ ร ค ณะ รั จ ู ม น ต ร ี ค ำ น ม า ก ที่ นร 0203/14827 จ ำ ง ว ำ น ้ ที่ 29 ต ุ ล ำ ค ม 2527

ค ำ ม ห ำ น ้ ส ำ น ั ก อ ำ ง ถึ ง ส ำ น ั ก เ ฉ ย ำ อี ก ำ ร ค ณะ รั จ ู ม น ต ร ี ข อ ใ ห้ ส ำ น ั ก ง บ ป ระ ม า ณ พ ิจ ำ ร ำ เ ส ำ น อ ำ ค ำ ร เ ห็ น ป ระ ก ो บ ก ำ ร พ ิจ ำ ร ำ ข อ ง ค ณะ รั จ ู ม น ต ร ี เรื อ ง ที่ ก ระ ท ร ำ ง ม ห ำ ด ไ ท ย ได้ เ ส ำ น ข อ ใ ห้ ค ณะ รั จ ู ม น ต ร ี พ ิจ ำ ร ำ อ ำ น ุ ม ติ ก ี ย ำ ก ำ บ ก ำ ร ใ ช้ อี ฐ ดิ น ซี เม น ต์ ร วม ท ำ ง ค ุ ณ ก ำ ร ต ุ ล ุ ก ร ำ ง ใ น ก ำ ร ก่อ ส ำ ร ำ ง อ ำ ค ำ ร ร วม 6 ร ี อ ใ ช้ ซึ่ง ป ำ ร ำ ก ุ ว ำ ส ำ ร ะ ส ำ ค ิ ด ุ ต ำ ม ห ำ น ้ ส ำ น ั ก ก ระ ท ร ำ ง ม ห ำ ด ไ ท ย ค ำ น ม า ก ที่ ม ท 0901/17291 จ ำ ง ว ำ น ้ ที่ 24 ต ุ ล ำ ค ม 2527 ด ำ ง น ี

1. ใ ห้ ส ำ น ั ก ำ ร ำ ช ก ำ ร รั จ ู วิ ส ำ ท ก ิจ ใ ห้ ก ำ ร ส ำ น ั บ ส ำ น ุ น ุ ส ำ ง เ ส ำ ร ิ ม ก ำ ร ผลิต และ ก ำ ร ใ ช้ อี ฐ ดิ น ซี เม น ต์ ร วม ท ำ ง ค ุ ณ ก ำ ร ต ุ ล ุ ก ร ำ ง ส ำ ห ำ บ ก ำ ร ก่อ ส ำ ร ำ ง อ ำ ค ำ ร บ ำ น ฝ ำ ก อ ำ ด ำ ย และ ส ำ ง ปลูก ส ำ ร ำ ง อ ี น ๗ ใ น พ ำ น ้ ที่ ที่ เ ห็ น ค ิ น ใ ช้ ก ำ ร พ ่อ ส ำ ม ค ุ ว ำ (ม ำ ก ก ุ ว ำ 6 ต ัน / ค ำ ร ำ ง เม ต ร) และ มี ดิ น ต ุ ล ุ ก ร ำ ง ค ุ ณ ก ำ ร เ ห ะ ม ำ เ ส ำ ม ใ ช้ ผลิต อี ฐ ดิ น ซี เม น ต์ ได้ น อก ำ บ ำ ก ำ น ใ ห้ พ ิจ ำ ร ำ อ ำ อ ุ ก แ บ บ ำ ต ร ำ ร ำ น เ พ ำ ม ำ ช ำ น ใ ช้ เ พ ำ เ ส ำ น ใ ช้ วั ส ุ ด ุ ด ำ ง ก ุ ล ำ ว ได้ ใ น พ ำ น ้ ที่ ที่ เ ห ะ ม ำ เ ส ำ ม

2. ใ น ก ร ำ ม ี ที่ ส ำ น ั ก ำ ร ำ ช ก ำ ร รั จ ู วิ ส ำ ท ก ิจ ย ำ ง ไม่ แ ำ น ุ ใ จ ใ น ค ุ ณ ก ำ ร ำ ข อ ง อี ฐ ดิ น - ซี เม น ต์ และ ค ุ ณ ก ำ ร ต ุ ล ุ ก ร ำ ง ที่ ห ำ น ุ ย ำ ง ำ น ุ ข อ ง ส ำ น ั ก ำ ร ำ ช ก ำ ร รั จ ู วิ ส ำ ท ก ิจ น ั้น ๗ ผลิต ช ำ น ใ ช้ เ อ ง หรือ เ อ ก ษ ำ น ุ ใ ช้ เ พ ำ เ ส ำ น ผลิต ช ำ น ำ ย ำ ก ำ น ำ ย ก ำ น ำ ย ใ ช้ ใ ช้ อ ำ ก ำ ร เ รื อ น ำ จ ำ ท ำ ท ุ ส ำ ท ำ น ทุ ก ำ น ุ ห ำ ง ำ ก ำ ร ำ ร ำ ช - ท ำ ท ำ ซึ่ง ก ำ ร ำ ย ุ ส ำ อี ก ำ ร ได้ ค ุ ว ำ ค ุ ม ก ำ ร ผลิต ใ ห้ ได้ ำ ต ร ำ ร ำ น และ มี ค ุ ณ ก ำ ร ำ ที่ เ ห ะ ม ำ เ ส ำ ม

3. เ พ ำ ใ ห้ ไ ค ร ำ ง ก ำ ร ำ น ี แ พ ุ ท ุ ล ำ ย ไ ค ร ำ เ ร็ ว ใ น ใ บ ำ ง ป ะ ม ำ ณ 2528 และ 2529 ใ น ก ร ำ ม ี ที่ ส ำ น ั ก ำ ร ำ ช ก ำ ร รั จ ู วิ ส ำ ท ก ิจ ไ ค ๗ ป ะ ร ำ ง ค ำ จ ำ ใ ห้ เ รื อ น ำ จ ำ ท ำ ท ุ ส ำ ท ำ น ำ ก ำ ร ำ ร ำ ช - ท ำ ท ำ ใ ช้ เ พ ำ เ ส ำ น ใ ช้ ก ำ ร ก่อ ส ำ ร ำ ง อ ำ ค ำ ร บ ำ น ฝ ำ ก อ ำ ด ำ ย (ช ำ น ใ ด ำ ย) และ ส ำ ง ปลูก ส ำ ร ำ ง อ ี น ๗ ที่ ใ ช้ อี ฐ

ดินซีเมนต์คอนกรีตทุกรัง ก็ได้ใช้แบบมาตรฐานอิฐดินซีเมนต์ของกรมโยธาธิการหรือแบบของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ซึ่งกรมโยธาธิการได้เห็นชอบ สำหรับวงเงินค่าจ้างเหมาก่อสร้างให้กรมโยธาธิการและสำนักงานประมาณร่วมกันพิจารณากำหนดให้

4. ให้กรมโยธาธิการดำเนินการจัดการอบรมและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ และการปฏิบัติให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และประชาชนที่สนใจ รวมทั้งให้การสนับสนุนส่วนราชการอื่น ๆ และรัฐวิสาหกิจในการเผยแพร่ต่อไปด้วย

5. ให้กรมโยธาธิการทำการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์-วิจัย อิฐดินซีเมนต์และคอนกรีตทุกรังต่อไป เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

6. ให้สำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของกรมโยธาธิการ รวมทั้งสำนักงาน ก.พ. สนับสนุนอัตราค่าจ้างแก่กรมโยธาธิการเพื่อดำเนินงานโครงการนี้ ตามข้อ 2-5 เท่าที่จำเป็น ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ขณะนี้การผลิตอิฐดินซีเมนต์รวมทั้งแผ่นคอนกรีตทุกรังเพื่อใช้ในการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ยังไม่แพร่หลาย ฉะนั้นหากปรากฏว่ามีผู้ผลิตแพร่หลายโดยทั่วไปและการใช้วัสดุดังกล่าวในการก่อสร้างอาคารจะสะดวกและประหยัดเงินงบประมาณ โดยที่อาคารมีความมั่นคงแข็งแรงและใช้ประโยชน์ได้ดีแล้ว ก็น่าจะสนับสนุนและเผยแพร่ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและประชาชนใช้วัสดุดังกล่าวในการก่อสร้างได้ โดยสำนักงานประมาณจะได้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ตามสมควรจำเป็นและเหมาะสม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

สำเนาถูกต้อง

(สุชาติ หนูเกื้อ)

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บดี จุณยานนท์

นายบดี จุณยานนท์

ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

ค่านมาท

ท นร 0203

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทาเนียบรัฐบาล กทม. 10300

มกราคม 2528

เรื่อง การใช้อิฐดินซีเมนต์ในการก่อสร้างอาคาร

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือที่ นร 0203/14825 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ นร 0306/3610 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2527

ตามที่เรียนมาว่า ได้ขอให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอความเห็น
กรณีกระทรวงมหาดไทยขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเกี่ยวกับการใช้อิฐดินซีเมนต์ รวม
ทั้งคอนกรีตบล็อก ในการก่อสร้างอาคาร รวม 6 ชั้น นั้น

บัดนี้ สำนักงบประมาณ ได้แจ้งผลการพิจารณาในเรื่องนี้มาสรุปได้ว่าสำนัก
งบประมาณจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ความละเอียด
ปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528 ลงมติอนุมัติตาม
ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ โดยให้ตัดข้อ 2 ออก

จึงเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม คู่ทาง ข ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นายสุชฉล หนูเกื้อ)

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6

ที่ มท 0903/11325

กรมโยธาธิการ

ผ่านไป กท 10100

3 ตุลาคม 2528

เรื่อง การใช้อิฐดินซีเมนต์ในการก่อสร้างอาคาร

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

อ้างถึง มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนามติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528 จำนวน 1 ชุด
 2. แบบมาตรฐานบ้านพักข้าราชการและคนงานเป็นอาคารชั้นเดียวใช้อิฐดินซีเมนต์ จำนวน 1 ชุด
 3. บัญชีเปรียบเทียบราคาบ้านพักข้าราชการแบบมาตรฐานทั่วไปกับแบบมาตรฐานใช้อิฐดินซีเมนต์ จำนวน 1 ชุด
 4. บัญชีเปรียบเทียบราคาบ้านพักคนงานแบบมาตรฐานทั่วไปกับแบบมาตรฐานใช้อิฐดินซีเมนต์ จำนวน 1 ชุด

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528 อันมีมติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอเกี่ยวกับการใช้อิฐดินซีเมนต์ รวมทั้งคอนกรีตดูกรัง ในการก่อสร้างอาคาร ซึ่งสำนักงานประมาณจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม นั้น

บัดนี้ กรมโยธาธิการได้ดำเนินการออกแบบมาตรฐานอาคารบ้านพัก และกำหนดวงเงินจ้างเหมาเสร็จเรียบร้อย พร้อมทั้งจะนำไปใช้เป็นมาตรฐานการก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรี ได้มีมติไว้ดังนี้

- ก. แบบมาตรฐานบ้านพักข้าราชการเป็นอาคารชั้นเดียว ใช้อิฐดินซีเมนต์ ระดับ 1-2 (แบบแฝด 2 ครอบครัว), ระดับ 3-4, ระดับ 5-6 และระดับ 7-8
- ข. แบบมาตรฐานบ้านพักคนงาน (21 ม.) แบบแฝด 2 ครอบครัว (42 ม.) แบบ 3 ครอบครัว (63 ม.) และบ้านพักคนงาน (36 ม.) แบบแฝด 2

ครอบครัว (72 ม.) แบบ 3 ครอบครัว (108 ม.) แบบมาตรฐานดังกล่าวเป็นแบบที่ประหยัดเงินงบประมาณและมีความมั่นคงแข็งแรงใช้ประโยชน์ได้ดี ส่งเสริมให้มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ลดการใช้ไม้ให้น้อยลง ตลอดจนเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้ราษฎรในท้องถิ่นอีกด้วย นอกจากนี้จะเป็นตัวอย่างแก่ราษฎรในการก่อสร้างและปรับปรุงอาคารบ้านพักอาศัยของตนเองให้ดีขึ้น (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อ 6)

ค. กำหนดวงเงินจ้างเหมาแบบมาตรฐานอาคารบ้านพักข้าราชการและคนงานเป็นอาคารชั้นเดียวใช้อิฐดินซีเมนต์ โดยเปรียบเทียบให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างราคาค่าก่อสร้างบ้านพักข้าราชการระดับต่าง ๆ และบ้านพักคนงานตามแบบมาตรฐานทั่วไป 2 ชั้น กับแบบมาตรฐานชั้นเดียวใช้อิฐดินซีเมนต์ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อ 3 และ 4)

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อสำนักงบประมาณได้กรุณาให้การสนับสนุนให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจนำไปใช้สำหรับก่อสร้างอาคารบ้านพักในพื้นที่ที่เหมาะสม และมีดินลูกรังคุณภาพเหมาะสมใช้ผลิตอิฐดินซีเมนต์ได้ต่อไป และขอได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบดังนี้

1. พิจารณาให้ความเห็นชอบวงเงินจ้างเหมาสำหรับแบบมาตรฐานบ้านพักข้าราชการและคนงานเพื่อหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจจะได้นำไปใช้ในการก่อสร้างในงบประมาณ 2528 และปีต่อไปด้วย โดยขอกำหนดวงเงินจ้างเหมาไว้ตามบัญชีเปรียบเทียบราคาที่แนบมาข้างต้น

2. พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้วงเงินจ้างเหมาดังกล่าวในกรณีที่หน่วยงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะให้เรือนจำทัณฑสถานของกรมราชทัณฑ์ ทำการรับเหมาก่อสร้างเฉพาะในงบประมาณ 2528 ตามมติคณะรัฐมนตรี เพราะเป็นปีแรกที่จะมีการจ้างเหมากรมราชทัณฑ์ดำเนินการ และในปีต่อ ๆ ไป กรมโยธาธิการจะได้ขอทำค่างวดกลางวงเงินจ้างเหมาใหม่ เพราะคาดว่าจากความสำเร็จในปี 2528 อาจจะได้วงเงินลงได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรมโยธาธิการได้รายงานให้กระทรวงมหาดไทยและแจ้งให้กรมราชทัณฑ์ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พจน์ กัณธมาลา

(นายพจน์ กัณธมาลา)

อธิบดีกรมโยธาธิการ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุชัช หนูแก้ว)

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6

กองแบบแผน

โทร.282 4865

ที่ นร 0302/2667

สำนักงานประมาณ

ทำเนียบรัฐบาล โทร. 10300

11 ธันวาคม 2528

เรื่อง การใช้อิฐดินซีเมนต์ในการก่อสร้างอาคาร

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการ

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการ ที่ มท 0903/11325 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528 อนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอเกี่ยวกับการใช้อิฐดินซีเมนต์รวมทั้งคอนกรีตอัดรีด ในการก่อสร้างอาคารนั้น บัดนี้ กรมโยธาธิการได้ดำเนินการออกแบบมาตรฐานบ้านพักคนงานเบ้แอาคารชั้นเดียว รวม 6 แบบ และบ้านพักข้าราชการเป็นอาคารชั้นเดียว รวม 5 แบบ และกำหนดวงเงินค่าก่อสร้างพร้อมที่จะใช้เป็นแบบมาตรฐานในการก่อสร้างเรียบร้อยแล้ว และให้สำนักงานประมาณพิจารณา รวม 2 ประการ ดังรายละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น สำนักงานประมาณพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. เห็นชอบด้วยกับรูปแบบอาคารใช้อิฐดินซีเมนต์ ที่กรมโยธาธิการกำหนด ยกเว้นแบบบ้านพักข้าราชการระดับ 5-6 ซึ่งกำหนดให้มีโรงจอดรถยนต์ด้วยนั้น ได้ขอให้กรมโยธาธิการปรับปรุงรูปแบบ โดยลดส่วนที่เป็นโรงจอดรถยนต์ออกก่อน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบ้านพักข้าราชการระดับ 5-6 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่มีโรงจอดรถยนต์ สำหรับราคาค่าก่อสร้างบ้านพักข้าราชการที่ใช้อิฐดินซีเมนต์โดยเฉลี่ยตารางเมตรละ 2,600 บาท และบ้านพักคนงาน ซึ่งเฉลี่ยค่าสูงสุดตารางเมตรละ 2,083 บาท และสูงสุดตารางเมตรละ 2,286 บาท นั้น เห็นว่าเป็นราคาที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยประหยัดงบประมาณค่าก่อสร้างบ้านพักข้าราชการได้มาก อนึ่ง สำนักงานประมาณขอเรียนว่า จะได้กำหนดรายการบ้านพักข้าราชการที่ใช้อิฐดินซีเมนต์ดังกล่าว ไว้ในรายการมาตรฐานสิ่งก่อสร้างที่กำหนดในปัจจุบันเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อให้ส่วนราชการที่พิจารณาเลือกอาคารก่อสร้างตามความเหมาะสมต่อไป

2. เพื่อให้ส่วนราชการอื่นได้ทราบ และเพื่อให้การใช้วัสดุต้นซีเมนต์แผ่น
หลายต่อไป ใ้ใคร่ขอให้กรมโยธาธิการ เวียนแจ้งส่วนราชการและส่งรูปแบบอาคารดังกล่าว
เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ เริ่มทำการก่อสร้างได้โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น

3. ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะให้เรือนจำหรือทัณฑสถานของ
กรมราชทัณฑ์ทำการรับเหมาก่อสร้าง เฉพาะในปีงบประมาณ 2529 ตามราคาที่ยกกรมโยธา
ธิการกำหนดนั้น สำนักงานงบประมาณไม่ขัดข้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์
(นายบดี จุณณานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุชิต หนูเกื้อ)

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6

กองกฎหมายและมาตรฐานงบประมาณ

โทร. 282-9412

ภาคผนวก ข

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๔๙๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช ๒๔๗๙

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

พุทธศักราช 2479

หมวด 5

กำลังวัสดุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ 42 ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงดันส่วนอาคารประกอบด้วยอิฐ
ประสานด้วยปูนผสมส่วนต่าง ๆ ให้กำหนดใช้ไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

ชนิดอิฐ	ส่วนปูนขาว ตามปริมาตร	ส่วนซีเมนต์ ตามปริมาตร	ส่วนทราย ตามปริมาตร	กำลังดันต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
ธรรมดา	1	-	3	2 กิโลกรัม
"	1	1	6	3 กิโลกรัม
"	-	1	4	4 กิโลกรัม
"	-	1	3	5 กิโลกรัม
อัด	1	-	3	4 กิโลกรัม
"	1	1	6	6 กิโลกรัม
"	-	1	4	8 กิโลกรัม
"	-	1	3	10 กิโลกรัม

ข้อ 43 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัย
แห่งเหล็ก กำลังต้านทานแรงประเภทต่าง ๆ ของส่วนอาคารประกอบด้วยเหล็กชนิดต่าง ๆ
ที่มีส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งเหล็กนั้น ถ้าไม่มีเอก-
สารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงไม่
เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดเหล็ก	แรงดึงต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงอัดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
เหล็กหล่อ	200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	200 กิโลกรัม
เหล็กถ่วง	700 กิโลกรัม	700 กิโลกรัม	600 กิโลกรัม
เหล็กถ่วงอ่อน	1,000 กิโลกรัม	1,000 กิโลกรัม	800 กิโลกรัม
เหล็กเสริม	1,200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	850 กิโลกรัม

ข้อ 44 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งไม้ แต่ไม่ให้ความอ่อนของไม้เกิน 1/200 ของช่วงคาน

กำลังต้านทาน แรงประเภทต่าง ๆ ของไม้ชนิดต่าง ๆ ที่มีส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งไม้ นั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดไม้	แรงดึงตาม- เส้นต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	แรงอัดตาม- เส้น ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	แรงอัดขวาง- เส้น ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร	แรงเฉือนตาม เส้น ต่อ 1 ตาราง เซนติเมตร
ไม้อ่อน	100 กิโลกรัม	80 กิโลกรัม	24 กิโลกรัม	6 กิโลกรัม
ไม้ปานกลาง	110 กิโลกรัม	90 กิโลกรัม	27 กิโลกรัม	10 กิโลกรัม
ไม้แข็ง	125 กิโลกรัม	100 กิโลกรัม	30 กิโลกรัม	15 กิโลกรัม

ข้อ 45 ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งคอนกรีต เมื่อครบอายุ 28 วันแล้ว

กำลังต้านทานแรงอัดของคอนกรีตธรรมดาที่มีส่วนปอดค้ำย โดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 4 ของแรงประลัยแห่งคอนกรีตเมื่อครบอายุ 28 วันแล้วนั้น ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้คำนวณโดยอัตราแรงต่อไปนี้

ส่วนซีเมนต์ ตาม ปริมาตร	ส่วนทราย ตาม ปริมาตร	ส่วนหิน ตาม ปริมาตร	แรงต่าง ๆ กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร			
			แรงอัด สำหรับคาน	แรงอัด สำหรับเสา	แรงเฉือน	แรงยึด
1	1	3	50	40	5	7
1	2	4	45	36	4.5	6
1	2 1/2	5	40	32	4	6
1	3	6	35	28	3.5	7
1	3	7		24	3	4
1	4	8		12	1.5	3

ถ้าความยาวเสามากกว่า 12 เท่าของด้านที่แคบ หรือของเส้นผ่าศูนย์กลาง ให้ใช้ค่าในตารางข้างบนคูณด้วย (1.33 - ส/35 บ)

หมายเหตุ ส = ความยาวของเสา

บ = ด้านที่แคบของเสา

กฎนี้ให้ใช้ได้ทั้ง เสาคอนกรีตและเสาไม้

ข้อ 46 ในการคำนวณกำลังแรงของส่วนอาคารประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้ผู้คำนวณแสดงรายการคำนวณจนเป็นที่พอใจผู้ว่าราชการจังหวัดว่าอยู่ในลักษณะปอดค้ำย ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือเป็นอย่างอื่นได้ ให้ถือหลักการคำนวณดังต่อไปนี้

- (1) พิกัดยัดของคอนกรีต = 1.4×10^6 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร
- (2) พิกัดยัดของเหล็กเสริม = 21×10^6 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร
- (3) ส่วนผสมของคอนกรีต = ซีเมนต์ 1 ทราย 2 และหิน 4 ตามปริมาตร
- (4) แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน 45 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
- (5) แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน 1,200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติ-
เมตร
- (6) แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน 850 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเซนติ-
เมตร
- (7) สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- (8) สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 1.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- (9) ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกันไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริม อย่างไรก็ตามก็ต้องโตกว่าขนาดของหินที่โตที่สุด ที่ใช้อยู่ 0.5 เซนติเมตร
- (10) คานคอนกรีตเสริมเหล็ก ต้องมีส่วนยาวไม่เกิน 24 เท่าของส่วนหน้า เว้นแต่มีเหตุผลเป็นพิเศษ และไม่ใช้เหล็กเสริมแนวนอนเล็กกว่า 6-มิลลิเมตร
- (11) สำหรับคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำน้อยกว่า 1 เส้นทุกมุม ถ้าเป็นเสากลมต้องไม่น้อยกว่า 6 เส้น และมีส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า 0.8 ใน 100 ของคอนกรีต และขนาดเหล็กเสริมต้องไม่น้อยกว่า 12.7 มิลลิเมตร ปริมาตรของเหล็กปลอกต้องไม่น้อยกว่า 0.4 ใน 100 ของปริมาตรของคอนกรีต และระยะห่างของเหล็กปลอก ต้องไม่เกิน 16 เท่าของขนาดเหล็กแกน 48 เท่าของเหล็กปลอก หรือไม่เกินด้านแคบที่สุดของเสา

ข้อ 47 น้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่จะใช้ในการคำนวณออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ ต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- (1) โรงเก็บรถยนต์ (นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคล) โรงเก็บเครื่องจักร โรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 500 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตรขึ้นไป
- (2) คลังสินค้า ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา 500 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- (3) โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม ภัตตาคาร 400 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- (4) โรงเรียนชั้นเตรียมอุดมขึ้นไป โรงพยาบาล โรงแรม อาคารสำนักงาน 300 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- (5) โรงเรียนชั้นประถมและมัธยม 200 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร
- (6) อาคารที่พักอาศัย 150 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วนใดแห่งอาคารนั้นจะรับน้ำหนักบรรทุกทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กำหนดแล้ว เช่น เครื่องจักรกล และอุปกรณ์อย่างอื่น ก็ให้ความหนักบรรทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักนั้นได้

ข้อ 48 แรงลมอย่างสูงขนานกับพื้นดินสำหรับส่วนอาคารที่สูงกว่า 15 เมตรขึ้นไป ให้ถือกำหนดแรงเท่ากับ 100 กิโลกรัม ต่อ 1 ตารางเมตร เป็นอย่างน้อย ส่วนที่ต่ำกว่านั้นลงมาให้ลดอัตราแรงลมเป็น 50 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ข้อ 49 น้ำหนักบรรทุกบนดินที่รากฐานของอาคารนั้นต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น จะต้องไม่เกินอัตรากำหนดสำหรับดินประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ดินอ่อนหรือถมดินไว้แน่นตัวเต็มที่ 2 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (2) ดินปานกลางหรือทรายร่วน 10 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (3) ดินแน่นหรือทรายหยาบ 20 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
- (4) กรวดหรือดินดาน 40 เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

- (5) หินปูนหรือหินทราย 80 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร
 (6) หินอ่อนนี้ 150 เมตรกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ทั้งนี้ เว้นไว้แต่จะได้อีกแสดงให้เห็นที่เชื่อถือได้ว่า จะจัดการเพิ่มอัตรารับ
 น้ำหนักบรรทุกแห่งรากฐานของอาคารได้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 50 ในการคำนวณน้ำหนักที่ลงบนรากฐานและเสาของอาคารสูงตั้งแต่
 สองชั้นลงมาให้น้ำหนักของอาคารและน้ำหนักบรรทุกเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุก
 ของอาคารซึ่งสูงกว่าสองชั้นขึ้นไปและมีได้เป็นอาคารพิเศษ คลังสินค้า ห้องสมุด หรือ
 โรงงานอุตสาหกรรมนั้นให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคารดังนี้

- (1) ชั้นถัดจากชั้นยอด ลดอัตราลง 10 ใน 100
 (2) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
 (3) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
 (4) ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
 ทุกชั้นที่ถัดลงมาจากนี้ ลดอัตราลง 50 ใน 100

ข้อ 51 ในการคำนวณกำลังต้านทานของรากฐาน ให้น้ำหนักของ
 อาคารเต็มอัตรา และ (เข็มรากฐานบนดินอ่อน) ให้เข็มรับน้ำหนักทั้งหมดโดยไม่คิดเอา
 แรงต้านของดินรอบ ๆ เข็มมาช่วยรับน้ำหนัก สำหรับปลายเข็มจดดินแข็ง ดินดาน หรือ
 วัตถุหินแข็ง ให้น้ำหนักเข็มนั้นเช่นลักษณะเสา แต่ถ้าเป็นอยู่ในดินอ่อนอาศัยแรงฝัดพยุง ให้
 ใช้เข็มไม่สั้นกว่า 300 เซนติเมตร และให้ใช้แรงฝัดดินตามสูตรต่อไปนี้

$$\text{ให้ } P = 400 + 35 \text{ ย.}$$

$P =$ แรงฝัดดินเป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตรของเนื้อที่ผิวเข็ม

$ย =$ ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตร

ถ้าความยาวของเสาเข็มเกิน 12.00 เมตร ต้องมีการทดลองกำลังน้ำหนัก
บรรทุกของเสาเข็ม

เนื้อที่ของรากฐานทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่า 1/10 ของเนื้อที่ผิวของเสา
เข็มทั้งหมดซึ่งอยู่ภายใต้รากฐานนั้น ในกรณีที่สามารถตอกเข็มได้เพราะพื้นดินแข็งเป็นดิน
ปานกลางหรือทรายร่วน ในการคำนวณความต้านทานของดินใต้แผ่นฐานรากจะต้องไม่เกิน
10 ตันต่อ 1 ตารางเมตร ถ้าจะใช้มากกว่านี้จะต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้

สำหรับเครื่องตอกเข็มด้วยแรงคน

$$b = (n \times s) / 6j + 15$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักร ซึ่งตอกได้ไม่น้อยกว่า 40 ครั้งต่อ 1 นาที

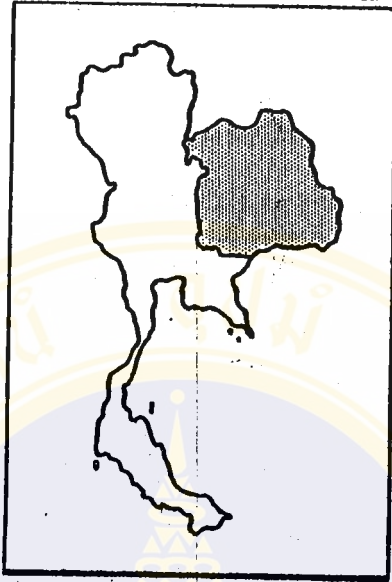
$$b = (n \times s) / 6j + 1.5$$

ให้ b = น้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัยคิดเป็นกิโลกรัม

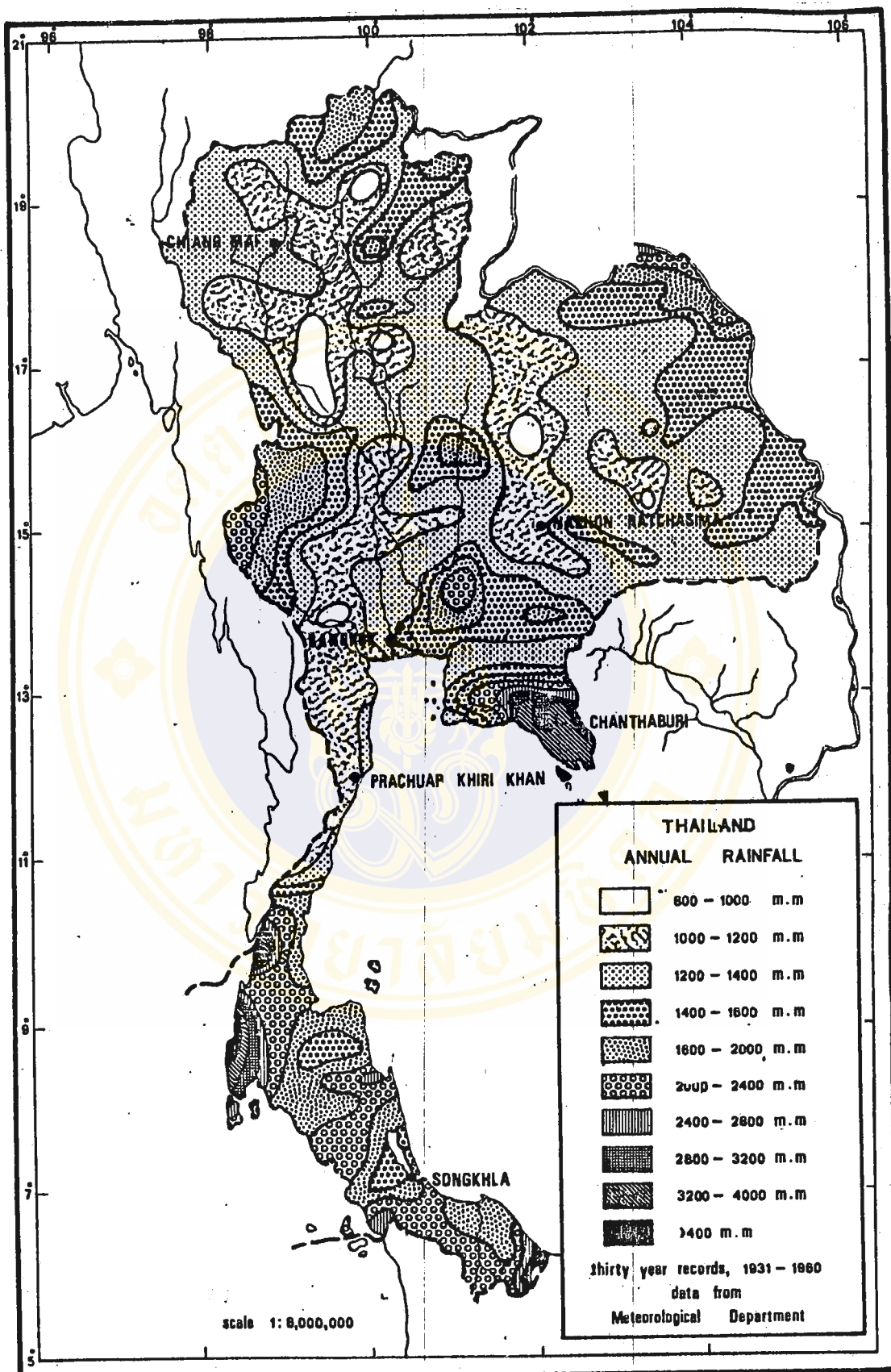
n = น้ำหนักลูกตุ้มเป็นกิโลกรัม

s = ระยะลูกตุ้มเป็นเซนติเมตร

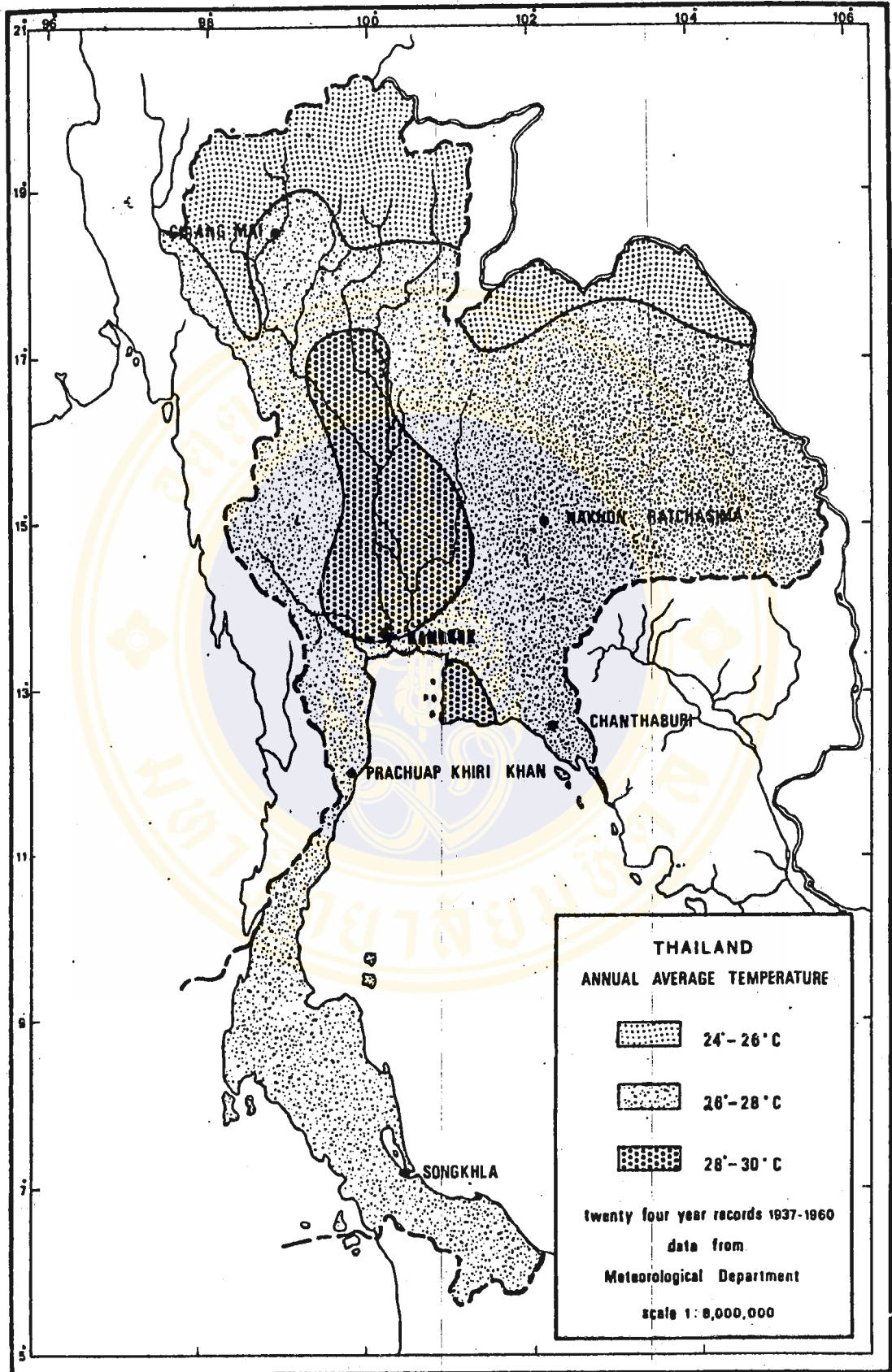
j = ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็นเซนติเมตร

ภาคผนวก ก
คุณสมบัติสำคัญของกลุ่มดินที่พบในที่
"ภาคที่ราบสูงตะวันออกเฉียงเหนือ"

แผนที่แสดงปริมาณน้ำฝนของประเทศไทย

แผนที่แสดงค่าเฉลี่ยอุณหภูมิของประเทศไทย

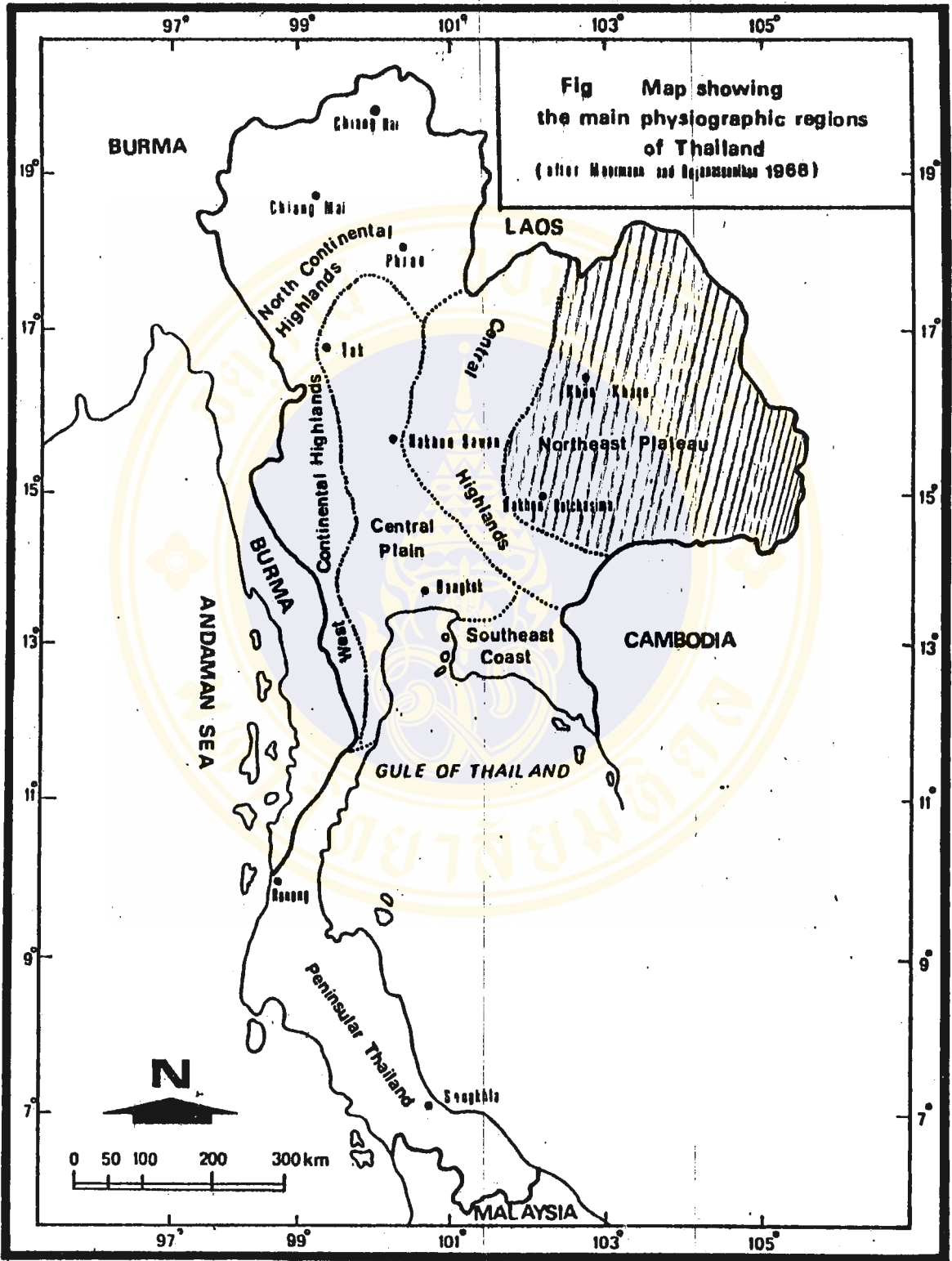

Fig Map showing the main physiographic regions of Thailand (after Macpherson and Rajaratnam 1968)

แผนที่แสดงที่ตั้งบริเวณที่ราบสูงตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ราบสูงตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Plateau)

ประกอบด้วยเนื้อที่ของจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยะโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดอุดรธานี และบางส่วนของจังหวัดนครราชสีมา ลักษณะภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้ามองอย่างกว้าง ๆ แล้วจะมีลักษณะคล้าย ๆ กะทะหงาย กล่าวคือ บริเวณขอบหรือรอบ ๆ ำของภาคเป็นเขาตั้งชันเป็นมุมเอียงเกือบจะตั้งฉากกับที่ราบลุ่มภายนอกภูเขาเหล่านี้ชั้นหินหรือพื้นดินจะค่อย ๆ เอียงลงไปสู่ใจกลางของที่ราบซึ่งมีเทือกเขาภูพานปรากฏอยู่ เทือกเขาภูพานนี้มีลักษณะโค้ง (fold) โดยมีแนวประมาณทิศตะวันตกเฉียงใต้ การปรากฏตัวของเทือกเขาภูพานทำให้ที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือถูกแบ่งออกเป็นแอ่งขนาดใหญ่ (basin) 2 แอ่ง คือ แอ่งรับน้ำที่อยู่ตอนเหนือของภาค เรียกว่า แอ่งรับน้ำสกลนคร (Sakon Basin) ซึ่งมีใจกลางอยู่ที่จังหวัดสกลนคร ประกอบไปด้วยเนื้อที่ของจังหวัดสกลนคร นครพนม อุดรธานี และหนองคาย และแอ่งรับน้ำที่อยู่ทางด้านใต้ของภาคเรียกว่าแอ่งรับน้ำโคราช (Korat basin) ซึ่งมีใจกลางอยู่จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด และตอนเหนือของจังหวัดนครราชสีมา แต่ได้รวมเนื้อที่ของจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด ยะโสธร มหาสารคาม ชัยภูมิ ขอนแก่นและกาฬสินธุ์ บริเวณศูนย์กลางของทั้งสองแอ่งนี้มีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ยประมาณ 150 เมตร

สำหรับลักษณะภูมิศาสตร์พื้นผิวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกิดขึ้นเนื่องจากปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยาอันเป็นเหตุให้เกิดภูเขาในพื้นที่ภูมิภาคนี้มานานแล้ว และไม่มีเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่จะกระทบกระเทือนต่อสภาพการกำเนิดภูเขาเหล่านี้มากมายนักตามมาเหตุการณ์ทางธรณีวิทยาในปัจจุบันจึงเป็นไปในทางขบวนการทำลาย (destructive process) คือเป็นขบวนการที่ชะล้างทำลายหินที่มีอยู่เดิมให้ผุพังไป การทำลายเช่นนี้เป็นบ่อเกิดของแม่น้ำลำธาร ที่ไหลจากขอบของที่ราบสูงลงสู่ใจกลางของที่ราบแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง เพื่อออกทะเลจีนอีกต่อหนึ่ง ขบวนการชะล้างทำลายหินจึงเป็นผลทำให้ภูเขาถูก

กัดกร่อนและค่อยแบนราบและต่ำลงประการหนึ่ง กับการพัดพาเอาตะกอนไปสะสมในที่ราบลุ่มหรือบริเวณฝั่งแม่น้ำอีกประการหนึ่ง จากขบวนการปรับระดับของผิวโลกโดยขบวนการกัดกร่อนหิน (degradation) และขบวนการเสริมสร้างผิวโลก โดยการตกตะกอน (aggradation) จากแม่น้ำสายสำคัญเช่น แม่น้ำโขงและลำน้ำสาขาที่สำคัญ ซึ่ง ได้แก่ แม่น้ำมูล แม่น้ำชี ฯลฯ นี้เอง มีผลทำให้ที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผิวด้อย ๆ ราบเรียบลง และมีความลาดเทน้อยและทำให้แนวทางของลำน้ำเริ่มคดเคี้ยว (meander) มากขึ้น และยังทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ที่เกิดจากตะกอนที่แม่น้ำลำธารพัดพามาทับถมกันนานแล้ว ถูกกัดกร่อนจากขบวนการชะล้างซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยอิทธิพลของแม่น้ำลำธารในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดพื้นที่ระดับต่าง ๆ กัน ที่เรียกว่ลานตะพักลำน้ำ (river terraces) ซึ่งพอจะแบ่งออกได้ตามความสูงต่ำของพื้นที่ และความเก่าใหม่ของตะกอนที่น้ำพัดพามาทับถมและผลตกต่างจากการกัดกร่อนของหินดังต่อไปนี้

1. ที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง จะพบเป็นบริเวณกว้างบ้างแคบบ้างตามสองฝั่งแม่น้ำใหญ่ ๆ ลักษณะภูมิस्थានพื้นผิวดอนนี้จะสังเกตเห็นง่าย คือ มีหนองบึงเกิดขึ้นและสามารถจะแยกออกเป็น 2 ตอน พื้นที่ส่วนที่ติดกับแม่น้ำจะเป็นสันแคบ ๆ เกิดขึ้นจากการตกตะกอนของแม่น้ำพื้นที่ส่วนนี้เรียกว่าสันดินธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำ และส่วนที่ถัดจากสันดินออกไปจะค่อย ๆ ลาดลุ่มลงจนเป็นส่วนที่ต่ำที่สุดของพื้นที่ ในฤดูฝนน้ำจะยังมีหนองหรือบึงเกิดขึ้น พื้นที่ส่วนนี้เรียกว่าที่ราบลุ่มน้ำยัง พื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมเหล่านี้จะเกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมทุก ๆ ปี หรือเรียกว่าตะกอนใหม่ ดังนั้นวัตถุที่ทำให้กำเนิดดินในบริเวณนี้จึงเป็นตะกอนที่น้ำพัดพามาทับถมทุกปี กลุ่มดินที่พบได้แก่ กลุ่มดิน Alluvial Soils มีลักษณะเนื้อดินตั้งแต่ละเอียดปานกลางถึงละเอียดมีสภาพการระบายน้ำดีหรือค่อนข้างดี สำหรับดินที่พบตามสันดินริมฝั่งแม่น้ำ ส่วนพวกดินที่พบในที่ลุ่มน้ำท่วมจะมีสภาพการระบายน้ำเลวถึงเลวมาก ดังนั้นจึงเรียกดินกลุ่มนี้ว่า Hydromorphic Alluvial Soils ความอุดมสมบูรณ์ของดินกลุ่มนี้ปานกลางถึงค่อนข้างดี ใช้ประโยชน์ในการปลูกผักสวนครัว สำหรับดินที่เกิดตามสันดินริมฝั่งแม่น้ำ และใช้ทำนาสำหรับดินที่พบในที่ราบลุ่มน้ำยัง

2. ลานตะพักลำนํ้าระดับต่ำ พื้นที่ส่วนนี้จะอยู่ถัดจากพื้นที่ราบลุ่ม นํ้าท่วมถึงขึ้นไปมีระดับสูงกว่าและสูงจากระดับนํ้าทะเลอยู่ระหว่าง 120-150 เมตรเกิดจากตะกอนที่นํ้าพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานแล้ว มีลักษณะพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ ลักษณะเนื้อดินละเอียดปานกลางถึงหยาบ พื้นที่ส่วนนี้บางแห่งจะพบศิลาแลงหรือลูกรัง ไล่ขึ้นมาที่ผิวดิน และดินชั้นล่างบางแห่งจะมีเกลือที่ละลายนํ้าได้เป็นองค์ประกอบอยู่ ดังนั้นในบางแห่งจะพบว่าม้ดินเกลือเพิ่มขึ้น กลุ่มของดินที่พบในบริเวณพื้นที่ส่วนนี้ได้แก่ Low Humic Gley Soils, Solonchak Soils เป็นดินที่มีการระบายนํ้าเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในการทำนา

3. ลานตะพักลำนํ้าระดับกลาง มีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและสูงกว่าพื้นที่ลานตะพักนํ้าระดับต่ำและมักเกิดขึ้นสลับกัน อยู่สูงกว่าระดับนํ้าทะเลระหว่าง 150-180 เมตร พื้นที่ส่วนนี้เกิดจากตะกอนที่นํ้าพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานแล้วกลุ่มของดินที่พบในพื้นที่บริเวณนี้ได้แก่ กลุ่มดิน Gray Podzolic Soils, Red-Yellow Podzolic Soils, และกลุ่มดิน Regosols มีสภาพการระบายนํ้าดีหรือดีมาก มีลักษณะเนื้อดินละเอียดปานกลางถึงหยาบมาก บางแห่งจะพบชั้นกรวดลูกรังอยู่ตอนล่างหรือไล่ขึ้นมาที่ผิวดินมีปฏิกิริยาเป็นกรด ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชไร่และบางพื้นที่ยังคงสภาพเป็นป่าอยู่

4. ลานตะพักลำนํ้าระดับสูง จะอยู่สูงถัดขึ้นไปจากลานตะพักลำนํ้าระดับกลาง โดยปกติแล้วจะพบอยู่สูงกว่าระดับนํ้าทะเลระหว่าง 180-250 เมตร หรือสูงกว่าพื้นที่ส่วนนี้เกิดจากตะกอนที่นํ้าพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานแล้ว มีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนและลูกคลื่นลอนชัน ดินมีสภาพการระบายนํ้าดีหรือดีมาก ดินที่พบในพื้นที่ส่วนนี้ได้แก่ กลุ่มดิน Red-Yellow Latosols, Red-Yellow Podzolic Soils และกลุ่มดิน Regosols ดินเหล่านี้มีปฏิกิริยาเป็นกรด ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชไร่และยังคงสภาพเป็นป่าอยู่

5. พื้นที่ที่เป็นภูเขา ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยหิน มีดินปกคลุมเป็นชั้นบาง ๆ

หินที่พบได้แก่ หินทราย หินกรวดมน หินดินดาน โดยเฉพาะเทือกเขาพนมดงรัก เทือกเขาสันกำแพง เทือกเขาเพชรบูรณ์และเทือกเขาภูพาน นอกจากนี้ทางทิศใต้ของภาคยังพบหินอัคนีเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ พื้นที่ที่เป็นภูเขานี้ส่วนมากยังคงสภาพเป็นป่าธรรมชาติและมีบางแห่งที่ใช้ทำไร่เลื่อนลอย กลุ่มดินที่พบได้แก่ Red-Yellow Podzolic Soils, Lithosols และพวก Brown-Forest Soils

นอกจากลักษณะการเกิดของพื้นที่ต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างบนนี้ ยังมีพื้นที่อีกอย่างหนึ่งที่ไม่ได้เกิดจากตะกอนที่น้ำพัดพามาทับถมแต่เกิดจากหินที่ถูกกระทำให้สลายตัวตามขบวนการปรับระดับของผิวโลกซึ่งหินที่มีลักษณะแข็งจะยังคงเหลืออยู่เป็นแห่ง ๆ แล้วหินนั้นจะสลายตัวมาเป็นดินอีกทีหนึ่ง พื้นที่ส่วนนี้เรียกว่าพื้นผิวที่เหลือตกค้างจากการกัดกร่อนมีสภาพพื้นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เป็นลูกคลื่นมีความสูงจากระดับน้ำทะเลเท่า ๆ กับลานตะพักลำนํ้าระดับกลางและระดับสูง พบเป็นบริเวณที่ไม่กว้างขวางนัก ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชไร่ และยังคงสภาพเป็นป่าอยู่ กลุ่มดินที่พบได้แก่ Reddish-Brown Lateritic Soils, Red-Brown Earth และ Brown Forest Soils เป็นต้น

คุณสมบัติสำคัญของกลุ่มดินที่พบในที่
 "ภาคที่ราบสูงตะวันออกเฉียงเหนือ"
 โดยเฉพาะกลุ่มดินที่พบในบริเวณจังหวัดขอนแก่น

1. ดินชุดร้อยเอ็ด (Re: Roi-Et Series) พบและตั้งชื่อครั้งแรกที่จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในกลุ่มดิน Low Humic Gley Soils เกิดจากการทับถมของตะกอนบนน้ำบนลานตะพักลำนํ้าระดับต่ำสภาพพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ เนื้อดินเป็นดินร่วนหรือร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินเหนียวปนทราย สีน้ำตาลปนเทา สีน้ำตาล ดินมีปฏิกิริยาเป็นกรดปานกลางถึงกรดจัด มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เป็นดินที่มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกข้าว ซึ่งอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก บางแห่งที่สามารถใช้น้ำจากลำห้วย ลำธารหรือในเขตชลประทานก็สามารถปลูกยาสูบ และพืชผักต่าง ๆ ได้อีกด้วย

2. ดินชุดโคราช (Kt: Korat Series) พบและตั้งชื่อครั้งแรกที่จ.นครราชสีมา อยู่ในกลุ่มดิน Gray Podzolic Soils เกิดจากตะกอนลำนํ้าเก่าที่ถูกพัดพามาทับถมบนลานตะพักลำนํ้าระดับกลาง สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินทรายปนดินร่วน ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาลปนเทา ดินมีปฏิกิริยาเป็นกรดปานกลางถึง เป็นกรดจัด มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำถึงค่อนข้างต่ำ เป็นดินมีการระบายน้ำดีปานกลาง ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพด ฝ้าย ถั่ว ละหุ่ง ฯลฯ และไม้ยืนต้น เช่น มะม่วง ขนุน เป็นต้น

3. ดินชุดน้ำพอง มีลักษณะคล้าย ๆ กับดินชุดร้อยเอ็ด และดินชุดโคราช

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นายสุวิช เพชรศรีสม
วัน เดือน ปี เกิด 17 มิถุนายน 2492
สถานที่เกิด จังหวัดสุรินทร์ ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา
โรงเรียนสุรวิทยาคาร, จังหวัดสุรินทร์
มีนาคม 2507 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น
โรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง, กรุงเทพฯ
มีนาคม 2509 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์
วิทยาลัยเทคนิคธนบุรี, กรุงเทพฯ
มีนาคม 2513 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ป.ว.ส.) สาขาวิศวกรรมโยธาและสาขา
วิศวกรรมโยธา-สถาปัตยกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ธนบุรี),
กรุงเทพฯ
มีนาคม 2515 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
(โยธา)